

TOREK, 9. FEBRUAR 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razglasitev vloženih predlogov resolucij): glej zapisnik

4. Predstavitve kolegija komisarjev in izjava o okvirnem sporazumu o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo (razprava)

Predsednik. – Na našem zasedanju bi želel toplo pozdraviti predsednika Evropske komisije, gospoda Barrosa, in kandidate za komisarje. Vsem želim dobrodošlico. Prav tako izrekam dobrodošlico gostom.

Pred nami je ena najpomembnejših odločitev v tem parlamentarnem mandatu. Kajti nam so evropski državljani zaupali nalogo izvolitve najboljše Evropske komisije. Končali smo z zaslisanji in prejel sem 26 priporočilnih pism. Prvič v zgodovini volimo Evropsko komisijo kot sozakonodajalec. Zaradi tega smo obvezani še posebej tesno sodelovati z Evropsko komisijo. Predstavljamo dve instituciji Evropske unije. V tem smislu smo začasno sklenili nov okvirni sporazum in danes ga bomo potrdili. Glede tega sporazuma bomo volili ob 12.00. Glasovanje bo potekalo ob 12.00. Pred tem bo morda kratek odmor, če bomo predčasno končali z razpravo.

Želimo, da Unijo predstavljajo institucije, ki so bolj dinamične, in zaradi tega je ta sporazum za nas tako pomemben. Prav tako imamo dobre izkušnje iz preteklih mesecev. Ura neposredne razprave s predsednikom Evropske komisije je bila zelo uspešna. Podobne stike bomo imeli s komisarji, s podpredsedniki Evropske komisije, tako bomo imeli uro vprašanj in odgovorov, kar nam bo pomagalo razumeti delo Komisije. V novem okvirnem sporazumu je prav tako mnogo rešitev, ki jih nismo imeli prej. Pri svojem delu morata Evropska komisija in Evropski parlament prav tako upoštevati mnenja nacionalnih parlamentov, ki predstavljajo načelo subsidiarnosti v Evropski uniji.

Prepričan sem, da to ni le začetek novega desetletja, temveč tudi nov način dela v Evropski uniji. To vsi verjamemo. Trideset let po prvih neposrednih volitvah v Evropski parlament stojimo pred še eno veliko spremembo. To je novo obdobje v delu Evropskega parlamenta – evropske institucije.

Na začetku naše razprave bi želel prositi gospoda Barossa, da prevzame besedo.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Komisija spodbuja splošni interes Unije in v ta namen sprejema ustrezne pobude. Skrbi za uporabo Pogodb in ukrepov, ki jih institucije sprejmejo na njuni podlagi. Skrbi za uporabo prava Unije pod nadzorom Sodišča Evropske unije. Izvršuje proračun in upravlja programe. V skladu s Pogodbama opravlja usklajevalno, izvršilno in upravno funkcijo. Razen pri skupni zunanji in varnostni politiki in v drugih primerih, predvidenih v Pogodbah, zagotavlja zastopanje Unije navzven. Daje pobude za letno in večletno načrtovanje Unije z namenom doseči med-institucionalne sporazume.

Gospe in gospodje, kot veste, je to besedilo člena 17(1) Pogodbe o Evropski uniji, Lizbonske pogodbe. Prebral sem ga, ker kaže, kako pomembna je Komisija pri uresničevanju evropskega projekta, Komisija, ki v skladu z istim členom kot kolegij odgovarja vašemu parlamentu.

Tako smo danes priča evropski demokraciji v delovanju. Danes bo vaš parlament, ki ga sestavljajo predstavniki, ki jih je neposredno izvolila evropska javnost, moral podati svojo sodbo glede novega kolegija komisarjev.

Kot dopolnitev glasovanju za predsednika Komisije, ki je potekalo 16. septembra 2009, je to glasovanje bistveni del demokratične legitimnosti Komisije in s tem evropskega projekta kot celote.

Ekipa, ki danes stoji pred vami, je pripravljena, da se sooči z izzivi, ki so pred njo. Združuje izkušnje in nove ideje; odseva širok spekter pristopov in občutkov, zaradi česar je Evropa čudovita deželica idej. To je ekipa, za katero lahko glasujemo s samozavestjo, ekipa, ki si zasluži vašo podporo.

In potem? Kaj potem? Ali se bodo stvari vrnile na staro mesto? Ne, nočem verjeti – in naši državljani tega ne bi razumeli – da bomo po teh letih institucionalnih razprav nadaljevali, kot smo prej. Prav zares živimo v izjemnem času.

Izzivi, ki jih predstavljajo gospodarska in finančna kriza, podnebne spremembe in energetska varnost – če naštejemo samo nekatere – so preveliki, da ne bi spremenili našega pristopa.

To je čas za pogumne. To je čas, da pokažemo našim državljanom, da nam je mar in da bo začetek veljave Lizbonske pogodbe resnično pomenil spremembo v naši zmožnosti, da služimo njihovim interesom. Menim, da naš gospodarski in socialni položaj zahteva radikalen preobrat od *statusa quo*, in nova pogodba to dovoljuje.

Naša naloga je uporabiti nove mehanizme za uvedbo nove dinamike. Zato pojdimo stran od intelektualnega čara pesimizma in nenehnega omalovaževanja Evropske unije, ki tako škodita podobi Evrope. Razpravo preusmerimo zdaj od institucionalnega vložka k političnemu vplivu.

Evropa mora uspeti v politikah, ki so osredotočene na rezultate, boljše strukture upravljanja in samozavest v lastne sposobnosti za reševanje težav, s katerimi se soočamo. Naša skupna valuta, evro, bo še vedno predstavljala pomembno orodje za naš razvoj in tisti, ki menijo, da se lahko da pod vprašaj, morajo spoznati, da se bomo držali svoje poti. Evropska unija ima potreben okvir za naslovitev izzivov, ki se lahko pojavijo v zvezi s tem.

Začnemo lahko s tem, da se vprašamo: ali Evropska unija šteje v svetu? In odgovor je „da“. Toda ali Evropska unija v svetu šteje toliko, kot bi morala? Odgovor je „ne še“.

Evropa šteje, ko govorimo z močnim in združenim glasom, ko je evropski interes jasno opredeljen in goreče zagovarjan: v trgovini, na primer, in v konkurenčni politiki. Manj uspešni smo, če delujemo v skladu z ozkimi nacionalnimi interesi na neusklajen način ali na področjih, kjer kolektivno Evropska unija ne more zagovarjati in spodbujati kolektivnega interesa.

Če povzamem, se moramo vprašati: ali delamo vse, kar je v naši moči, da bi opredelili in zagovarjali evropski interes – interes, ki je več kot le vsota njegovih delov? Iskreno menim, da moramo storiti več. Naše delo moramo postaviti v celostno, dolgoročno vizijo, kje želimo, da bo Evropska unija. To bo zagotovilo koherentnost in ponudilo občutek smeri, ki jo akterji po Evropi lahko prepoznajo in podpirajo.

Politične smernice, ki sem jih predstavil Parlamentu, so začetna točka te vizije „Evrope 2020“. So sadovi izkušenj iz zadnjih petih let. Nenazadnje so plod intenzivnih razprav s parlamentom. Zahvaljujoč vaši močni podpori tem smernicam jih obravnavam kot koristno izhodišče za nas.

Širše prednostne naloge so jasne: uspešen izhod iz krize; vodilna vloga pri klimatskih ukrepih in energetski učinkovitosti; vzpodbujanje novih virov za rast in socialno kohezijo za obnovo našega socialnega tržnega gospodarstva; napredovanje Evrope ljudi s svobodo in varnostjo in začetek novega obdobja za globalno Evropo. Verjamem v Evropo, ki je odprta in radodarna, Evropa, ki je posebej zavezana razvojnim ciljem tisoletja.

Verjamem v Evropo, ki kaže solidarnost do drugih, kot smo nedavno pokazali na Haitiju, kjer smo na pomemben način prispevali z nujno pomočjo in prav tako bomo pomagali z znatno obnovitveno pomočjo. Vendar lahko dosežemo več z boljšim usklajevanjem na evropski ravni in v tej smeri bom oblikoval predloge, ki bodo izkoriščali nove možnosti, ki jih ponuja pogodba; prav tako bo Evropska služba za zunanje politično delovanje zelo pomemben instrument, da bo naša zunanja politika postala bolj koherentna in učinkovita.

Obljubim vam lahko, da če bo ta kolegij dobil vašo podporo, se bomo takoj posvetili delu in spremenili politične smernice v ambiciozen delovni načrt – delovni načrt, o katerem želim razpravljati z vami.

Naša vizija Evrope 2020 je tako strukturna kot celostna reformna strategija ter izhodna in obnovitvena strategija. Tako bomo zagotovili, da bomo vstavili kratkoročne ukrepe, zaradi katerih bo Evropa spet začela delovati, v dolgoročne cilje spodbujanja delovnih mest preko trajnostne rasti.

Naslednjih pet let bomo našo vizijo spreminjali v realnost: Evropo bomo spremenili v vključujoče socialno tržno gospodarstvo, ki učinkovito koristi vire – ki odraža, kar nas dela tako posebne, evropski način življenja. To pomeni rast, ki temelji na znanju in novostih, izboljšanje naše produktivnosti s povečanjem naših raziskav

in razvoja ter inovacijske storilnosti; boljše izkoriščanje potenciala IKT in vzpostavitev enotnega digitalnega trga; povečanje rezultatov izobraževanja in spodbujanje večšin.

To pomeni vključujočo družbo z visoko zaposlenostjo: dajanje več možnosti ljudem preko visoke ravni zaposlenosti, uporaba varne prožnosti, posodobitev trgov dela in socialnega varstva, boj z revščino z namenom izgradnje bolj vključujoče družbe.

To pomeni bolj zeleno rast: gradnjo konkurenčnega in vzdržnega gospodarstva, obravnavo klimatskih sprememb, pospeševanje priprave pametnih omrežij in mrež, ki bodo resnično po merilu EU, posodobitev industrijske osnove EU in spreminjanje EU v gospodarstvo z učinkovito rabo virov.

Da bi dosegli te cilje, moramo priznati, da soodvisnost naših gospodarstev zahteva boljše in več usklajevanja. Nekateri nacionalni politiki, priznajmo, niso za bolj usklajen pristop v gospodarski politiki. Če pa želimo premagati krizo, okrepiti socialno dimenzijo in vzpostaviti dobro osnovo za močno gospodarsko prihodnost Evrope v globaliziranem svetu, če želimo okrepiti našo industrijsko osnovo in uvesti nove skupne evropske projekte in ne le dvostranske, potem je močnejše gospodarsko usklajevanje edina pot naprej.

Tudi druge zelo pomembne izzive je treba obravnavati v tem mandatu. Pripravili smo že zelo ambiciozen in daljnosežni program na področju pravosodja in notranjih zadev. To ne vključuje le boja proti terorizmu in kriminalu; prav tako vključuje obravnavo zelo pomembne prednostne naloge skupnega pristopa k migraciji. Na tem področju našim državljanom kažemo svojo zavezo k svobodi in varnosti.

Med tem mandatom se bomo osredotočili na pregled proračuna in nove finančne perspektive. Menimo, da bi se morali osredotočiti na kakovost porabe, na njeno evropsko dodano vrednost in na njeno učinkovitost, tako da bodo finančne perspektive postale instrument za uresničitev ambicij Evrope: za našo strategijo za rast in delovna mesta in prav tako za cilje gospodarske, socialne in teritorialne kohezije.

To lahko pride le od močnih evropskih institucij in iz odločenosti dvigniti raven ambicij, prinesiti spremembe. Zato je zelo dobrodošlo, da je ključna sprememba v pogodbi okrepitev vseh evropskih institucij.

To nameravam uporabiti za utrditev prispevka, ki ga lahko vsi damo evropskemu projektu, skupaj. To ni čas, da bi se naše institucije obrnile v različne smeri. Seveda bo Komisija vedno imela poseben odnos s Parlamentom, saj gre po metodi Skupnosti za dve instituciji s posebno vlogo, ki je opredeliti, izraziti in uresničiti evropski interes.

Zaradi tega sta naši dve instituciji Skupnosti izjemni s posebno odgovornostjo zagotoviti, da je Evropska unija več kot le vsota njenih delov. V tem duhu sem vam v svojih političnih smernicah predstavil poseben odnos s Parlamentom. V tem duhu smo razpravljali o novem okvirnem sporazumu, katerega načela so vključena v resolucijo, ki je pred vami danes.

Ta okvirni sporazum bi moral spodbujati naša skupna prizadevanja za oblikovanje resnično evropskih odgovorov na vprašanja, s katerimi se Evropejci soočajo danes. Skupaj s posodobitvijo sporazuma, da bo odražal Lizbonsko pogodbo, mora določiti nove poti, na podlagi katerih bo sodelovanje postalo vsakodnevna realnost.

Pomagati nam mora, da bomo oblikovali novo kulturo partnerstva in namena, uporabili skupni vzvod za nudenje resničnega napredka za evropski projekt. Več teh vprašanj vključuje sodelovanje s Svetom. Zato bi toplo pozdravil širši sporazum, ki združuje sozakonodajalce, skupaj s Komisijo, glede niza načel za medinstitucionalno sodelovanje.

Povedal sem, da moramo biti pogumni. Povedal sem, da ne moremo naprej, kot da se ni nič spremenilo. Orisal sem mnoge novosti in naše prednostne naloge za reševanje socialnega položaja. Prepričan sem, da bodo okrepile naše institucije in nam pomagale doseči cilje ob polnem upoštevanju naših vrednot. Zato ker ne smemo nikoli pozabiti, da naša Unija temelji na vrednotah: spoštovanju človekovega dostojanstva, svobodi, demokraciji, enakosti, vladavini prava in spoštovanju človekovih pravic.

Danes se odpira novo poglavje v naši evropski avanturi. Sodelujmo, da bo resnično uspešna – za vse naše državljane.

(Aplavz)

Predsednik. To je bila predstavitev kolegija komisarjev in izjava o okvirnem sporazumu o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo. Predstavitev je podal gospod Barroso. Razpravljamo o obeh temah.

Glasovanje o okvirnem sporazumu bo potekalo točno ob 12.00, sledil bo odmor do 13.30 in potem bomo nadaljevali z glasovanjem o kolegiju komisarjev – to je današnji razpored dela.

Prav tako bi želel pozdraviti predstavnike Evropskega sveta, predsedstva po rotacijskem sistemu in španske vlade. Pozdravljamo vse, ki so danes z nami in poslušajo naš pogovor. Dobrodošli.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, gospod López Garrido, predsednik Komisije, gospe in gospodje, danes bomo podali sodbo glede imenovanja nove Evropske komisije, kar je temeljno dejanje, ki potrjuje posebne pravice tega parlamenta in ki bo določilo način, po katerem bo Unija delovala vrsto let.

Preden se zabeleži zaupanje, ki ga imava z mojo skupino v drugo Barrosovo komisijo, želim izraziti svoje mnenje glede okolja, v katerem bo morala delati. Glede te zadeve moram reči, da prebivalci Evrope še niso prepričani, da Lizbonska pogodba deluje pravilno. Veliko pričakujemo od te pogodbe in narediti moramo kar največ, da bi zagotovili njeno novo, pozitivno prizorišče v evropski avanturi.

Vendar pa zakonodaja ni vse. Ženske in moški, ki jo izvajajo, morajo biti kos našim ambicijam. Zagotoviti morajo, da bo status Evrope v svetu enak njenemu sporočilu, bogastvu in uspehom. Dejstvo je, da evropski stroj očitno še vedno potrebuje prilagoditve.

Tako imamo zdaj visoko predstavnico, ki je tudi podpredsednica Evropske komisije in kot taka odgovarja Parlamentu. Ta ključna oseba mora biti glas Evrope v svetu. Njena prisotnost in njena ambicija morata odražati tisto, ki pripada Uniji, največjemu gospodarstvu na svetu glede na BDP, največjemu svetovnemu trgu, največjemu dajalcu mednarodne pomoči.

Dejstvo je, da od Haitija do Irana, od Afganistana do Jemna, od Kube do prekoatlantskih odnosov, ki so nam dragi, glas Evrope še ni izpolnil naših upov. Naša skupina poziva k drastičnim ukrepom, da bi zagotovili spremembo našega pristopa in tokrat začeli na pravo nogo. S tem v mislih, gospod Barosso, prav tako računamo na vašo osebno zavezo in vodstvo.

Prav tako računamo na novega predsednika Evropskega sveta, da bo predstavljal Unijo na mednarodnem prizorišču, začel in predsedoval sestankom voditeljev držav ali vlad in deloval kot referenčna točka. Dati mu moramo čas, da se izkaže, toda z zadovoljstvom že ugotavljam, da so njegovi prvi koraki narejeni v pravo smer.

Od Sveta ministrov pričakujem tesno sodelovanje pod enakimi pogoji – in mislim pod enakimi pogoji – s Parlamentom. Vendar primer SWIFT kaže, kakšen je obseg napredka, ki je potreben.

Nazadnje od Komisije – in vem, da se predsednik Barroso s tem strinja – pričakujem zgledno delovno razmerje in razmerje, ki temelji na zaupanju. Še več, okvirni sporazum, o katerem bomo glasovali v času kosila, odraža to skupno voljo naših dveh institucij.

Gospe in gospodje, prišli smo do konca naloge, v kateri smo preučili člane komisije, in želim pohvaliti to nalogo sodobne demokracije, ki je do danes ni izvedel še noben drug evropski parlament.

Kljub temu moramo še veliko narediti, preden bomo enakovredni naši nalogi, ki je presojanje politikov iz političnega vidika. Še bolj moramo izboljšati svoje postopke, jih narediti ustreznejše in bolj osredotočene na vsebino evropskih politik.

Gospe in gospodje, dobro se zavedam, da na tej zgodnji stopnji uvedbe nove pogodbe vsega ne moremo narediti takoj. Vendar pa moramo biti ambiciozni. To je duh, v katerem pristopamo k tej razpravi, ki mora voditi v imenovanje nove Komisije: Komisije, ki je pod vodstvom gospoda Barrosa in z izkušenimi komisarji dobro opremljena za reševanje evropskih problemov; Komisije, s katero si delimo glavne politične cilje in napovedi glede težav, ki jih je treba obravnavati, ali rešitev, ki jih je treba uporabiti za te težave; Komisije, ki odraža rezultate evropskih volitev leta 2009 in znotraj katere je moja politična družina, skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), najvplivnejša sila; Komisije, nenazadnje, katere glavna prednostna naloga je izpolniti pričakovanja Evropejcev, ki jih je prizadela kriza, Evropejcev, ki prav tako trpijo zaradi pesimizma in ki so zaskrbljeni glede zmožnosti njihovih voditeljev, da evropski model zagovarjajo in promovirajo v svetu.

Zaradi tega bo skupina PPE glasovala za imenovanje Komisije.

(Aplavz)

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, gospe in gospodje, med zaslišanji sem glede Komisije dobil vtis, da so to opat José Manuel in njegovih 26 novincev iz reda trapistovskih menihov. To je red, ki se je zaobljubil molčečnosti. Zdelo se je, da je opat rekel svojim novincem: „Raje ne recite ničesar, kot da poveste kaj narobe“. To je bilo pogubno v zaslišanjih nekaterih novih ljudi. Presenetljivo je bilo, da je nekdo, kot je Neelie Kroes, ki je običajno tako dobra govornica, nenadoma ponavljala oguljene fraze. Drugi, kot so Joaquín Almunia, Michel Barnier, novi komisar Maroš Šefčovič in celo gospa Georgieva, se niso zaprisegli molčečnosti in ko je enkrat ta zaobljuba molčečnosti padla, so dokazali, da če si tako pogumen, da s Parlamentom začneš dialog, lahko dosežeš večjo odmevnost, kot če dovoliš, da s tabo manipulirajo.

(Aplavz)

Istočasno sta gospod Almunia in gospod Barnier razkrila vlogi, ki jih nameravata igrati v prihodnji Komisiji. Zanimivo je bilo opazovati razdelitev portfeljev posameznih članov Komisije, tudi med zaslišanji. Obstaja toliko nasprotujočih si nalog, toliko struktur, zaradi katerih so navzkrižja pristojnosti skoraj neizogibna in ki bodo zahtevala razsodnika, da dokončno odloči, v katero smer je treba iti – to je bilo zanimivo.

Po eni strani so komisarji rekli „govoril bom tukaj“ in po drugi „v primerih navzkrižja interesov bom jaz dokončno odločil“. Gotovo ne želim škodovati rimskemu cesarju, vendar to, gospod Barroso, močno diši po tem, da želite delovati po načelu „razdeli in vladaj“. Vendar je ta pristop napačen. Morate razumeti, da si je vsak, ki želi spremeniti kolegij v predsedniški sistem, zadal velikansko nalogo in na koncu mora biti pripravljen, da se mu pove, da se odgovornost ustavi pri njem in da mora prevzeti odgovornost za slabosti.

Komisija nima prav, ko deluje kot kolegijsko telo. Močna je, ko nase ne gleda kot na tehnokratskega upravnega voditelja, ampak razume, da izzivi, s katerimi se soočamo, zahtevajo nadnacionalne evropske odgovore. Vprašanje, ki ste ga zastavili na začetku vašega govora – ali Evropska unija šteje v svetu? – je res na dnevnem redu. To vprašanje ne bo dobilo odgovora s prikrojevanjem vsega vašim potrebam, ampak z organizacijo pristojnosti vaše Komisije tako učinkovito, da lahko v sodelovanju z nami, Evropskim parlamentom, Komisija da odgovore.

Gospodarska in finančna kriza, okoljska kriza in socialna kriza, s katerimi se sooča ta celina, zahtevajo nadnacionalne evropske odgovore. Ne zahtevajo ponovne nacionalizacije. Zato potrebujemo močno Komisijo, ki lahko dobi podporo močne večine v Parlamentu. Vendar ne sme biti prirejena Joséju Manuelu Durãu Barrosu, temveč mora odražati širok spekter zmogljivosti, ki jih prinašajo vsi komisarji.

(Aplavz)

Odgovor na vprašanje, ali Evropska unija šteje v svetu, je bil podan v Københavnu. Če postanemo razdrobljeni, ko gre za okoljsko zakonodajo, in če se Evropa zavzema za ponovno nacionalizacijo, namesto da bi zavzela ambiciozni pristop, ki temelji na Uniji, potem bomo tudi na drugih področjih videli, kar smo videli v Københavnu, namreč da odločitve sprejemata Barack Obama in Hu Jintao, brez vključevanja Evrope. Kdor ne želi, da bi svet sestopil na novo obliko bipolarnosti, potrebuje močno Evropo in ambiciozno Evropo. Torej prav tako potrebujemo učinkovito Komisijo, ki bo prevzela to vlogo.

Gospod Barroso, v razpravi o mednarodnem sporazumu ste omenili dva primera popuščanja, ki sta po mojem mnenju bistvena. Ocena učinka in zlasti ocena socialnih učinkov je za nas, kot socialdemokrate in socialiste in demokrate, bistven element. Komisija mora spoznati, in to pomeni vsi posamezni člani Komisije, da razlog, zakaj so se veliki deli evropskega prebivalstva obrnili od evropske ideje, ima opraviti z dejstvom, da so prebivalci Evrope imeli občutek, da to Komisijo zanima le trg in ne, na primer, socialna zaščita njenih državljanov. Vedno več ljudi ima občutek, da hladna tehnokracija, ne pa socialna dobrobit, določa delovanje Komisije. Če se bo ta trend zdaj spremenil z oceno socialnega učinka, o kateri se dogovarjamo, potem bomo zelo napredovali.

To se obenem prav tako nanaša na ukrepe v tem medinstitucionalnem sporazumu, s katerim se strinjamo, namreč da se bodo prihodnje zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta v roku enega leta spremenile v pobude Komisije. Tudi to je ogromen korak naprej pri sodelovanju med našima dvema institucijama. Trapistovski opat, ki bo skupaj s Hermanom Brez dežele, predsednikom Evropskega sveta, predstavljal Evropo v svetu – gospod Daul, to ne bo zadostovalo. Kar potrebujemo, je učinkovito sodelovanje med evropskimi institucijami.

Vendar gospoda Barrosa ne moremo kriviti za vse. V Evropi je prav tako 27 voditeljev vlad, ki menijo, da je Komisija podaljšana roka njihovih vladnih uradov. Odgovor, ki ga potrebujemo, je tesno sodelovanje med Evropskim parlamentom in Komisijo, ki je zavezano delu za socialni in okoljski napredek v Evropi. Zaradi

tega bo Evropa v svetu štela. Če se tega lotimo skupaj, potem, po vašem odgovoru na to, gospod Barroso, bo Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu v odmoru razpravljala o tem, kaj bomo na koncu naredili. Po razpravi v naši skupini in po vašem odgovoru bom našo odločitev predstavil v drugem krogu.

(Aplavz)

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, v imenu svoje skupine sem vesel, da sem danes tukaj in da imamo končno pred sabo drugo Barrosovo Komisijo. Menim, da je to dobra stvar, ker končujemo slabo obdobje za Evropsko unijo. Šestmesečna odsotnost Komisije, opremljene s praviimi pooblastili, je nekaj, kar se v prihodnosti ne sme ponoviti, posebej v tem obdobju gospodarske in finančne krize, v kateri obstajajo velika vprašanja, kot so podnebne spremembe, København in tako naprej.

Kakor koli, zaupajte mojim izkušnjam, ko rečem, da ne sme biti več obdobj, ko Komisija ne daje pravega vodstva, posebej če traja dolgih šest mesecev. Upam, da bo Komisija čim prej začela s svojim delom, takoj ko bomo glasovali.

Kar se tiče nas, gospod Barroso, pričakujemo od vas tri stvari. Prvič, da bo nova Komisija gonilna sila za Evropsko unijo; menimo, da v zadnji petih letih položaj ni bil takšen. Tokrat si želimo Komisije, ki bo zadnjih pet let pustila za seboj in postala prava gonilna sila mnogo bolj intenzivnega povezovanja Evropske unije. Vse, kar se je zgodilo v zadnjih tednih in mesecih, kaže, da evropski položaj v tem večpolarnem svetu dela problematično dejstvo, da ni skupnega pogleda in da ni dovolj evropskega povezovanja – v mislih imam København in pomanjkanje usklajevanja na Haitiju. Zato pozivamo h Komisiji, ki ne bo, za razliko od tega, kar smo videli v zadnjih letih, vedno iskala takojšnjega kompromisa s Svetom, preden pride sem in nam ga predstavi ter nas skuša prepričati, da ga požremo.

Naša pričakovanja glede Komisije so, da bo Svetu predstavila ambiciozne projekte – čeprav že vnaprej vemo, da ne bo prejela 100 % podpore – in da bo naknadno pozvala Evropski parlament, svojega vplivnega zaveznika, da bi prepričal Svet.

(Aplavz)

Druga stvar, ki jo pričakujemo od Komisije – in ponovil bom, kar je gospod Schulz že povedal, vendar menim, da je pomembno – je, da bo delovala kot kolegij. Predsednik Komisije, ki je močan, je dobra stvar, vendar pa je kolegij, Komisija, ki je močna in ki izkazuje svojo kohezijo, bistven in mnogo bolj pomemben. Zato resnično pričakujemo to vrsto Komisije, ker prvič – in to ste priznali, gospod Barroso – gre za Komisijo, ki jo sestavljajo tri glavne politične družine, prisotne v Parlamentu. Vesel sem, da je osem liberalnih komisarjev zadolženih za zelo pomembne portfelje. Komisija mora zdaj delovati notranje kot koalicija med temi gibanji in temi tremi političnimi skupinami in skušati mora doseči kompromis, ki ga podpira celotna Komisija in celoten kolegij.

In nazadnje, po našem mnenju je tretja prednostna naloga Komisije boj proti gospodarski krizi in menim, da je najnujnejša naloga, da se Parlamentu in Svetu čim prej predstavi kredibilna strategija za Evropo 2020. To je najpomembnejša naloga. Gospod Barroso, glede te točke bodite ambiciozni. Ne poslušajte preveč držav članic, namesto tega poslušajte špansko predsedstvo, ker ima na to temo nekatere dobre ideje. Pristopite oboroženi z ambicioznimi projekti. Ne mislite, da je šibko usklajevanje nacionalnih gospodarskih strategij zadostno. V jutrišnjem svetu in v večpolarnem svetu potrebujemo mnogo več kot to. Potrebujemo socialno-ekonomsko upravljanje Evropske unije. Ni dovolj, da imamo monetarni steber, kot je evrsko območje; v evrskem območju in v Evropski uniji prav tako potrebujemo gospodarski in socialni steber. To je strategija, ki jo pričakujemo od vas, ker bo bistvena za Evropo in za prihodnost naših sodržavljanov.

(Aplavz)

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, moram priznati, da je to neverjetno. Pred nami je koalicija hinavcev. Tik pred Valentinovim je gospodu Barrosu rečeno: „Ljubim te, vendar te ne ljubim. Ne verjamem ti, kljub temu pa bom volil zate.“ Tako je to v resnici...

Da, gospod Schulz, močan vtis pustite, če rečete „razmislili bomo o tem“, ko pa vsi vedo, da boste volili za Komisijo. To je dobra politična strategija, prav zares!

(Aplavz)

Nekaj želim povedati... ne vem, zakaj se tako razburjate, gospod Schullz! Saj še niste predsednik Parlamenta! Pomirite se, prijatelj, pomirite!

Sam – in čas za govor gospoda Schulza bi bilo treba skrajšati za 30 sekund – bi rad povedal nekaj zelo preprostih stvari, tako med nami. Imamo nekaj velikih skupin, ki bodo podprle Barrosovo Komisijo. Skupaj niso zmožne pripraviti resolucije, ki bi razložila, zakaj podpirajo Komisijo.

Nesposobneži! Zakaj? Ker ne podpirajo Komisije – in vsaj gospod Verhofstadt je jasen, ko reče: „Podpiram liberalce“, drugi podpira PPE, tretji podpira socialiste...

(Pripomba mimo mikrofona gospoda Verhofstadta: „in vi podpirate Zelene“)

Jaz? Ne, nobenega ni. Je pa res... kot veste, gospod Verhofstadt, naša skupina je edina, ki je bila kritična, četudi je bil v Komisiji kdo od zelenih. To ni naš način političnega delovanja. Vedeti moramo, ali bo Komisija imela vizijo, ambicije in odločenost.

Kar je bilo rečeno, je res. Večina kandidatov za komisarje – in ne pravim vsi – ni odločena, nima vizije ali ambicij. Če pa obravnavamo Komisijo kot celoto, je vsota minusov plus. To je nova matematična formula Barrosove komisije.

Ne, tako se ne dela. Zato, gospod Barroso, mi je všeč, ko nam berete besedilo pogodbe: pobude, kakšne pobude? Kakšne pobude je pripravila Komisija kot odgovor na krizo v Grčiji? Solidarnost, kje je? V Španiji, kje je? Nisem je videl; nisem je slišal.

Naj vam dam nasvet. Ena od težav Grčije je njen obrambni proračun. 4,3 % BDP Grčije gre za obrambo. Kaj je problem? Problem je Ciper; gre za odnos s Turčijo. Kje je pobuda Komisije, ko gre za reševanje vprašanja Cipra, tako da si bo grški proračun končno lahko opomogel od tega neumnega, idiotskega konflikta, ki bi ga mi kot Evropejci morali reševati? Pobuda Komisije: nima je!

Ista opazka je bila podana v primeru Haitija. Baronica Ashton, vem, da niste gasilka, babica ali podobna oseba. Kljub temu pa še vedno želim, da podate ideje; želim, da nekaj zagovarjate. Vedno nam govorite: „pomembno je, moramo usklajevati, usklajevala bom...“. Ne vemo, zakaj je pomembno, ne poznamo hierarhije tega, kar je pomembno, vendar vemo, da je za vas vse pomembno. Tako ne bomo napredovali.

Zato menim, da imamo težavo. Pred nami je temeljni problem, in to je, da mi, kot Parlament, končno moramo pokazati naš odnos s Komisijo. In seveda bomo sodelovali s Komisijo, seveda bomo sodelovali s komisarji, seveda – vem – bo obstajala večina.

Kar pa bi se želel, je, da enkrat za vselej prekinemo s temi obrabljenimi frazami, da prenehamo z brezpomenskimi izjavami. Želimo si politično Evropo. Vedno, ko se pojavi priložnost za politično Evropo, jo napravimo! Ko bi v Københavnu Evropa lahko naredila napredek, smo zapravili priložnost!

Vesel bi bil, če bi nam na neki točki gospod Barroso in komisarji – pretekli in prihodnji – povedali, da niso uspeli, zakaj Evropa ni politična, zakaj Evropa ni globalni akter. Gospod Verheugen zapuša Komisijo. On je bil številka dve v Komisiji in on govori Nemčiji in komur koli, ki ga želi poslušati, da Evropa ni globalni akter, da Evropa ni odigrala svoje vloge. Ne pove pa, zakaj ni odigral svoje vloge.

Vedno je kriv nekdo drug in všeč bi mi bilo, če bi vsaj enkrat od te komisije in v tej razpravi slišali več kot le brezpomenske pripombe, ki so jih podali gospod Schulz, gospod Verhofstadt in gospod Daul: „najbolje bi bilo zavrniti to Komisijo, tako da bi se lahko skupaj končno spopadli s tem, kar se resnično dogaja v svetu“.

Kar se resnično dogaja v svetu, je, da se Evropa neuspešno bojuje z gospodarsko krizo, okoljsko krizo in finančno krizo. Dovolj jih je. Dovolj je tistih, ki ne prenesejo, da bi jih preslepila njihove tolažilne besede – preslepili so nas že, govorijo nam: „proti smo, proti smo“, na koncu pa se vzdržijo. „Proti smo, proti smo, toda glasovali bomo za.“ To ni vredno tega parlamenta. Prebudimo se, saj nas Evropa potrebuje!

(Aplavz)

Jan Zahradil, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospe in gospodje, predsednik Barroso, moja skupina, Skupina EC, vas je podprla skupaj z liberalci ljudske stranke in brez nas ne bi sedeli tukaj. Podprli smo vas, ko vas drugi niso, in podprli smo vas zaradi dolgoletnega slovesa reformista. Zelo bi bili veseli, če bi potrdili svoj sloves v tem volilnem obdobju.

Spomnim se, ko ste leta 2005 prišli z zanimivo idejo o poenostavitvi evropske zakonodaje in presekanju zdaj neprehodne goščave skupnostnega prava. Želel bi se vrniti na to idejo, ker je bila dobra. Živimo v obdobju

Lizbonske pogodbe, živimo v obdobju, ko bo sprejem nove zakonodaje še lažji in zato bi vas rad prosil, da ne dovolite, da bi evropsko gospodarstvo zadušili izrastki neutemeljene in neosnovane zakonodaje, ne dovolite zmage modernih, politično korektnih tem, ki bi lahko postale izgovor za nadaljnjo centralizacijo, nadaljnjo regulacijo in nadaljnjo birokratizacijo Evropske unije.

Če boste izbrali to pot, se lahko zanesete na nas. Če boste izbrali pot reform, če se izkažete za pravega reformista, potem lahko računate z našo podporo in sodelovanjem. Če pa se boste držali starih poti in stopali po gladkih in dobro utrjenih poteh, potem si pridružujemo pravico, da se z vami ne strinjamo ali vam celo nasprotujemo. Rad bi upal, gospod predsednik, da bo dosti več prvega kot drugega in da bomo lahko sodelovali v veliko večji meri in stali na isti strani barikad, ne pa na nasprotnih straneh. Pri tem vam želim veliko uspeha.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, septembra 2009 sem vam moral povedati, da so vaše politične smernice nadaljevale zgrešeno politiko Komisije. Vaše neoliberalne smernice ne razkrivajo strategije za več socialne pravičnosti niti ne nudijo boljše zaščite Evrope pred krizami. Ne dajejo osnove za potek dela za uspešni boj zoper revščino in socialno izključenost v Evropi. Zdaj nam predstavljate kolegij komisarjev, ki najbolje ustreza vašemu programu. Od moje skupine ne morete pričakovati aplavza.

Že v tem novem parlamentarnem mandatu je Parlament dokazal, da demokratični nadzor in soodločanje jemlje resno, in to močno pozdravljam. V mislih imam nov okvirni sporazum med Parlamentom in Komisijo in zavrnitev enega od kandidatov za komisarja, in upam, da bo jutri Parlament ponovno vesten pri obravnavi sporazuma SWIFT.

Preglednost in pravičnost sta bistveni v sporazumih med institucijami – samo če imamo to dvojce, se lahko začnemo pogovarjati o politiki. Gre za prebivalce Evrope in ostalega sveta, gre za dobra delovna mesta in več pravic do dobre izobrazbe in poštenega plačila, gre za pravico do mirnega razvoja in neokrnjenega okolja. Zato, gospod Barroso, moja skupina ne bo podprla vaših smernic ali vašega kadrovskega predloga. Pripravite se na našo strogo, a pravično izmenjavo mnenj z vami in vašim kolegijem.

Nigel Farage, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, pred nami je nova vlada Evrope, vlada, ki ima z Lizbonsko pogodbo ogromna pooblastila, ne le zunanjega ministra in ambasad, ne le pooblastila za podpis pogodb, ampak tudi pooblastila za uporabo nujnih pooblastil za dobesedni prevzem držav, toda kar smo slišali od vodij velikih skupin Evropskega parlamenta danes zjutraj, je zahteva po še več pooblastilih in še v hitrejšem času.

Morda se je vredno spomniti, da ta pogodba, ki Komisiji daje ta pooblastila, v Evropski uniji sploh nima demokratične legitimnosti. Prezrli ste referendum in prisilili uboge Irce, da so glasovali še drugič.

Presunilo me je, da je skupni imenovalac s to komisijo, da jih je veliko bilo komunistov ali so bili zelo blizu komunizma. Gospod Barroso sam je bil maoist. Siim Kallas, daleč od tega, da je bil študentski aktivist, je bil celo član Vrhovnega sovjeta – tam imamo najvišje komuniste. Baronica Ashton je vodila kampanjo za jedrsko razorožitev in nam še zmeraj ne želi povedati, ali je vzela denar od Komunistične stranke Velike Britanije.

Zdaj bi lahko nadaljeval, toda potem bi bili tukaj še nekaj časa. Toda v tej komisiji imamo vsaj 10 komunistov in zdeti se mora kot vrnitev v dobre stare čase. Med komunisti gotovo obstaja določena nostalgija. Medtem ko je pred 60 leti Evropo presekala železna zavesa, imamo danes železno pest Evropske komisije. To smo videli s členom 121 in ko je Grčija bila učinkovito spremenjena v protektorat.

Uboga Grčija, ujeta znotraj gospodarskega zavora evra! Uboga Grčija, ujeta znotraj sodobnega *Völkerkerker*, zapor narodov, za katerega se zdi, da nima izhoda! Kar Grčija potrebuje, gospod Barroso, je devalvacija in ne sadomonetarizem. Kdo ve, kaj jim bo to povzročilo.

Leta 1968 smo imeli Brežnjevo doktrino omejene suverenosti. Danes imamo „skupne vrednote“. Imamo „vse bolj povezano Evropsko unijo“ in „združeno suverenost“ in to ste uporabili, seveda pa ne bo šlo samo za Grčijo, ker se bo isto zgodilo Španiji, Portugalski in Irski. Člen 121 se bo uveljavljal pri vseh teh.

Gospod Barroso, prej ste povedali, da se bomo držali naše poti in to pomeni, da bodo milijoni ljudi v Evropi trpeli, medtem ko boste vi poskušali obdržati skupaj ta katastrofalen projekt, ki je evro. Propadel bo; o tem ni dvoma, tako gotovo, kot se je zgodilo Britaniji med mehanizmom deviznih tečajev leta 1992. Lahko se smejite, lahko se nasmihate. Ne bo delovalo. Ne more delovati. Propadlo bo in, kar se tiče prebivalcev Evrope, prej ko se to zgodi, bolje bo.

Za to potrebujemo demokratične rešitve. Če boste vsiljevali svoj ekstremni evro-nacionalizem, bo to vodilo v nasilje. Glasovati moramo proti tej komisiji. Prihodnost Evrope moramo dati ljudem iz vsake države članice na svobodne in pravične referendumе.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Evropska komisija je opredeljujoči organ odločanja Evropske unije. Zahteve glede komisarjev bi morale biti naslednje: prava oseba na osnovi njegove ali njene poklicne poti in pripravljenosti, na pravem položaju. Način, na katerega so komisarji imenovani in izvoljeni, pa zagotavlja, da se ta pozitivni rezultat doseže le slučajno. Vlade ne priporočajo ljudi za posebno nalogo, ampak za funkcijo. Kogar koli imenujejo, bo – razen če se on ali ona umakne – postal komisar EU. Predsednik Komisije poskuša najti nalogo za določeno osebo in tako se zaporedje obrne. To pomeni, da poskušam najti plašč, ki bi se ujemal z gumbom. Še nekaj je vredno omenbe: zaslišanjem strokovnih odborov ne sledi glasovanje, namesto tega majhen krog ljudi napiše pisma o zaslišanju. Vedno govorite o demokraciji, pa vendar se še vedno bojite neposrednih volitev. Naj gre za ustavo EU, referendum ali sestanek odbora glede potencialnega kandidata. Med zaslišanji so kandidati za komisarje povedali komaj kaj konkretnega. Niso se želeli obvezati, sprejeti odgovornosti. Kljub temu je postalo jasno, da ne nasprotujejo prejšnji Komisiji, ampak da želijo centralizirano Evropo; ničesar se niso naučili iz finančne krize ampak še naprej vodijo liberalno gospodarsko politiko. Zato nas je mnogo takih, ki ne bomo volili za to komisijo in zaradi tega nismo nasprotniki Evrope. Preprosto delamo, kar naši volivci – več milijonov evropskih državljanov – od nas pričakuje.

József Szájer (PPE). – (HU) Gospod predsednik, gospod Barroso, v velikem številu evropskih jezikov se pojem, da nekaj deluje – da je zmožno delovati – in da nekaj dela, izrazi z zelo podobnimi izrazi. Zdaj je v Evropski uniji čas, ko lahko rečemo „Nazaj na delo, Evropa“, vrnimo se nazaj, delajmo, delujmo. Osnovo za to jamči nova Pogodba o delovanju Evropske unije, Lizbonska pogodba, nedavno izvoljen Parlament in nova Komisija, ki se oblikuje.

Čas je, da za seboj pustimo dneve institucionalnih sporov in vzpostavitev institucionalnih temeljnih pravil in se resnično posvetimo in osredotočimo na skrb in vprašanja evropskih državljanov. To je temeljnega pomena, ker želimo ponovno pridobiti podporo tistih ljudi, ki smo jih na poti izgubili. Gospe in gospodje, spoštovani poslanci, vse nas čaka delo v tem smislu. Postopki zadnjih nekaj tednov in mesecev niso vedno bili spoštovanja vredni. Na primer, Parlament eni kandidatki za komisarko ni dal možnosti zagovora. Naj torej sodimo Komisijo, naj sodimo Svet, delajmo z njim, toda včasih se zazrimo tudi sami vase. Tesno sodelovanje teh institucij je potrebno za doseganje rezultatov.

Gospod predsednik Komisije, gospe in gospodje, tudi v imenu svoje stranke bi vam rad zaželel obilo uspeha, kajti ko vam želimo mnogo uspeha, tega ne želimo par posameznikom temveč državljanom Evrope. Naj bo Evropa v očeh evropskih državljanov končno pravi primer ustvarjanja delovnih mest, blaginje, razvoja, aktivne prisotnosti v svetu, zasebnega kapitala in zdaj, na osnovi nove ustave, Lizbonske pogodbe, naj Evropa odraste in se osamosvoji.

Gospe in gospodje, ko moj računalnik ne dela, pritisnem gumb za ponoven zagon. Zdaj celo imamo novo programsko opremo v tem računalniku, poznano kot Lizbonska pogodba. Gospe in gospodje, pritisnimo gumb za ponovni zagon.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, vaša Komisija gotovo ima tako močne kot šibke točke. Želel bi se osredotočiti na močne točke.

Imamo ekipo za zunanjo politiko, ki bi jo težko našli kjer koli drugje, tako v smislu zunanje politike kot razvojne politike. Gospod Szájer, ne morete zanikati, da imamo zdaj boljšo ekipo, kot smo jo imeli v času izvirnega zaslišanja prve kandidatke iz Bolgarije. Prav tako trdno verjamem, da bo baronica Ashton dobro usklajevala to ekipo.

Enotna telefonska številka, ki naj bi jo zahteval Henry Kissinger, se nenehno omenja. Morda nimamo te enotne telefonske številke, če pa naredimo primerjavo z Združenimi državami – v smislu varstva podnebja na primer – koga naj pokličemo? Predsednika Obama ali senat, ki do zdaj nista želela poiskati rešitve? Glede vprašanja razorožitve, ali naj stopimo v stik s predsednikom Obama, ki je naklonjen razorožitvi, ali s senatom, ki še ni pripravil nobene rešitve? Ne prikazujmo se vedno v slabši luči, kot nam gre! Zdaj imamo priložnost, da naredimo dober vtis.

(Aplavz)

Kar zadeva gospodarsko politiko, imamo močno ekipo. Upam in verjamem, da bodo tisti naši kolegi v Komisiji, ki se v zaslišanjih niso izkazali za tako močne, s časom razvili svojo moč. Ko gre za socialno politiko,

imamo komisarja, ki zadeve jemlje resno, in predsednika Komisije, ki nam je prav tako obljubil, da bodo socialne zadeve in socialna politika prednostna naloga. S tem računamo. Ne le, da s tem računamo, prav tako bomo zahtevali, da se to dejansko zgodi.

Skupaj smo našli rešitve za številna področja v okvirnem sporazumu. Včasih se nismo strinjali, toda dobro smo sodelovali. Gre za zelo dober sporazum, če ga vzamemo resno – vi v Komisiji in mi v Evropskem parlamentu. Če nam uspe, da bo tudi Svet vzel resno načela preglednosti, ki jih vsebuje sporazum, potem bomo resnično lahko dosegli nekaj čudovitega.

Zaradi Lizbonske pogodbe in okvirnega sporazuma bo od začetka zakonodajnega postopka pa vse do konca, do izvajanja, obstajala raven preglednosti, ki verjetno ni prisotna v številnih nacionalnih parlamentih. Zato pozivam Komisijo in Svet, da to vzameta resno.

V primeru SWIFT preglednost ni bila vzeta resno – s strani Komisije ali Sveta. Zdaj imamo člana Komisije, ki je bil odgovoren za Svet. To je praksa, ki je v Parlamentu ne moremo več tolerirati. Razlog za to zmešnjavo ni, ker bi Parlament lahko bil trmast. Razlog je, ker celo v prehodnem obdobju, ko je že bilo jasno, da ima Parlament več za povedati, Svet in Komisija – zlasti Svet – nista razumela, da morata vključiti Parlament. To je bistvo vsega. Glede tega, gospod Barroso, smo z zakonodajnimi resolucijami in obveznostjo Komisije, da poda odgovor – s svojim osnutkom zakonodaje ali z jasno obrazložitvijo, zakaj ne bo ukrepala – občutno napredovali. Ne pretvarjajmo se, da je parlamentarna pravica do pobude vedno bila tako pomembna v nacionalnih parlamentih. V bistvu jih dominirajo vlade in kar vlada predlaga, je pogosto izvedeno v parlamentu. To v tem primeru ne drži. Predlogi Komisije za nas še niso zakonodaja. Delamo na njih, tako da so vključene tudi naše ideje.

Izkoristimo to priložnost z novo Komisijo, novo pogodbo in novim okvirnim sporazumom. Parlament, bodimo samozavestni v naših poslih s Komisijo.

Predsednik. – Zdaj bo besedo prvič v tej razpravi prevzela ženska. Škoda, da tako pozno.

Diana Wallis (ALDE). – Gospod predsednik, splačalo se je čakati. Želim se osredotočiti na resolucijo glede okvirnega sporazuma, saj sem bila del pogajalske ekipe Parlamenta.

Predsednik Barroso, priznati morate, da smo imeli nekaj zelo zanimivih razprav glede pomena besed, posebej v mojem jeziku, toda ena izmed besednih zvez, ki ste jo uporabili na začetku naših sestankov, je bil govor o vaši absolutni predanosti „parlamentarni dimenziji“ Evropske unije in mislim, da ste bili popolnoma pristni in pozitivni v vaši rabi te zveze, vendar o njej nikoli nismo razpravljali. Po Lizboni in po resoluciji glede novega okvirnega sporazuma je Parlament mnogo več kot le „dimenzija“ – je realnost, prava sila, pravi parlament, vreden svojega imena.

Menim, da bi lahko prvotni parlamentarno zbor imenovali „dimenzija“, vendar ne ta parlament. Ta parlament je zdaj pravi zakonodajni partner, kot pravi resolucija, ki se ga obravnava na enakopravni, vključujoči in informirani osnovi kot Svet in ki se ne more obiti zaradi zatekanja k mehkeemu pravu ali ostalim instrumentom, naj bodo še tako upravičeni; parlament, ki lahko popolnoma in po pravem drži vašo Komisijo, kot izvršilni organ, za odgovorno. Veselimo se, da ne bomo videli le vas, gospod Barroso, temveč tudi vse vaše komisarje v času za vprašanja pred Parlamentom.

Parlament bo vztrajal pri svoji pravici do nadzora glede naknadnih sprememb vaše ekipe; Parlament je pripravljen igrati svojo pravo vlogo edinega večnacionalnega, neposredno izvoljenega parlamenta v mednarodnih odnosih. Predvsem pa ta nov močan parlament, ki vsebuje proevropsko večino, želi – prosim – da prevzamete vodstvo in da smo mi vaš voljni partner in podpornik. Toda prosim, mi nismo le „dimenzija“, smo pravi, resničen Parlament.

Jill Evans (Verts/ALE). – Gospod predsednik, predlog resolucije skupine Zelenih/EFA poziva k novemu političnemu pristopu na nacionalni in evropski ravni in k novim idejam ter odločnemu delovanju. Ne moremo preseči gospodarske, socialne in podnebne krize, s katerimi se srečujemo, z uporabo istih politik in miselnosti, ki so jih ustvarile; ne moremo zgraditi bolj demokratične in učinkovitejše Evrope, razen če to storimo v realnem in spreminjajočem se političnem ozračju.

Danes v Walesu državni zbor začenja postopek za referendum glede več zakonodajnih pooblastil. V Kataloniji, na Škotskem, v Flandriji in drugod se dogajajo spremembe. Jutri bomo razpravljali o širitvi EU zaradi vstopa držav, ki so trenutno zunaj njenih meja, vendar še nismo niti začeli obravnavati notranje širitve, postopka, po katerem države znotraj meja EU pridobijo neodvisnost. Ta vprašanja še niso dobila odgovora v razpravah

o izvolitvi nove Komisije kljub spremembam, ki se dogajajo okrog nas. Ponovno bi prosil predsednika Barossa, da ta vprašanja obravnava.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Gospod Barroso, pred petimi meseci sem glasoval, da se vam zaupa poslanstvo sestave Evropske komisije, ker sem menil, da ste bili od vseh kandidatov, ki so bili na voljo, najboljši. Tega glasu ne obžalujem, vendar danes, ko razpravljamo o kolegiju komisarjev, ki nam je bil predstavljen, ne morem skrivati svojega razočaranja. Po zaslišanjih kandidatov za komisarje vem, da je mnogo ljudi med njimi izredno sposobnih, na žalost pa prav tako vemo, da so med njimi ljudje brez vsakršnih izkušenj in ki so se med zaslišanji zelo slabo odrezali.

Razumem, da imate v postopku izvolitve članov komisije omejen manevrski prostor. Popolnoma podpiram pravico nacionalnih vlad, da imenujejo svoje kandidate, kljub temu pa menim, da predlagana sestava Komisije ni optimalna. V svojem govoru ste vprašali, če Evropska unija v svetu šteje. Najboljši odgovor je nedavna odločitev za odpoved vrha Evropska unija- Združene države. Ali res menite, da bo ta sestava kolegija omogočila Uniji, da okrepi svoj položaj?

Na koncu bi rad izrazil svoje razočaranje, ker med zaslišanji nismo prejeli dovolj odgovorov na vprašanja glede energetske varnosti.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Gospod predsednik, na začetku bi želel gospodu Barrosu zaželeli srečo, saj je predsednik Komisije resnično uspel sestaviti Komisijo, ki odraža njegov politični projekt glede EU. Vendar pa se v moji skupini sploh ne strinjamo s tem političnim projektom. Naj navedem primer. Delavci v mnogih državah so spoznali, da je EU vse bolj sinonim za slabšanje plačila in delovnih pogojev, za katere so se borili. Večkrat smo vprašali predsednika Komisije, kaj bo konkretno naredil za zagotovitev, da delavci migranti ne bodo več premalo plačani, da ne bodo več diskriminirani in uporabljeni kot cenena delovna sila. Težava je v tem, da nismo prejeli določenega odgovora niti nismo prejeli nobenega določenega odgovora na zaslišanjih. Zato je moj zaključek, da Komisija sprejema socialni damping. To je Komisija, za katero je notranji trg pomembnejši od varovanja interesov običajnega delavca. V tem smislu pa obstaja nekaj upanja, saj se je v času tega sestanka z našo skupino gospod Barroso zelo potrudil, da bi poudaril, kako velik podpornik enakosti med spoloma je. Besede pa niso dovolj. Ko je bila imenovana prva Barrosova Komisija leta 2004, je bilo med 25 komisarji devet žensk. Danes nam gospod Barroso v odobritev predstavlja Komisijo, ki ima med 27 člani samo osem žensk. Torej gre za poslabšanje. Zaključimo lahko le, da tudi na tem področju gospod Barroso samo govori in malo naredi. Preprosto ni dovolj dobro.

Timo Soini (EFD). – (FI) Gospod predsednik, na Finskem se spominjamo zimske vojne. Pred sedemdesetimi leti je komunistična Sovjetska unija napadla majhno Finsko. Branili smo svojo neodvisnost in pravico do samoodločanja.

To se je nadaljevalo med drugo svetovno vojno, ki je predstavljala grozljivo trpljenje za celotno Evropo. V nas je pustila močno željo po neodvisnosti in močno željo, da odločamo sami zase. Helsinki, Moskva in London so bila edina glavna mesta, ki v drugi svetovni vojni niso bila zavzeta. Zaradi tega želim, da se naj vsak narod sam svobodno odloča glede svojih zadev.

Glede Komisije gotovo imate dobre namene in v Komisiji so dobri ljudje, vključno s Fincem Ollijem Rehnem, ki je moralna oseba s hrbtenico. Evropski narodi – Finci, Nemci, Britanci, Danci – kje so lahko glasovali in izvolili te komisarje? Nikjer. Kako jih je mogoče zavrniti? To ni mogoče. EU je birokracija in ne demokracija.

Podpiram sodelovanje med neodvisnimi državami. Sem Finec, sem Evropejec in ljubim svojo celino, to pa še ne pomeni, da podpiram Evropsko unijo. Vsak izmed nas je dobil glasove; jaz sem na Finskem dobil 1 30 000 glasov. Koliko glasov so dobili komisarji in od kod? Tukaj bi lahko dobili 300 glasov, to pa je tudi vse.

Kaj leži v srcu demokracije? Nacionalna suverenost. To pomeni, da ima samo ljudstvo, ki oblikuje svoj narod, neodvisen od drugih, nespremenljivo in neomejeno pravico, da vedno odloča o svojih zadevah. To je osnovno načelo.

(Aplavz)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, prišli smo do konca postopka pred imenovanjem komisarjev, z zaslišanji, ki so popolnoma povprečna. Kandidati za komisarje so nam prišli povedat, da so globoko zavezani Evropski uniji, da bodo storili vse, da bi se seznanili z vprašanji, katerih ne poznajo, in da bodo delali z roko v roki s Parlamentom.

Nič od tega ni zelo pomembno ali zelo zanimivo. Kljub temu pa je zato, da bi Parlament lahko pokazal svojo neodvisnost, moral obstajati grešni kozel, oziroma lahka žrtev. Ta žrtev je bila gospa Jeleva, proti kateri, če lahko dodam, je na koncu bilo relativno malo obtožb. Če gre za nasprotje interesov, potem je preteklost nekaterih komisarjev, ki bodo ostali neimenovani – komisarja za konkurenco, komisarja za kmetijstvo, komisarja za mednarodno trgovino – gotovo bolj skrb vzbujajoča, pa vendar se Parlamentu niso zdeli sporni.

V resnici, gospod Barroso, se mi nekoliko smilite, ker ste zdaj del tega sistema Lizbonske pogodbe – Lizbona je glavno mesto vaše države, čudovito mesto, ki si zasluži več, kot da posodi ime takšnemu dokumentu. Opravka boste imeli z mnogo ljudmi. Od zdaj naprej boste z okvirnim sporazumom imeli predsednika Parlamenta in konferenco predsednikov, iz katere so samostojni poslanci izključeni, kar grobo krši določbe Poslovnika. Imeli boste novega – in stalnega – predsednika Unije, katerega imenovanje ne bo pomenilo konca predsednikov po rotacijskem sistemu. Imeli boste baronico Ashton, visoko predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki je v svoji mladosti, ko je prišlo do prave sovjetske grožnje, bila prepričana pacifistka, vendar pa ne dvomimo, da bo izjemno bojevitá nasproti Iranu.

To bo zelo težka politika. Pravkar se je slišal smeh, ko se je nekdo spomnil marksistične preteklosti nekaterih izmed vas. V resnici ste še vedno internacionalisti, vendar pod nobenim pogojem proletarci. Postali ste popolnoma neobčutljivi na usodo evropskih delavcev.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8).)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Gospod predsednik, morda lahko popravim gospoda Gollnisch. Ali se gospod Gollnisch zaveda, da baronica Ashton ni bila pacifistka le v svoji mladosti, ampak je bila tudi podpredsednica kampanje za jedrsko razorožitev vsaj do leta 1983, kar je nekaj, česar ni razkrila?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, ne bom odgovarjal na vprašanje glede preteklosti baronice Ashton. Vem, da je tudi v moji državi ime „pacifist“ bilo dano vojnim huskačem, ki so bili naklonjeni zmagi komunistov.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Gospod predsednik, v imenu Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) bi želel izraziti svojo iskreno, trdno in odkrito podporo gospodu Barrosu. Ne temelji samo na tem, kar je povedal danes, ampak tudi na govorih, ki jih je imel v Parlamentu, ki so nas spodbudili, da ga podpremo še močneje kot kdaj koli prej.

Želel bi povedati, da glavni razlog za to podporo ni število komisarjev, ki jih naša skupina ali naša politična družina ima v Komisiji, ampak v bistvu gre za prepričanje, da je to edinstven in poseben čas za Evropsko unijo. Komisija ni le katera koli Komisija in Parlament ni le kateri koli Parlament, ne le zaradi Lizbonske pogodbe, ampak ker se srečujemo s krizo, kakršne v Evropski uniji še ni bilo: z gospodarsko in socialno krizo.

Nismo mnenja, da je Lizbonska pogodba najpomembnejša stvar. Najpomembnejša je sprememba odnosa v smislu usmerjanja vseh evropskih institucij k večjim političnim ambicijam. Zato brez zadržkov podpiramo Komisijo, ki jo vodi gospod Barroso. Prav tako podpiramo Komisijo, ker se bomo, medtem ko se srečujemo z gospodarsko in finančno krizo, premaknili v drugo fazo: socialno krizo. Razlike med različnimi državami se bodo povečale in pojavil se bo povečan socialni nemir. Gospodarska in socialna kriza bosta nedvomno povzročili povečan socialni nemir. Drug razlog je, da se srečujemo s krizo vrednot, zaradi česar moramo vsi, ne le Komisija, spremeniti osebni odnos. Vsi moramo spremeniti svoj odnos.

Naša skupina zato meni, da je najboljši način za spremembo, preobrazbo in izboljšanje podpora Evropske komisije, ki jo vodi gospod Barroso.

Zato menim, da je v okviru te naloge in dela, ki ga moramo opraviti, skupina PPE tista skupina, ki si najbolj želi, da bi se najbolj spremenili. Tudi Evropski parlament se mora spremeniti. Komisija sama ne more biti odgovorna za pogosto pomanjkanje enotnosti v Parlamentu, ki je v veliki meri razlog, da v svetu ni evropskega glasu.

Kader Arif (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, trgovinska politika bo pomemben dejavnik v zunanji politiki Unije. Na žalost je ta trgovinska politika danes simbol izginotja interesa Skupnosti, saj ne gre za nič drugega kot za dodatek nacionalnih interesov.

V času, ko želimo, da Evropa brani svoje vrednote – solidarnost, socialno pravičnost – ko želimo, da Evropa v svoje trgovinske sporazume vključi socialne pravice, okoljske pravice, varovanje človekovih pravic in varovanje sindikalnih pravic, spoznavamo, da je edini predlog Komisije za nas skleniti sporazume, v katerih

je čutiti, da ni alternative za trg in trgovino in da so sami sebi namen. To je, kar se tiče moje politične družine, nesprejemljivo.

V času, ko si želimo, da bi ta trgovinska politika vključila industrijsko politiko in učinke, ki bi jih lahko imela na politiko zaposlovanja, spoznavamo, da Komisija ni dala nobenih jamstev glede teh točk v pojasnilih, ki jih je to jutro podal predsednik Komisije. Na žalost pa me to ne preseneča. Nič ni bilo povedanega o horizontalni socialni klavzuli, o varstvu javnih storitev, o načinu, kako naj Evropa ponovno spremeni politiko ali sprejme popolnoma drugačno politiko.

Če zaključim svoje pripombe glede teh vprašanj, gospod Barroso, menim, da je zaupanje del dvosmernega odnosa. Z vašimi pojasnili to jutro nam niste ponudili tega, kar potrebujemo, da bi vam zaupali. Prosimo upoštevajte, da ker nam niste dali teh jamstev, ne morem zagotoviti, da vam bomo zaupali.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, končno imam občutek, da se stvari začenjajo dogajati. Trajalo je več kot osem, skoraj devet let, da smo dobili novo pogodbo, in isto število mesecev, da smo dobili novo Komisijo. To ni Evropa, ki ukrepa, pa vendar potrebujemo prav ukrepanje. Ljudje iščejo delo, podjetja iščejo trge, potrošniki iščejo zanesljivost, Grčija išče stabilnost in Evropa išče svojo vlogo v svetu. Zato je dobro, da se je čas zapletenih razprav, ki so jih lahko razumeli le strokovnjaki, končal, in na podlagi tega razloga je prav tako dobro, da lahko Komisija dela na način, od katerega bodo ljudje ponovno imeli pravo korist.

Od vas želimo dve stvari, gospod Barroso. Prosimo, bodite pogumni in naredite Evropo močno, tako znotraj kot zunaj. Želimo, da ste pogumni in prav tako si želimo, da bi Evropa bila bolj udeležena na področjih, ki se morda razlikujejo od tistih, ki jih želijo države članice ali ljudje, ki odgovarjajo na ankete – v gospodarskih in finančnih zadevah, v pravosodju in notranjih zadevah, pa tudi v zunanji in varnostni politiki. Ta pripomba je namenjena zlasti vam, baronica Ashton. Pomanjkljivosti so jasne. Notranji trg ne deluje dovolj dobro za mala in srednje velika podjetja. Vzrok je pogosto nacionalna in ne evropska birokracija.

Seveda Grčija potrebuje pomoč. Za to potrebujemo močno Evropo. Zadovoljen sem, da je Komisija zdaj pripravila predlog. Kdor je mislil, da smo v zunanji politiki že storili dovolj, bo zdaj v luči Københavna gotovo spoznal, da to ni res. Zato ponavljamo: gospod Barroso, naredite Evropo močnejšo, znotraj in zunaj. Za to imate našo podporo.

Timothy Kirkhope (ECR). – Gospod predsednik, naša skupina močno podpira gospoda Barrosa in njegovo reformistično agendo za Evropo, ki se osredotoča na obravnavanje resničnih skrbi naših državljanih in na ukrepanje, kjer lahko doda vrednost prizadevanjem naših držav članic. Zato menimo, da si je zaslužil prejeti seznam kandidatov za Komisijo, ki bi bili nadarjeni in bi lahko pomagali uresničiti njegove ambiciozne načrte.

Vendar je bil z nekaterimi imenovanji puščen na cedilu. Nič ne more prikriti dejstva, da se izkušnje in sposobnost kandidatov zelo razlikujejo; in to je bilo očitno v naših zaslišanjih. Nesprejemljivo je, da voditelji nekaterih držav članic še vedno obravnavajo oblikovanje Komisije kot priložnost za nagrajevanje kolega za podporo v preteklosti, razrešitev lokalne politične težave ali da privoščijo ministrskemu prijatelju udobno obdobje pred upokojitvijo.

Jasno je, da države članice izkoriščajo dejstvo, da imamo le eno glasovanje za celo Komisijo, da bi popustili kandidatom, ki na podlagi lastnih vrlin morda ne bi uspeli. Eno glasovanje se mora končati. Voliti moramo za posamezne kandidate, saj bodo šele takrat države članice resneje prevzele svojo odgovornost glede tega postopka in v Komisijo poslale najbolj sposobne kandidate, ki so na voljo.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, gospoda Barossa bi želel vprašati glede pomena odgovornosti v luči dogodkov, zaradi katerih so špekulanti začeli napadati evro. Danes popoldne bomo podrobneje razpravljali o razlogih za ta dogodek, za zdaj pa bi se rad osredotočil na izjave Joaquína Almunia, ker so te povzročile takojšnje povečanje razponov in obrestnih mer na mednarodnem kreditnem trgu za Portugalsko in Španijo, kar je še bolj poslabšalo položaj samega evra prejšnji teden. Nima smisla, da mi govorite, da Joaquín Almunia ni rekel, kar je rekel. Kar koli so že slišali novinarji, so slišali tudi gledalci, in niso izgubljali časa za ukrepanje.

Predsednik Barroso, vloga komisarja ni, da bi na ogenj prilival bencin. Parlament ne more popolnoma podpreti nekoga, ki v kritičnem trenutku ni bil kos svoji službi. To je prva težava in druga so signali. Glede napada na grške, španske in portugalske javne dolgove, kaj so evropske institucije storile do zdaj? Gospod Trichet se je omejil na izjavo, da se nobena država ne sme zanašati na posebno obravnavo, medtem ko bi

sporočilo moralo biti prav nasprotno: gledalcem bi torej moral reči, da ne bomo razdeljeni, ker imamo Evropo solidarnosti. To je politično vprašanje, ki se je pojavilo, in zaradi tega pričakujemo resne odgovore, glede na to, kar se je zgodilo z izjavami vašega kandidata za komisarja.

Klaus-Heiner Lehne (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dovolite mi, da na hitro nekaj pripomnim glede medinstitucionalnega sporazuma in resolucije, ki sta pred nami. Najprej pozdravljam dejstvo, da se zdi Komisija zdaj bolj stvarno pripravljena, da sprejme posredno pravico pobude Evropskega parlamenta. Če se preprosto izrazim, to pomeni, da bodo v prihodnosti obstajali posebni roki, v katerih bo Komisija obvezana odgovoriti na naše odločitve. To je dobra stvar, tudi v smislu izkušenj, ki smo jih imeli v zadnjem parlamentarnem mandatu. To je samoumevno, vendar ta sporazum prav tako pomeni, da bomo glede vseh zadev obravnavani enakopravno kot Svet. To je logična posledica začetka veljave Lizbonske pogodbe.

Poleg tega pozdravljamo dejstvo, da smo prav tako uspeli ustvariti tesnejše delovno razmerje med Parlamentom in Komisijo na področju priprave zakonodajnih programov. V prihodnosti bomo morali pripraviti neke vrste skupni zakonodajni program za tri institucije in v tem smislu bi bilo v pomoč, če bi, kot tradicionalna nosilca interesov Unije, Komisija in Parlament prišla do dogovora kolikor je mogoče vnaprej.

Nisem popolnoma zadovoljen z rezultati ocene učinka. Glede tega bo Parlament moral preučiti, kako lahko uvede kvalitativne izboljšave na svoje področje ocene vpliva ob upoštevanju dejstva, da Komisija ne želi pripraviti resnično neodvisne ocene vpliva, ki jo zahteva Parlament. Pozdravljam dejstvo, da je glede tega v izjavah že bilo objavljeno, da bo potekalo tesno sodelovanje v povezavi z zakonodajo, ki se nanaša na Službo za zunanjepolitično delovanje. Tudi tukaj imata Komisija in Parlament v glavnem skupni interes, ki bi ga prav tako bilo treba opredeliti, preden govorimo s Svetom.

Prav tako mislim, da je dobro – in to je nekaj, kar je nujna posledica Lizbonske pogodbe – da se bo stališče Parlamenta na področju mednarodnih pogajanj v zvezi z mednarodnimi sporazumi znatno izboljšalo in Parlament bo dobil resničen dostop do vseh informacij in do vseh konferenc. To je bilo bistveno vprašanje in zadovoljen sem, da smo v tem smislu lahko dosegli, kar smo želeli.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, zelo smo bili veseli, da smo 1. decembra dobili Lizbonsko pogodbo, z njo pa tudi močnejšo socialno politiko ter okrepljen položaj potrošnikov na področju notranje politike znotraj Evropske unije. Vendar pa zdaj menimo, da ste vi – v nasprotju s tem, kar pravi Lizbonska pogodba, namreč s horizontalno zavezo za zaščito potrošnikov – z razdelitvijo portfeljev v svoji Evropski komisiji naredili prav nasprotno, ker zdaj ni samo en komisar zadolžen za varstvo potrošnikov, temveč jih je več.

Želela bi vas vprašati, kako nameravate to obravnavati. Kako nameravate doseči usklajenost na tem političnem področju, področju, ki je izjemno pomembno za potrošnike, evropske državljane? Pristojnosti so bile razdeljene. Kateri komisar bo zagotovil to usklajenost? Prosim, ne recite nam, da bo odločal kolegij. Potrebujemo jasna področja odgovornosti. Prosim, prav tako nam ne recite, da boste na koncu vi odločili, če bo prišlo do spora med različnimi komisarji. Vi niste vsemogočni in ste del kolegija.

S tem imam resne težave, gospod Barroso. Razložite mi, kako lahko obvladujete to razdrobljenost politike na področju varstva potrošnikov, pa tudi na drugih področjih, kot je zunanja politika, tako da bomo imeli politiko, ki bo nam po petih letih omogočila, da rečemo „da, vredno je imeti tako Komisijo“. Ne vem še, kako bom glasoval kasneje. To bo zelo odvisno od vaših odgovorov na naša vprašanja.

Adina-Iona Vălean (ALDE). – Gospod predsednik, mislim, da se dobro zavedate, da Evropa stoji na razpotju in vi imate priložnost, da jo peljete v eno ali drugo smer: po mračni poti z globljimi gospodarskimi krizami, slabim konkurenčnim okoljem za evropska podjetja, več zakonodaje in birokratskega bremena, ali po poti poguma, ki izkorišča priložnosti, določene z Lizbonsko pogodbo, da bi Evropa postala močnejša, in se odloča za usklajen pristop do globalnih trgov in izzivov.

Priložnosti in rešitve za globalne izzive lahko najdemo v sektorjih, kot je program digitalne tehnologije IKT, raziskav, razvoja in energije. Nova pogodba, ki so jo končno ratificirale vse države članice, vam daje – na srebrnem pladnju – orodja, za doseg te ciljev.

Najbolj se bojim vse večjega prepada med pričakovanji državljanov in bruseljskim majhnim svetom. Zaupanje, ki ga uživamo pri državljanih, izginja. Kolikokrat sem opazila razhajanja med evropsko upravo, ki zasleduje otopele politične cilje, in resničnimi skrbmi ljudi? Kakšen je cilj oblikovanja skupne energetske politike, če

našim državljanom ne moremo dati varne, cenovno sprejemljive in zelene energije? Kakšen je cilj zbiranja podatkov o energetske infrastrukturi?

Menim, da ne moremo vsiljevati rešitev, ki bi bile enake za vse. Komisija mora upoštevati razlike, priložnosti in sredstva vsake države članice. Biti morate vizionarski in ustvarjalni, da boste Evropo potegnili iz njene mračne preteklosti. Pri tem vas bo Parlament podpiral. Če zamudimo to priložnost, Evropa ne bo dobila druge priložnosti naslednjih petih letih.

Lajos Bokros (ECR). – Gospod predsednik, Grčija je na robu finančnega propada. Španija in Portugalska se prav tako spopadata z vedno večjimi težavami. Če Evropska komisija, Evropska centralna banka in Evropski svet ne bodo ukrepali, potem nam grozi razpad evrskega območja.

Kar lahko vidimo tukaj, je neoptimalna dodelitev portfeljev med komisarji. Joaquín Almunia, ki je bil varna oseba za upravljanje denarnih in finančnih zadev, je zdaj bil premeščen na konkurenčnost, ki ni njegovo področje. Olli Rehn, ki je bil ugleden komisar za širitev, se zdaj ukvarja z gospodarskimi in denarnimi zadevami, ki niso njegovo strokovno področje.

Zakaj je v interesu Evrope, da je treba oslabiliti intelektualno moč Komisije prav v času krize?

Werner Langen (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zdaj imamo drugo Barrosovo komisijo. Način, kako se je sistem spremenil, je že bil omenjen. To je četrta Komisija, odkar sem tukaj. Prvi dve Komisiji, ki sta jih vodila gospod Santer in gospod Prodi, sta bili kolegijski telesi. Prav Barrosova Komisija je bila opazna zaradi njenih posameznih akterjev – v mislih imam gospoda Dimasa, gospo Kroes in celo gospoda McGreevya, ki so pod vašim vodstvom ostali nedejavni več let. Če nam uvedete predsedniški sistem, gospod predsednik, potem vam priporočam, da prevzamete vodstvo, vendar se vrnete h kolegijskemu sistemu. To je bolje za Evropo in bolje za sodelovanje s Parlamentom.

Državljeni imajo pričakovanja – govorili ste o pogumu – glede evropske agende. Najprej morate stabilizirati evro, razširiti evrsko območje in zagotoviti, da bodo nacionalne vlade spoštovale svoje obveznosti. Kot drugo morate ustvariti sodobna, na tehnologiji temelječa delovna mesta v skladu z globalnim standardom, ker je Lizbonska strategija iz leta 2000 bila neuspešna, čeprav so cilji bili pravi. Tretjič, še naprej morate razvijati Evropo na osnovi njenih prejšnjih uspehov in ne na osnovi klicev pogube in scenarijev odpovedovanja, in doseči, da bo Evropa enakovreden partner Združenim državam in Kitajski, in četrto, ni vam potrebno le postavljati vprašanj o prihodnosti, prav tako morate nanje odgovoriti skupaj s Parlamentom.

Odpri trgi in več izobraževanja, rasti in blaginje ne smejo biti teme preteklosti; ostati morajo teme prihodnosti, tako kot socialna varnost, industrijska osnova in ne širitev finančnih trgov.

Želimo si poštenega sodelovanja z vami in Komisijo. Pri tem mora Komisija biti gonilo in ne gospodar Evrope. Dve skupini sta se odločili, da vam bosta popolnoma nasprotovali – zeleni in komunisti. Predstavljajo komaj 13 % poslancev. Če bosta predsednik Komisije in Komisija dobro sodelovala s preostalimi iz Parlamenta, potem bomo skupaj dosegli uspeh, ki ga potrebujemo.

Alejandro Cercas, (S&D). – (ES) Gospod predsednik Komisije, kot se zavedate, si poslanci, ki pripadajo Skupini naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, želijo resnične spremembe evropske socialne agende in prenovljeno socialno agendo.

Mnogi izmed nas si nadejamo, da je v vašem govoru nekaj zelenega upanja, v obljubah, ki ste jih dali naši skupini, v govoru komisarja Andorja in v institucionalnem sporazumu, da moramo predložiti prihodnjo evropsko zakonodajo v presojo vplivov na okolje. Obstaja upanje, da ste se česa naučili iz zadnjih volitev in iz odmevajoče tišine delavskih organizacij glede nove Komisije.

Zato, gospod Barroso, smo zelo navdušeni, da se bo uresničila nekoliko medla obljuba in da bo Komisija prinesla dodano vrednost pravih spremembam. Z veseljem pričakujemo, da Barroso II ne bo isti kot Barroso I.

Gospod predsednik Komisije, poslušali smo komisarja Andorja in imamo te sanje, to upanje. Obljubimo vam zvestobo, če obstaja zaveza, ki jo boste upoštevali glede vsega, kar ste oznanili v svojih nastopih in v sporazumu, ki ste ga sklenili s Parlamentom.

Gospod Barroso – ker ste inteligenčen človek – nujno je, da ta presoje okoljskega in socialnega vpliva pokrivajo vzdržnost gospodarskega modela, ki ga vi zagovarjate. Drugače Evropa ne bo imela prihodnosti. Evropa mora uskladiti svojo agendo s tisto od državljanov in delavcev, drugače ne bo dosegla gospodarskega

povezovanja in prav gotovo ne bo dosegla političnega povezovanja, kar je naš načrt. Naš načrt je zgraditi Evropo z velikimi političnimi ambicijami, ki je sposobna ponovno vzbuditi zanimanje svojih državljanov in biti pomembna v svetu...

(Predsednik je prekinil govornika)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, kandidate za komisarje predlagajo vlade držav članic EU. Potem ko jih odobri Evropski parlament, nimajo več obveznosti do svoje lastne države. Načeloma naj bi delali za enakomerni razvoj po celi Evropi. Za to sta potrebna sposobnost in zaupanje. Prvi vidik je bil med zaslišanji postavljen pod vprašaj. Odgovori kandidatov so bili večinoma dogovorjeni vnaprej in neprimerno posplošeni. Gospa Ashton se je dotaknila nekaj podrobnosti, vendar so nas njeni odgovori razočarali. Kot celota je ekipa komisarjev, ki je na zaslišanjih pokazala svoje zmožnosti, šibka in nekaj dobro usposobljenih kandidatov ne more spremeniti tega vtisa. Vendar pa moramo glasovati v svežnju za celo Komisijo, ki ni predstavila jasne strategije ukrepanja.

Ali lahko Komisiji zaupamo? V Skupini Evropskih konservativcev in reformistov nam je bilo zastavljeno naslednje vprašanje: ali bi lasten družinski proračun in usodo naše družine dali v roke te Komisije? Mnogi od nas so odgovorili, in še danes je odgovor ne.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, predsednik Komisije, gospe in gospodje, če bi ostali pri različici dejstev, ki jo je predlagal gospod Cohn-Bendit, ključ do interpretacije katerih je hinavščina, bi se Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) odločila, da glasuje za, ker ima trinajst komisarjev, in liberalci, ker imajo devet, medtem ko bi se socialisti morda morali vzdržati, ker so njihove vrste slabše zastopane.

Vendar pa temu ni tako. Glasovi mnogih izmed nas so odvisni od odgovora na pomembnejše vprašanje: kakšno vlogo naj bi Barrosova Komisija odigrala na tem zgodovinskem razpotju?

Pozvana je, gospod predsednik, da povrne upanje milijonom ljudem in podjetjem, ki se znajdejo v težavah, in da prekine nemoč spričo raznih interesov in vlad preko trdne odločenosti in z močjo idej.

Pozvana je, gospod predsednik, da poda evropski obraz politiki priseljavanja in energetske politiki in da izda evroobveznice ter zagotovi gospodarsko oživitvev. Pozvana je, gospod predsednik, da prepričljivo vzpostavi evropsko zunanjo in varnostno politiko, draga baronica Ashton, ki je vredna svojega imena.

Kot je povedal gospod Schulz, ste vi, gospe in gospodje, kot trapistovski menihi, ki ste se zaljubili molku. Glede svoje idealne poti svetosti predlagam, da sprejmete drugačno zaobljubo: zaobljubo ukrepanja. Treba je narediti veliko stvari. Gospod predsednik, naredimo jih hitro, naredimo jih dobro in naredimo jih skupaj. Z najboljšimi željami, gospod Barroso!

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Predsednik Komisije, napredni med nami vam bomo danes dali zaupnico, da vas ne bomo prepustili izsiljevanju tistih, ki imajo le malo zaupanja v to skupnost Evrope, in da ne boste postali odvisni od vlad sedemindvajseterice.

Verjeti v skupnost Evrope pomeni prekinitev vašega oglušujočega molka in prevzem osrednje vloge pri pomembnih mednarodnih zadevah; varovanje evropskih interesov na industrijskem in gospodarskem prizorišču; krepitev socialne politike in večje vlaganje v premagovanje svetovne revščine; usklajevanje našega zavezništva z Združenimi državami, vendar ne pod enakimi pogoji; utrjevanje položaja Evropske unije v mednarodnih organih, z začetkom pri varnostnem svetu ZN; ponovna uvedba večstranskosti v svetovni trgovini in priprava programa za boj zoper globalno onesnaževanje.

Naš glas danes bo pomenil pogojno zaupnico brez izjem v Komisiji in za posamezne komisarje, da bi popolnoma dosegli novo Evropo, rojeno v Lizboni, političnega akterja med večjimi svetovnimi silami, in da je predvsem lahko skupnost usode, ki se posveča lastnemu gospodarskemu in civilnemu napredku in ki si zastavlja misijo miru, pravice in svobode na svetu; ki ni le skupnost spomina, ki živi v sedanosti na račun svojega bogastva in zdaj že zbledele pretekle slave.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospod Barroso, uspeh Lizbonske pogodbe je zdaj odvisen od vas in vaše ekipe.

Presenetljivo se je prvi stalni predsednik Evropskega sveta odločil, da bo po svoji izvolitvi izginil. V tem je uspel. Nihče zunaj njegove države ni vedel ničesar o njem pred dvema mesecema in pol in nihče ni izvedel kaj več o njem od takrat. Predsednik španske vlade je pokazal toliko dostojnosti, da je prišel in nam tukaj

predstavil prednostne naloge Španije v šestmesečnem obdobju španskega predsedstva. To je prav nasprotno od tega, kar so avtorji Lizbonske pogodbe – od katerih so mnogi prisotni v tej dvorani – želeli. Nihče – niti evropski narodi niti predsednik Združenih držav – ne ve, kdo je v Evropi glavni.

V svetu, ki ga je na glavo postavila kriza, na celini, ki je izgubila ves svoj vpliv, ki ima več kot 20 milijonov brezposelnih, ki tvega dolgoročni upad spričo nastajajočih sil, Evropa potrebuje pilota, smer, ambicije, velik projekt, ki jo bo združil in ki lahko mobilizira 27 narodov ter pol milijarde svobodnih državljanov. Torej, gospod Barroso, ne bojte se, bodite pogumni! Cilji, strategija, metoda, financiranje – vse zahteva popolnoma nov pristop. Obeti glede vrnitve močne rasti še nikoli niso bili tako oddaljeni. Solidarnost med državami članicami še nikoli ni bila tako potrebna. Razhajanja med našimi pristojnostmi in finančnimi viri še nikoli niso bila tako velika. Pričakovanja državljanov še nikoli niso bila tako velika. In brez dvoma Evropski parlament še nikoli ni bil bolj pripravljen podpreti ambiciozne politike, da bi nadoknadil 10 let, ki so bila izgubljena v neskončni institucionalni razpravi. Kot prijatelj vam povem: podpora Parlamenta ne bo sorazmerna z vašo previdnostjo, temveč z vašim pogumom.

(Aplavz)

Dagmar Roth-Behrendt (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, naše okoliščine so drugačne in imamo drugačno institucionalno strukturo. Zdaj ko je Lizbonska pogodba v veljavi, bodo tri institucije – Parlament, Svet in Evropska komisija – morale sodelovati na drug način, kot so do zdaj. Mislim, da se moramo zavzeti, da bo uspešno. Vaša udeležba v prvem delu medinstitucionalnega sporazuma mi daje vtis – in nisem vedno nekritičen do vas – da si tudi vi tega želite.

Prvi del tega sporazuma, ki smo ga izpogajali z vami, vsebuje pomembne elemente glede vloge Evropskega parlamenta pri našem sodelovanju zlasti z vami, pa tudi s Svetom. Ti elementi krepijo dialog med Parlamentom in Evropsko komisijo, dajejo možnost za prejem več informacij kot v preteklosti, z drugimi besedami, postali bomo lahko enakovreden partner v zakonodajnem postopku, in za pravo zaslišanje, v katerem bodo komisarji, ki bodo pravi politiki, prišli sem in odgovarjali na vprašanja ter podajali govore in odgovore, brez da bi se skrivali kot v preteklosti. Prej ste samo vi, gospod Barroso, imeli pogum za to. Zdaj bodo vsi tako ravnali. To je dobro. Vsem nam bo v korist, prav tako pa bo koristno za evropsko demokracijo in, upajmo, v interesu državljanov glede tega, kar počnemo, in sicer našega zakonodajnega dela za vse.

Končno, gospod Barroso, glede vprašanja zakonodajne pobude trdno verjamem, da s tem, kar smo lahko dosegli v pogajanjih z vami glede našega sodelovanja in kar smo danes oblikovali v resolucijo, smo prišli tako blizu pravice do pobude Evropskega parlamenta, kot je le mogoče. Nadalje izloča konstrukt *sui generis*. Z nami ste delali na tem in delali ste zagnano. To spoštujem in zelo cenim, kako ste k temu prispevali.

Drugi poslanci so že omenili ocene učinka. Zavezali ste se, da boste to naredili pregledno in da boste sodelovali. Rekli ste, da so ocene socialnega učinka za vas pomembne. To je bistvena točka z našega vidika. S tem sem popolnoma zadovoljen. Menim, da bi z delom morali začeti danes, kar ne bo prekmalu.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Gospod predsednik, želim spregovoriti o okvirnem sporazumu in posebnem partnerstvu med Komisijo in Parlamentom, o katerem ste spregovorili in ki ga seveda pozdravljamo.

Parlament se bojuje za svojo pristojnost, vendar ne zaradi ponosa in slave Parlamenta. Želimo zapolniti vrzel demokratične legitimnosti po vsem trudu, ki smo mu bili priča v času referendumov. Vstopamo v novo obdobje metode Skupnosti, zato prosimo, da ne branite pristojnosti Komisije, saj mi, Parlament, nismo bili del te metode Skupnosti. V mislih imam zakonodajni monopol Komisije. Ta monopol je obstajal, ko Evropski parlament ni bil, kar je danes, zato pozdravljam delno rešitev, ki upošteva naše pobude v zakonodajnih zadevah in ki ste jo sprejeli. Parlament bo podrobno pregledal prakso te delne rešitve ob upoštevanju naše zahteve Komisiji, da sprejme zakonodajne ukrepe.

Moja druga pripomba se nanaša na skupno Službo za zunanjepolitično delovanje. Svojo verodostojnost bi morala črpati iz dveh virov – ne le iz Sveta, temveč tudi iz Evropskega parlamenta – in za zdaj še nismo popolnoma zadovoljni. Gledam vašo podpredsednico, gospo Ashton. Obžalujemo dejstvo, da nismo prisotni v skupini na visoki ravni. Mislim, da bi morali sodelovati v postopku, ki ga je Parlament vedno zahteval. Morali bi sodelovati pri imenovanjih veleposlanikov in posebnih predstavnikov EU. Morda še je ostalo nekaj manevrskega prostora, ker ne gre za našo slavo, ampak da bi v očeh Evropejcev ta služba pridobila pravo verodostojnost. V nasprotnem primeru bo šibkejša, medtem ko si obe strani želita, da bi bila močnejša.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Gospod predsednik, gospod predsednik Komisije, posebej so me zanimala zaslišanja kandidatov za komisarje za kmetijstvo in ribištvo, področij, ki jih v Evropskem

parlamentu spremljam z velikim zanimanjem. Ozadje se mi v obeh primerih zdi ustrezno. Vendar pa je bolj kot osebnosti in sposobnosti pomembno poznati naravo političnih pogojev, v katerih morata razviti svoje poslanstvo. Da bi moja politična skupina in jaz po svoji vesti lahko volila za umestitev Komisije, ali mi lahko vi, gospod Barroso, zajamčite, da boste vso svojo podporo dali tema dvema komisarjema, da bi zagotovili, da bodo temeljite reforme, ki jih bosta uvedla v teh dveh najpogostejših politikah, kmetijstvu in ribištvu, ohranile njun skupnostni značaj in zavrnila vsako obliko ponovne nacionalizacije?

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Gospod predsednik, to priložnost bi rad predvsem izkoristil, da bi Komisiji in predsedniku Komisije poudaril, na kakšen način sta sodelovala s Parlamentom v času teh mesecev umestitve. Noben drug organ na svetu z izvršilnimi pooblastili in pooblastili za zakonodajne pobude ni podvržen takim zahtevam: njegov predsednik mora predstaviti program Parlamentu; udeležiti se mora zaslišanj z vsemi parlamentarnimi skupinami; podvržen je glasovanju z absolutno večino in vse komisarje mora pripeljati sem, da se predstavi vsak posebej s svojim lastnim programom, temu sledijo tri ali štiri ure neposrednih vprašanj – vprašanj, ki jih je treba odgovoriti.

Komisija se je strinjala, da se zaveže k izpogajanju osnutka sporazuma s Parlamentom, v katerem se je, prvič, strinjala, da upraviči in poveča pooblastila Parlamenta glede zakonodajne pobude; drugič, sprejela je načelo popolne svobode do dostopa do informacij v smislu zakonodajnih in političnih ukrepov ali v zvezi z mednarodnimi pogajanj; in končno, strinjala se je, da bo upoštevala mnenje Parlamenta glede komisarjev in prerazporeditve komisarjev.

To je po mojem mnenju dokončen dokaz, da je Komisija od julija pokazala, da je pripravljena imeti tesne vezi s Parlamentom in da je s tem pokazala jasen, očiten in nedvoumen način, da je strateško zaveznitvo znotraj Lizbonske pogodbe za spodbujanje metode Komisije, o kateri je govoril gospod Saryusz-Wolski, zaveznitvo med Parlamentom in Komisijo. Zaradi tega si tako Komisija kot okvirni sporazum zaslužita popolno podporo skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov).

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v demokraciji odobritev nikoli ne pomeni dajanja prostih rok, vedno gre za podelitev zaupanja, ki ga je najprej treba utemeljiti. Zato skupaj odprimo novo poglavje, ne smemo nadaljevati kot prej, kot ste povedali vi, predsednik Komisije. Pogodba, kriza in globalizacija so nas prisilile, da spremenimo naš način delovanja. Potrebujemo večje evropsko zavedanje v državah članicah, več odkritosti do Evropske unije, več EU v Evropi in po svetu. Zahteva vodstvo vsakega posameznega komisarja in pripravljenost spremeniti Evropske razprave v politiko.

Evropski parlament in Komisija morata vstopiti v novo partnerstvo – partnerstvo za Evropo državljanov, partnerstvo zoper nacionalizem, protekcionizem in ekstremizem, nepoštenost, poneumljanje, neodgovornost in pomanjkanje spoštovanja. Poleg pakta stabilnosti za valuto potrebujemo trajnostni pakt za vsa politična področja, da bi bili bolj verodostojni in da bi ponovno pridobili izgubljeno zaupanje. Treba je razviti postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem, izhodno strategijo in Evropo 2020 v en skupni koncept za znižanje nacionalnega dolga, spopadanje s primanjkljaji, spodbujanje inovacij in rasti ter ustvarjanje dolgoročnih delovnih mest.

Končno, gospod predsednik, vas pozivam, da pripravite otvoritveno bilanco stanja in predložite predloge za usklajevanje gospodarske, socialne, davčne, raziskovalne, inovacijske in izobraževalne politike, ker potrebujemo več Evrope.

Gunnar Hökmark (PPE). – Gospod predsednik, glavni izziv za to Komisijo ne bo spopadanje s krizo, ki smo ji bili priča. Postopno izstopamo iz nje, čeprav bo še zmeraj pomembna naloga, da izpolnimo politike, ki smo jih določili, glavni izziv pa bo pripraviti teren za prihodnje gospodarstvo Evrope, zagotoviti, da bo dinamično gospodarstvo, ki je lahko konkurenčno in ki lahko igra vodilno vlogo v svetovnem gospodarstvu.

To zahteva politike za nova delovna mesta, naložbe in dinamično gospodarsko rast. Drugače se bomo še zmeraj spopadali s težavami, ki jih je povzročila kriza – z brezposelnostjo in s primanjkljaji. Pomembno je, da bo Komisija, ki bo danes potrjena v Parlamentu, vzela ta izziv resno.

Evropski volivci so junija dali zelo pomembno sporočilo. Ne želijo si modela, ki temelji na socialističnem upravljanju, temveč model, ki temelji na odprtosti, ki zagotavlja enake pogoje in socialno Evropo, kar pomeni delovna mesta, rast, priložnosti in čezmejno vključevanje. To je naloga te nove Komisije – priprava terena za gospodarstvo, blaginjo in socialno varnost z odprtostjo na predloge in s sprejemanjem novosti.

Tunne Kelam (PPE). – Gospod predsednik, Evropska skupnost je zdaj stara več kot 50 let. Nekateri pravijo, da je v krizi srednjih let – malo je utrujena, moralno izčrpana in neodločna glede nadaljnje širitve.

V teh razmerah, gospod Barroso, imate zgodovinsko priložnost za državniško modrost, prave reforme in dolgoročno vizijo. Vaš drugi mandat sovпада s 60. obletnico Schumanove deklaracije. Edina rešitev za ustanovitvene očete Evrope niso bili politični spori, ampak dvig nad nacionalne interese za vzpostavitev nadnacionalnih evropskih politik, ki temeljijo na odprtem in radodarnem pristopu, kot ste omenili sami.

Najprej pričakujemo pravo izvajanje skupnih evropskih politik, posebej pri dokončanju skupnega energetskega trga. Evropska komisija je bila glavni zaveznik in sodelavec Evropskega parlamenta. Vam in celotnemu kolegiju komisarjev želimo vse dobro.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Menim, da je glavna naloga nove Komisije izvajati Lizbonsko pogodbo. Naša naloga je, da evropskim državljanom pokažemo, da pogodba izpolnjuje njihova pričakovanja in jim glede tega vliti zaupanje.

V naslednjih nekaj letih mora med drugimi pomembnimi zadevami, s katerimi se bo ukvarjala, Komisija v ponoven pregled podati dve izredno pomembni politiki: skupno kmetijsko politiko in kohezijsko politiko. Mislim, da se proračunska politika za obdobje 2014–2021 lahko oblikuje in strukturira šele po dokončanju teh politik. Zaradi tega mora v okvirnem programu Komisije to postati glavna prednostna naloga. Upam, da bo pregled teh dveh evropskih politik pomagal v srednjeročnem in dolgoročnem obdobju, za usklajevanje gospodarskega, finančnega in socialnega položaja v vseh državah članicah, da bi preprečili vrste nesorazmerij, ki jih vidimo ta trenutek, in ki ogrožajo trajnostni razvoj Evropske unije kot celote.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Nove države članice so upravičeno zaskrbljene, da se znotraj Evropske unije krepi nacionalni egoizem in ponovna nacionalizacija. Evropska unija ne more obstajati brez solidarnosti, kohezije ali dohitevanja s strani novih, manj razvitih držav članic. Program 2020 bo morala sestaviti Komisija, ki jo bo vodil gospod Barroso tako, da ne bomo zmanjšali, ampak ohranili – ob reformiranju – in okrepili politike Skupnosti, ki smo jih imeli do zdaj, zlasti kohezijsko in regionalno politiko ter skupno kmetijsko politiko. Priča smo nameram, ki navdajajo s strahom, saj nekateri nameravajo postopno ukiniti te politike in zlasti zmanjšati skupni kmetijski proračun. Svet bi moral oblikovati konkretne ukrepe, da ne bo svetovna kriza postala kriza zaposlovanja in socialna kriza. Končno, ne smemo dovoliti, da bi tragični grški položaj pripeljal do zaključka, da ne smemo krepiti evro območja in da ne smemo nadaljevati širjenja na zahodni Balkan.

Lena Ek (ALDE). – Gospod predsednik, Albert Einstein je rekel, da je življenje kot vožnja s kolesom: neprestano moraš naprej, da ne zgubiš ravnotežja. Prav to pričakujemo od nove Komisije. Istočasno obstajajo skrbi. Vprašanje podnebnih sprememb je na primer razdeljeno na več portfeljev; to je nadvse zaskrbljujoče. Vprašanja industrijske politike in energetske politike bodo medtem obravnavali komisarji iz le ene politične skupine; tudi to je nadvse zaskrbljujoče. Zdaj potrebujemo ravnotežje in podporo trajnostni gospodarski rasti in pomembno je, da je to odraženo v strategiji EU 2020.

Prve besede v romanu je vedno najtežje napisati. Vtis, ki ga Komisija ustvari, in način, kako bo delovala, bo odražen in zapisan v strategiji EU 2020 in to bo pokazatelj dela in kakovosti nove Komisije. Upam, da bo trajnosten.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje v novi Komisiji, gospe in gospodje tukaj na plenarnem zasedanju in na galeriji, v teh časih gospodarske, finančne in podnebne krize državljani Evrope od vas pričakujejo vodenje. Pričakujejo drzne in jasne projekte. Gospod Barroso, danes ste parkirat povedali, da ne moremo naprej kot običajno in da moramo biti drzni in pogumni. Tega pa nismo videli v vaših smernicah ali na zaslišanjih večine komisarjev.

Vzemimo na primer zunanjo politiko. Baronica Ashton, vi ste edina, ki bi morala in mora biti združeni glas Evrope. Gre samo za svar dobrega usklajevanja ali posvetovanja z državami članicami. Svetu morate predstaviti drzne, posebne projekte, na primer, za evropsko preprečevanje nesreč v skladu s poročilom gospoda Barnierja. Biti morate na čelu, tudi pri zadevah, ki se nanašajo na finančno krizo. Potrebujemo nadzor nad skupnim finančnim trgom in davek na finančne transakcije.

Te predloge predstavite Svetu. Prosimo, storite to in ne čakajte, da bo Svet rekel „da“ ali „ne“ ali da bodo posamezne države članice začele z vami lobirati. Če dobimo od vas to vodstvo, potem boste prav tako prejeli podporo Evropskega parlamenta. Zdaj še je nimate.

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, izpostaviti moram vprašanje, za katerega menim, da je za Združeno Kraljestvo zelo pomembno.

Trenutno v Združenem Kraljestvu uveljavljamo možnost izvzetja od 48-urnega delovnega tedna. Vendar sem po zaslišanju gospoda Andorja – osebno nimam nič proti gospodu Andorju – zelo zaskrbljen zaradi smeri, v katero mislim, da nas bo povedel. Zelo mogoče je, da bo Združeno Kraljestvo izgubilo to možnost izvzetja. Če se to zgodi, bodo milijoni ljudi v naši državi na izgubi. Radi delajo dodatne ure. Naša honorarna gasilska društva v Združenem Kraljestvu – zlasti v moji regiji, Walesu, kjer jih 75 % pokrivajo honorarni gasilci – so ogrožena.

Kmalu bodo splošne volitve in pozivam vse danes navzoče britanske poslance, da volijo proti novi Komisiji na podlagi tega, da če bodo dobri ljudje v moji državi to možnost izvzetja od 48-urnega delovnika izgubili, bomo utrpeli težke posledice. Od njih je odvisno. Trije milijoni ljudi bodo gledali, kako bodo volili, prav tako kot jaz.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, Lizbonska pogodba namerava okrepiti Evropsko unijo in s tem, seveda, v prvi vrsti Evropsko komisijo in prav tako naš Parlament. Vendar je sramotno, da se kljub temu politično šibki predstavniki dajejo na vrh institucij EU. Politični opazovalci se strinjajo, da nova Komisija ne vsebuje pravih političnih veljakov. Če je predsednik Komisije najmanjši skupni imenovalec med silami velikih držav EU, se ta položaj jasno nenadzorovano nadaljuje s posameznimi komisarji. Tudi nov predsednik Sveta in visoka predstavnica sta politično tudi brez posebne teže. Naši pomembni politični partnerji, kot so Združene države, nam to že sporočajo, in ne vemo, kaj se bo zgodilo z drugimi partnerji, kot je na primer Rusija.

Posledično se pojavlja vprašanje, ali lahko okrepljeni Evropski parlament v sodelovanju s šibko Komisijo dejansko naredita kaj pozitivnega glede vključevanja in uresničevanja interesov evropskih narodov.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Gospod predsednik, moja zahteva za novo Komisijo je, da naredi več za mala in srednje velika podjetja. Dve tretjini naših delavcev dela za ta podjetja in ustvarja 50 % bruto domačega proizvoda. Predvsem moramo poskrbeti, da se kreditna sposobnost malih in srednje velikih podjetij poveča, ker je posebej v kriznih časih tvegani kapital posebnega pomena, da bi lahko nadaljevali z izplačili dobrih plač. Biti moramo konkurenčnejši in za to moramo bolje podpreti infrastrukturo. Zlasti vseevropske mreže bi morale biti izboljšane.

Poskrbeti moramo, da bodo tudi mala in srednje velika podjetja imela možnosti raziskav, tako da bodo lahko preko Evropskega inštituta za inovacije in tehnologijo ponudila nove izdelke in storitve. Prav tako moramo izboljšati poklicno izobraževanje in usposabljanje. To je velika naloga za Evropsko Komisijo. Novi Evropski Komisiji želimo obilico uspeha in veliko sreče v prihodnosti.

Milan Zver (PPE). – (SL) Jaz spadam med tiste, ki menijo, da je danes veliki dan za evropsko demokracijo, ne samo zaradi tega, ker bomo kompletirali evropske inštitucije, evropske strukture, ampak tudi zaradi tega, ker bomo sprejeli ta medinstitucionalni sporazum, ki skupaj z Lizbonsko pogodbo dejansko pomeni povečanje vpliva evropskih državljanov na evropsko politiko.

In to se mi zdi pomembno, še zlasti sedaj, ko že ugotavljamo ali pa lahko zaznamo tudi prve krize evropske demokracije, ki se vidi v vse manjši udeležbi na volitvah, vse manjšem zaupanju ljudi v temeljne demokratične inštitucije, v tem, da v nekaterih evropskih prestolnicah je nasilje nad demonstranti, v drugih obujajo spomine, totalitarne simbole in podobno.

Skratka, mislim da je zadnji čas, da je evropska politika tudi na ravni inštitucionalne izgradnje naredila nekaj za razvoj demokracije, ampak to ni dovolj. Morali se bomo potruditi tudi, da poskušamo zlasti v postkomunističnih državah vplivati na dvig ravni demokratične politične kulture.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Gospod predsednik, člani španske delegacije Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu bodo podprli mandat Komisije, ki je bila krščena kot Barroso II. Za to imamo dobre razloge. Eden izmed njih je, da smo prepričani, da se celo gospod Barroso ne bi mogel strinjati s kritiki Barossa I, če ima mandat za Komisijo Barroso II.

Vsi lahko vidimo razloge za to. Evropa se je spremenila, svet se je spremenil in vstopil v krizo. Globaliziran svet, ki se srečuje z globalno krizo in ki potrebuje Evropo, ki šteje v svetu. Namesto da odgovarjamo na krize z nadaljnjimi krizami, moramo ukrepati in to moramo storiti zdaj. Ukrepati moramo in odgovoriti na podnebne spremembe, nove energetske vire, pomen naše zunanje politike v svetovnem merilu in naš prispevek k varnejšemu svetu v boju zoper kriminal in terorizem. Ukrepati moramo začeti zdaj.

Od volitev je preteklo šest mesecev in zdaj je čas, da Komisija deluje v celoti in ob polni zmogljivosti. To zdaj pričakuje 500 milijonov Evropejcev, ki nas opazujejo. Zato smo prepričani, da to nedelovanje ni izbira, edina izbira je, da Barroso II preseneti kritike Barossa I z ukrepanjem, z odločnim ukrepanjem.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Tudi jaz bi rad povedal, da je danes pomemben dan, saj bomo glasovali za Komisijo ne le za 27 držav članic, pač pa tudi za enotno Evropo. V tej dvorani je bilo rečeno, da je izvajanje Lizbonske pogodbe nujna zadeva. Gre za nujno zadevo, ki je v senci velike težave, ker sedanja kriza še zdaleč ne vodi v izvajanje te pogodbe, ki mora ustvariti enotno Evropo za 27 držav in Evropo, ki jo hkrati ima vsak Evropejec za verodostojno.

Želel bi poudariti, da je po mojem mnenju največji izziv, s katerim se srečuje Evropska unija, občutek solidarnosti med Evropejci iz starih držav in novimi državami, z drugimi besedami, solidarnost med Evropejci iz vzhoda in zahoda. To je edini način, da lahko Evropa postane verodostojna za tiste, ki se prej ali slej želijo pridružiti naši Uniji, ne glede na to, ali gre za zahodni Balkan, Moldavijo, Turčijo ali Islandijo.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Gospod predsednik, oblikovanje Komisije je trajalo odločno predolgo. Zgodovinarji v prihodnosti se bodo zagotovo spraševali, kako je oblikovanje Komisije lahko trajalo šest mesecev, medtem ko se v Evropi srečujemo z najglobljo recesijo v gospodarski zgodovini Evrope.

Menim, da je ta proces na splošno opolnomočil in okrepil Komisijo in Parlament. Zato me preseneča Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, ki se je soglasno odločila, da bodo glasovali proti novi Komisiji, posebej ker so samo pogosto izjavili, da so v procesu mnogo pridobili in da so njihovi cilji bili sprejeti. Odkrito menim, da je to primer ekstremnega populizma.

Sposobnost delovanja notranjega trga in socialne Evrope sta kot brat in sestra. Gresta z roko v roki. Zelo pomembno je, da je presoja socialnega vpliva korak v smeri socialne Evrope.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Gospod Barroso, gospod predsednik, nisem razočarana le zaradi ljudi v Komisiji, ampak tudi z vašo podelitvijo portfeljev. Nekatere izmed njih ste razkosali na tak način, da bo v prihodnosti zelo težko voditi posebna pogajanja v odborih. Še več, nekaterim komisarjem ste odvzeli portfelje, pri katerih so se dejansko izkazali, in jim podelili take, s katerimi niso preveč zadovoljni. Če pogledamo na to z bolj psihološkega stališča, lahko nezadovoljen komisar, gospod Barroso, naredi veliko škode, ker se bo zlasti ob nastopu svojega delovnega mesta srečal z veliko ljudmi, ki bodo dajali predloge, katerih ni sposoben obravnavati. Po mojem mnenju je to napačna odločitev.

Druga točka, ki bi jo želela izpostaviti, se nanaša na medinstitucionalni sporazum. Prav gotovo se bomo borili za njegovo izvajanje, saj je Lizbonska pogodba zdaj v veljavi. Imeli bomo besedo v mednarodnih pogodbah in pri tem bomo uspeli, tudi če se srečujemo s taktiko zavlačevanja, ki jo uporabljata oba, Svet in Komisija. Komisija mora biti na to pripravljena.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, Evropska unija se je znašla v popolnoma novem položaju. Lizbonska pogodba je uvedla pomembne spremembe. Kaj lahko rečemo dva meseca po tem, ko je začela veljati? Če o njej bolje premislimo, pomeni le dober in pomemben začetek. Zdaj pa je prišel čas, da damo tem določbam in resolucijam pravi kontekst. Poskrbeti bi morali za ustrezno delitev pristojnosti med institucijami ali na novo ustvarjenimi visokimi položaji in za vzpostavitev političnih načel in pravil sodelovanja. Prav tako moramo ohranjati načelo resnične enakopravnosti med državami članicami, pa tudi med državami članicami in Unijo. Pomembno je, da ne zmanjšamo pomena predsedovanj posameznih držav članic.

Samo povezana Unija, ki govori soglasno, bo v svetu uživala položaj, ki si ga zasluži. Začetne izkušnje, ki smo jih pridobili v zadnjih dveh mesecih, dvigajo vrsto dvomov. Te težave je torej treba temeljito premisliti in treba je sprejeti ukrepe, ki nam bodo omogočili, da dosežemo pričakovane učinke in novo kakovost delovanja Evropske unije.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Vprašanje, ki ga je nekoč zastavil Kissinger, se pogosto ponavlja – kdo bo dvignil telefonsko slušalko? Bistvo tega je, da potrebujemo močne osebnosti in močne obraze. Ne! Potrebujemo močne institucije. Potrebujemo Svet, Parlament, Unijo, v kateri lahko vsak dvigne telefon v Svetu, ker je tisti pristojen dati ustrezen odgovor in ustrezno rešitev. Zdaj bi želel podati tako telefonsko zahtevo: želimo si Evropo, v kateri se spoštujejo pravice tradicionalnih nacionalnih manjšin, kjer ni slovaških zakonov o jeziku. Z začetkom veljave tega zakona o jeziku niso kršene le temeljne pravice EU in določbe evropskih konvencij o človekovih pravicah, ampak je v nevarnosti tudi eden od največjih dosežkov evropskega povezovanja,

delovanje enotnega notranjega trga. Zahtevam, da Komisija v skladu z mnenjem pravne službe sprejme potrebne ukrepe, da bi zagotovila prevlado prava Skupnosti.

Derek Vaughan (S&D). – Gospod predsednik, strukturni skladi so bili zelo pomembni za regije, kot je Wales, v preteklosti in so še danes. Pomagali so mnogim posameznikom, skupnostim in podjetjem. Zlasti so bili pomembni v nedavnih težkih gospodarskih časih.

Zato je bistveno, da lahko vse te skupine v prihodnosti koristijo strukturne sklade. Menim, da bi strukturni sklad moral biti na razpolago vsem regijam po Evropi, če bodo po letu 2013 izpolnjevale pogoje. Menim, da bi morali izločiti ponovno nacionalizacijo strukturnih skladov, zlasti pa sem pozdravil pripombe kandidata za komisarja za proračun in finančno programiranje, ki je izrazil nasprotovanje ponovni nacionalizaciji kohezijske politike in strukturnih skladov.

Prav tako je bistveno, da se financiranje leta 2013 za vse skupine, ki sem jih omenil, nenadoma ne ustavi. Zato menim, da je pomembno, da se prehodni status da na razpolago regijam, ki izpadejo iz konvergenčnih meril po letu 2013. Upam, da bo Komisija v prihodnjih tednih in mesecih kohezijski politiki in strukturnim skladom namenila prednost, ki si jo zaslužijo.

Gay Mitchell (PPE). – Gospod predsednik, tukaj želim izpostaviti vprašanje, ki sem ga postavljal v svoji državi, in upam, da bomo s tem, ko ga zastavljamo od zgoraj navzdol in od spodaj navzgor, nekako vzpodbudili ukrepanje.

Vedno govorimo o bančni krizi in o tem, kaj lahko naredimo za mala in srednje velika podjetja. Težava je v tem, da obstaja veliko malih in srednje velikih podjetij, ki preprosto ne morejo dobiti posojil, čeprav so njihova podjetja trdna in lahko nudijo zaposlitev. Največji razlog za to je po mojem mnenju pomanjkanje bančnih upraviteljev. Ta kriza je nastala, ker je bil bančni sistem avtomatiziran – in v mnogih primerih to še vedno je. Evropska centralna banka in Evropska komisija sta finančnim institucijam izkazali mnogo podpore. Zdaj je čas, da se vrnemo in uporabimo ves svoj vpliv, ki ga imamo, da se vrnemo k tradicionalnemu bančnemu upravitelju, ki lahko izračuna tveganje na podlagi lastnosti, sposobnosti in rezultatov.

Resnično mislim, da bi to spremenilo stvari, in 27 komisarjem, ki so zdaj prisotni, naj povem: ne podcenjujte svoje zmožnosti vplivanja...

(Predsednik je prekinil govornika)

Jörg Leichtfried (S&D). – *(DE)* Gospod predsednik, gospod Barroso, želel bi omeniti dve stvari, ki sta zame popolnoma bistveni. Danes je bilo že veliko povedanega o premagovanju krize. V zvezi s tem se moramo zavedati ene stvari. Te krize ne bomo premagali, če se bodo spet izplačevale nagrade, ko bodo banke ponovno stabilne. Krizo bomo premagali šele, ko bodo tisti, ki so zdaj postali brezposelni, ponovno dobili službe, in ko bodo tisti, ki še niso dobili dela, lahko delali. Potem bo kriza premagana.

Zato je za vašo Komisijo bistveno, da skušate doseči cilj ustvarjanja in ohranjanja delovnih mest in zagotovitve, da tisti, ki trdo delajo, prav tako prejmejo zadostno plačilo za svoje delo in da dobijo večji delež v splošni blaginji, kot je to bilo prej. Če pri tem uspete, gospod Barroso, potem bo po mojem mnenju prihodnja Komisija bolj uspešna kot prejšnja.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, kot na volitvah papeža, upam, da bom ta večer lahko rekel „*Habemus Papam; habemus Komisijo*“, toda področje, ki skrbi mene in mnogo ljudi, je, da Lizbonska pogodba pravi, da je treba imenovati predsednika Sveta, kar bo zagotovilo jasnost. Nisem prepričan, ali je ta jasnost tukaj, in morda lahko na to odgovori predsednik Barroso.

Če se v času krize pojavi nuja, kdo bo glas, ki zastopa Evropo? Ali bo to gospod Van Rompuy? Ali bo baronica Ashton? Ali eden izmed komisarjev? Ali bo to predsedstvo po rotacijskem sistemu ali sam predsednik Barroso? Na to bi želel dobiti odgovor.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Gospod predsednik, poskušal bom začeti z odgovarjanjem na nekaj konkretnih vprašanj, potem pa bom obravnaval bolj splošna.

Prvič, glede evrskega območja, nekateri poslanci Parlamenta so izpostavili vprašanja glede evrskega območja in nekaj trenutnih težav, s katerimi se srečujemo v državah članicah evrskega območja. Najprej naj spomnim, da je evro eden od večjih uspehov v zgodovini Evrope. Od svojega nastanka z 11 udeleženkami se je evro območje razširilo in zdaj obsega 16 držav članic. Evro območje je območje stabilnosti in ustvarjanja delovnih mest. Seveda ga je prizadela kriza. Tudi države zunaj evrskega območja je prizadela kriza. Ni mi vas treba

spominjati, da sem samo nekaj dni nazaj sprejel predsednika vlade Islandije, države, ki nam je zelo blizu – in ki ni članica evrskega območja – ki se je resnično spopadala s to krizo. Želim ponoviti, da ta kriza ni nastala v evrskem območju; prišla je izven evrskega območja.

Resnica pa je, da je evro zaščitil države, ki si delijo enotno valuto. Menim, da bi evropski položaj danes bil mnogo težji, če ne bi imeli evra. Polne koristi evra moramo šele požeti. Za to moramo okrepiti gospodarsko usklajevanje v evrskem območju. Res je, da nimamo samo monetarne unije. Morali bi imeti pravo gospodarsko unijo. Pogodba daje nove priložnosti, ki jih nameravam izkoristiti. Olli Rehn, novi komisar za te zadeve – če bomo dobili vašo podporo – bo razvil to smer.

Gledanje vnaprej, kako utrditi evro območje, je zelo pomembno, seveda pa nam ne preprečuje, da bi gledali na sedanost. Obdobje, s katerim se srečuje evrsko območje, je težko. Tega nima smisla zanikati. Druge države izven evrskega območja se prav tako spopadajo z zelo težkimi časi. To priznajmo. Moram pa reči, da se o položaju na finančnih trgih včasih poroča na način, ki stopnjuje težave in vedno ne da objektivne ocene položaja. Takšne analize običajno prihajajo iz držav zunaj evrskega območja.

Vendar je evrsko območje sposobno obravnavati težave, s katerimi se trenutno srečuje. Imamo svoj sistem davčnih pravil, Pakt za stabilnost in rast, ki mora biti ustrezno izvajan. V primeru Grčije lahko ocenimo in spremljamo njen program fiskalnega prilagajanja. Imamo možnost priporočiti drzne strukturne reforme v Grčiji, katere bo prav tako tesno spremljala Komisija.

3. februarja je Komisija sprejela sveženj glede Grčije, ki bo šel v Svet na začetku prihodnjega tedna. Seveda rešitev zahteva predvsem ukrepanje z grške strani. Podpora odločenosti grškim oblastem bo povečala zaupanje v uspešno doseganje ambicioznega programa, ki so ga sprejeli.

Države članice, zlasti tiste v evrskem območju, bi se vedno morale zavedati, da imajo gospodarske politike vsake izmed njih vpliv na gospodarstva drugih. Pozdravljam jasne znake, da se vse države članice zavedajo izziva in bodo delovale v skladu s tem.

Mislim, da je gospa Gebhardt zastavila konkretno vprašanje o potrošniški politiki. V Komisiji obstaja oseba z jasno odgovornostjo za potrošniško politiko, to je komisar Dalli. On bo zadolžen za to politiko, predlagal bo pobude na tem področju in o njih razpravljaj v odboru IMCO na plenarnem zasedanju. Posebne dimenzije civilnega prava bodo spadale pod pristojnost komisarke za pravosodje, podpredsednice Redingove. To je običajno pri večini izvršilnih organov v Evropi, kjer ta posebna vprašanja obravnava minister za pravosodje.

Seveda bo vse odločitve glede novih pobud moral odobriti kolegij. Kolegialnosti sem izjemno zavezan. Mnogi od vas ste pozvali Komisijo, naj obdrži velik poudarek na kolegialnosti. V skladu s pogodbami je predsednik Komisije tisti, ki jamči za kolegialnost. V današnjih politikah je to običajna težnja. Vedno več vprašanj je po svoji naravi prečnih ali horizontalnih. Potrebujemo skupni namen in zahtevajo povezovanje različnih sektorskih politik.

Kar se zgodi v Komisiji, je več ali manj isto, kot kar se dogaja v nacionalnih vladah in svetovnih vladah. Vidimo, da morajo voditelji držav in vlad pogosto na usklajen in koherenten način obravnavati zadeve, ki so jih prej ločeno obravnavale odgovorne osebe v različnih vladah.

Prav to nameravamo storiti. To točko želim poudariti s posebnim ponosom, ker zdaj gradimo novo Komisijo na izkušnjah predhodne. Prejšnja je bila prva Komisija razširjene Evrope – prvič smo imeli Komisijo s 27 člani iz 27 različnih držav. Dejstvo, da je Komisija delovala v resnično kolegialnem vzdušju z določenim namenom, je znak, da razširjena Evropska unija lahko dela s 27 ali več članicami. Mislim, da je to bistvenega pomena za prihodnost.

Zastavljenih je bilo nekaj konkretnih vprašanj o kohezijski politiki in o nekaterih politikah Skupnosti, kot sta ribištvo in kmetijstvo – na primer vprašanje gospoda Capoulasa Santosa. Kohezijska politika je bila vključena v Lizbonsko pogodbo. Po svoji naravi je evropska politika. Videti moramo, kako lahko nadaljujemo s postopkom reform, tako da lahko še naprej izboljšujemo ustrezno vrednost politike in zagotavljamo, da se kohezijska politika in regionalna politika pretvorita v resnično povečanje konkurenčnosti v vseh regijah Evrope. Prepričani moramo biti, da lahko politika to doseže, tako da bomo imeli močne argumente v naslednji finančni razpravi. Naj vam zagotovim svojo popolno predanost – in mislim, da lahko rečem, polno zavezanost nove Komisije – načelom socialne, gospodarske in ozemeljske kohezije, ki so prav tako zapisani v Lizbonski pogodbi. Seveda bomo naredili vse, kar lahko, da bi spodbujali evropske skupne politike.

Obstajala so konkretna vprašanja o oceni socialnih učinkov – vprašanje gospoda Cercasa. Želim razjasniti, kar sem javno povedal prej. Zavezani smo uvedbi ocene socialnih učinkov v našem delu preko Odbora za

oceno učinka. Menimo, da smo pri oceni vpliva zelo napredovali. Vedno smo pripravljeni izboljšati to delo in verjamemo, da bi socialna dimenzija v našem delu morala biti primerno obravnavana.

Nekateri poslanci Parlamenta mi zastavljajo vprašanja glede energetske učinkovitosti. Želim poudariti, da bomo energetska varnost vključili v naš predlog za strategijo Evropske unije 2020. Ena od novosti strategije Evropske unije 2020 je prav združitev nekaj politik, ki so prej bile obravnavane posamično. Menim, da spodbujanje energetske varnosti in energetske učinkovitosti mora biti pomemben del naše agende za konkurenčnost in za bolj zeleno in trajnostno rast z učinkovito rabo virov. To poudarja, za kako pomembno imamo to agendo.

Nekateri ste vprašali glede malih in srednje velikih podjetij in vrednosti notranjega trga – gospod Hökmark in drugi. Zelo pomembno je, da zdaj ponovno uvedemo notranji trg. Pomembno je, da razjasnimo, da pri notranjem trgu ne gre le za trg, čeprav so trgi pomembni.

Nekateri verjamejo, da trge branimo, ker smo tržni fundamentalisti. Nič ne bi moglo biti bolj oddaljeno od resnice. Menimo, da je notranji trg predvsem osnova za evropski projekt. Brez notranjega trga ne bomo imeli močne Evropske unije. Če dovolite, da postane notranji trg razdrobljen, bomo v Evropi spet videli grdi obraz gospodarskega nacionalizma. Govoriti moramo pogumno in reči, da notranji trg obstaja, da bi branil najšibkejši – potrošnike, da brani mala in srednje velika podjetja pred monopolom in seveda, da brani evropski projekt kot celoto. Zato sem prosil gospoda Montija, da pripravi poročilo, tako da lahko dobimo nove ideje in ustvarimo večje soglasje za ponovno uvedbo in poglobitev notranjega trga kot enega večjih dosežkov preteklosti in prihodnosti našega evropskega projekta.

(FR) Zdaj bi rad omenil eno ali dve splošnejši vprašanji, ki ste jih izpostavili. Gospod Daul, gospod Schulz, gospod Lamassoure – ki je podal govor, v katerem je poudaril pomen drznosti – gospod López Aguilar, gospod Mayor Oneja in mnogi drugi so izpostavili vprašanje ambicij. To je po mojem mnenju izjemno pomembna točka in o njej moramo imeti iskreno razpravo.

Nekateri med vami, posebej gospod Schulz, so me še enkrat izprašali glede vprašanja tržne in socialne politike. Še enkrat pravim. Ni Komisija tista, ki jo morate prepričati glede potrebe po socialnem namenu. Delati boste morali z nami, da bi poskušali prepričati določena glavna mesta, ker je resnica zelo jasna: nekatera glavna mesta menijo, da pri Evropi gre le za trg in da so v skladu z načelom solidarnosti odgovorni za socialno politiko. Ne strinjam se. Menim, da za čustveno navezanost na Evropo potrebujemo socialno dimenzijo. Potrebujemo socialno dimenzijo, ki dejansko združuje, kar se lahko naredi na evropski ravni, s tem, kar se lahko naredi na nacionalni ravni. Nihče ne želi ustvariti evropskega sistema socialne varnosti ali centraliziranega zdravstvenega sistema v Evropi. Tega ne predlagamo.

Še več, na to ne smemo gledati kot na tekmovanje med nacionalno ravno in evropsko ravno. Če poleg našega dela na notranjem trgu, na konkurenčnosti, politiki državne pomoči in ostalih politikah, kot je zunanja trgovinska politika, v Evropi ne bo socialne dimenzije, bomo težko zagotavljali legitimnost evropskega projekta.

Zato bi rad izpostavil: nismo mi tisti, ki nas je treba prepričati glede potrebe po socialni dimenziji. Sodelujte z nami, da bi okrepili socialno dimenzijo Evrope – socialno tržno gospodarstvo – ki je kot cilj vključena tudi v Lizbonsko pogodbo. Temu sem zelo zavezan in prizadevati si moramo, da bi ga dosegli skupaj. O tem ni popolnoma nobenega dvoma.

(Aplavz)

Kar se tiče vodenja – priljubljene teme gospoda Verhofstadta, pa tudi mene – še enkrat, pomagajte nam, podprite nas. Naklonjen sem povečanemu vodenju Evrope in Evropa potrebuje to povečano vodenje. Moj govor – imenovali ga boste govor, saj tudi je govor, pa vendar je govor, ki ga podajam v imenu novega kolegija in ki odraža politično ambicijo, politično naravnost – je jasen. Živimo v času brez primere. Kot sem rekel, tako znotraj in zunaj Evrope potrebujemo več odločenosti glede evropskih zadev. Popolnoma sem prepričan, intelektualno in politično, da če Evropa ne bo ukrepala na usklajen način, tvegamo, da bomo v prihodnosti imeli nepomembno vlogo na mednarodni ravni. To sem povedal v svojih smernicah, pred voditelji držav in vlad in ponovil bom na neformalnem Evropskem svetu, ki je pojutrišnjem, ker sem v to prepričan.

Menim, da so nedavni dogodki služili le za še močnejše poudarjanje tega položaja. Mednarodna finančna kriza je pokazala, kako soodvisna so naša gospodarstva. Problemi, ki jih zdaj izkušamo v evrskem območju, prav tako kažejo, kako soodvisna so naša gospodarstva. Zato moramo okrepiti naša prizadevanja v zvezi z evropskim usklajevanjem in vodenjem. Bruslju ni nujno treba dati nacionalnih pristojnosti: to je razprava

za 20. stoletje, ki je po mojem mnenju že izpeta. Iz tega ne smemo narediti razprave „to je za Bruselj, to je za Komisijo, je proti državam članicam...“, ker je smešno.

Jasno je, da medtem ko želimo danes imeti vlogo v svetu, naše države članice same nimajo potrebnega vpliva za enakovredna pogajanja z Združenimi državami, Rusijo in Kitajsko. Zato potrebujemo to dimenzijo, ne da bi okrepili Bruselj, ampak da bi okrepili Evropo in se predvsem osredotočili na resnične interese vsakega izmed naših državljanov. Tukaj moramo sodelovati in tudi pri tem vam pravim: podprite nas. Potrebujemo vašo podporo, pa ne v smeri, ki bo neizogibno vodila v vojno med institucijami – zdaj bolj kot kdaj koli prej potrebujemo institucionalno partnerstvo – ampak da bi branili interese Evrope v svetu.

Nazadnje bodimo popolnoma jasni tudi glede zunanjih odnosov. Kje na svetu Evropa šteje? Evropa šteje na svetu tam, kjer ima usklajeno stališče. Spoštovana je v smislu trgovine, to vam zagotavljam. Naše konkurenčno pravo spoštujejo vsi večji mednarodni konglomerati. Imamo skupno politiko. Imamo institucije. Imamo osnovo za ukrepanje. Zavedajte pa se, da živimo v času, zlasti v smisli mednarodne varnosti, ko Evropa nima geopolitičnih in obrambnih mehanizmov, ki jih imajo drugi. Zelo jasno lahko povem, da ko govorim z nekaterimi od naših mednarodnih partnerjev, razmišljajo predvsem o varnosti. Razmišljajo v smeri strateškega ravnovesja. In tukaj, to je treba jasno povedati, Evropa ne sme biti naivna.

V Københavnu težave niso bile posledica preskromnih ambicij Evrope, kot menijo nekateri. Nasprotno, bili smo daleč najbolj ambiciozni. Kar je po moji oceni pokazal Københav, je bilo to, da bi morali jasno izraziti evropski interes na različnih področjih in ga dosledno ter strateško braniti pri vseh partnerjih. Ni torej dovolj samo odločiti se za plemenito politiko, kolikor je sicer ta pomembna, pač pa moramo zbrati moč za obrambo svoje plemenitosti in odločnost za obrambo svojih interesov. To je moj namen in upam tudi na vašo podporo pri tem.

In na koncu, več poslancev – med drugimi tudi gospod Lehne in gospod Swoboda, gospa Roth-Behrendt, gospa Wallis in gospod Rangel – podrobneje govorilo o institucionalnem vprašanju, še zlasti o Okvirnem dogovoru. Rad bi vam povedal, da sem v pogajanjih z vami ravnal natančno v duhu in po črki Lizbonske pogodbe.

Nekateri se še ne zavedajo, da ima Evropski parlament danes pooblastila in moč, ki jih pred Lizbonsko pogodbo ni imel. Verjamem v evropsko razsežnost parlamentarizma, pojma „razsežnost“ pa – mojim angleščina sicer ni tako dobra kot vaša, gospa Wallis – razumem kot nekaj ohlapnega. Pojem „razsežnost“ mi pomeni globino, pomeni mi domet. Vsekakor nekaj zelo ambicioznega.

V takem duhu bi rad sodeloval s Parlamentom. Ne proti kaki drugi instituciji, saj verjamem – in to moram povedati tudi na tem mestu – da nam potrebna zelo močna Svet in Evropski svet. Pozdravljam novosti v Lizbonski pogodbi, nenazadnje tudi uvedbo stalnega predsedstva Evropskega sveta, saj le-ta zagotavlja dolgoročno kontinuiteto in konsistentnost.

Zelo pozdravljam uvedbo mesta visokega predstavnika, ki je obenem tudi podpredsednik Evropske komisije. S tem zadev ne otežujemo, ravno nasprotno! Namesto dveh središč zunanjih odnosov, enega na strani Sveta in drugega na strani Komisije, imamo eno ključno osebo – v našem primeru baronica Ashton – ki brani evropske interese z medvladno izkaznico, ki je v zadevah zunanje politike še vedno zelo pomembna, pa tudi z evropsko izkaznico.

Zato lahko s trdnim prepričanjem rečem naslednje. Verjamem, da bi bilo odpiranje razprave ali institucionalnega nesoglasja v sedanjem trenutku napaka. Potrebujemo vse institucije. Nekateri ljudje so menili, da je treba ponovno potegniti na plan vprašanje o gospodu Kissingerju in telefonski številki. Kot sem že povedal: Gospod Kissinger je bil državni sekretar. Prepričan sem, da bo od sedaj naprej sogovornica državnemu sekretarju ZDA baronica Ashton. To je njena naloga in sposobna jo je opraviti.

Na ravni voditeljev držav in vlad pa imamo, ob odnosih z državami članicami, po Lizbonski pogodbi predsednika Sveta, ki predstavlja Evropo v zadevah zunanje politike in skupne varnosti, ter Komisijo, ki po členu 17 predstavlja Evropo na vseh drugih področjih zunanjih odnosov. Tak je naš sistem.

Nekateri ljudje bi si želeli popolnoma poenoten sistem. Slišali pa smo, da niti Združene države ne delujejo po popolnoma poenotenem sistemu. Včasih po pogajanjih z vlado ZDA odkrijemo, da Kongres nima povsem enakih stališč kot vlada.

Zavedati pa se moramo tudi, da našo skupnost sestavlja 27 držav članic. Imamo sistem, ki je nadgradnja notranjega sistema. Namesto rotirajočega predsedstva, ki se menjava na šest mesecev, imamo stalno predsedstvo Sveta. Imamo visokega predstavnika in podpredsednika Komisije. To sicer res pomeni korak

naprej, ker pa je dinamika pomembnejša od mehanizmov, moramo na ta način obogatiti naše delovanje z dodatno razsežnostjo.

Naj zaključim s pozivom zbornici. Večja moč pomeni tudi večjo odgovornost. Povedal bom čisto naravnost, gospe in gospodje: Evropski parlament je z revizijo pridobil velike pristojnosti. Upam, da jih bo uporabil ne le za oblikovanje politik za lasten dober občutek, pač pa tudi v okviru svoje odgovornosti za soupravljanje Evrope z drugimi institucijami. To je zahteven preizkus odgovornosti vseh institucij Evropskega parlamenta, Komisije in Evropskega sveta.

Nekaj poslancev me je prepričan sem, da iskreno pozlo k pogumnejšemu ravnanju. Lahko vam zagotovim, da sem pripravljen delovati v tej smeri. Vendar Komisija sama ne bo zmogla doseči vsega. Glede tega si moramo biti na jasnem. To bi bila utvara, saj Komisija ne more uveljaviti svojega vpliva, moči in smernic proti volji naših držav članic, ki so demokratične države.

To moramo uveljaviti skupaj, v parlamentarni skupščini Evropskem parlamentu kresnično prevzema nase svoje odgovornosti in ki ni, kot bi želeli nekateri, samo kraj za izražanje protestov. Poleg tega sem ugotovil, da nekateri govorijo glasneje, ker so šibkejši. Torej potrebujemo sodelovanje vseh evropskih političnih skupin, ki imajo politično moč.

Nekaj političnih skupin je napovedalo, da bodo glasovale proti nam. Pri skrajnih političnih skupinah bi me, moram povedati, pozitivno glasovanje celo zaskrbelo. Take podpore ne potrebujem. Komisija njihove podpore noče. Komisija pa želi in zahteva podporo vseh evropskih sil. To pa zahtevam od vas. Moja zahteva je ponižna, vendar izvira iz trdnega prepričanja, da vašo podporo potrebujemo in da nam lahko pomagata premostiti sedanjo vrzel.

Kaj je pravi problem? Tudi glede tega si moramo biti na jasnem. Kadar se pogovarjamo z našimi sodržavljan, v današnji Evropi ito bo moja zaključna misel, gospod predsednik ugovljamo temeljno vrzel med objavljenimi ambicijami in rezultati, ki nam jih uspe doseči.

Nekateri bi to vrzel radi izkoristili za znižanje naših ambicij. Drugi iprištevamo se v ta tabor paelimo naše rezultate izboljšati in jih tako približati ambicijam. Računam na to zbornico pri uresničevanju naših ambicij, naših prizadevanj za močnejšo Evropo v vedno zahtevnejšem svetu.

Prosim vas, da podprete novo Komisijo, da bomo lahko s svojimi ambicijami evropske sanje pretvorili v resničnost.

(Aplavz)

Predsednik. Hla, gospod Barroso, za vaše podrobne odgovore na vprašanja in pripombe poslancev, pa tudi za izčrpno obravnavo odnosov med našima institucijama Eopsko komisijo in Evropskim parlamentom. Zavedamo se odgovornosti, ki leži na ramenih Evropskega parlamenta. Naše soglasje je soglasje nove vrste in naše sodelovanje je zdaj tesnejše kot v preteklosti. Zlasti pomembna je naša skupna odgovornost, odgovornost dveh institucij Skupnosti Eopskega parlamenta in Evropske komisije. Hvala vam tudi za predstavitev vizije delovanja in ciljev delovanja Evropske komisije. Še enkrat bi se rad zahvalil gospodu Lópezu Garridu, ki zastopa špansko predsedstvo, in celotni španski delegaciji, za njihovo spremljanje današnje razprave in postopka.

Prejel sem pet predlogov resolucije⁽¹⁾, predloženih v skladu s členom 106(4) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v torek, 9. februarja 2010.

Pisne izjave (člen 149)

Carlo Casini (PPE), v pisni obliki. (IT) Rad bo kot predsednik Odbora za ustavne zadeve izrazil svoje veliko veselje nad doseženim soglasjem glede temeljnih obrisov novega okvirnega sporazuma med Komisijo in parlamentom.

Moram pa jasno povedati, da je potreben globlji premislek o naravi odnosov med tema institucijama. Razvoj demokracije v Uniji bo tudi v prihodnje temeljil na Parlamentu kot predstavniku ljudstva in Svetu kot nekakšni

---

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

drugi zbornici, ki zastopa države. V tem okolju bi morala Komisija imeti vlogo vlade, jasno pa je, da bi tak ustroj zahteval mnogo podrobnejša pravila, kot jih prinašajo prilagoditve, katerih pravilen oris smo slišali danes.

Naj dodam misel o pravici državljanov do pobude. Ustrezna pravila bo treba prilagoditi tako, da bomo dosegli zelene učinke. Te učinke moramo presojati v primerjavi z učinki sedanje pravice vsakega državljana do peticije Evropskemu parlamentu in z učinki omejenih pristojnosti Parlamenta. Parlament nima pravice do pobude, ima pa možnost zahtevati od Komisije zakonodajno pobudo.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. (PT) Zdaj, ko smo z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe in izvolitvijo nove Komisije rešili institucionalni problem, se začne nova faza v zgodovini Unije. Novo obdobje, zaznamovano z ambicijami na področju pobud in proaktivnostjo pri spopadanju z velikimi izzivi današnjih dni. Novo obdobje, v katerem bo Komisija, kot predvideva medinstitucionalni sporazum, v popolni ubranosti s Parlamentom iskala rešitve za probleme, ki zadevajo evropske državljane. Novo obdobje evropske vodilne vloge pri pomembnih vprašanih sodobnega sveta in ustreznih odzivov na izzive prihodnosti. Novo obdobje združevanja v bolj pravično Evropo, ki jo bo odlikovala večja solidarnost.

Sodeč po zagotovilih in podatkih z zaslišanj novi kolegij komisarjev izpolnjuje merila ustreznosti za današnje potrebe. Gre za uravnoteženo Komisijo, ki združuje izkušnje veteranov s svežino druge polovice svojih članov. Uravnotežena je tudi z vidika spolov, saj je komisark ena tretjina, kar pomeni rahlo povečanje deleža v primerjavi s prejšnjoasedbo. Ravnoesje moči med tremi institucijami ne slabi nobene od njih; nasprotno, krepi Evropo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. (PT) Ob predstavitvi nove Evropske komisije je predsednik Barroso predstavil program, ki pomeni nadaljevanje neoliberalistične, federalistične in militaristične politike stare Komisije. Kolegij komisarjev, kakršnega je predstavil, bo nadaljeval delo v dosednji smeri, kar smo ugotovili že tudi med zaslišanji pred parlamentarnimi odbori. Čaka nas obdobje predlogov za poglobitev kapitalistične integracije Evrope, kakršno doživljamo že zdaj.

Dosedanja Komisija je opravila precej priprav za to, vključno s splošnimi obrisi procesa, ki ga imenuje javno posvetovanje o strategiji, pomeni pa kontinuiteto tako imenovane lizbonske strategije. Trenutno jo imenujejo Strategija EU 2020, povedali pa so že, da gre za „uresničevanje: uporabo obstoječih instrumentov pri novem pristopu“. Z drugimi besedami, že danes lahko ugotovimo, da nas čaka nadaljevanje dosednje smeri.

Niso pripravljeni pretehtati, kako so se doslej izvajali ukrepi, sprejeti v imenu lizbonske strategije, koliko so bili doseženi takrat razglašeni cilji in kakšne so posledice izvajanja Pakta za stabilnost. Skrivajo podatek, da imamo danes v vsej EU že 23 milijonov brezposelnih, pri čemer so najhuje prizadeti mlajši ljudje, pri katerih stopnja brezposelnosti presega 21 %, in podatek, da več kot 85 milijonov ljudi živi v revščini. Ne preostane nam drugega kot glasovati proti novi Komisiji.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. (PL) Gospod predsednik, Evropska komisija pod vodstvom gospoda Barrosa je danes doživela višjo raven podpore kot leta 2004. V razpravi pred glasovanjem pa smo slišali veliko zadržkov, glede sestave Komisije, pa tudi glede nejasne razmejitve pristojnosti v novem kolegiju. Tako na primer varstvo potrošnikov spada v resorje kar šestih komisarjev. Ta hip si težko predstavljamo, kako bo ta delitev pristojnosti v praksi vplivala na učinkovitost dela pristojnih komisarjev. Evropska komisija, ki smo jo izvolili danes, 9. februarja 2010, se bo morala svojega dela lotiti hitro, saj od lanskega oktobra, ko bi morala biti nova komisija že izvoljena, stara Komisija opravlja samo nujne naloge in ne sproža nikakršnih novih pobud. Preizkusni kamen za novo Komisijo bo spoštovanje okvirnega dogovora o stikih s Parlamentom, zlasti načela enakopravne obravnave Parlamenta in Sveta.

Rada bi opozorila, da bo v mandatu sedanje Komisije revidiran tudi Medinstitucionalni sporazum o boljši pripravi zakonodaje iz leta 2003. Kot poročevalka Odbora za pravne zadeve se trenutno ukvarjam s to revizijo in upam, da bomo v konstruktivnem sodelovanju s Komisijo dosegli vsebinske rezultate.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. (RO) Novi kolegij komisarjev je prva je prvo polno moštvo Evropske unije 27 držav članic. Romunija in Bolgarija, ki sta postali članici Evropske unije 1. januarja 2007, imata šele zdaj priložnost predlagati komisarja za polni petletni mandat.

Čestitam Romuniji, ker je izbrala gospoda Ciološa. Mislim, da je med zaslišanjem pred Odborom za kmetijstvo in razvoj podeželja napravil globok vtis na vse prisotne. Prepričan sem tudi, da je njegova strokovnost dobra popotnica, če samo pomislimo na velike izzive, ki nas čakajo na področju, ki ga bo vodil. V mislih imam predvsem napovedane razprave o prihodnosti skupne kmetijske politike.

Pri iskanju najprimernejših rešitev v skladu s potrebami in interesi vseh držav članic bo potreboval poglobljeno poznavanje evropskega kmetijstva, delavnost in diplomatske spretnosti, vem pa, da vse te lastnosti ima. Celotnemu kolegiju komisarjev želim obilo uspeha in upam, da bo njegovo delo v prihodnjem mandatu uspešno približalo Evropsko unijo njenim državljanom.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), v pisni obliki. (PL) Čestitam gospodu Barrosu in celotnemu kolegiju komisarjev, obenem pa bi rad izrazil upanje, da bomo v tem mandatu imeli bolj neodvisno in dinamično Komisijo. Komisijo, ki bo predvsem ščitila skupne interese, ki bo sprožila pogumne reforme politik EU, ki nas čakajo po tem, ko smo vrsto let reformirali naše institucije. Kar zadeva odnose med Komisijo in Parlamentom, smo priče novi odprtosti, ki ni samo odraz novih pristojnosti Parlamenta, pač pa, kot smo slišali jeseni, želje gospoda Barrosa, da bi vzpostavil posebno partnerstvo s parlamentom. Dejstvo je, da nekatere določbe predhodnega okvirnega sporazuma o sodelovanju med institucijama občutno krepijo vlogo Parlamenta v postopkih odločanja, s tem pa postajajo ti postopki bolj demokratični. Hudič pa se skriva v podrobnostih, zato bomo pogajanja ves čas skrbno spremljali in poskrbeli, da bodo obljube, tudi obljuba o vključitvi Parlamenta v proces gradnje diplomacije EU, tudi izpolnjene.

(Seja je bila prekinjena ob 11.50 in se je nadaljevala ob 12.05)

PREDSEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

5. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobnosti izidov glasovanja: glej zapisnik)

5.1. Okvirni sporazum o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo (B7-0091/2010) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. Gospod predsednik, pred nekaj meseci sem v svojih političnih smernicah, pa tudi na plenarnem zasedanju vaše zbornice predlagal dvig posebnega partnerstva med Parlamentom in Komisijo na novo raven. Predlagal sem nadaljnjo uveljavitev in okrepitev odnosov v smeri, ki bo odražala našo novo pogodbo in našo skupno odločenost za sodelovanje pri oblikovanju Evrope.

V zadnjih tednih smo z vašo pogajalsko skupino pod vodstvom gospoda Lehneja podrobno razpravljali o reviziji Okvirnega sporazuma. Naj se ob tej priložnosti zahvalim vsem članom skupine za zelo intenzivno razpravo, pa tudi za njihov konstruktivni pristop.

Zelo sem zadovoljen, da smo dosegli soglasje glede vodilnih načel naših odnosov v naslednjih letih. Ta načela naj okrepijo naše sodelovanje ob polnem spoštovanju institucionalnega ravnotežja, ki ga določajo pogodbe.

Kot predsednik Evropske komisije soglašam z načeli v resoluciji, ki ste jo pravkar sprejeli. Usmerjala me bodo pri oblikovanju stališča novega kolegija o reviziji okvirnega sporazuma.

Ob tako prepričljivi podpori resoluciji v vaši zbornici sem prepričan, da imamo odlično podlago za okrepitev naših odnosov. Iskreno upam, da se nam bo pri vprašanjih, ki zadevajo ne le naši dve instituciji, pač pa tudi Svet, le-ta pridružil v skupnih naporih za izboljšanje delovanja vseh institucij v prid Evropi.

Če boste danes novi kolegij potrdili, bom za vodenje pogajalske skupine Komisije pri reviziji okvirnega sporazuma zaprosil kandidata za podpredsednika Šefčoviča. Rad bi vam zagotovil, da si bo prav tako kot jaz osebno – po mojem prepričanju tudi vsi drugi člani novega kolegija – prizadeval, da bi bila pogajanja kar najbolj učinkovita in uspešna.

Predsednik. Najlepša hvala, predsednik Barroso, za vaš zelo pozitiven pristop k našim pogajanjem. V imenu nas vseh bi se rad zahvalil naši pogajalski skupini pod vodstvom gospoda Lehneja, in vsem kolegom, ki so tako prizadevno sodelovali v pogajanjih.

(Aplavz)

Zaenkrat še nimamo zakonodajne pobude na osnovi Lizbonske pogodbe, Komisija pa nam je že obljubila odziv na naša pričakovanja. Imamo ne le čas za vprašanja predsedniku Evropske komisije, pač pa tudi čas za vprašanje komisarjem, vabilo predsednika Evropske komisije predsedniku Evropskega parlamenta in kolegiju komisarjev, pa tudi sodelovanje z našimi nacionalnimi parlamenti, ki je zelo pomembno.

Razmišljamo o pravilih subsidiarnosti, potrebna bi bila ocena učinkov, da bi jih lahko kolikor mogoče izboljšali, in upam, da bo naš sporazum s tega vidika mnogo trdnjši od dosedanjega, še vedno pa lahko trdno upamo, da bomo v prihodnje naredili vse potrebno za naše državljane.

(Seja je bila prekinjena ob 12.10 in se je nadaljevala ob 13.30)

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

6. Čas glasovanja (nadaljevanje)

Predsednik. *Pd* glasovanjem bomo slišali še govore predsednikov političnih skupin o glasovanju o novi Komisiji.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. *(FR)* Gospod predsednik, gospod López Garrido, predsednik Komisije, zahvaljujem se za priložnost, da lahko v imenu Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) izrazim trdno prepričanje, da bosta gospod Barroso in njegov kolegi komisarjev ob pomoči osebja Komisije kos izzivom, ki ju čakajo.

Evropa se je rodila iz mednarodne krize, zdaj pa se prvič v 60 letih sooča z novo mednarodno krizo, sicer drugačne vrste, vendar brez dvoma resno in nevarno. Krizo sicer premaguje, vendar še nismo na suhem. Evro se je izkazal kot monetarni ščit in komaj lahko izrazimo dovolj priznanja za to, kaj vse mu dolgujemo: avtomatični stabilizatorji, sloviti mehanizmi solidarnosti, ki so preveč ... Vsem nam so prišli zelo prav, dragi prijatelji!

(Aplavz)

Kje bi bili danes brez solidarnostnih stabilizatorjev? Vse prepogosto gledamo nanje kot na breme, ki duši naša gospodarstva, v resnici pa so precej prispevali k temu, da evropski model ni potonil. Privlačen, pogosto posneman model, ki je našim državljanom upravičeno pri srcu, ki pa ga izpostavljajo dvomom novi izzivi.

Svet ima danes več polov, ni pa tak, o kakršnem smo sanjali; sanjali smo namreč, da bo svet idealističen, miroljuben in večstranski. Ne, svet je danes prizorišče tekmovalnosti, bojev ~~esda~~ ne oboroženih, vseeno pa ogorčenih ~~z~~ prevlado enega modela nad drugimi.

Ob teh izzivih si Unija, ki ima na voljo bogato izbiro orodij, ne sme privoščiti potratnega ravnanja z njimi. Ostati mora zvesta sami sebi, z vključevanjem ljudi in idej ter s pionirskim delovanjem na področju globalnega segrevanja, obenem pa se mora oborožiti tudi za konkurenčno bitko.

Vem, da je to cilj, ki si ga bo prizadevala doseči nova Komisija v sodelovanju z nami. Vsem nam so znane šibke točke Evrope: demografska gibanja, šibke naložbe v prihodnost, izzivi industriji, proračunski primanjkljaji, neustrezno ekonomsko vodenje. To je še razlog več, da moramo kolikor mogoče izkoristiti svoja orodja: evro in monetarno politiko, tehnološke dosežke, industrijske panoge, kjer imamo konkurenčne prednosti, in kmetijske potenciale, s katerimi lahko zagotovimo zanesljivo preskrbo s hrano za naših 500 milijonov državljanov.

Zato od Komisije pričakujem domiselnost in vodilno vlogo pri evropski zakonodaji, ki jo bomo morali sprejemati. Pričakujem, da bo branila evropske interese, da bo uveljavljala načela vzajemnosti pri naših partnerjih in da se ob kršitvah ne bo obotavljala zateči k pravnim sredstvom, ki jih ima na voljo.

Komisarji, skupaj z nami in s Svetom nosite odgovornost za zaokrožitev notranjega trga. Pri tem moramo razbiti tabuje, na primer glede obdavčenja in socialne razsežnosti. Države članice ne smejo več ravnati, kot da imajo na teh dveh področjih neomejene in nedotakljive pristojnosti, zunaj dometa skupnega delovanja.

Obenem pa moramo precej bolj energično ukrepati tudi v zvezi z zunanjimi izzivi: varnostjo in obrambo, pa tudi trgovino, tehnološkimi in industrijskimi standardi ter okoljskimi standardi. Evropa mora braniti

svoje vrednote, mir in blaginjo svojih državljanov. Evropa mora biti mednarodni dejavnik in ne zgolj območje napredka ter vladavine prava. Ne sme se odreči orodjem, ki ji jih zagotavlja njena moč.

Skupina PPE pričakuje od Komisije učinkovito delovanje na vseh teh frontah hkrati. Če bo ravnala tako in nimam razloga, da bi v to dvomil, lahko vedno računala na podporo Skupine PPE.

Gospod Barroso, Skupina PPE vam zaupa in vas poziva k pogumnemu ravnanju in reformam. Poziva vas k daljnovidnosti v prid stvari, okoli katere smo se združili: oblikovanju politične Evrope.

(Aplavz)

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, odločitev Skupine naprednega zaveznitva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu ni bila lahka. O predsedniku Komisije smo v naši zbornici glasovali pred petimi meseci in kljub temu, da ga naša skupina ni podprla, je prejel večino glasov. Na podlagi te večinske podpore, žal tudi od ljudi, ki niso naklonjeni Lizbonski pogodbi, nam je danes predstavil svoj kolegij in zdaj ga ocenjujemo.

Naša ocena kolegija je tudi potrebna. Na razpolago imamo dve možnosti: člani zbornice se lahko razdelimo na desno in levo stran. Ti dve skupini morata pač glasovati v skladu s svojima nasprotnima ideologijama. To je ena možnost. Vendar ni skladna z načinom delovanja Evrope. V Parlamentu nimamo večine. Večine v Parlamentu nima niti Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) niti Skupina zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo. Evropa ni politična tvorba, v kateri bi si lahko katera koli politična skupina prigrabila večino in objavila, da bo Evropo v prihodnje upravljala na svoj način. Evropa pomeni stalno iskanje kompromisa. To zna biti včasih nadležno in težko razumljivo. Vendar je stalno iskanje kompromisa, ki vodi k uspehu in socialni pravičnosti, še vedno boljše od ideoloških bitk, ki ne vodijo nikamor.

(Aplavz)

Zato nam je zelo težko pretehtati vse koristi in prednosti. Seveda vsi uživamo v kresanju mnenj. Tudi jaz osebno uživam v merjenju moči v načelnih razpravah s poslanci iz drugih skupin, ampak Evropa potrebuje tudi oprijemljive izide takih merenj. Zato smo se v skupini vprašali, kaj lahko kot socialdemokrati, socialisti in demokrati zavezamo in tudi dosežemo. Nato smo opredelili merila. Eno tako merilo je bilo, da mora biti politična sila, ki pomeni drugo najmočnejšo silo v Evropi, v Komisiji zastopana na višji ravni. Torej smo zahtevali uvedbo mesta visokega predstavnika za zunanje zadeve in varnostno politiko, in to zahtevo nam je uspelo uveljaviti.

Naj povem še nekaj v zvezi z osebo, ki je imenovana na to mesto. Baronica Ashton si ne sme dovoliti, da jo v Parlamentu označuje za komunistko človek, ki je bil v Franciji obsojen zaradi zanikanja holokavsta. Baronica Ashton uživa našo polno podporo.

(Bučen aplavz)

Vprašali smo se, ali bi lahko v zakonodajni postopek Evropske unije kot regulativni mehanizem vpeljali tudi oceno socialnih učinkov. Zastavilo se nam je namreč vprašanje, ali je mogoče nekatere ukrepe, ki so bili pred časom Direktiva o storitvah, splošne spraviti v življenje. Ne, hoteli smo uvesti mehanizem za presojo načrtovanih ukrepov Komisije glede učinkov na sisteme socialne varnosti držav članic, še preden jih sprejmemo. To je bilo vključeno. Hoteli smo, po mojem mnenju gre za velikanski korak v evropski politiki, četrty rok enega leta, v katerem mora Komisija zakonodajne resolucije Parlamenta oblikovati v lastne zakonodajne pobude. To je velikanski napredek, saj bo Parlamentu pravica do pobude, ki je žal sicer nima, zagotovljena na posreden način. Ocenjujemo, da to pomeni bistven napredek.

In nazadnje, kot druga največja skupina v Parlamentu, brez katere ni mogoče doseči kvalificirane večine pri glasovanju, smo hoteli zastopstvo v Komisiji. Trije od sedmih podpredsednikov so socialdemokrati. Glede tega ste nam v glavnem ugodili. V preteklih tednih in mesecih, pa tudi med današnjo razpravo, smo izrazili vrsto pomislekov in pripomb. Ob tehtanju med temi pomisleki in doseženim napredkom smo se odločili, da vam naklonimo podporo za naslednjih pet let. „Vam“ pomeni „kolegiju komisarjev“. Na našo podporo lahko računate, če boste le resno jemali, kar vam povem zdajle: Evropa bo bodisi socialna Evropa, ali pa bo propadla. Naša skupna odgovornost je poskrbeti, da bo Evropa poslala bolj socialna. Skupina S&D bo podprla Komisijo.

(Aplavz)

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. Gospod predsednik, naša skupina bo Evropsko komisijo podprla. Zaveznitvo liberalcev in demokratov je odgovorna politična skupina in prepričani smo, da bo naslednjih pet let tako kritičnih za Evropsko unijo in evropske državljane, da je široka, vseevropska podpora Komisije v Parlamentu nujna.

Naj pa zelo jasno povem nekaj. Naša podpora bo pogojna, bolj kot v preteklih petih letih. Pričakujemo, da bo nova Evropska komisija lokomotiva Evropske unije. Hočemo Komisijo z bolj pogumnim, ambicioznim in celovitim ekonomskim in socialnim pristopom, Komisijo, ki bo stopala na čelu take strategije, ki lahko države članice prisili k izpolnjevanju svojih obveznosti.

Menim, da moramo, v evrskem območju vsekakor, spoznati, da ob obstoječem monetarnem stebru potrebujemo tudi resnični gospodarski in socialni steber. Sedanje težave v evrskem območju so jasen dokaz neuspešnosti odprte metode usklajevanja, pristopa, ki smo ga uporabljali zadnjih deset let. Enako velja na drugih področjih – podnebnih spremembah, zunanji politiki in obrambni politiki.

Temeljna podmena novega pogumnega pristopa je spoznanje, da v jutrišnjem svetu z več poli Evropa ne bo mogla igrati pomembnejše vloge, če ne bo v kratkem času uspešneje in učinkoviteje okrepila lastne združenosti. Pričakujemo, da boste to podmeno sprejeli in oblikovali jasne, odločne in ambiciozne predloge ter reforme na vseh omenjenih področjih. Pričakujemo, da bo Komisija pri tem v polni meri izkoristila pravico do pobude. Govorim o Komisiji kot celoti, ki bo delovala kot kolegij in kot kohezijsko politično telo v procesu evropskega združevanja. Močna Komisija je verjetno koristna, na področjih, o katerih govorimo, pa je močna Komisija sploh nepogrešljiva.

Lizbonska pogodba nam nudi nova orodja in je razširila naše možnosti ukrepanja. Visoka predstavnica, gospa Ashton, zahtevamo, da ta nova orodja uporabite. Od visokega predstavnika pričakujemo več, kot smo imeli priložnost videti doslej. To terja vaša vloga, to potrebuje Evropska unija. Izkoristite priložnosti! Vzemimo na primer nauk iz nesreče na Haitiju. Nemudoma predložite Svetu poročilo s predlogom za vzpostavitev evropskih sil za civilno zaščito. Naj sklenem z napovedjo, da bo naša skupina podprla Komisijo z njenim liberalnim profilom in da je pripravljena sodelovati z njo pri uresničevanju evropskih ciljev.

(Aplavz)

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine Verts/ALE. (FR) Gospod predsednik, dobro veste, da Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze ne bo glasovala za Komisijo, obenem pa vam dajemo na razpolago svoje zamisli, ustvarjalni duh in odločenost za Evropo.

Gospod Barroso, ne prodajajte nam besednih igrice, češ da so tisti, ki ne bodo glasovali za Komisijo, proti Evropi. Vsaj nam, Zelenim Evrope, ne. Lahko jih prodajate drugim, nam pa nikakor. Ponujamo vam brezpogojno sodelovanje, če se boste odločili za izboljšanje evropskega davčnega sistema. Če boste skušali Evropi zagotoviti lastne vire, vas bomo podprli proti državam članicam in njihovi obrambi ekonomske samostojnosti. Naj bom konkreten: podprli vas bomo tudi proti Nemčiji ali Franciji, če bo potrebno.

Če se boste odločili delovati kot skrbnik Pogodb – na primer v Svetu tečejo pogajanja o vrnitvi beguncev Libiji, in Svet sprašujemo, kakšne so pravne podlage za taka pogajanja. Ali bo Parlament vključen v redni zakonodajni postopek? Svet nam pravi: „to vam bomo povedali ob zaključku pogajanj“. To ni mogoče, odgovornost Komisije je poseči v dogajanje in poskrbeti, da bodo evropske institucije seznanjene s pravnimi podlagami pogajanj.

Naštetjem vam lahko celo vrsto primerov. Če se boste odločili za ukrepanje na področju podnebnih sprememb, če boste želeli zastaviti Evropi bolj ambiciozne cilje, kot je današnji cilj trikrat dvajset, če boste želeli predstaviti cilj bližje ravni 30 %, lahko računate na podporo celotne skupine Verts/ALE. Če se boste odločili za nadaljnje ukrepe na področju finančne ureditve po finančni krizi, boste imeli našo polno podporo. Če se boste odločili za nadaljnje ukrepe na področju zaščite Evrope, boste imeli našo podporo. Če boste hoteli rešiti ciprsko vprašanje, boste uživali našo podporo. Če boste hoteli narediti konec sedanjim norim razmeram, v katerih ena od držav članic, Grčija – kot sem že povedal – pabi 4,3 % svojega BDP za obrambo, boste imeli našo podporo. Našo brezpogojno podporo!

Zato, gospod Barroso, pravim, da bomo zdaj glasovali proti, ampak to je lahko naša zmota. Vemo, da smo v zvezi z gospodom Dimasom naredili napako. Naredili smo napako in to priznamo. Če boste lahko uresničili naše sanje, ne pa zgolj ravnali tako, kot pričakujemo, da boste, bomo odkrilo priznali svojo zmoto in vas podprli.

(Aplavz)

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. Gospod predsednik, nekatere države menijo, da je imenovanje komisarja priročna priložnost za rešitev kakšne domače težave ali poravnavo političnega dolga. V Evropski komisiji bi morali biti zbrani najbolj nadarjeni in učinkoviti politični voditelji iz vse Evrope, ljudje z izkušnjami in sposobnostmi za spopad z ogromnimi izzivi, s katerimi se soočamo.

Po dolgih letih institucionalnih pričkanj se mora Evropa osredotočiti na koristno delo na področjih, na katerih lahko prispeva dodano vrednost državam članicam in na katerih naši sodržavljeni upravičeno terjajo sodelovanje med državami Evrope. Podpirati mora napore za okrepitev zaenkrat še krhkega oživljanja gospodarstva, rasti in ustvarjanja novih delovnih mest ter prevzeti vodilno vlogo na področjih energetske varnosti in podnebnih sprememb. Predlagati mora temeljne reforme evropskega proračuna in številnih osrednjih programov porabe proračunskih sredstev.

Gospod Barroso je pravi voditelj, ki lahko popelje Komisijo v prihodnost. V svojih političnih smernicah je orisal ambiciozen program usmeritve na zares pereče in pomembne zadeve, program, ki ga na splošno podpiramo. Prav vse države članice bi ga morale pri teh prizadevanjih podpreti in predlagati kar najsposobnejše kandidate za komisarje, ugotavljamo pa, da so se mu nekatere med njimi hudo izneverile. Seveda mora zagovarjati vsakega člana svojega moštva – voditelja v takem položaju ne moremo pričakovati ničesar drugega – pri organiziranju moštva je, ne glede na naše dvome pri nekaterih resorjih, verjetno napravil največ, kar je mogel, ob tem, kar je imel na voljo.

Nekateri kandidati so odlični in so dobro prestali zaslišanja, drugi pa so povprečni in so napravili slab vtis. Nekateri so se celo distancirali od njegovih političnih smernic. Gospod predsednik, če bo glasovanje Komisijo potrdilo, bomo seveda konstruktivno sodelovali z vsakim od komisarjev in upali, da nas bodo prijetno presenetili, rad pa bi predlagal vsaj vsakoletno ocenjevanje Komisije v Parlamentu.

Celoten postopek ima še vedno temeljne hibe in ga ne moremo v celoti odobravati. Iz teh razlogov se bomo Evropski konzervativci in reformisti glasovanja vzdržali. Nekatere politične skupine so notranje neenotne, mi pa smo enotni pri tem stališču.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, gospe in gospodje, naša skupina je aktivno sodelovala pri zaslišanjih kandidatov. Nekateri od njih so naredili zelo ugoden vtis na nas. Manj pa smo navdušeni nad novo ureditvijo številnih resorjev. To velja tudi za precej nedoumljivo – ki pa v kratkem morda ne bo več tako nedoumljivo – podčje pristojnosti visokega predstavnika za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki je tudi podpredsednik Komisije.

Številni kandidati pa so nas razočarali glede strokovnega znanja. Pri tem so se vsa naša vprašanja nanašala predvsem na politične projekte. V katero smer naj teče proces evropske integracije? Kateri ukrepi so kandidatom za komisarje najpomembnejši? Na ta vprašanja smo prejeli vse preveč nejasnih odgovorov in takih odgovorov politično ne sprejemamo. Ob vsem priseganju na socialno Evropo so vztrajno zagovarjali pot deregulacije, privatizacije in prožne varnosti. Prožnost trga dela jim je bila najpomembnejša, socialna varnost na najmanj pomembna.

Na programu dela so tudi podnebne spremembe, zaenkrat pa ne opažamo še nikakršnih odmikov od pridobivanje električne energije iz premoga ali iz jedrske energije. Ne opažamo, da bi EU prevzemala vodilno vlogo na področju varstva podnebja ali razvojne pomoči. Ničesar nismo slišali o doslednem razoroževanju, zlasti, kar zadeva arzenale jedrskega orožja v Evropi. Gospod Barroso, gospod predsednik, kandidate, ki sem jih srečal na zaslišanjih, sicer visoko cenim, vendar naša skupina ne more glasovati za kolegij.

Nigel Farage, v imenu skupine EFD. Gospod predsednik, v prihodnosti bodo otrokom pripovedovali tudi naslednjo povest. Pripovedovali jim bodo, da je bila Evropa nekoč razdeljena, da se je po sredini Evrope raztezal zid in da so bili ljudje na Vzhodu zelo revni in niso imeli demokracije, pač pa so živeli pod zlo vladavino, imenovano komunizem, ki je pobila milijone svojih podanikov. Ampak, v veselje vseh je zid padel in združilo se je 27 držav, ljudje so uživali demokracijo, 500 milijonov ljudi je živelo v miru...

(Aplavz)

Zgodba se nadaljuje. Zagotavljam vam, da zgodbe še ni konec.

(Aplavz)

Moram reči, da sem prvič deležen takega aplavza in mika me, gospod Verhofstadt, da bi kar sedel, ampak žal se zgodba nadaljuje.

Politiki na oblasti so postali pohlepni, zahotelo se jim je denarja in zahotelo se jim je moči. Zato so se zatekli k lažem in prevaram, izvedli so najbolj dramatičen birokratski *coup d'état*, kar jih je svet kdaj videl. Za to pa niso potrebovali orožja. Ravnali so mnogo bolj prebrisano, mnogo bolj spletkarsko. Kaj so storili? Sestavili so novo pogodbo – imenali so jo Lizbonska pogodba. Nato so dali 27 ljudem v roke neomejeno moč. Ti ljudje naj bi sestavljali in sprejemali vse zakone. Seveda so že prej imeli zastavo in himno, ampak lotili so se gradnje nove države. Pri tem pa so povsem prezrli ljudstvo. Tako jim je uspelo, pa naj so se tega zavedali ali ne, nič manj kot obnoviti prav tisto zlo vladavino, pod katero so v prejšnjih časih živeli ljudje v vzhodni Evropi. Najbolj nezaslišano pa je, da je precej novih gospodarjev pred tem delalo tudi za zli stari režim. No, načrt ni bil brez napak in njihova čudaška monetarna shema se je sesula. Novi gospodarji pa še vedno niso bili pripravljeni prisluhniti ljudem. Ne, delali so vse, da je bilo življenje vedno težje: več deset milijonov ljudi so pahnili v revščino, ljudem niso pustili do besede, na koncu pa so se morali ljudje zateči k nasilju, da so si priborili nazaj svoje države in demokracijo.

Morala zgodbe je, da se niso ničesar naučili iz zgodovine. Poslanci Evropskega parlamenta, preden tej Komisiji podelite moč, se spomnite, da je pred 60 leti Evropo zastrla železna zavesa, danes pa ji s to Komisijo grozi ekonomska železna peta, ki jo Grčija že občuti.

(Predsednik je prekinil govornika)

Hans-Peter Martin (NI). (DE) Gospod predsednik, po pravljici, ki smo jo pravkar slišali, bi se rad vrnil v stvarnost. Moj sin je star sedemnajst let in se pridno uči angleščine, saj ve, da je angleščina delovni jezik, in upa, da mu bo pomagala pri iskanju zaposlitve. Je navdušen Evropejec, ni pa zadovoljen z evropsko politiko – upravičeno. V Nemčiji revija *Der Spiegel* že poroča o vedno širšem preziru do politike – upravičeno. Milijoni mladih Evropejcev si želijo delujoče, sposobne in pogumne demokracije za 21. stoletje. In kaj nam danes tukaj ponuja Komisija? Ali so to sposobni ljudje – najboljši ljudje – kakršne potrebujemo?

Tisti, ki sedimo v zadnjih vrstah, sestavljamo neodvisno skupino državljanov, ki ima ključno zaslugo za to, da desničarski radikalcji v naši zbornici niso ponovno sestavili politične skupine. Smo strastni privrženci Evrope, ampak prav zato smo skrajno razočarani nad ljudmi, ki ste nam jih predstavili, in nad kakovostjo teh ljudi. Ali bi kdo od nas zaposlil pomočnika, ki bi se mu smejal ves svet, kakor se smeji Güntherju Oettingerju za njegov posnetek na YouTube „Oettinger govori angleško“? Verjetno ne. Ne vem, ali bi res hoteli imeti opravka s tako nesposobnostjo, kakršno je prikazal avstrijski komisar.

Gospod Barroso, v Parlamentu sedi veliko izkušenih poslancev, med katerimi bi lahko našli uglednejšo zasedbo. Vsaj enega takega imate, na primer Šveda. Zakaj pa nočete gospoda Karasa? Zakaj niste namesto tistega, ki ga imate, izbrali Nemca izmed nas? Ker vam tega ne dovoljujejo pravila. Ker smo kljub Lizbonski pogodbi še vedno omejeni, ker še vedno nismo toliko neodvisni, da bi lahko samostojno sprejemali odločitve – niti niti Parlament.

Žal nam še vedno ni dovoljeno glasovati o posameznih komisarijih. Tako vrsto demokracije smo imeli v Avstriji v 19. stoletju. Ni primerna za Evropo, kakršno potrebujemo, o kakršni sanjamo. Pazite: če boste tako nadaljevali, bo to samo v prid nacionalistom in celo nasprotnikom EU. V resnici potrebujemo več demokracije.

Bruno Gollnisch (NI). (FR) Gospod predsednik, pridružujem se povedanemu. Zelo kratek bom. Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Schulz me je omenil – nacer izrecno po imenu, ampak namig je bil dovolj jase – da osebo, ki jo je francosko sodišče obsodilo zaradi revizionizma.

Gospodu Schulzu bi rad povedal, da se moti in lahko predložim njemu, pa tudi odboru Evropskega parlamenta za imuniteto, pomembno ralsodbo francoskega vrhovnega sodišča, Kasacijskega sodišča, ki razveljavlja vse obsodbe, ki so mi bile izrečene, in ki v svoji vrhunski obrazložitvi pojasnjuje, da sem bil obtožen na podlagi delcev stavkov, samovoljno zlepljenih v izjave, in da tudi te izjave, kakorkoli so jih že zleplili moji politični nasprotniki, ne morejo biti predmet sodnega pregona. To je izredno redka ralsodba, saj je sodišče razveljavilo sodbo nižjega sodišča in samo ralsodilo o primeru, kar Kasacijsko sodišče stori zelo redko. Tako razveljavitev in ralsodbo Kasacijskega sodišča smo v zgodovini francoskega sodstva doživeli prvič v aferi Dreyfus. Zato je gospod Gollnisch nedolžen tako kot gospod Dreyfus.

(Predsednik je prekinil govornika)

Naj dodam še nekaj. Nisem rekel, da je baronica Ashton komunistka. Rekel sem, da spada med pacifiste, ki bi jih Lenin označil kot sopotnike revolucije.

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Hvala. Besedo ste dobili samo za osebno izjavo.

6.1. Predstavitev kolegija komisarjev (B7-0071/2010) (glasovanje)

6.2. zvolitev nove Komisije (B7-0090/2010) (glasovanje)

Predsednik. Čestitam pravkar izvoljenemu kolegiju komisarjev in predsedniku Barroso: čestitke vsem. Čaka nas obilo dela, naši državljani pričakujejo od nas veliko in čas je za dejanja ter rezultate. Nemudoma bom obvestil predsedstvo Sveta in predsednika Evropskega sveta o izidu našega glasovanja in izvolitvi Evropske komisije za obdobje do 31. oktobra 2014. Najlepša hvala in še enkrat čestitke.

(Aplavz)

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. (ES) Gospod predsednik, v imenu Sveta Evropske unije bi rad z nekaj besedami čestital gospodu Barroso in vsej Komisiji za potrditev, podporo in zaupanje, ki jim jih je naklonil Evropski parlament.

V naslednjih mesecih in letih bosta imeli ti dve instituciji, Komisija in Evropski parlament, odločilno vlogo pri premagovanju izzivov, s katerimi se sooča Evropska unija: podnebnih sprememb, varnosti, globalizacije gospodarstva, preprečevanja kriz, kakšno še doživljamo, ter oblikovanju novih pobud in institucij v okviru Lizbonske pogodbe (pobude državljanov, klavzule o solidarnosti in seveda Evropske službe za zunanjepolitično delovanje).

Komisija in Evropski parlament bosta imela odločilno vlogo na vseh teh področjih, in Svet bo od Komisije zahteval trdo delo. Vsekakor ima velike pristojnosti, vendar ne neomejene, kot smo slišali v razpravi, ima pa seveda vse pristojnosti, da lahko naredi, kar mora narediti. Hočemo, da Komisija deluje hitro in razsodno, saj to zahteva evropska javnost. Po dosedanjem obdobju institucionalne negotovosti v Evropi javnost od nas pričakuje, da bomo nadoknadili izgubljeni čas in nemudoma spravili v tek novo politično fazo, oblikovanje novih razmer v Evropi, pravi Evropi za 21. stoletje.

Zato bi vam rad povedal, gospod Barroso, da je bil vaš govor proevropski in da bo Svet polno podpiral vas, pa tudi Evropski parlament, pri gradnji Evrope, pri približevanju Evrope državljanom, ki imajo svoje zastopnike v Parlamentu, saj je Evropa končno namenjena prav državljanom.

Predsednik. Hla, gospod López Garrido, državni sekretar za evropske zadeve v španski vladi. Hvala. Zdaj ima besedo gospod Barroso.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. Gospod predsednik, zelo na kratko bi rad v osebni imenu in imenu članov Komisije izrazil iskreno hvaležnost za zaupanje, ki ste nam ga pravkar naklonili. Izid glasovanja nas navdaja s ponosom in ponižnostjo. Ugotavljamo, da uživamo široko podporo po vsem političnem spektru; to je zelo pomembna ugotovitev za Evropo in resnično pooblastilo za pogumno delovanje.

Rad bi se zahvalil tudi predsedujočemu Svetu za prijazne besede. Prepričan sem, da so zdaj izpolnjeni vsi pogoji, da se lahko lotimo dela. Rad pa bi vseeno nekaj pripomnil. Med glasovanjem sem slišal nekaj opazk in rad bi jasno povedal, da tisti, ki primerjajo totalitarno Sovjetsko zvezo z Evropsko unijo, ne vedo, kakšno je bilo življenje pod diktaturo, in ne vedo, kaj je demokracija.

(Aplavz)

V Evropski uniji imamo demokratični Evropski parlament in to je demokracija. V Evropski uniji imamo Evropsko komisijo, ki jo izvolite vi kot izvoljeni predstavniki evropskih državljanov, in to je demokracija. Prepričani smo, da se lahko na podlagi demokratične legitimnosti, ki ste nam jo podelili vi, in na podlagi predlogov kandidatov demokratičnih vlad vseh 27 držav članic ponosno in samozavestno lotimo odločnega dela v prid demokraciji v Evropi, Evropi, ki je v resnici svetilnik svobode v svetu.

Predsednik. Glasovanja je zaključen in prišel je čas za čestitke.

PREDSEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Predsednik. Gospodje, prehajamo na obrazložitve glasovanja.

Svoje glasovanje želi obrazložiti 16 poslancev. Naj vas spomnim, da poslovnik dovoljuje tudi predložitev obrazložitve v pisni obliki, kar pomeni, da vam ni treba hiteti z govorom, saj bodo vaše misli natančneje dokumentirane v dobesednem zapisu seje.

Najprej imamo tri obrazložitve glasovanja o Okvirnem sporazumu o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo. Vsak govornik ima na voljo eno minuto.

7. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

Predlog resolucije B7-0091/2010

Clemente Mastella (PPE). (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, okvirni sporazum, ki smo ga pravkar sprejeli, znatno krepi vlogo Evropskega parlamenta – logo, ki se je razširila z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe.

Predsednik Barroso, izrazili smo vam zaupanje in pričakujemo, da boste spoštovali naše večje pravice.

Zlasti se nam zdi temeljnega pomena tesnejše sodelovanje, s katerim bomo vzpostavili redni dialog med našima institucijama. Za iztočnico jemljemo vaše zaveze v tej zbornici, vašo pripravljenost institucionalno urediti redni dialog o bistvenih vprašanjih in pomembnih zakonodajnih predlogih, ter zavezo, da boste poročali o praktični izvedbi vsake zahteve za zakonodajno pobudo v treh mesecih po njenem sprejemu.

Gospod predsednik, od naših institucij se pričakuje uveljavitev tako imenovanega „demokratskega postopka“ z vzpostavitvijo posebnega partnerstva, v katerem bomo opredeljevali, uveljavljali in predvsem varovali interese Evrope. To je velika odgovornost za Komisijo, pa tudi za nas, neposredne predstavnike državljanov te naše Evrope.

Gospod predsednik, vsi ti cilji zahtevajo večjo zavzetost vseh akterjev: Komisije, Parlamenta, nacionalnih parlamentov in vlad. Tako Evropo zahtevajo od nas državljani in tako Evropo jim moramo biti sposobni zagotoviti v naslednjih petih letih.

Bernd Posselt (PPE). (DE) Gospod predsednik, glasoval sem za Komisijo, podpiram pa tudi Okvirni sporazum, ki pomeni zgodovinski korak naprej. Kljub temu sem glasoval proti resoluciji, ker smo jo prejeli včeraj kot končno besedilo in nismo imeli možnosti za resno razpravo o njej, pa tudi zato, ker se hudič skriva v podrobnostih. Zato bi rad pojasnil svoje zadržke glede besedila na več mestih resolucije, na primer v zvezi s pravicami poslancev do vprašanj ali z nevarnostjo tajnih dogovorov med Komisijo in Parlamentom glede dnevnega reda, kadar je Komisija prisotna na konferenci predsednikov.

Zato zahtevam, da se v besedilo v končnem oblikovanju še popravi. Res je, kar smo slišali: Parlament ima več pooblastil. Potrebujemo tesno partnerstvo s Komisijo, ne potrebujemo pa tajnih dogovorov. Potrebujemo več, ne manj demokracije, saj večja pooblastila terjajo več demokracije v samem Parlamentu.

Daniel Hannan (ECR). (FR) Gospod predsednik, nihče od prisotnih v tej dvorani ne more zares verjeti, da je med 500 milijoni Evropejcev prav teh 27 kandidatov najbolj usposobljenih za evropske komisarje. Komisija ima ogromna pooblastila. Je izvršilni organ Evrope, obenem pa daje tudi zakonodajne pobude. Komu pa bomo zaupali izvajanje teh pooblastil? Vrsti kompromisnih kandidatov, ki so jih imenovalе države članice v zahvalo za pretekle zasluge ali preprosto zato, da odstranijo tekmece z domačega prizorišča.

Oglejmo si na primer kandidatko iz naše države, baronico Ashton. Slišali smo, da ji francoska vlada nasprotuje, ker ne govori francosko. Pa je to, gospod predsednik, še njena najmanjša pomanjkljivost! Baronica Ashton se še nikoli ni potegovala za kak položaj na neposrednih volitvah. Kako naj Evropska unija poučuje Iran ali Kubo o demokraciji, ko pa ta ženska, ki vodi njeno zunanjepolitično službo, sama ni izvoljena funkcionarka? Baronica Ashton in njeni federalistični prijatelji nas imajo za nasprotnike Evrope. Če bi ona in njeni prijatelji iz Kampanje za jedrsko razorožitev dosegli svoje, bi bila naša celina še vedno razdeljena in več sto milijonov Evropejcev bi še vedno trpelo pod marksistično tiranijo. Noben pravi Evropejec...

(Predsednik je prekinil govornika)

Predlog resolucije B7-0071/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). (LT) Seveda bi tudi jaz rad pozdravil novo Komisijo in njene člane ter jim čestital, obenem pa bi rad opozoril na nekaj podrobnosti, o katerih nismo razpravljali niti v političnih

skupinah niti na parlamentarnih zasedanjih niti na plenarnih sejah, namreč o samem imenovanju članov. V naši politični skupini sem dejal, da bi moral kandidat za Evropsko komisijo uživati vsaj dvotretjinsko podporo v nacionalnem parlamentu. To je ena zadeva.

Druga stvar, o kateri nismo razpravljali, se mi pa zdi zelo pomembna, pa je, da bi se morala Evropska komisija še posebej posvetiti zaščiti podjetij v Evropski uniji pred uvozom iz držav, ki ne spoštujejo vrednot, ki jih spodbujamo pri nas. Vrednot, kakršne so okolje, socialna jamstva, nenazadnje pa tudi demokratične institucije. Prav v ta namen bi morali vložiti več denarja, saj omenjeni uvoz zvišuje cene naših storitev in blaga in otežuje našim podjetjem tekmovanje ...

Daniel Hannan (ECR). (FR) Gospod predsednik, baronica Ashton in njeni federalistični prijatelji nas imajo za nasprotnike Evrope. Če bi ona in njeni prijatelji iz Kampanje za jedrsko razorožitev dosegli svoje, bi bila naša celina še vedno razdeljena in več sto milijonov Evropejcev bi še vedno trpelo pod marksistično tiranijo. Noben pravi Evropejec in noben pravi demokrat ne more pri polni zavesti podpreti takih kandidatov. S njihovo izvolitvijo samo na podlagi njihove podpore evropski integraciji naša zbornica sama sebi piše obsodbo.

Predlog resolucije B7-0090/2010

Iva Zanicchi (PPE). (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zelo vesela sem, da sem lahko glasovala za novi kolegij komisarjev. Vesela sem, ker v njih vidim visoko strokovne moške in ženske z jasnimi in oblikovanimi programi. Dovolite mi, da najprej zaželim uspeha pri delu gospodu Tajaniju, saj je to zelo dragocen človek, ki bo lahko napravil veliko v prid evropski industriji.

Kot podpredsednica Odbora za razvoj pa moram posebej podčrtati odličen vtis, ki ga je napravila kandidatka za komisarko gospa Georgieva. Ta resnično odločna in sposobna ženska bo odlična sogovornica Odbora za razvoj. Vsem želim veliko uspeha pri delu.

Peter Jahr (PPE). (DE) Gospod predsednik, ob ogromnih izzivih, ki čakajo Evropo je zelo pomembno in razveseljivo, da imamo učinkovito Komisijo. Poleg tega je nujen pogoj za uspeh sodelovanje med Parlamentom in Komisijo, enakopravno in na podlagi zaupanja. Danes sprejeti sporazum bo pomemben temelj takemu sodelovanju.

Parlament ima sedaj polna pooblastila za soodločanje, torej je na vseh področjih enakopraven Komisiji in Svetu. Glede na to bomo s Komisijo tesno sodelovali na podlagi zaupanja, vendar ne nekritično. Še zlasti sporazum SWIFT je dokaz, da mimo Parlamenta ni več mogoče sprejemati odločitev. Močno upam, da bo imela naša zbornica še enkrat priložnost razpravljati o sporazumu SWIFT.

Alfredo Antoniazzi (PPE). (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem za Komisijo gospoda Barrosa, ker sem prepričan, da se bo zmogla spoprijeti z izzivi, ki v tej gospodarski in finančni krizi terjajo od nas pogumen in odločen odziv.

Upam tudi, da bo nekaterim temam, ki se mi zdijo še zlasti pomembne, posvetila ustrezno pozornost. Pri tem imam v mislih zlasti regijsko politiko, ki v rasti in razvoju naših ozemelj pridobiva vedno bolj temeljni pomen in ki je reforma proračuna Evropske unije ne bi smela prizadeti.

Upam, da bo zadostna tudi podpora reševanju nepremičninske krize, ki pesti naše sodržavljanke in ima zlasti v mestnih območjih ponekod hudo zaskrbljujoč obseg. Zato upam, da bodo konkretni finančni instrumenti za socialna stanovanja in druge stanovanjske politike uvrščeni med prednostne naloge nove Komisije, ki ji iskreno želim veliko uspeha pri delu.

Ryszard Czarnecki (ECR). (PL) Gospod predsednik, pred nekaj meseci sem pri glasovanju o predsedniku Evropske komisije s polnim prepričanjem glasoval za gospoda Barrosa. To je bila, odkrito povedano, tudi edina prava možnost. Gospod Verhofstadt, kandidat liberalcev, in gospod Juncker, kandidat federalistov, nista bila sprejemljiva. Danes moram kot takratni zagovornik gospoda Barrosa z žalostjo povedati, da je Komisija, kakršno je predlagal, kadrovsko precej pomanjkljiva. Ne sam osebno ne moji kolegi ne moremo podpreti Komisije, v kateri se vsaj en članica v resnici šele uči svoje obrti. Če bi bila študentka mednarodnih odnosov in bi na izpitu odgovarjala tako, kot je odgovarjala na parlamentarnem zaslišanju, bi jo profesor verjetno nagnal iz sobe. Na Poljskem ne bi opravila niti enega izpita. Ne morem podpreti Komisije, katere danska članica hoče zapreti premogovnike, tudi premogovnike v moji domovini. Tudi iz tega razloga sem se vzdržal glasovanja. Menim, da je ob tej Komisiji veliko vprašajev, zato bomo njeno delovanje budno spremljali.

Joe Higgins (GUE/NGL). Gospod predsednik, glasoval sem proti novi Evropski komisiji, ker bo preprosto nadaljevala z desničarsko, neoliberalistično ekonomsko politiko, ki je gospodarstva v številnih državah EU že potisnila v uničujočo krizo. Ta radez nova Evropska komisija se bo izkazala za enako postano vino z enako staro neoliberalistično nalepko z imenom gospoda Barrosa.

Politike odpiranja trga, deregulacije in privatizacije katerimi, bodimo si na jasnem, stojijo velika evropska podjetja inja katastrofalne posledice za delavce in njihove bližnje v obliki množične brezposelnosti in grobih posegov v kakovost življenja. V svojem odzivu na krizo v Grčiji in na Irskem vodstvo Evropske komisije soglaša, naj ceno krize plača delavski razred, bankirje in špekulante pa naj se rešuje. Evropski delavci in evropski reveži se morajo upreti taki uničujoči politiki in strniti svoje sile v boju za resnično demokratično ter socialistično Evropo, zato se mora upreti tudi politiki nove Evropske komisije.

Frank Vanhecke (NI). (NL) Glede na zelo omejen čas govora se lahko samo bežno dotaknem peščice od vrste razlogov, zaradi katerih nismo podprli predlagane Evropske komisije. Eden od teh razlogov je to, da nova Evropska komisija napoveduje nadaljevanje poti k pridružitvi neevropske, islamistične Turčije Evropski uniji, kljub odločnemu nasprotovanju velike večine Evropejcev, ki pa doslej še niso imeli nikakršne priložnosti, da bi izrazili svoje mnenje o tej zadevi.

Drug razlog je vztrajno zavzemanje Evropske komisije za ponovno odpiranje Evrope milijonom, v daljšem času celo več deset milijonom neevropskih priseljencev, kljub več deset milijonom brezposelnih na naši celini. Še en razlog je ugotovitev s parlamentarnih zaslišanj, da niti eden od novih evropskih komisarjev ni pripravljen storiti ničesar v zvezi z demokratičnim primanjkljajem.

Že naštetih razlogi zadostujejo za glasovanje proti novi Evropski komisiji.

Francesco Enrico Speroni (EFD). (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, od nove Komisije nismo slišali določnih in zadovoljivih odgovorov glede boja proti nezakonitemu priseljevanju v Evropsko unijo. Že samo to bi bil zadosten razlog za zavrnitev odobritve njenega dela in njenega programa.

Obstaja pa še en razlog. Vse kaže, da bosta Komisija, še zlasti pa njen predsednik, zelo nerada sprejemala zakonodajne pobude Parlamenta. To meji na kršitev demokracije ali vsaj zbuja tak vtis. Poslanci Parlamenta smo edini neposredno izvoljeni predstavniki ljudstva; zato nespoštovanje naše pravice do pobude ali celo poskusi omalovaževanja te pravice čeprav je le-ta sankcionirana v 255. členu Lizbonske pogodbe etjajo, da ne naklonimo svojega zaupanja gospodu Barrosu in njegovi Komisiji.

Syed Kamall (ECR). Gospod predsednik, mislim, da ob pogledu na zbor kandidatov, ki so nam bili danes predstavljeni, večina poslancev, ne glede na politično barvo, pravi, da so nekateri dobri, nekateri morda zelo dobri, nekateri slabi in nekateri preprosto zelo slabi. Nekateri nam žal niso odgovorili na vsa vprašanja o njihovi preteklosti. Poslanci Evropskega parlamenta pa ne moremo glasovati o posameznih komisarjih, torej smo lahko glasovali le za ves sveženj ali proti njemu. To je zelo žalostno in obžalovanja vredno in zato sem se vzdržal glasovanja.

Slišali smo besede gospoda Barrosa o Evropi, ki se odziva na krizo. Če se hočemo zares odzvati na krizo, najprej poskrbimo, da ne bomo več kopičili neustrezne zakonodaje. Poskrbimo za ustrezno oceno učinkov vsake direktive ali uredbe. Vzemimo za primer direktivo o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov, ki bo evropskim podjetnikom okrnila razpoložljive vire finančnih sredstev, kar bo odgnalo motorje napredka in blagostanja iz Evrope, pa tudi zmanjšalo naložbe v države v razvoju. Ko bi nam le uspelo zmanjšati veletok zakonodaje, ki se vali skozi našo institucijo!

Nirj Deva (ECR). Gospod predsednik, ljudje jugovzhodne Anglije so me izvolili, da bi sodeloval pri reformiranju EU. Glasovanje o 27 komisarjih v svežnju pa pomeni nadaljevanje stare prakse: ne pomeni reforme, preglednosti, odgovornosti, resne potrditve. Gospodu Barrosu osebno zaupam, pa tudi nekaterim komisarjem, s katerimi sem že sodeloval. To pa še ne pomeni zaupanja celotnemu kolegiju komisarjev v svežnju. Vsak komisar ima lastno, enkratno politično zgodovino. Nihče drug v tako imenovani demokraciji ne more dobiti v roke pooblastil za proženje zakonodajnih postopkov, sprejemanje zakonodaje in nato še njeno izvajanje, ne da bi bil na položaj osebno izvoljen. To je popolnoma nesprejemljivo, gospod predsednik, zato sem se moral glasovanja žal vzdržati.

Philip Claeys (NI). (NL) Glasoval sem proti novi Komisiji, ker ni niti enega znamenja, da se bo nova Komisija lotila odpravljanja prepada med povprečnim Evropejcem in evropskimi institucijami, še zlasti Evropsko komisijo.

Poslušal sem kandidata za komisarja za širitev med zaslišanjem pred Odborom za zunanje zadeve in dobil sem vtis, da se mu zdi popolnoma pravilno pomesti pod preprogo vse proteste proti pridružitvi neevropske Turčije, tako kot se dogaja že zadnjih pet let.

Nova Komisija prav tako zagovarja obsežnejši dotok ekonomskih priseljencev, še bolj pokroviteljsko ravnanje in še več vmešavanja, kar vse je vsekakor obžalovanja vredno v Evropi Lizbonske pogodbe in nas lahko navdaja samo z zaskrbljenostjo.

Gerard Batten (EFD). Gospod predsednik, glasoval sem proti Komisiji, ker nočem, da mi vlada Evropska komisija v kakršni koli sestavi, za glasovanje proti tej Komisiji pa imam še dodatne razloge. Več njenih članov je bilo članov komunistične stranke ali je bilo povezanih z njo. Med take spadajo na primer gospod Barroso, gospod Šefčovič, gospod Füle, gospod Piebalgs in gospod Potočnik, če naštejem le nekatere. Baronica Ashton je bila zakladničarka Kampanje za jedrsko razorožitev, ki je delovala skoraj kot frontna organizacija komunistov in je del finančnih sredstev prejela iz sovjetskega bloka.

Ni primerna za vodenje zunanje varnostne in obrambne politike. Plemenita baronica je spodkopavala obrambno politiko lastne domovine, ko smo bili izpostavljeni najresnejšim grožnjam jedrskim grožnjam naših sovražnikov. Komisija je po novem dejanska vlada Evropske unije. Evropa v spanju koraka v prepad. Zdaj nam bodo vladali komunisti, kolaboracionisti in kvizlingi.

Seán Kelly (PPE). Gospod predsednik, danes sem z veseljem glasoval za Komisijo, ker menim, da je v današnjih okoliščinah in v skladu z našim poslovnikom to prav. Komisijo potrebujemo in zdaj jo imamo.

Vendar je več kolegov poslancev ugotovilo priložnost, da bi bilo bolje, če bi lahko glasovali o vsakem komisarju posebej glede na osebne sposobnosti in primernost, ne pa v svežnju. Če bi izbirali nogometno reprezentanco, je tudi ne bi izbirali v svežnju. Najboljše možnosti za zmago bi imeli, če bi izbrali vsakega igralca posebej po njegovih sposobnostih. Mislim, da bi si morali prizadevati za vzpostavitev take ureditve in za reformo pravil, tako da bomo lahko ob naslednjih volitvah Komisije komisarje izbirali po sposobnostih in primernosti. Tako bi morale tudi države predlagati najboljše kandidate in poskrbeti, da bodo njihovi kandidati delali kar najboljše. Mislim, da bi tako dobili boljšo ekipo. Za zdaj pa se veselim čim tesnejšega sodelovanja s Komisijo v naslednjih petih letih.

Paul Rübig (PPE). (DE) Gospod predsednik, veseli me današnja visoka stopnja soglasja v Parlamentu. Veliko kolegov je pozivalo k močnejši Evropi. Soglasje pomeni moč, zato sem vesel tako pozitivnega izida glasovanja o novi Komisiji. Nenazadnje je lahko samo učinkovita Evropa tudi socialna Evropa. Komisija se je jasno zavzela za to, saj lahko delimo le tisto, kar izdelamo. Zato se moramo v Evropi posvetiti usposabljanju in izobraževanju ter se usmeriti v infrastrukturo in raziskave.

Iz bogataša je precej preprosto narediti reveža, mnogo zahtevnejše in dolgotrajnejše pa je iz reveža narediti bogataša. To pa bi moral biti tudi v prihodnje cilj Evrope.

Pisne obrazložitve glasovanja

Predlog resolucije B7-0091/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. Medinstitucionalni odnosi med Parlamentom in Komisijo so z Lizbonsko pogodbo krenili v novo smer. Poslanci pošljamo Komisiji jasno sporočilo, da Evropski parlament nikoli več ne bo zgolj opazovalec, pač pa enakopraven dejavnik pri oblikovanju evropske politike. Politično delovanje Komisije je premalo notranje usklajeno in Evropa je ob nepričakovanih dogodkih popolnoma ohromljena. Ob nepričakovanih dogodkih se nismo sposobni odzvati učinkovito in usklajeno. Predsednik Komisije se je zavezal k odprtim, preglednim in konstruktivnim odnosom z Evropskim parlamentom, v katerih bomo skupaj oblikovali jasne in uresničljive politične cilje ter skrbeli za kakovost zakonodaje. Zdaj je čas, da se gospod Barroso spomni svojih obljub in da poskrbi, da bodo zahteve Evropskega parlamenta jasno vgrajene v Okvirni sporazum.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. (LT) Podpiram Okvirni sporazum, saj je sodelovanje med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo ključnega pomena za krepitev trdnosti Evropske unije in učinkovitost njenega delovanja. Sporazum določa, da mora na zahtevo Evropskega parlamenta z zakonodajno pobudo Komisija odgovoriti v mesecu dni in v letu dni pripraviti ustrezen akt zakonodaje Evropske unije. Če pripravo zahtevanega akta zavrne, mora Evropska unija tako odločitev podrobno utemeljiti. Doslej je imela pravico do zakonodajnih pobud samo Evropska komisija, Lizbonska pogodba pa določa, da ima pravico do zakonodajnih pobud tudi večina v Evropskem parlamentu. Parlament in Komisija bosta tesno sodelovala v

začetnih fazah obdelave zakonodajnih pobud državljanov. Pri sklepanju mednarodnih pogodb bodo v pogajanja vključeni tudi strokovnjaki Evropskega parlamenta. Po sporazumu bo imel Parlament pravico sodelovati pri nekaterih mednarodnih pogovorih Evropske unije v vlogi opazovalca, pa tudi pravico zahtevati dodatne informacije o mednarodnih pogodbah.

Andrew Henry William Brons (NI), v pisni obliki. *(NL)* Soglašamo z deli predloga, ki urejajo enakopravno obravnavo Parlamenta in Sveta glede udeležbe na srečanjih in dostopa do informacij, reden dialog med predsednikom Komisije in predsednikom Parlamenta, sodelovanje pri pobudah državljanov, ocene učinkov zakonodaje in uporabo „mehkega prava“ (namesto kazenskega prava?), nasprotujemo pa: ponovni uvedbi in zaostritvi obveznih rokov za uveljavitev direktiv ter uporabi jezika čaščenja v zvezi z Evropsko unijo in njenimi uradniki.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. *(PT)* Pozdravljam danes sprejeti predlog resolucije o novem okvirnem sporazumu o institucionalnih odnosih med Evropsko komisijo in Evropskim parlamentom, ki krepi pooblastila Parlamenta iz Lizbonske pogodbe.

Zagotovilo, da bo Komisija upoštevala temeljno načelo enake obravnave Parlamenta in Sveta, je eden od dejavnikov novega ravnotežja med institucijami, ki jih obravnava sporazum.

Poudarila bi rada tudi pomen rednega dialoga med Komisijo in Parlamentom v obliki udeležbe na sestankih konference predsednikov, sestankih konference predsednikov odborov in sestankih kolegija komisarjev.

Poleg tega bo k bolj odgovornemu ravnanju uradnikov prispevala tudi uvedba novega „časa za vprašanja“ članom Komisije na plenarnih zasedanjih.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. *(PT)* Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o revidiranem okvirnem sporazumu med Parlamentom in Komisijo za naslednje parlamentarno obdobje, saj gre za pomemben sporazum, ne le v simbolnem smislu, ~~glede~~ na to, da jasno odraža zavezo obeh institucij, Parlamenta in Komisije, da bosta sodelovali pri gradnji evropskega projekta ~~pač~~ tudi zaradi vsebine, saj določa obveznosti obeh institucij-podpisnic, tako da se bosta v prihodnje lažje spopadali z izzivi in reševali probleme državljanov.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. *(PT)* Evropski parlament sta Komisija in Svet doslej pogosto postavljala pred ~~izvršena~~ dejstva, saj je bil potisnjen v vlogo pasivnega potrjevalca že sprejetih odločitev. Tako stanje, glede katerega smo se v zbornici pogosto pritoževali, je rušilo ravnovesje v odnosih med tremi glavnimi evropskimi institucijami. Nujno je, da začne Komisija enako pozornost, kot jo posveča Svetu, posvečati tudi Parlamentu, ki po svojih pravicah vedno bolj postaja partner Svetu v procesu odločanja.

Upam, da revidirani okvirni sporazum med Evropskim parlamentom in Komisijo ne bo samo zgladil najostrejših robov, pač pa pospešil postopke, spodbudil tesnejše sodelovanje in hitro ter učinkovito izmenjavo informacij, tako da bomo izvoljeni predstavniki držav članic prišli do besede in bodo naše besede upoštevane ob pravem času. Glede na to, kako se je sporazum pripravljal, verjamem, do bo to mogoče.

Zato je pobuda predsednika Evropske komisije o vzpostavitvi posebnega partnerstva med Parlamentom in institucijo, ki ji predseduje, popolnoma utemeljena. Upam, da ne bo samo vzcvetela, pač pa tudi rodila sadove.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. *(PT)* Glede na učinke Lizbonske pogodbe na delovanje institucij Evropske unije in okrepljeno soodgovornost v postopkih odločanja je nujno oblikovati nabor postopkov, ki bo zagotovil učinkovito in uspešno izmenjavo informacij in stališč o strategijah utrjevanja in širitve evropske integracije. Možnost sistematičnega delovnega sestajanja pred oblikovanjem zakonodajnih in regulativnih gradiv v vsaki od institucij bo vsekakor spodbujala skupno delo, usklajevanje zamisli, projektov in stališč ter izboljšanje osnutkov sklepov. Tako se bomo izognili administrativnim in birokratskim postopkom, zlasti pri vračanju in popravljanju resolucij, s tem pa bomo zmanjšali tudi nevarnost podvajanja predlogov in nasprotnih predlogov.

Ta sporazum krepi sodelovanje med evropskimi institucijami in zagotavlja, da bo Komisija upoštevala načelo enake obravnave Parlamenta in Sveta. Zato je okvirni sporazum nujno čim prej uveljaviti, upoštevati pa moramo tudi, da bo treba učinkovitost in uspešnost tega institucionalnega odnosa ves čas ocenjevati in nadgrajevati.

Robert Goebbels (S&D), v pisni obliki. *(FR)* Vzdržal sem se glasovanja o okvirnem sporazumu med Evropskim parlamentom in Komisijo. Parlament kot sozakonodajalec si ne bi smel prisvajati vedno širših

pooblastil na račun Komisije. Pogodba in nič drugega kot pogodba: pod tem geslom Parlament krni pravico Komisije do pobude. Kot je dejal predsednik Buzek: „Pravkar smo napravili nov korak k pravici vsakega poslanca do zakonodajnih pobud“. Ko bodo imeli pravico do zakonodajnih pobud posamezni poslanci, si bo vsak lobi v Evropi poiskal svojega poslanca, ki bo zagovarjal njegove interese. Želel bi, da bi se držali preizkušenega in preverjenega postopka Skupnosti. Komisija naj bo skrbnik in razsodnik skupnih evropskih interesov. Češar izvira tudi njena izključna pravica do zakonodajnih pobud. Pogostejši sestanki med telesi Komisije in Parlamenta niso prava pot k učinkovitejši evropski politiki.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. Glasal sem za novi okvirni sporazum med Parlamentom in Komisijo. Z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe je naša zbornica dobila širša pooblastila in temu je treba prilagoditi tudi naše delovne odnose s Komisijo. Še zlasti pozdravljam poglavje novega sporazuma, po katerem mora predsednik Komisije resno upoštevati poziv Parlamenta, naj izreče svoje nezaupanje članu Komisije. Danes sem sicer glasoval za novo Komisijo, nasprotujem pa sistemu vse-ali-nič, po katerem mora Parlament potrditi ali zavrniti Komisijo v svežnju. Zato velja pozdraviti vsak postopek, ki nam omogoča klicati na odgovornost posamezne komisarje.

Elisabeth Köstinger (PPE), v pisni obliki. (DE) Potrditev nove Komisije v Evropskem parlamentu ne pomeni, da ji puščamo proste roke, pač pa le, da smo ji izrekli zaupnico. Zdaj se lahko končno lotimo skupnega dela s popolno Komisijo. Uveljavitev Lizbonske pogodbe je utrdila in okrepila vlogo Evropskega parlamenta, okvirni sporazum o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo, ki smo ga sprejeli danes, pa potrjuje enakopravno partnerstvo med Evropskim parlamentom in Komisijo, to pa je nekaj, kar izrecno pozdravljam. Tako smo postavili trdne temelje za sodelovanje v prihodnosti in dosledno bomo vztrajali pri dialogu enakopravnih partnerjev. Verjetno bo tudi v Komisiji v prid sodelovati z Evropskim parlamentom že v zgodnjih fazah zakonodajnih pobud, saj bodo tako postopki učinkovitejši, kar pa je lahko samo v korist evropskim ljudem in aktivni demokraciji.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. (FR) Poslanci Evropskega parlamenta smo izvoljeni na neposrednih volitvah, zato predstavljamo evropsko javnost. Zato je nezaslišano, da je konferenca predsednikov pripravljena moledovati za pravico do dostopa do informacij, ki jih imata na voljo Komisija in Svet, ali pravico do udeležbe na nekaterih sestankih teh teles, ko pa jih vendar mi vabimo na sestanke Parlamenta! Kako je mogoče, da Parlament ne uveljavlja svoje predstavniške vloge z zahtevo, da mora Komisija brez nadaljnega podpirati njegove pobude? Kako je lahko Parlamentu sprejemljivo, da lahko Komisija zavrne njegovo zahtevo po nezaupnici komisarju? Kako je lahko sprejemljivo, da mnenje Parlamenta o spremembah načina dela Komisije ni zavezujoče?

Kako je mogoče, da Parlament ne zahteva odločnejše statusa opazovalcev za predsednike delegacij, kadar ga ti predstavljajo na mednarodnih konferencah? Eno je, če Lizbonska pogodba namenja Evropskemu parlamentu postransko vlogo, nekaj povsem drugega pa je, če s takim nesmisлом soglašajo tudi sami poslanci. Glasoval bom proti temu sklepu, iz spoštovanja do dostojanstva mandata, ki so mi ga podelili ljudje v Franciji.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. (PT) Po uveljavitvi Lizbonske pogodbe se je treba dogovoriti za nov okvirni sporazum o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo. Predlog resolucije, ki je bil danes sprejet s prepričljivo večino, odseva novo in izredno pomembno vlogo, ki jo prevzema Evropski parlament. V tem besedilu se jasno čuti duh Lizbonske pogodbe, prek razširitve odgovornosti Parlamenta, enakopravne obravnave Parlamenta in Sveta ter novih pooblastil Parlamenta na različnih področjih. V tem smislu sprejeti predlog izraža poglobitev ustavnega procesa EU v pravo smer.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. (DE) Predlog resolucije o revidiranem okvirnem sporazumu med Evropskim parlamentom in Komisijo za naslednje parlamentarno obdobje vsebuje nekaj razumnih izhodišč. Med taka izhodišča spadata zahteva, naj Komisija zagotovi, da bo v prihodnje spoštovala načelo enake obravnave Parlamenta in Sveta, pa tudi uvedba konkretnih rokov, ki jih mora izpolniti Komisija v zvezi s predlogi zakonodajnih pobud.

Zahteva, naj predsednik Komisije na poziv Parlamenta zahteva odstop posameznega člana Komisije, pa je nesprejemljiva in nesmiselna. Smiselna bi bila le, če bi bilo mogoče pri glasovanju o Komisiji glasovati o posameznih kandidatih, kar pa zaenkrat ni mogoče. Zato sem glasoval proti predlogu resolucije.

Birgit Schnieper-Jastram (PPE), v pisni obliki. (DE) Obžalovanja vredno se mi zdi, da v okvirnem sporazumu niso omenjeni kontrolni mehanizmi Evropskega parlamenta in da v nekaterih delih sporazuma niso jasno opredeljena načela ločitve pristojnosti. Zato sem se vzdržala glasovanja.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. (PT) Lizbonska pogodba uveljavlja novo ravnotežje med institucijami in znatno izboljšuje položaj Evropskega parlamenta v odnosih z drugimi institucijami. Okvirni sporazum je namenjen urejanju rednih odnosov med Parlamentom in Komisijo po načelih partnerstva, ki je zdaj poglobljeno in prilagojeno novim vidikom Lizbonske pogodbe, za izhodišče pa mu služijo obljube nedavno izvoljenega predsednika Komisije, Joséja Manuela Durãoa Barrosa, pa tudi njegov predlog o vzpostavitvi „posebnega partnerstva med Evropskim parlamentom in Komisijo“. Zahtevo, naj se Komisija zaveže, da se bo hitro odzivala na vse zahteve Parlamenta za zakonodajne pobude, moramo pozdraviti, saj odseva vedno pomembnejšo vlogo Evropskega parlamenta kot sozakonodajalca, še posebej na področjih, kakršno je regijska politika. Menim, da je izjemno pozitivno tudi jamstvo, da bo Komisija spoštovala načelo enake obravnave Parlamenta in Sveta, prav tako pozitivno se mi zdi tesnejše medinstitucionalno sodelovanje pri pripravi in izvedbi letnega zakonodajnega in delovnega programa. Iz teh razlogov, predvsem pa zato, ker predlog utrjuje vlogo Evropskega parlamenta in krepi Evropsko unijo, sem glasoval zanj.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), v pisni obliki. (PL) Novi okvirni sporazum med Evropskim parlamentom in Komisijo vsebuje nekaj pomembnih prvin. Prvič, načelo enake obravnave Parlamenta in Komisije, ki krepi temelje demokracije v Evropski uniji. Drugič, dodatne pristojnosti Parlamenta, ki mu omogoča spremljati zakonodajne pobude Komisije, s tem pa bo lahko Parlament bolj vplival na zakonodajo že med njenim oblikovanjem.

V sporazum je bila vključena določba o obvezni objavi korelacijskih tabel, za katero sem se zavzela v svojem poročilu o pregledih notranjega trga, ter o zavezujočem roku za prenos direktiv, ki ne bi smel presegati dveh let. Tako imamo zdaj možnosti za hitrejšo izvedbo načrta vzpostavitve skupnega trga. Sporazum tudi krepi pristop Skupnosti in izboljšuje delo obeh institucij. Zavezuje ju k delovanju, s katerim bosta Evropsko unijo preobrazili v pravo skupnost.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. (RO) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o revidiranem okvirnem sporazumu med Evropskim parlamentom in Komisijo za naslednje parlamentarno obdobje, saj menim, da je sporazum nujno potreben za sodelovanje med Evropskim parlamentom in prihodnjo Evropsko komisijo. Evropske institucije morajo poskrbeti za učinkovito uporabo „metode Skupnosti“ v prid evropskim državljanom. Po določbah Lizbonske pogodbe, ki vzpostavlja novo ravnotežje med institucijami, lahko Evropski parlament zahteva od Komisije, da predloži zakonodajno pobudo, Komisija pa mora ustrezni zakonodajni predlog posredovati najkasneje v enem letu po prejemu zahteve Parlamenta. Razširitev pristojnosti Parlamenta, medinstitucionalno sodelovanje in spodbujanje poenostavitve zakonodaje EU so jamstvo, da bo zakonodajni proces EU tekel bolje, da se bodo v oblikovanje evropske zakonodaje aktivneje in bolj neposredno vključevali tudi državljani. Komisija mora urediti postopke in pogoje, ki jih določa Lizbonska pogodba, po katerih bodo lahko državljani pozvali Komisijo, naj oblikuje zakonodajne predloge za zadeve, za katere državljani menijo, da jih je treba urediti.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. (FR) Na februarškem plenarnem zasedanju smo danes priče rojstvu sodelovanja med institucijama, ki bo trajalo vseh naslednjih pet let. Parlament je sicer interno delo začel takoj po evropskih volitvah in je hitro sprejel sklepe o razdelitvi pristojnosti ter o svojih notranjih pravilih, kar nekaj časa pa nam je vzelo urejanje medinstitucionalnega sodelovanja med Svetom in Komisijo v skladu z Lizbonsko pogodbo. Sočasni postopek imenovanja prihodnjih komisarjev je vsekakor olajšal uvedbo pravice do zakonodajne pobude, ki jo bo imel Evropski parlament v prihodnje. Tako mu mora Komisija poročati o svojih konkretnih ukrepih na podlagi prejete zahteve za zakonodajno pobudo po sprejemu poročila o zakonodajni pobudi, v skladu s členom 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Če Evropski parlament sprejme tako zahtevo z navadno večino, mora Komisija predstaviti zakonodajni predlog najkasneje v enem letu, ali pa mora predlog vključiti v delovni program za naslednje leto. Pozivam vse ljudi dobre volje, naj pazljivo spremljajo delo Parlamenta, saj je jasno, da bodo poslanci to določbo uporabljali predvsem na področju splošne družbene etike.

Predlog resolucije B7-0071/2010

Andrew Henry William Brons (NI), v pisni obliki. Mda je koga presenetilo, da podpiramo predlog skupine GEU/NGL. S to skupino sicer delimo nekatere kritične poglede na Evropsko unijo, precej različne poglede pa imamo na to, kaj bi morale nadomestiti EU. Tudi po ideologiji se povsem razlikujemo. Mi smo nacionalisti in visoko cenimo suverenost nacionalnih držav. Oni pa so internacionalisti. Mi verjamemo v sistem, ki temelji na zasebnem podjetništvu ob nekaj državne regulacije in nekaj javne lastnine v javnih gospodarskih službah, oni pa se, ocenjujemo, zavzemajo za precej več državne lastnine. Strinjamo se: z zavračanjem neoliberalistične ekonomske politike, s pozivi k več socialne pravičnosti (čeprav se morda

razhajamo pri njeni opredelitvi) in s kritičnim odnosom do izmuzljivosti, nedoslednosti in nezadovoljivih odgovorov nekaterih komisarjev. Z veseljem glasujemo za predlog kogarkoli, če se le strinjamo z njim.

Carlo Casini (PPE), v pisni obliki. (IT) Z odločnim glasom podpore želim okrepiti zven besed predsednika Barrosa, besed, s katerimi je napovedal gradnjo enotnejše in močnejše Evrope v naslednjih petih letih.

Ob začetku svojega govora nas je spomnil na temeljne vrednote evropske enotnosti, med katerimi je najpomembnejša človekovo dostojanstvo. Z vsem srcem soglašam, težava pa je v tem, da ima beseda „dostojanstvo“ danes dvoumen pomen, saj se ne uporablja samo za zaščito človekovega življenja in zagotavljanje enakosti, pač pa tudi za diskriminacijo in ogrožanje najranljivejših članov družbe ali celo za upravičevanje smrti. Zato upam, da bo v naslednjih petih letih Komisija delovala tako, da bo beseda „dostojanstvo“ spet pridobila svoj nedvoumen in pravi pomen.

Simbolnega pomena je, da je 15. decembra lanskega leta, na višku naših naporov pri oblikovanju nove Komisije, 500 tisoč evropskih državljanov iz 17 držav v skupni peticiji zahtevalo, naj naše institucije tolmačijo in upoštevajo Listino o temeljnih pravicah v vsakem svojem sklepu na podlagi enakosti in dostojanstva vsakega človeškega bitja.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. (PT) Glasoval sem za kandidate, saj se zavedam osrednje vloge Komisije v zgradbi Evrope v celoti, pa tudi njenega vedno večjega pomena v vlogi oblikovalca zakonodajnih pobud. Kot Portugalec moram vsekakor izraziti svoje veselje nad tem, da je bilo zahtevno mesto predsednika Komisije ponovno zaupano našemu rojaku, Joséju Manuelu Durãu Barrosu, človeku, ki se je na tem mestu odlikoval že v prejšnjem mandatu.

Zavedam se težav, ki so se zgrnile na nas v zadnjem času, navdaja pa me upanje v boljše dni za Evropsko unijo in evropski projekt; v tem smislu želim njemu in njegovi ekipi čim več uspeha.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. (PT) Glede na načela subsidiarnosti, zastopanja in enakih pravic držav članic bi rad poudaril pomen soodgovornosti in sopristojnosti članov Evropske komisije. V okoliščinah vedno globljega sodelovanja med državami članicami in vedno večjega pomena sposobnosti Evropske unije za globalno ukrepanje bi bilo nepojmljivo ločevati strateške in politične odločitve in izbire v evropskih institucijah.

Vsi novi komisarji so bili zaslišani in so nastopili pred Evropskim parlamentom; pri tem so lahko izrazili svoja pričakovanja in orisali projekte za svoje resorje; pri tem je bil vedno poudarek na soodgovornosti in sodelovanju med resorji in delovnimi področji Evropske komisije. Tak pristop ne kaže na nesposobnost ali na predsedniške težnje, pač pa krepi duha soodločanja, ki ga spodbuja vodenje s sodelovanjem, to pa spodbuja učinkovit in koristen dialog pri utrjevanju Evropske unije. Glede na vse to sem glasoval proti predlogu.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. (PT) Resolucija, ki jo je predložila Konfederalna skupina Evropske združene leve/Zelene nordijske leve, zajema pomembne vidike naše ocene kolegija komisarjev ob njihovi predstavitvi Parlamentu in povzema temeljne razloge za naše glasovanje proti Komisiji: predstavljeni program predsednika Komisije tega komisarji seveda sprejemajo in so ga brez zadržkov branili tudi na zaslišanjih v Parlamentu, pomeni nadaljevanje spodletele neoliberalistične politike prejšnje Komisije, ter dejstvo, da je bila ekipa izbrana za izvedbo tega programa s strategijo, ki ne bo prinesla potrebnih sprememb političnih usmeritev k večji socialni pravičnosti, ustvarjanju delovnih mest in odpravi revščine, pač pa vsebuje nevarne prvine, ki bodo omenjene resne težave še zaostrole. Z eno besedo, Evropo, za kakršno se borimo Evro socialne pravičnosti in družbenega napredka, ekonomske in socialne kohezije, enakopravnega sodelovanja med suverenimi državami ter miru bob smernicah, kakršne je za svoje delovanje napovedala Komisija, zelo težko doseči.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. (PT) Po več tednih zaslišanj novih komisarjev ni pravi čas za dvome o kakovosti kolegija komisarjev, ki so v dolgih urah v različnih odborih podrobno predstavili in pojasnili politike, ki jim bodo sledili. Zdaj je čas, da zagotovimo Evropski uniji legitimno Komisijo, ki se bo lahko odzvala na težave, ki nas zadevajo v zadnjem času.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. (PT) Parlament in Komisijo čaka delo na področjih, ki so ključnega pomena za Evropsko unijo, in sicer odpravljanje krize z oživitvijo gospodarstva in zaposlovanjem, stabiliziranje javnih financ držav članic in dogovor o finančnem okviru za obdobje po letu 2013, v zvezi s katerim bi rad poudaril pomen kohezijske politike.

Imel sem priložnost vprašati kandidata za komisarja za regijsko politiko, Johannesa Hahna, glede njegovih pogledov na vzpostavitev posebnega programa trajne finančne podpore za najbolj oddaljene regije.

Predstavil sem mu tudi predlog prožnejše ureditve ugotavljanja upravičenosti do sredstev iz strukturnih skladov v „prehodnih“ regijah, to je tistih, ki so v vmesnem območju med merili „konvergence“ in „konkurenčnosti in zaposlovanja“.

Poleg usposobljenosti in odločnosti je kandidat pokazal tudi svojo pripravljenost preučiti možne rešitve, kar me navdaja z zaupanjem v njegovo dobro voljo in občutljivost za potrebe oddaljenih regij, kakršna je Madeira.

Glasoval sem za ekipo komisarjev pod vodstvom Joséja Manuela Barrosa, saj so na splošno dokazali solidno tehnično pripravljenost, resnost in ambicije za spopad z izzivi EU ob upoštevanju vrednot, na katerih temelji, namreč solidarnosti in ozemeljske kohezije.

Predlog resolucije B7-0090/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. (LT) Danes smo potrdili sestavo nove Evropske komisije, ob tem pa moramo priznati, da nam ni uspelo popolnoma odpraviti vseh dvomov glede kandidatov za komisarje. V okvirnem programu delovanja Komisije, še zlasti pa v programih posameznih komisarjev manjka socialnega vidika. Imamo vtis, da glavna merila pri oblikovanju ciljev in nalog izhajajo iz krepitve vloge Evrope v svetu, pravice, upi in socialno varstvo naših državljanov pa so potisnjeni v ozadje. Skupina S&D seje odločila podpreti Komisijo, saj v času, v katerem Evropo pestijo neizprosna gospodarska in finančna kriza, vedno večja brezposelnost in razočaranje državljanov nad Evropo, Evropski parlament in Evropa na splošno ne sme postati prizorišče delitev na politična tabora vladajočih in opozicije. Zdaj je najpomembnejše, da se usmerimo na najpomembnejše zadeve na političnem programu, čim prej presežemo stanje negotovosti in nestabilnosti v Evropi in čim prej in čimbolj učinkovito rešimo najbolj pereče probleme, kakršna sta finančna kriza in brezposelnost.

Bastiaan Belder (EFD), v pisni obliki. (NL) Barrosova Komisija II je mešan zbor. V zadnjih tednih smo se srečali z nekaj prepričljivimi kandidati, pa tudi z nekaj zelo šibkimi kandidati. Zato naloga oceniti Komisijo v svežnju ni preprosta. K našemu občutku razdvojenosti prispeva tudi to, da so se mnogi kandidati med zaslišanji očitno želeli samo predstaviti Evropskemu parlamentu v ugodni luči. Za kaj se v resnici zavzemajo, pa v nekaterih primerih še danes ni jasno.

Poslanci iz Nizozemske reformne stranke v Evropskem parlamentu smo se odločili, da se bomo glasovanja vzdržali. S tem izražamo razdvojeni vtis, ki ga je na nas napravila Komisija. Pa še nekaj je. Ena od komisark, ki je obenem tudi prva podpredsednica, nam vzbuja načelno skrb. Baronico Ashton je doletela dvomljiva čast postati prva uradnica EU, ki združuje delo v Komisiji s položajem v Svetu ministrov. Take neutemeljene institucionalno tvegane pustolovščine ne moremo podpreti. Še več, baronica Ashton na nas ni naredila vtisa, da je sposobna prenesti pritiske, značilne za to mesto. Spada med najšibkejše člene Komisije in nimamo vtisa, da bi bila v resnici doma v zunanjih zadevah. Zato nas glede obdobja 2010-2014 navdaja rahla zaskrbljenost.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. (RO) Imamo novo Komisijo, ki svoj mandat nastopa v težavnih časih, sestavljena pa je iz strokovnjakov, ki so si na ramena naložili odgovornost vseh 27 držav članic. Imamo Lizbonsko pogodbo, ki spreminja razporeditev pristojnosti in od Komisije terja prožnost. Torej se je Evropska unija znašla v novih, občutljivih okoliščinah, ki zahtevajo uspešno delovanje, stabilnost in vnemo pri oblikovanju in izvajanju usklajenih politik.

Odpira se nam nova finančna prihodnost, kar pomeni, da se mora Komisija razumno odzvati z reformami in prilagoditvami na vseh področjih, najprej na ekonomskem.

Vse države članice že občutijo polno težo finančne krize. Alarmni zvonec iz Grčije rezko odmeva v vseh državah, od tistih z uglašeni gospodarstvi do tistih, ki se na vsakem koraku otepajo s proračunskim primanjkljajem. Stabilna, med vsemi 27 državami članicami skrbno usklajena ekonomska politika nas lahko obvaruje pred hudimi neravnotežji na ravni EU in nam lahko v naslednji fazi zagotovi pozitivne učinke. Ukrepi EU so namenjeni reševanju težav, povezanih s krizo, in aktivnemu obnavljanju stabilnosti v državah članicah. Z drugimi besedami, odpravijo naj primanjkljaj in preprečijo neskladja, obenem pa utrdijo gospodarstvo.

Sophie Briard Auconie (PPE), v pisni obliki. (FR) Podobno kot kolegi poslanci iz treh glavnih političnih skupin v Evropskem parlamentu sem pravkar glasovala za izvolitev kolegija evropskih komisarjev, ki nam ga je predstavil gospod Barroso. V resnici gre za dobro ekipo, ki združuje strokovnjake na različnih področjih, ki se med seboj dopolnjujejo. Do leta 2014 bomo krščanski demokrati, liberalci in socialisti pustili ob strani svoja politična razhajanja in zemljepisne razlike in sodelovali s kolegijem v splošni prid Evrope. V treh tednih smo poslanci v postopku parlamentarnih zaslišanj opravili izjemno nalogo preverjanja kakovosti kandidatov. Ob koncu tega postopka je naša dolžnost polno podpreti novo ekipo. Zdaj pričakujemo, da nas bo Komisija „Barroso II“ presenetila z neomajno vnemo pri nadaljnji gradnji Evropske unije. Njena glavna naloga bo vsak dan dokazovati dodano vrednost evropskega projekta za vse naše evropske državljane.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. (PT) V današnjem težavnem obdobju za Evropo, ki je kritično v finančnem, ekonomskem in socialnem smislu, nujno potrebujemo močno Komisijo z ambicioznim, pogumnim programom na ključnih področjih, kakršna so energetska varnost, podnebne spremembe, znanstvene raziskave in inovacije.

Nova sestava Komisije, v kateri je en član odgovoren posebej za podnebne spremembe, drug pa za inovacije in raziskave, je jasen znak ambicioznih načrtov in verodostojne strategije Evrope do leta 2020.

Nova Komisija pod vodstvom predsednika Barrosa in z novo sestavo na omenjenih področjih izpolnjuje merila za vlogo motorja oživitve gospodarstva na podlagi učinkovite rabe virov in inovacij v prid večje socialne pravičnosti.

Pozdravljam novi kolegij komisarjev in predsednika Barrosa in jim čestitam k izidu glasovanja. Ta izid pomeni širšo parlamentarno podporo kot v prejšnjem mandatu, pa tudi jasen signal spodbude k novemu institucionalnemu sodelovanju med Parlamentom in Komisijo, tako da bosta instituciji vedno bolj govorili v en glas v EU, enem od vodilnih akterjev na svetovnem prizorišču.

Françoise Castex (S&D), v pisni obliki. (FR) Glasovala sem proti Komisiji; tako smo glasovali vsi francoski člani Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu. Večina komisarjev je predstavnikov liberalističnih teženj v Evropski uniji, ki jih zavračamo. Nekateri drugi kandidati držav članic pa ne kažejo nikakršnih ambicij v prid Evrope ali nikakršne osebne vizije. Nekaj je neizpodbitno: prihodnji komisariji niso sprejeli nobene od zavez, ki se nam zdijo osrednjega pomena. Kakšna strategija nas bo rešila iz krize? Kako naj se odzivamo na pereče socialne in podnebne težave? Kako naj oživimo skupni evropski projekt? Ker na ta vprašanja nismo prejeli zadovoljivih odgovorov, smo glasovali proti, saj Evropski komisiji ne moremo dati v roke bianko čeka. Ne verjamem, da lahko Komisija, ki ne bo izpolnila omenjenih ciljev, ponudi evropskim državljanom novo prihodnost ali zagotovi Evropi ustrezno mesto na svetu. Zato je ne moremo podpreti. Seveda se bom morala naslednjih pet let ukvarjati s predlogi te Komisije. Moje današnje glasovanje je izraz nezaupanje in politične čuječnosti, ki ju bom ohranila vse parlamentarno obdobje.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. V člani naše politične skupine socialistov in demokratov smo zelo zadovoljni s končno sestavo nove Komisije. Še zlasti komisarja za okolje in za energijo bosta imela osrednjo vlogo pri razvoju Evrope v naslednjih letih, zato sem vesela, da je gospod Barroso izbral prava kandidata za ta dva resorja.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. (EL) Glasoval sem proti predlaganim komisarjem (kolegiju), ker bodo nadaljevali z neoliberalističnimi politikami, ki so prignale Evropsko unijo v sedanjo večplastno krizo in hude neenakosti. Uveljavljali bodo Lizbonsko pogodbo in strategijo EU 2020, kar bo krepilo prevlado trgov, povečevalo brezposelnost in spodkopavalo varnost delovnih mest, razgradilo sistem socialne varnosti in okrnilo demokratične in socialne pravice. Nepregledni postopki in demokratični primanjkljaj v Evropski uniji budijo nezaupanje med ljudmi in poglobljajo krizo zaupanja v evropske institucije, kar se je nedavno izrazilo prek skrajno nizke udeležbe na evropskih volitvah. Nadaljevanje take politike pomeni izdajo pričakovanj evropskih državljanov. Evropska levica se bo še naprej borila proti taki politiki v Evropskem parlamentu in z ramo ob rami z delavci in socialnimi gibanji v imenu upov mladih generacij v demokratično, socialno, feministično, ekološko in miroljubno Evropo.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. (PT) Čestitam gospodu dr. Barrosu ne le za odlično delo v prvem mandatu, pač pa tudi za zaslužen ponovno imenovanje na mesto predsednika Evropske komisije v tem mandatu. Upam, da bosta Parlament in Komisija znala tesno sodelovati ob medsebojnem spoštovanju pristojnosti in pravic vsake od institucij in da jima bo uspelo vzpostaviti posebno partnerstvo, kakršnega predlaga predsednik Barroso v svojih političnih smernicah. Prepričan sem, da bo novoizvoljeni predsednik Komisije spoštoval svoje obljube Parlamentu, ki bi se morale odraziti v revidiranem okvirnem sporazumu. Samo tako bomo lahko uspešno zaokrožili združitev Evrope, katere osrednji cilj je zaščita pravic naših državljanov.

Zaslišanja kandidatov za komisarje so pomemben dogodek, ki razgrinja globino evropske demokracije. Parlament z njimi uveljavlja svoje pristojnosti, za sam postopek pa so značilni dostojanstvo, prodornost in preglednost. Prepričan sem, da bo druga Barrosova komisija še močnejša in politično bolj večja kot prejšnja. Upam, da bo delovala notranje usklajeno in da bodo člani zmogli uresničiti svoje težke naloge v obdobju, ko si vsi želimo oživitve gospodarstva in odpiranja novih delovnih mest.

Mário David (PPE), v pisni obliki. (PT) Novo Barrosovo komisijo je Evropski parlament potrdil z veliko večino. Seveda sem tudi osebno glasoval zanjo. Take odločitve mi narekovala samo vestnost, pač pa je znak mojega prepričanja in zaupanja. Novi kolegij komisarjev je s svojimi izkušnjami mnogo bolj politično usposobljen, kar nam jamči, da se bo čvrsto in odločno spoprijel z resnimi izzivi, s katerimi se sooča Evropska unija: s hudo finančno krizo, ki jo preživljamo, in njenimi strašnimi socialnimi in ekonomskimi učinki, še zlasti brezposelnostjo, z varnostjo in bojem proti terorizmu, s krepitvijo vloge Evrope v svetu, za kar je potrebna Evropa z aktivno skupno zunanjo in varnostno politiko, z bojem proti podnebnim spremembam ter s konkurenčnostjo naših gospodarstev in obrambo našega socialnega modela. Stvaren in ambiciozen program, ki ga je predstavil José Manuel Barroso in ga je Parlament podprl, se lahko zdaj končno začne izvajati v prid 500 milijonov evropskih državljanov. Želim vse najboljše predsedniku Evropske komisije in njegovi ekipi.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. (FR) Septembra člani stranke MoDem nismo glasovali za imenovanje gospoda Barrosa za predsednika Komisije, saj njegovo preteklo delo ne govori v prid ponovni izvolitvi. Tudi danes nismo glasovali za kolegij komisarjev, saj nam pomanjkanje ambicij, ki smo ga opazili pri več članih med zaslišanji, ne vliva upanja, da bo Komisija dovolj močna za današnje potrebe EU. Poleg tega dogajanja v zadnjem času žalostno razgaljajo nesposobnost te ekipe, da bi obvladala dogodke. Prvi dvomi so se nam porodili decembra, med kopenhavskim vrhom, kjer se je izkazalo, da Evropa ne zmore govoriti z enim glasom. Potrdili so se nam januarja, ko baronica Ashton ni obiskala Haitija v znak solidarnosti Evrope in se ni udeležila konference donatorjev v Montrealu, kjer bi bila njena prisotnost nujna za uskladitev pomoči EU in pomoči držav članic. Naši dvomi pa so se pretvorili v gotovost februarja, ko je Grčija postala žrtev špekulacij, Komisiji pa ni uspelo predstaviti verodostojnega načrta rešitve. Iz teh razlogov izvoljeni predstavniki stranke MoDem nismo dali zaupnice Barrosovi drugi komisiji.

Martin Ehrenhauser (NI), v pisni obliki. (DE) Kot prepričan Evropejec ne morem odobriti nove Evropske komisije. Komisija je rezultat nepreglednih odločitev v političnih strankah in vladnih kabinetih držav članic. Predlagani komisarji EU niso neodvisni politični prvokategorniki, česar si upravičeno želijo še zlasti naši mlajši državljani. Pri njihovi izbiri niso bila upoštevana nikakršna merila glede strokovnega znanja. Zadosten dokaz za to so že štirje tedni, ki so minili med imenovanjem avstrijskega komisarja, Johannes Hahna, in določitvijo resorja zanj. Kljub reformni pogodbi EU, Lizbonski pogodbi, ki je že v veljavi, Evropski parlament že zdaj ne more voliti posameznih komisarjev ali jim izrekat nezaupanja. Politične osebnosti, kakršni sta francoski in španski evropski komisar, bodo v taki družbi preprosto potonile. Nova Evropska komisija ne prinaša več demokracije ali prebuditve, pač pa pomeni nadaljevanje po poti, ki nas je privedla v sedanjo krizo.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog in Åsa Westlund (S&D), v pisni obliki. (SV) Jeseni smo glasovali proti gospodu Barrosu, saj ne deli našega prepričanja o velikem pomenu pravih delovnih pogojev, enakosti in prehoda v trajnostno družbo. Današnje glasovanje zadeva kolegij 26 komisarjev.

Preden je bil gospod Barroso imenovan za predsednika Komisije, smo postavili jasne zahteve za revizijo Direktive o napotitvi delavcev. Gospod Barroso je takrat prvič priznal težave v zvezi s sodbami Sodišče Evropske unije, na primer v zadevi Laval. Obljubil je oblikovanje uredbe, ki naj bi kolikor mogoče hitro rešila take probleme. To je bila pomembna sprememba stališča predsednika Komisije, ni pa zadostovala, da bi podprli njegovo kandidaturo.

Danes pa bomo odločali o celotnem svežnju komisarjev in upamo, da bodo nekateri komisarji imenovani na ključne položaje, da bi obvladali krizo zaposlovanja, uredili finančne trge in branili temeljne sindikalne pravice. ^{lako} ~~lako~~ pripomogli k izboljšanju razmer. Še zlasti pozitivno je, da sta gospod Barnier in gospod Andor jasno priznala težave v zvezi s tolmačenjem Direktive o napotitvi delavcev na Sodišču Evropske unije. Jasno sta tudi izjavila, da sta pripravljena sprožiti ustrezne spremembe v evropski zakonodaji.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. (PT) Odobravam ohranitev ureditve s komisarji iz držav članic tudi v Lizbonski pogodbi, saj je taka ureditev pomembna za uveljavitev vseh mnenjskih otenkov Evrope v procesih in projektih Evropske komisije.

Obžalujem nekatere težave, ki smo jih doživeli med parlamentarnimi zaslišanji in so privedle do umika ene od kandidatk, in iskreno upam, da bodo take težave vedno redkejš.

Po moji sodbi je postopek parlamentarnega preverjanja kandidatov za komisarje v prid združevanju Evrope, saj omogoča bolj pregledne razprave in ocene primernosti kandidatov za predvidene položaje, rad pa bi pozval, naj bodo zaslišanja zahtevna, vendar v pozitivnem vzdušju, saj Evropski parlament in njegovi poslanci ne bi smeli spreminjati zaslišanj v predstave neutemeljenih žalitev in preprirov.

Upam, da bo Komisija izboljšala zakonodajo, da bo ves čas spoštovala načelo subsidiarnosti in da bo za prednostno nalogo izbrala politiko reševanja gospodarske krize.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. (PT) V sedanji ključni fazi oživljanja gospodarstva bodo izkušnost in sposobnost Komisije pod vodstvom Joséja Manuela Durãa Barrosa, pa tudi jasne zaveze, sposobnosti in privrženost evropski stvari, ki so jih izkazali komisarji med parlamentarnimi zaslišanji, odločilni za ohranitev enotne in socialno pravične Evrope, ki bo lahko prevzela vodilno vlogo v boju proti podnebnim spremembam in pri krepitvi konkurenčnosti naših podjetij na podlagi znanstvenih raziskav in inovacij.

Poudarjam naša velika pričakovanja od ekipe, ki združuje raznovrstnost kultur in istovetnosti v Evropi in nadgrajuje najdragocenejše vrednote vsake države članice. Kar zadeva nove institucionalne odnose, ki jih je prinesla uveljavitev Lizbonske pogodbe, in današnje izzive pri razvoju družb, sem prepričan, da ta Komisija krepi sposobnosti Evropske unije za delovanje v današnjem ekonomskem, socialnem in političnem okolju, ne le v okviru Unije, pač pa tudi na svetovni ravni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. (PT) Naše glasovanje proti Evropski komisiji je razumljiv izraz našega nasprotovanja programu te Komisije, večini stališč, ki so jih zagovarjali kandidati na zaslišanji, pa tudi ciljem in vsebini same Lizbonske pogodbe, ki jo Komisija zagovarja, mi pa ji nasprotujemo.

Res je, da Evropska komisija spada med najpomembnejše institucionalne organe Evropske unije, res pa je tudi, da kolegij komisarjev sestavljajo ljudje, ki so jih predlagale države članice Evropske unije. Ker je večina evropskih vlad desničarsko konservativnih ali socialdemokratskih s podobno politično usmeritvijo, ne preseneča, da ima tudi Evropska komisija podobno usmeritev k neoliberalistični, militaristični in federalistični politiki. Zato nismo slišali nikakršnih praktičnih odgovorov na hude ekonomske in socialne težave, ki jih preživljajo delavci in državljani.

Borimo se za drugačno Evropo, Evropo pravice in socialnega napredka, v kateri vladata ekonomska in socialna kohezija in ki je usmerjena k enakopravnemu sodelovanju suverenih držav in miru.

Robert Goebbels (S&D), v pisni obliki. (FR) Glasoval sem za novo Komisijo, Barrosovo komisijo II. Od evropskih volitev junija 2009 je Evropska unija v politični praznini, praznini, ki jo je še poudarila zamuda pri uveljavitvi Lizbonske pogodbe. Zato je zagon dela nove Komisije nujno potreben, saj je to edina evropska institucija, pristojna za zakonodajne pobude. Razen gospe Jeleve, ki je kandidturo umaknila, je vseh 26 kandidatov za komisarje osebno prejelo podporo poslancev. Zavrtni kolegij bi bilo torej nesmiselno. Zato je bilo glasovanje o Komisiji gola formalnost, administrativni postopek z znanim izidom. Moje glasovanje za Barrosovo komisijo II pa ne pomeni brezpogojne politične podpore. Komisijo bom presojal po njenih političnih pobudah.

Sylvie Goulard (ALDE), v pisni obliki. (FR) Kljub temu, da je v kolegiju tudi nekaj prvovrstnih članov, sem glasovala proti izvolitvi Komisije, in sicer iz dveh razlogov. Kar zadeva ekonomska in monetarna vprašanja (lizbonsko strategijo, nadzor v evrskem območju), so neuspehi prejšnje Komisije dobro znani. Kar zadeva zastopanje EU navzven, baronica Ashton ni dovolj usposobljena, obenem pa je videti, da ni pripravljena dovolj zavzeto delati, kot se je izkazalo pri tragediji na Haitiju. Bila je članica Blairrove vlade, ki je vdrla v Irak v nasprotju z mednarodnim pravom in ki je dosegla izvzetje iz Listine o temeljnih pravicah.

Mathieu Grosch (PPE), v pisni obliki. (DE) Glasoval sem za Komisijo, saj je na splošno dokazala zlasti z (novo) zasedbo, da je sposobna uspešno opravljati svoje delo. Tudi izid pogajanj med Komisijo in Parlamentom je zadovoljiv. Mislim, da je še zlasti pomembno, da Komisiji ne podelimo slepe zaupnice za celotno petletno obdobje, pač pa redno ocenjujemo njeno delo.

Čakata nas predvsem izziva medsebojne uskladitve politik na različnih področjih, na primer na področju okolja, sociale in gospodarstva, in vzpostavitev take komunikacije z zunanjim svetom, da bo evropska politika bolj pregledna in razumljiva vsem državljanom.

Sylvie Guillaume (S&D), *v pisni obliki*. (FR) Glasovala sem proti Komisiji gospoda Barrosa, ker ne izpolnjuje meril v zvezi s spodbujanjem socialnih reform, ki se jih moramo lotiti, da se bomo lahko rešili iz sedanje krize. Očitno je, da Komisija ne bo proaktiven podpornik močne politične Evrope in da so njeni cilji daleč stran od Evrope, kakršne si močno želim. S svojimi neustrezno opredeljenimi resorji in šibkimi močmi Komisija ne bo imela vzvodov za delovanje in se bo nedvomno nagibala k varovanju nacionalnih, ne pa evropskih interesov.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *v pisni obliki*. Glasal sem za novi kolegij komisarjev. S stališča Škotske, ki jo predstavljam, je pred novimi komisarji vrsta zadev in izzivov, s katerimi se morajo spoprijeti. Glede na to, da nas čakata reformi SRP in SKP, bo treba pri tem upoštevati bistvene interese Škotske in pozivam pristojna komisarja, naj poskrbita za pogoje za socialni in gospodarski razcvet škotskih obalnih in podeželskih skupnosti. Ker ima Škotska pomembne potencialne za pridobivanje energije, še zlasti obnovljive, mora Komisija prednostno opredeliti projekte in pobude, ki bodo pomagali Škotski razviti svoje ogromne potencialne za oskrbo s čisto, zeleno energijo.

Kot član stranke, ki se zavzema za EU, upam, da bo Komisija znala obnoviti zaupanje v EU, ki je med številnimi Škoti zamrlo, na primer ob izkušnjah z zgrešeno skupno ribiško politiko.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *v pisni obliki*. (RO) Barrosova komisija, različica II, bo prva Komisija, ki bo delovala pod Lizbonsko pogodbo, ki Evropskemu parlamentu podeljuje širše pristojnosti, s katerimi je vidnejši in aktivnejši partner kot doslej. Z glasovanjem smo izvolili kolegij komisarjev, pri katerih ni šlo vse brez spodrsnjajev, kakršen je bil bolgarsko imenovanje kandidatke in njena kasnejša zamenjava. Uspešna sprememba sestave kolegija dejansko pomeni uspeh Evropskega parlamenta v celoti, še zlasti pa naše politične skupine. Menim pa, da je glas za kolegij najprimernejša izbira v času, ko bi vsako nadaljnje obotavljanje s to odločitvijo privedlo EU v neugoden položaj, v katerem bi bile obtožbe o neučinkovitosti utemeljene. Pomembno je, da se Komisija čim prej loti svojega dela in ujame korak z Evropskim parlamentom, ki je izvoljen že sedem mesecev, vsaj pri delu. Upajmo, da bo sodelovanje dobro in da bodo cilji in ukrepi dobili določene obse, kot so bili predstavljeni med zaslišanji.

Danuta Jazłowiecka (PPE). (PL) Vzdržala sem se glasovanja o sestavi Evropske komisije, saj je v njej ob dobrih kandidatih tudi precej šibkih in zelo šibkih. Nesprejemljivo se mi zdi potrjevati kandidatko za vodjo evropske diplomacije, kandidata za komisarja za ekonomske in monetarne zadeve ter kandidata za komisarja za zaposlovanje in socialne zadeve, ki za svoja mesta niso usposobljeni. Ne smemo pozabiti, da smo še vedno v krizi in še vedno iščemo pot iz nje. Evropa si torej ne more privoščiti komisarjev, ki bodo svoje resorje začeli šele spoznavati. Osupla sem nad ravnanjem predsednika Evropske komisije, ki je po petih letih dela na tem mestu in ob tako bogatih izkušnjah z vodenjem Komisije predlagal tako šibke kandidate. Odkrito rečeno bi morala pravzaprav glasovati proti sestavi Komisije, vendar so v njej poleg šibkih kandidatov tudi nekateri zelo dobri – vključno s poljskim kandidatom Januszom Lewandowskim. Ne glede na to, da sem se glasovanja vzdržala, želim celotni Komisiji uspešno delo, saj je to zelo pomembno za vse Evropejce.

Tunne Kelam (PPE), *v pisni obliki*. Glasal sem za kolegij komisarjev, s čimer sem predvsem izrazil svoje zaupanje v predsednika Komisije. Sestava Komisije se mi ne zdi idealna. Nelagoden občutek mi vzbuja visoka predstavnica za zunanje zadeve, saj nima potrebnih izkušenj v zunanji politiki in nima jasne vizije vodenja zunanje in varnostne politike EU. Ob tem pa menim, da mora Komisija končno začeti delo s polnimi pristojnostmi, zelo pomembna pa se mi zdi tudi široka podpora, ki jo je prejela v Evropskem parlamentu, saj sta po mojem mnenju Komisija in Evropski parlament najtesnejša zaveznika pri oblikovanju skupnih politik EU.

Alan Kelly (S&D), *v pisni obliki*. V želimo novi Komisiji vse najboljše. Ima vrsto prednostnih nalog, nedvomno pa se vsi strinjamo, da je najpomembnejše področje njenega delovanja ustvarjanje novih delovnih mest. To mora biti ključno merilo, po katerem bomo presojali novo Komisijo. Povejmo odkrito: številne države članice doživljajo ekonomski zlom ali jim tak zlom grozi. Odprava teh razmer in razvoj pametnega, socialno tržnega gospodarstva ter vodilna vloga EU na vseh področjih ekonomskega življenja bodo merila, po katerih bomo ocenjevali Komisijo. Upam, da bo irska komisarka, gospa Geogheghan Quinn, s svojim resorjem inovacij in raziskav odigrala vodilno vlogo v novi Komisiji. Njena vloga pri oživitvi Evrope bo bistvena in želim ji veliko uspeha pri tem.

Morten Løkkegaard (ALDE), *v pisni obliki*. (DA) Gospod predsednik, o novi ekipi komisarjev gospoda Barrosa je bilo izrečenih veliko lepih besed – to upravičeno.

Oglašam se zato, ker je treba opozoriti na pomembno napako, ki smo jo naredili v zvezi z novo Komisijo: v Komisiji zaman iščemo komisarja za komunikacije. Ta resor je bil preprosto UKINJEN času, ko bolj kot kdajkoli doslej EU potrebujemo ustrezno, usklajeno in premišljeno komunikacijsko politiko.

Pred nekaj tedni sem gospodu Barroso v imenu Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo poslal pismo, v katerem sem izrazil našo zaskrbljenost in ga vprašal. ZAKAJ nimamo več komisarja za komunikacije.

Na pismo ni bilo nikakršnega odgovora – ak je verjetno odgovor samo po sebi, resda ne zadovoljiv.

Tako je videti, da nikomur ni čisto jasno, zakaj EU nima komisarja za neverjetno pomembno pr vzpostav življenjsko pomembno podčje, če nočemo, da bi bili številni govori o približevanju EU svojim državljanom in o vzpostavljanju skupnega evropskega javnega prostora zgolj prazne besede.

Še vedno čakam na odgovor gospoda Barrosa pmožnosti odgovor z ustreznim načrtom za področje komunikacij za prihodnja leta.

Isabella Lövin (Verts/ALE), v pisni obliki. Sogšam s kritiko postopka predlaganja Komisije v resoluciji Skupine zelenih, še zlasti s kritiko nepreglednosti postopka, izbire kandidatov v državah članicah ne po primernosti, pač pa po notranjepolitičnih računih, ter nemožnosti zavrnitve posameznega kandidata. Nisem pa mogla glasovati proti celotni Komisiji, saj menim, da so kandidati za komisarje za ključna področja, na primer za podnebje, okolje, razvoj, humanitarno pomoč, kmetijstvo in ribištvo, zelo sposobni in prizadevni. Zato sem se glasovanja o novi Komisiji vzdržala.

Thomas Mann (PPE), v pisni obliki. (DE) Pravkar sem potrdil izvolitev nove Komisije, čeprav moja odločitev ni bila lahka. Med zaslišanji se je namreč izkazalo, da nekateri kandidati, ki so jih predlagale države članice, nimajo ustreznega strokovnega znanja niti nimajo konkretnih zamisli o svojih resorjih ali kakršne koli vizije za prihodnost. Tudi okvirni sporazum o sodelovanju med Evropskim parlamentom in Komisijo pušča precej vprašanj odprtih. Trenutno je to samo neobvezujoč seznam želja Evropskega parlamenta. Zdaj bomo morali v konkretnih pogajanjih podrobno opredeliti, kolikšno dejansko razširitev pristojnosti je predstavnikom državljanov prinesla Lizbonska pogodba. Medinstitucionalni sporazum pa vsebuje nekatere pomembne premike v pravo smer. Učinke vseh ukrepov Komisije bo redno ocenjevalo neodvisno telo. Komisija bo predhodno obveščala Parlament o spremembah v svoji kadrovske zasedbi. Predsednik delegacije Parlamenta bo imel status opazovalca na mednarodnih konferencah. Evropski parlament bo imel pravico sodelovati pri pripravi in izvedbi letnega delovnega programa EU. In končno, Evropska komisija bo poročala o svojih zakonodajnih pobudah v treh mesecih. Zato sem danes oddal glas „za“ novo Barrosovo komisijo.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), v pisni obliki. (PL) Moj glas za Evropsko komisijo je izraz zaupanja in upanja v novi kabinet gospoda Barrosa. Mislim, da moramo kljub precejšnjim razhajanjem in tveganju, da nekaterim komisarjem manjka izkušenj, omogočiti Evropski komisiji, da se loti izzivov in nalog. Komisarji bodo lahko izkazali svojo resnično vrednost le z aktivnim in konkretnim delom. Upam, da bo novi kabinet v tesnem sodelovanju s Svetom Evropske unije in Evropskim parlamentom ter ob pazljivem nadzoru dokazal, da sem glasoval prav.

David Martin (S&D), v pisni obliki. oždravljam izvolitev nove Komisije in pričakujem od nje, da bo izpolnila svoje obljube. Še zlasti me veseli izvolitev Cathy Ashton za visoko predstavnico in prepričan sem, da bo njena mirna diplomacija pridobitev za vso Evropo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. (FR) Že izvolitev predsednika je pokazala, da bo Barrosova komisija II pomenila nadaljevanje neoliberalistične politike, ki je privedla EU v dolgotrajno ekonomsko, družbeno in okoljsko krizo. Niti program, ki ga je predstavil gospod Barroso, niti imenovanja komisarjev ne kažejo na kakršno koli spremembo političnih ciljev Komisije.

Barrosova komisija II, ki nam obeta ohranjanje najslabših možnih razmer ali celo njihovo poslabšanje, pooseblja Evropo socialnega razkroja in atlantizma, ki so mu neoliberalistične elite tako privržene, Evropo, ki odklanja prelom z neoliberalističnimi dogmami gonje za dobički, ki uničuje življenja ljudi in naš planet. Kot poslanec Evropskega parlamenta skušam graditi Evropo pravične delitve bogastva in okoljskega načrtovanja po potrebah ljudi. Zato bom glasoval proti Komisiji, ki je popolno nasprotje teh vodil.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. (PT) Po več tednih zaslišanj novih komisarjev ni pravi čas za dvome o kakovosti kolegija komisarjev, ki so v dolgih urah v različnih odborih podrobno predstavili in pojasnili politike, ki jim bodo sledili.

Zdaj je čas, da zagotovimo Evropski uniji legitimno Komisijo, ki se bo lahko odzvala na težave, ki nas zadevajo v zadnjem času. Te ugotovitve smiselno veljajo kot obrazložitev glasovanja o vseh treh predlogih resolucij, B7-0071/2010, B7-0088/2010 in B7-0089/2010. Podpisani sem še zlasti vesel, da je Evropska unija zdaj bolj pripravljena na spoprijem s problemi sedanjosti in izzivi prihodnosti.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. (FR) Kot neomajna Evropejka sem po sprejemu okvirnega sporazuma med Evropsko komisijo in Evropskim parlamentom za obdobje naslednjih petih let podprla izvolitev nove Komisije, tako kot večina mojih kolegov iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Izid glasovanja je jasen: skupaj z mano je izvolitev kolegija Evropske komisije potrdilo še 488 kolegov poslancev. Rada bi poudarila, da je Parlament tokrat prvič v zgodovini izvolil Evropsko komisijo kot pravi sozakonodajalec. V Evropi, ki jo pretresa kriza, in ob novi institucionalni ureditvi potrebujemo ambicije in močne združitevne projekte, da bomo oblikovali močnejšo Evropo za evropske državljane. Zato odločno pozivam Evropsko komisijo, naj se nemudoma loti ukrepanja.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. (RO) Za Barrosovo komisijo, različica II, sem glasoval iz dveh razlogov. Prvi razlog je, da je predstavila verodostojen in realističen program, ki po mojem mnenju ustreza sedanjim potrebam. Upam, da bo novi kolegij ta program začel izvajati čim prej. Drugi razlog pa je, da ekipo gospoda Barrosa sestavljajo številni zanesljivi strokovnjaki, ki bodo po mojem prepričanju pomembno prispevali k uspehu reform, ki jih moramo opraviti v naslednjih letih.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. (PL) Poljska delegacija Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu je glasovala za zaupnico novi Evropski komisiji. Zavedamo pa se šibkih plati pravkar izvoljene Komisije in pomislekov glede sposobnosti posameznih komisarjev. Na novo Evropsko komisijo smo morali čakati dolgo. Priznati pa je treba, da je nova Komisija prejela prepričljivo večino glasov. To je trden mandat za prihodnost. Na drugi strani pa je komaj kdo med nami glasoval za novo Komisijo povsem brez zadržkov. Ena od težav je vsekakor, da se resorji 27 komisarjev tudi prekrivajo, kar lahko vodi k nejasnostim.

Veliko kolegov poslancev je opozorilo tudi na nevarnost, da bo gospod Barroso preveč obvladoval nekatere komisarje. Pozdravljamo namero nove Komisije, da bo ocenila socialne in ekonomske učinke finančne krize. Z velikim obžalovanjem pa ugotavljam, da gospod Barroso v svojem govoru ni povedal nič konkretnega o reformi skupne kmetijske politike ali kohezijske politike. Ti dve področji bosta gotovo med najpomembnejšimi področji dela Evropske komisije v naslednjem mandatu.

Justas Vincas Paleckis (S&D), v pisni obliki. (LT) Državljanom in institucijam vseh držav članic bi moralo biti veliko do tega, da bi za komisarje izvolili najboljše in najmočnejše kandidate. Države članice, ki kandidate predlagajo, in poslanci Evropskega parlamenta nosimo veliko odgovornost. Žal pa nekatere države ne ravnaajo v tem duhu. Včasih človek dobi vtis, da vlada katere od držav članic pošlje v Bruselj šibkega ali „nezaželenega“ politika, da bi sprostila kak položaj doma. To so nevarne težnje. Evropski parlament pa skuša pokazati „rdeče kartone“ šibkim kandidatom, ki so jih imenovalе vlade in jih je potrdil predsednik Komisije Barroso, oziroma takim, katerih finančni interesi so premalo pregledni. Pred petimi leti ni uspelo dvema kandidatom, letos eni kandidatki. Poslanci pa zaenkrat še nimamo pravice glasovati o posameznih komisarjih, pač pa glasujemo o kolegiju komisarjev. Ker je večina komisarjev napravila dober vtis, sem glasoval za novo Evropsko komisijo.

Alfredo Pallone (PPE), v pisni obliki. (IT) Evropa nujno potrebuje vodstvo z avtoriteto in nova Komisija tako avtoriteto ima.

Novo Komisijo čaka težavna naloga spodbuditi trajnostno rast s polno uveljavitvijo evropskega ekonomskega modela, to je modela socialno tržnega gospodarstva.

Krepitev notranjega trga mora postati ključ za zagotavljanje zdrave konkurence in vzpodbujanje ustvarjanja novih delovnih mest ter rasti. Še zlasti sem ponosen, da je v novo evropsko izvršilno telo Italija z gospodom Tajanijem spet prispevala zaslužnega in sposobnega človeka in da mu je zaupan eden od ključnih resorjev strateškega pomena pri obvladovanju krize in preurejanju proizvodnje v Evropi.

V naslednjem mandatu si mora Komisija skrbno zastaviti prednostne naloge in mora oblikovati evropsko politiko na področju priseljevanja in energije, s tem pa Uniji zagotoviti dosleden pristop, s katerim imamo zaenkrat težave. Evropski uniji mora zagotoviti tudi zunanjo in varnostno politiko, vredno svojega imena.

Teresa Riera Madurell (S&D), v pisni obliki. (ES) Odbor za industrijo, raziskave in energetiko je odgovoren za raziskave, energijo in razvoj informacijske družbe. To so tri prednostne naloge pri reševanju iz krize in prenovi našega proizvodnega sistema, ki mora po mnenju naše skupine, Skupine naprednega zavezništva

socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, postati bolj konkurenčen in inovativen, obenem pa tudi bolj okoljsko in družbeno trajnosten. Raziskave in inovacije so glavno gonilo sprememb. Gospod Barroso je namenil 3 % naložb za raziskave in razvoj. Zaskrbljeni pa smo ob ugotovitvi, da ima to področje vedno manjšo težo v političnih časovnih načrtih in proračunih. Komisija je glede tega sprejela jasnejše zaveze. Oživitve gospodarstva bo slonela pretežno na spremembi našega energetskega modela. Prihodnost gospodarstva je v zelenem gospodarstvu. Komisija je ponovno potrdila tudi ta cilj. Kar zadeva informacijsko družbo, soglašamo, da nas čaka veliko izzivov pri zagotavljanju dostopa do informacijske in komunikacijske tehnologije vsakomur in povsod. Komisarji, ki so nastopili pred našim odborom, so sprejeli pomembne in konkretne zaveze in prejeli so našo zaupnico, zagotavljamo pa jim, da bomo poskrbeli, da bodo sprejete zaveze tudi izpolnili.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. (NL) Na vprašanje, ali je Barrosova komisija II primeren motor, pobudnik in navdihovalec evropskega projekta, sem pri glasovanju odgovoril z „ne“. Barroso ni močan voditelj, kakršnega potrebujemo. Pustil je, da je pet izredno kritičnih let spolzelo mimo nas. Let, v katerih bi se EU lahko odločila za manj neoliberalistično in bolj socialno politiko. Let, v katerih bi Evropa lahko spodbujala rast malih in srednje velikih podjetij. Let, v katerih bi lahko Barroso prispeval k razvoju in kakovosti evropskih, neodvisnih javnih občil in k demokratizaciji evropskega odločanja, s tem pa obnovil zaupanje v projekt evropskega sodelovanja med milijoni državljanov. Nič od tega nismo doživeli.

Nekritična osredotočenost na liberalizacijo, cene vrednostnih papirjev in makroekonomsko rast je socialno in trajnostno EU odmaknila v megleno prihodnost. Po svetu pustošijo tri krize: finančna, socialna in okoljska. Šibki skupni odzivi podžigajo cinizem in politični nihilizem javnosti. Barrosov neodločni in medli politični načrt nam vliva malo upanja v spremembe. Sprijaznil se je s tem, da mu nekatere države članice vsiljujejo popolnoma nesposobne kandidate, in razcepil je resorje nekaterih komisarjev, kar vnaša negotovost, kdo v resnici odgovarja za ključna politična področja. Barrosu primanjkuje vizije in političnega poguma, to pa za Evropo ni dobro. To je razlaga mojega glasovanja proti.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. (PT) Parlament in Komisijo čaka delo na področjih, ki so ključnega pomena za Evropsko unijo, in sicer odpravljanje krize z oživitvijo gospodarstva in zaposlovanjem, stabiliziranje javnih financ držav članic in dogovor o finančnem okviru za obdobje po letu 2013, v zvezi s katerim bi rad poudaril pomen kohezijske politike. Imel sem priložnost vprašati kandidata za komisarja za regijsko politiko, Johannes Hahna, glede njegovih pogledov na vzpostavitev posebnega programa trajne finančne podpore za najbolj oddaljene regije. Predstavil sem mu tudi predlog prožnejše ureditve ugotavljanja upravičenosti do sredstev iz strukturnih skladov v „prehodnih“ regijah, to je tistih, ki so v vmesnem območju med merili „konvergence“ in „konkurenčnosti in zaposlovanja“. Poleg usposobljenosti in odločnosti je kandidat pokazal tudi svojo pripravljenost preučiti možne rešitve, kar me navdaja z zaupanjem v njegovo dobro voljo in občutljivost za potrebe oddaljenih regij, kakršna je Madeira. Glasoval sem za ekipo komisarjev pod vodstvom Joséja Manuela Barrosa, saj so na splošno dokazali solidno tehnično pripravljenost, resnost in ambicije za spopad z izzivi EU ob upoštevanju vrednot, na katerih temelji, namreč solidarnosti in ozemeljske kohezije.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), v pisni obliki. (RO) Imamo novo Komisijo, ki svoj mandat nastopa v težavnih časih, sestavljena pa je iz strokovnjakov, ki so si na ramena naložili odgovornost vseh 27 držav članic. Imamo Lizbonsko pogodbo, ki spreminja razporeditev pristojnosti in od Komisije terja prožnost. Torej se je Evropska unija znašla v novih, občutljivih okoliščinah, ki zahtevajo uspešno delovanje, stabilnost in vnemo pri oblikovanju in izvajanju usklajenih politik.

Odpira se nam nova finančna prihodnost, kar pomeni, da se mora Komisija razumno odzvati z reformami in prilagoditvami na vseh področjih, najprej na ekonomskem. Vse države članice že občutijo polno težo finančne krize. Alarmni zvonec iz Grčije rezko odmeva v vseh državah, od tistih z uglasenimi gospodarstvi do tistih, ki se na vsakem koraku otepajo s proračunskim primanjkljajem.

Stabilna, med vsemi 27 državami članicami skrbno usklajena ekonomska politika nas lahko obvaruje pred hudimi neravnotežji na ravni EU in nam lahko v naslednji fazi zagotovi pozitivne učinke. Ukrepi EU so namenjeni reševanju težav, povezanih s krizo, in aktivnemu obnavljanju stabilnosti v državah članicah. Z drugimi besedami, odpravijo naj primanjkljaj in preprečijo neskladja, obenem pa utrdijo gospodarstvo.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. (EL) Člani Evropske komisije imajo zaupnico političnih predstavnikov kapitala, ne pa od predstavnikov delavstva. Člane Evropske komisije so predlagale neoliberalistične in socialdemokratske vlade držav članic EU, izvolil pa jih je Evropski parlament; edino merilo njihove primernosti je bila pripravljenost brez zadržkov služiti kapitalu. Člani Evropske komisije so

to potrdili tudi na zaslišanjih pred odbori Evropskega parlamenta, saj brez oklevanja podpirajo: imperialistično naravo EU, moč njene protiljudske politike in mednarodne vojaške posege v prid donosnosti kapitala, zaokrožitev enotnega trga in štirih maastrichtskih svoboščin, konkurenčnost in prestrukturiranje kapitalizma za vzpostavitev ugodnih pogojev za koncentracijo kapitala, krepitev protiljudskih ukrepov z vsesplošnim napadom na delavske plače, socialne pravice in socialno varstvo v prid povečanju dobičkov monopolov, ter širitev in krepitev reakcionarnih sil pregona za dušenje delavskih in ljudskih demonstracij. Poslanci iz Grške komunistične stranke smo glasovali proti Evropski komisiji, ki bo ohranjala in spodbujala politiko izkoriščanja delavstva, revnih kmetov in samozaposlenih.

Geoffrey Van Orden (ECR), v pisni obliki. Želim si pragmatične Evropske komisije, ki bo speljala reformo, vključno z deregulacijo in zmanjšanjem porabe EU, in se namesto političnemu združevanju posvetila upravljanju. Nekateri predlagani komisarji so sposobni, drugi pa ne. Položaj visokega predstavnika je sad Lizbonske pogodbe. Ne odobravam niti pogodbe niti njenih nasledkov. Pogodbi manjka demokratične legitimnosti. Baronica Ashton je bila izbrana v zakulisni kupčiji med evropskimi socialdemokratskimi strankami, na podlagi naknadnega domisleka britanskega predsednika vlade. Poleg tega, da nima potrebnih izkušenj za svoje delo, je precej nejasna tudi njena zgodovina, v zvezi z vlogo nacionalne zakladničarke Kampanje za jedrsko razorožitev. Ta prevratniška organizacija si je prizadevala za enostransko razorožitev Britanije na višku hladne vojne in je širila paniko ter malodušje. Številni kandidati imajo komunistično preteklost. Nekateri kandidati, na primer László Andor, so izkazali zelo nizko raven poznavanja svojih resorjev in težnje k vsiljevanju kopice nekoristnih predpisov. Zelo narobe je, da Parlament ne more glasovati o posameznih komisarijih, ampak lahko glasuje o kolegiju samo v svežnju. Nekateri kandidate bi osebno lahko potrdil, druge pa bi zavrnil. V duhu solidarnosti naše skupine sem se glasovanja vzdržal.

Angelika Werthmann (NI), v pisni obliki. (DE) Gospod Barroso, pragmatičen argument za glasovanje za kandidate za komisarje je preprosto dejstvo, da lahko Komisija zdaj končno začne opravljati svoje delo. To bo davkoplačevalcem prihranilo denar. Gospod Barroso, Komisijo ste sestavili večče. Nekateri kandidati za komisarje so odlični. Nekateri drugi se lahko v odlične še razvijejo. Moramo jim izpolniti željo in dati priložnost, da se bodo seznanili z evropskimi izzivi. Nekateri kandidati za komisarje pa ne izpolnjujejo pričakovanj, manjka jim strokovnega znanja za svoje resorje in morda tudi ambicij za vodilne položaje v Evropi.

Zato sem zavrnila tako sestavljen seznam kandidatov za komisarje. Želela bi, da bi komisarje izbirali na mnogo bolj pregleden način. Želela bi tudi, da bi našli bolj sposobne komisarke.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. (FR) Glasovala sem za predlog resolucije, torej za novo Evropsko komisijo. Evropski parlament gospodu Barrosu in kolegiju komisarjev ne daje biano čeka. S predsednikom Barrosom pa sem se v njegovem prvem mandatu redno srečevala, saj sem v tem obdobju nadzirala delo parlamentarnega Odbora za pravice žensk in enakost spolov. Tako sem lahko spremljala njegov moder način vodenja dela Evropske komisije in opazila spoštovanje, ki ga izkazuje soljudem in splošnim koristim. Zelo sem vesela tudi uspeha slovaškega kandidata, ki je bil žrtev krivičnih napadov, ki so jih poganjali nepoučenost in politikantske spletke. Zloraba klevet in manjšinskih vprašanj za politikantsko kampanjo blatenja integritete politične osebnosti vodi v zaton politične kulture v instituciji. Iskreno želim vsem članom Evropske komisije veliko uspeha in odličnih rezultatov.

8. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 14.40 in se je nadaljevala ob 15.00)

PREDSEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

9. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

10. Monetarne, gospodarske in socialne težave držav evroobmočja (razprava)

Predsednica. Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o monetarnih, gospodarskih in socialnih težavah držav evroobmočja.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. (ES) Gospa predsednica, evroobmočje se je znašlo v popolnoma novih okoliščinah, saj doživljamo prvo globalno finančno krizo od uvedbe evra. Kljub temu, da nismo niti krivci za krizo niti območje, kjer je kriza izbruhnila, smo, da se je začela v Združenih državah in v evroobmočju in v celotni Evropski uniji trpimo enako hude učinke kot v državi, kjer se je kriza začela.

Očitno so težave z javnimi primanjkljaji posledica krize in aktivnih ukrepov vlad, s katerimi so skušale med drugim tudi preprečiti zlome finančnega sistema. Primanjkljaji neizogibno ožijo manevrske prostore vlad pri monetarnih politikah.

Razprava se nanaša na ekonomske razmere, monetarne razmere in socialne razmere. Glede ekonomskih razmer moramo povedati, da je evroobmočje kot celota že izplavalo iz recesije in se je ob tem izognilo nevarnosti deflacije, ugotavljamo pa, da so med stopnjami rasti velike razlike in da rast zaenkrat še ni stabilna. Zagotoviti moramo stabilno in čvrsto rast, oče temeljni cilj ekonomske politike v celotnem evroobmočju, nismo pa več v recesiji. Evroobmočje kot celota ni več v recesiji.

Drži pa, da ustvarjanje novih delovnih mest zaostaja. Letos bo v celotnem evroobmočju še vedno vladala huda brezposelnost, smo pa na pravi poti k povečanju zaposlovanja. To vprašanje bomo obravnavali tudi na neformalnem srečanju Evropskega sveta v četrtek: pomen rasti za obnovev stabilne rasti, ohranitev evropskega socialnega modela in oživitvev zaposlovanja in ustvarjanja kakovostnih delovnih mest.

Kar zadeva monetarni sistem, so, kljub napetostim na trgih vrednostnih papirjev, Evropska unija in njene institucije ravnale pravilno. Evropska centralna banka je svoje delo opravila dobro in ga z ocenjevanjem strategij za izhod iz krize opravlja tudi zdaj. Zato v letu 2010 ne bi bilo smotno opuščati spodbud. Evropska centralna banka spodbude postopoma ukinja, prav tako odpravlja nekatere od svojih v preteklosti sprejetih ukrepov. Primer je odprava likvidnostnih injekcij bankam, kar je omogočilo postopno normaliziranje posojilnih trgov.

Poudariti velja, da sta tudi Evroskupina in Svet Ecofin v krizi delovala uspešno in sta oblikovala tudi nadzorno strukturo za finančni sistem, o kateri boste v vaši zbornici še razpravljali. Upamo, da bo ena od osrednjih tem politične razprave v času španskega predsedstva.

Kar zadeva socialne razmere, v celotnem evroobmočju seveda čutimo posledice visoke brezposelnosti. Čeprav ugotavljamo razlike tudi med stopnjami brezposelnosti v evroobmočju, je to vprašanje trenutno vsekakor ključna skrb Evropejcev. Hočejo delo, želijo so obnovev rasti, ki bo ustvarjala delovna mesta. Ne začasnih, negotovih delovnih mest, kakršna poznamo v nekaterih državah evroobmočja, pač pa kakovostna delovna mesta.

Med drugim moramo omeniti tudi, da je visoka brezposelnost nedvomno vzrok povečanja obsega „avtomatičnih stabilizatorjev“ v obliki pomoči brezposelnim in subvencij za delovna mesta. Ti stabilizatorji v našem političnem in socialnem sistemu, ki ščitijo ogrožene skupine prebivalstva, na primer tiste, ki so izgubili delo, pa so vplivali na primanjkljaje držav članic.

V prihodnje in tudi to bo med temami četrtekovega neformalnega srečanja Evropskega sveta, moramo poskrbeti za politiko zaposljivosti, imenovano „Evropa 2020“, ki bo pomenila model rasti in ustvarjanja kakovostnih delovnih mest.

Gospa predsednica, naj za zaključek izrazim prepričanje, da se je v tem primeru izkazalo, kako nujno je usklajevati in krepiti evroobmočje, ki mora tudi v prihodnje zagotavljati čvrsto monetarno in ekonomsko varnost. Izkazalo se je, da moramo evroobmočje krepiti in da ga bo mogoče širiti, ko bo več držav izpolnjevalo merila, ta širitev pa bo tudi koristna.

Prav tako in tem zaključujem nujna združevanje in ekonomska konvergenca Evropske unije. V Uniji še vedno ugotavljamo ekonomske razlike. Iz monetarne unije moramo preiti k pravi ekonomski uniji, kakršno predvidevajo naše pogodbe. Pogodbe govorijo o ekonomski in monetarni uniji, vendar je bila monetarna unija uresničena pred ekonomsko.

Pogodbe predpisujejo tudi medsebojno usklajevanje ekonomskih politik, politik zaposlovanja in socialnih politik. To je obveznost in eno od načel, zamisli in vodil španskega predsedstva. Usklajene javne politike so učinkovite le, če so res usklajene. Tako je bilo pri oblikovanju Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, kjer smo z javnofinančnimi politikami ohranili verodostojnost Pakta za stabilnost in rast, kar je bilo ključnega pomena. Tako je bilo tudi pri usklajevanju finančnih politik, na primer pri bančnih garancijah in povečanju sredstev za sistem zajamčenih vlog. Z eno besedo, gre za uporabo načela „ekonomije obsega“ tudi na politični ravni, saj na politični ravni vsebinsko usklajevanje zagotavlja dobre rezultate.

Tako gleda na sedanje težke razmere Svet; ugotavljamo, da se iz njih rešujemo, reševanje pa mora teči mnogo bolj energično in strnjeno. To bo vsekakor eden od osrednjih ciljev četrtkovega neformalnega srečanja Evropskega sveta.

Joaquín Almunia, *podpredsednik Komisije*. Gospodpredsednica, Komisija je zaskrbljena zaradi hudih ekonomskih in javnofinančnih izzivov, s katerimi se sooča Grčija. Težave v Grčiji so skupna skrb evroobmočja in celotne EU, saj velika in trdovratna notranja in zunanja neuravnoteženost ogrožata makrofinančno stabilnost države in pomenita resno nevarnost širitve tudi na druge dele evroobmočja.

Grške oblasti in grško ljudstvo se teh izzivov zavedajo. Vlada je 15. januarja predstavila ambiciozen program stabilizacije, s katerim naj bi te izzive obvladali. Program predvideva zmanjšanje primanjkljaja z ocenjenih 12,7 % BDP v letu 2009 na 3 % v letu 2012, od tega v letošnjem letu za štiri odstotne točke. Program je glede na potrebni obseg konsolidacije dovolj ambiciozen in ima težišče v začetnem delu programskega obdobja. Grške oblasti so napovedale sveženj konkretnih ukrepov v letu 2010. Predloge nekaterih ukrepov so že poslale v grški parlament in naj bi se začeli izvajati v kratkem. Programi za naslednja leta programa so zaenkrat še manj podrobni.

Prejšnji teden, 3. februarja, je Komisija sprejela celovit pristop in mehanizem nadzora, ki zajema našo oceno programa stabilizacije, priporočila za postopek zmanjšanja prevelikega proračunskega primanjkljaja na raven pod 3 % do leta 2012, kot je napovedala vlada v svojem programu, in še priporočilo v skladu s členom 121(4) Pogodbe EU, ki smo ga tokrat uporabili prvič, ki naj zagotovi usklajevanje grške ekonomske politike z našimi okvirnimi smernicami ekonomske politike in s pravili delovanja naše ekonomske in monetarne unije. Sprožili smo tudi postopek ugotavljanja kršitev, s katerim želimo doseči, da bo Grčija uredila težave, zaradi katerih Komisiji doslej še ni mogla posredovati zanesljivih proračunskih statističnih podatkov, Komisija pa je tudi napovedala svojo pobudo za uporabo revizijskih pristojnosti za Eurostat.

Kar zadeva program stabilizacije, Komisija popolnoma podpira Grčijo pri njenih naporih za odpravo ekonomskih in javnofinančnih težav. Ukrepi in politični cilji, orisani v programu, so pomemben korak v pravo smer. Uspeh izdaje državnih obveznic 25. januarja lahko ocenjujemo kot znak, da trg soglaša s tako oceno, resda ob visoki obrestni premiji, kasnejše večanje razlike med nakupnimi in prodajnimi tečaji pa kaže, da je trg še vedno previden.

Programski cilji in srednjeročna ureditev javnih financ pa so obremenjeni s tveganji. Makroekonomski scenarij, orisan v programu, je precej optimističen, nekaj negotovosti je pri projekcijah prihodkov, na katerih temelji, zlasti pri ocenah učinkov ukrepov za odpravljanje davčnih utaj v času gospodarske krize. Glede na dogajanja na trgu v zadnjem času se tudi projekcije obrestnih mer in izdatkov zdijo nekoliko nizke. Kar zadeva priporočila za postopek zmanjšanja prevelikega primanjkljaja, naša priporočila za ukrepe v letošnjem letu v celoti temeljijo na ukrepe, ki so jih napovedale grške oblasti v programu stabilizacije. Med ukrepe spadajo tudi taki, ki naj bi jih uvedli v prvem četrtletju, na primer zmanjšanje stroškov plač, zmanjšanje števila zaposlenih v javnem sektorju, pospešitev zdravstvene in pokojninske reforme, povečanje davkov in trošarin ter reforma davčne uprave. Predloge nekaterih ukrepov za uravnoteženje javnih financ so oblasti že poslale v grški parlament in naj bi se začeli izvajati v kratkem. Komisija je v svojem predlogu Svetu pozvala grške oblasti, naj do sredine marca posredujejo podrobno poročilo o izvajanju z opisom sprejetih ukrepov in koledarjem uvajanja napovedanih ukrepov. Prav tako morajo opraviti oceno tveganj, da bo mogoče ob uresničitvi tveganj sprejeti potrebne kompenzacijske ukrepe.

Komisija pozdravlja napoved nadaljnjih ukrepov z dne 2. februarja, še zlasti zamrznitve plač v javnem sektorju in povečanje trošarin na goriva za uresničitev letošnjih proračunskih ciljev, pa tudi namero grških oblasti, da bodo po potrebi sprejele in hitro uveljavile dodatne ukrepe, če bodo potrebni.

Kar zadeva program za naslednja leta, pozivamo grške oblasti k nadaljnjim trajnejšim prilagoditvenim ukrepom in nadaljevanju reforme davčne uprave ter popravkom proračunskega okvira. Seveda od Grčije zahtevamo tudi nadaljnje napore za izboljšanje zbiranja in obdelave splošne državne pomoči. Ker so načrti manj podrobni, predlagamo vzpostavitev poostrenejšega sistema poročanja, v katerem bi grške oblasti vsako četrtletje poročale o sprejetih ukrepih, doseženih rezultatih in ukrepih, ki jih nameravajo sprejeti. Tak sistem poročanja bo zagotovil izvajanje načrtov v skladu s predvidenimi roki. Glede na nenehno upadanje konkurenčnosti grškega gospodarstva in povečevanje zunanega primanjkljaja, pa tudi visokih marž na finančnih trgih pri referenčnih obveznicah smo sprejeli tudi priporočilo za odpravo neskladij z okvirnimi smernicami ekonomske politike in tveganj ogrožanja delovanja ekonomske in monetarne unije.

Podobna gibanja razlik med nakupnimi in prodajnimi tečaji v drugih državah namreč jasno nakazujejo tveganja širitve v druge države članice. Zato od Grčije pričakujemo, da bo sprejela celovit program strukturnih

reform, s katerimi bo izboljšala učinkovitost javne uprave, pospešila zdravstveno in pokojninsko reformo, izboljšala delovanje trga dela in učinkovitost pogajanj o plačah, okreplila delovanje trga proizvodov, izboljšala okolje za poslovanje in ohranila stabilnost bančnega in finančnega sektorja.

Kakšni so naslednji koraki pri tem zelo podrobnem postopku nadzora? O naših priporočilih bosta prihodnji teden razpravljala Evroskupina in Svet Ecofin, sredi marca bi morali prejeti prvo poročilo s koledarjem sprejemanja ukrepov za uresničitev ciljev za leto 2010. Od maja naprej bo Grčija vsako četrletje poročala o uresničevanju sklepov in priporočil Sveta. Vsako poročilo bo ocenila Komisija. Jasno, da bo treba ob zaznani nevarnosti uresničitve tveganj sprejeti dodatne ukrepe. Zato mora biti grška vlada vsak čas pripravljena sprejeti potrebne dodatne ukrepe, in to je že napovedala.

Naj zaključim z mislijo, da smo se znašli v popolnoma novih okoliščinah, vendar se spoprijemamo z njimi. Grčija je sprejela ambiciozen program za odpravo primanjkljaja in reformo javne uprave ter gospodarstva. Zasluži si našo podporo pri tej zahtevni nalogi in Komisija jo podpira. Mehanizem celovitega nadzora ter pripravljenost oblasti za reševanje težav jamčita uspešno izvedbo ukrepov za uravnoteženje javnih financ ter strukturnih reform, ki bodo Grčijo vrnile na pot trajnostnega razvoja. Pravočasen in dosleden sprejem proračunskih ukrepov in zagon strukturnih reform program, ki so ga v Grčiji sprejele grške oblasti, pa zajema tako javnofinančne ukrepe kot strukturne reforme in skrben nadzor stanja so ključ zadovoljive rešitve sedanjih napetosti na naših trgih.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE. (NL) Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) je dala pobudo za to razpravo, ker težave v evroobmočju nujno zahtevajo energičen evropski pristop. To sta naš razlog in naša skrb.

V zadnjih letih si države članice vse prepogosto dovoljujejo odstopanja od Pakta za stabilnost in rast. Zato danes Svet pozivam, naj se, ne le v zvezi z Grčijo, na četrtkovem neformalnem srečanju in na srečanju Ecofin prihodnji teden širše in močnejše zaveže zaostritvi usklajevanja monetarne politike.

Špansko predsedstvo lahko poskrbi za dober zgled v lastni državi, saj razmere prav tako zahtevajo nujno ukrepanje.

Gospod predsednik, v imenu naše skupine bi rad zagotovil našo globoko podporo ravnanju Evropske komisije v zvezi z Grčijo. Vsekakor ukrepanje zamuja več mesecev, je pa resnično nujno. Enako mora veljati tudi pri drugih državah v ogroženi skupini. Prava rešitev ni povečevati finančno pomoč iz evropskega proračuna, pač pa praktično izvajati načrtne reforme.

Upam, da se ukvarjate tudi s scenarijem za izredne razmere, če bi se izkazala potreba po njem, torej preučujete vse možnosti, vključno s sodelovanjem z Mednarodnim denarnim skladom (MDS). Ob tem pa moramo ohraniti trezno glavo, saj so glede na obseg proračunskih problemov reakcije na finančnih trgih hudo pretirane. To še poudarja nujno potrebo po čimprejšnji okrepitvi evropske regulacije finančnih trgov.

Udo Bullmann, v imenu skupine S&D. (DE) Gospa predsednica, gospod Almunia, v tem prehodnem obdobju bi se vam rad posebej zahvalil za vaše predano delo v prejšnjem mandatu in vam zaželel vse dobro v vaši novi vlogi. Enake želje naj veljajo tudi za vašega naslednika, gospoda Rehna. Želim mu poguma in sreče pri zahtevnih nalogah, ki jih prevzema.

Iz sedanjih razmer se lahko naučimo treh stvari. Prva je, da strategiji Evropa 2020, ki nam jo je predstavil gospod Barroso, manjka vsebine. Še zdaleč ne zadošča za zagotovitev koherence v Evropski uniji, ki je nujno potrebna, če se hočemo v prihodnje zaščititi pred ponavljanjem razmer, v kakršnih smo zdaj. Strategija potrebuje vsebino in upam, da bodo načrtovane faze dela v naslednjih tednih ponudile tudi priložnost za izboljšave. Nujno nam je potrebna boljša koordinacija ekonomske politike. Špansko predsedstvo to utemeljeno poudarja. Predsedstvo se pri tem ne bi smelo pustiti ustrahovati.

Druga stvar, ki se je lahko naučimo iz sedanjih razmer, je, da bi se morale nekatere države članice vsekakor modernizirati in številke se glede tega ne motijo. Modernizacije pa ne potrebuje samo ena država. Imamo tudi države, ki bi morale storiti več, ker so sposobne storiti več. Ne dvomim, da bo novi grški finančni minister, gospod Papakonstantinou, svoje delo opravljal odlično in ne poznam nobenega poštenega politika, ki bi temu oporekal. Zasluži si naše zaupanje in ponuditi mu moramo svojo podporo.

Tretja stvar, ki se je lahko naučimo, je, da mora biti Evropska unija pripravljena. Če bi trgi postavili evroobmočje pred preizkušnjo, mora biti Evropa pripravljena reagirati, tudi na nekonvencionalen način, če bo treba. Če se bodo špekulacije proti posameznim državam nadaljevale, moramo biti pripravljeni odobriti posojilo pod pogoji, blažjimi od povprečnih v Evropi. Na to se moramo organizacijsko pripraviti. Utemeljitev

za tako ukrepanje nam ponuja tudi Lizbonska pogodba. Svetu in Komisiji bi rad priporočil naslednje: pripravite se na taka pogajanja, če bodo potrebna.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. (NL) V nasprotju s predstavniki Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) se nimam za zagovornika posegov Komisije.

Predvsem menim, da si moramo priznati, da so dogodki v Grčiji tudi posledica poloma lizbonske strategije. V zadnjih desetih letih so se razlike med državami v resnici povečale. V zadnjem desetletju se razlika med Nemčijo in Grčijo ni zmanjšala, ampak povečala, to pa je posledica uveljavljanja vse preveč šibke lizbonske strategije.

Drugič, menim tudi, da so evropske institucije predvsem Evropska komisija in Evropska centralna banka naprile taktično, strateško napako, ker niso ukrepale takoj. Ukrepale so mnogo prepozno. Šest tednov smo poslušali najrazličnejše izjave voditeljev Evrope na vseh ravneh, ki so pozivali grško vodstvo k ukrepanju, ocenjevali, da ukrepi niso dovolj odločni, dvomili v sposobnosti grškega vodstva in podobno. Vse to smo slišali. Povem vam, da del odgovornosti za odzive finančnih trgov v zvezi z Grčijo nosimo tudi mi sami. Kako lahko pričakujemo zaupanje finančnih trgov v klub, če celo člani kluba ne zaupajo več Grčiji in ukrepom, ki jih ta predlaga? Zato menim, da je bil naš pristop napačen. Če bi Evropska centralna banka in Evropska komisija že na samem začetku hitreje oblikovali sveženj za Grčijo, danes ne bi ugotavljali take okužbe evroobmočja.

Prav tako ne moremo trditi, da za grške probleme ni nihče vedel. Ljudje so se po hodnikih o Grčiji pogovarjali že tri ali štiri mesece in napovedovali, da bodo v Grčiji prej ali slej izbruhnili problemi. To je edina razlaga, gospe in gospodje, zakaj za Grčijo, katere primanjkljaj znaša 12,7 %, veljajo pribitki, za Združeno kraljestvo, ki ima primanjkljaj 12,9 %, pa ne. Torej ne gre več za gole številke, pač pa za finančne trge, ki se, zaradi naših znakov neenotnosti, nezaupanja in nesolidarnosti, znašajo nad Grčijo. Take razmere bi lahko preprečil zelo odločen poseg Evropske komisije in Evropske centralne banke.

Strategija ali priporočilo, gospod komisar: to zadevo rešimo sami! Odločno nasprotujem vključevanju MDS, mednarodnega denarnega sklada, v reševanje težav v evroobmočju. Probleme v evroobmočju bomo rešili sami, torej MDS ne potrebujemo.

Še zadnja stvar, ki ne zadeva samo Grčije. Sedanje razmere so preizkušnja kohezije in enotnosti evra.

Pascal Canfin, v imenu skupine Verts/ALE. (FR) Gospa predsednica, v imenu Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze bi rad španskemu predsedstvu izrazil našo polno podporo njihovi analizi in politični volji za razvoj novih orodij za vodenje in oblikovanje ekonomske unije, ne le monetarne, kot je poudaril tudi gospod Bullmann. Pri tem lahko računate na polno podporo naše politične skupine.

Tudi če pustimo Grčijo, ki je v težavah, za trenutek ob strani, menim, da bi morali pretresti vsa orodja ekonomskega vodenja evroobmočja, še zlasti pa Pakt za stabilnost in rast. Več kot polovica držav članic evroobmočja je preprosto prenehala upoštevati Pakt za stabilnost in rast.

Poleg tega ne smemo pozabiti, da je do nedavnega krize Španija v celoti izpolnjevala merila Pakta za stabilnost in rast, v dveh letih pa je zašla v povsem drugačne razmere in 20 % brezposelnost, omenjena merila pa je povsem nehala upoštevati.

Kaj to pomeni? Pomeni, da je po določbah Pakta za stabilnost in rast, ki so usmerjene ozko v merila javnih financ, ki so sicer nujna, niso pa zadostna, Španija do nedavnega lahko obvladovala svoj javni dolg in javni primanjkljaj, obenem pa je dopustila naraščanje zadolženosti zasebnega sektorja. Zasebna zadolženost se je skokovito povečala, prišlo je do špekulativnega balona na trgu nepremičnin, recesija pa je mnogo hujša kot drugod, zato so potrebne obsežne injekcije javnih finančnih sredstev. To nedvomno dokazuje, da ob ozkem upoštevanju samo Pakta za stabilnost in rast in vodenja evroobmočja samo z vidika javnega dolga spregledamo širšo sliko, ki bi nam omogočila predvideti in preprečiti naslednje krize.

Zato me zanima, kakšne predloge sta pripravila špansko predsedstvo in Komisija za obnovo Pakta za stabilnost in rast in še zlasti za njegovo vključitev v bolj celovit sistem.

Drugič, trdite, imate prav, da je potreben boljši nadzor nad javnimi financami, da se je treba vrniti na stabilnejše ravni dolga. Ali je po vašem mnenju to odvisno zgolj zmanjšanja javne porabe, ali pa tudi od možnosti zvišanja nekaterih davkov? Če velja drugo, katerih? Dalje, kakšno vlogo ima lahko naše medsebojno sodelovanje pri širjenju manevrskega prostora držav članic pri odpravi javnih primanjkljajev, ne le z zmanjšanjem porabe, pač pa tudi s povečanjem prihodkov?

Kay Swinburne, v imenu skupine ECR. Gospa predsednica, v zadnjih mesecih so se tečajni razmiki javnih dolgov pri nekaterih državah članicah evroobmočja zelo povečali, zato na finančnih trgih srečujemo veliko špekulacij glede težav pri odplačevanju, finančnih injekcij ali celo sposobnosti nekaterih držav članic za obstoj v evroobmočju.

EU prek ECB teh držav ne more prisiliti k spoštovanju javnofinančnih meril. Učinki sedanje krize pa zadevajo tudi EU in ECB, saj morata oblikovati rešitev, obnoviti mednarodno zaupanje v evrski model in zagotoviti nemoteno delovanje trgov evrskih državnih dolgov v prihodnje.

Lani smo precej časa in energije vložili v pretresanje postopkov, nadzora, preglednosti in učinkovitega obvladovanja tveganj pri udeležencih na mednarodnem trgu kapitala. Ti ukrepi zadevajo vrednostne papirje na sekundarnem trgu, prepričana pa sem, da obstajajo močni argumenti za uporabo enakih načel tudi na primarnem trgu, še zlasti v izrednih razmerah, ko dolžniške instrumente izdajajo države članice evroobmočja.

V Združenem kraljestvu je na primer banka Northern Rock postala nesolventna zaradi zbiranja sredstev na kratkoročnem trgu za pokrivanje dolgoročnih obveznosti. Ko je trg podvomil v tak poslovni model in ni bil pripravljen odobravati posojil, se je poslovni model zlomil. Nekatero državo članico se prav zdaj soočajo s podobnimi težavami. Predlagam, naj ECB, glede na to, da nima pristojnosti na področju proračunov in zbiranja kapitala, poseže prek profila zapadlosti dolgov, če presodi, da je država članica preveč izpostavljena kratkoročnim gibanjem na trgu.

Grčija mora v naslednjih tednih zbrati 31 milijard EUR. Portugalska mora prenesti znesek dolga, ki ustreza 17 % njenega BDP, Francija pa znesek, ki ustreza 20 % njenega BDP. Profil zapadlosti dolga določajo same države članice, skupni učinek istočasnega črpanja s trga pa v času krize izpostavlja EU in otežuje črpanje kapitala na trgih.

Morda bi morala v evroobmočju ECB imeti pregled nad skupnimi izdajami dolgov in usmerjati države članice k odgovornemu upravljanju.

Naj sklenem z mislijo, da bi bil lahko prvi preprost korak sprejem trajnostne strategije zapadlosti dolgov v EU, še zlasti pa v državah članicah evroobmočja, saj je sedaj bolj kot absolutna višina dolgov pomemben znesek dolgov, ki jih je treba podaljšati.

Nikolaos Chountis, v imenu skupine GUE/NGL. (EL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, nova Komisija začena svoj mandat z debelo lažjo: ne le, da nas Lizbonska pogodba in lizbonska strategija ne varujeta pred krizo, pač pa spadata prav med razloge, zakaj smo v krizo sploh prišli. Obe sta odmeven polom.

Globalna kriza je izpostavila omejitve, prednosti in strukturne probleme splošnega evropskega razvojnega modela. Pakta za stabilnost ni več, saj ga je ukinila kriza, kar dokazujejo tudi primanjkljaji in hitrost naraščanja javnih dolgov v Nemčiji, Španiji, Italiji, na Portugalskem, v Veliki Britaniji in Grčiji.

Kriza ni samo stvar Grčije. Je stvar Evropske unije, zaradi sprejetih odločitev pa je tudi stvar evroobmočja. Na levici smo svarili pred tako politiko in smo ji nasprotovali. Žal desnica in socialdemokrati vztrajajo pri uporabi enakih sredstev tudi pri reševanju krize.

Z lizbonsko strategijo smo razgradili socialno državo. Govorimo o Evropi sodelovanja, pri tem pa Evropska centralna banka posoja denar komercialnim bankam po obrestni meri 1 % in pusti, da si države članice izposojajo denar na denarnem trgu po obrestni meri 6 %. Evropska unija se glede modela in vojske zgleduje po Združenih državah. Kako sploh moremo dopustiti, da ameriške bonitetne agencije, na primer Moody in podobne, uradno ocenjujejo ekonomske politike držav članic in jim jih narekujejo?

Pakt za stabilnost moramo spremeniti in ga nadomestiti s Paktom za razvoj in zaposlovanje. Evropska unija ne more in ne sme tekrovati s svetom s stroški dela. Še to: ne smemo krepiti konkurenčnosti s slabšanjem pogojev delovnih razmerij in krnjenjem delavskih pravic.

Nikolaos Salavrakos, v imenu skupine EFD. (EL) Gospa predsednica, prej smo slišali programsko izjavo gospoda Barrosa in njegove nove ekipe komisarjev.

Osebnostno sem dobil vtis, da smo vsi člani veslači v istem čolnu, ne vojaki iste vojske. Med tem dvojim je ogromna razlika.

Če sodim po programski izjavi gospoda Barrosa, pričakujem, da bomo prihodnost Unije kovali na podlagi tesnejših vezi med državami članicami, zlasti na področjih gospodarstva, sociale in razvoja. Bojim pa se razbohotenja „potepuškega“ kapitala, „nomadskega“ kapitala, ki se giblje in ga selijo med trgi. Ta kapital, ki

lahko v hipu zasiti, nato pa zapusti lokalni trg in tako kot potujoči tornado uničuje realno gospodarstvo in žanje dobičke brez pravih vlaganj. Euro je seveda omejil manevrski prostor „potepuškega“ kapitala in špekulacijam z deviznimi tečaji.

To je torej pravi vzrok napada, katerega žrtev je danes Grčija, ki potrebuje posebno podporo. Če upoštevamo, da Evropska unija po statistikah iz leta 2008 ustvarja 38 % svetovnega bogastva, po mojem mnenju Evropski uniji v sedanji krizi ni uspelo ali ni želela uveljaviti svojih možnosti ekonomskega posega na globalne finančne trge.

Rad bi Parlamentu in kolegom poslancem prenesel sporočilo ekonomista Schumpetra. Razmisliti moramo o možnosti ustvarjalnega uničevanja, ki ne bo Evropi, evropski valuti ali Grčiji povzročilo nikakršne škode, je pa nujno potrebno, da Grčiji in ostalim državam članicam dokažemo solidarnost med državami članicami.

Jean-Marie Le Pen (NI). (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kar se dogaja danes v Grčiji in na Portugalskem, jutri pa se bo dogajalo v Španiji in na Irskem, je škandal. Prav tiste anglosaške agencije, ki so mirno gledale, kako so lopovi izdajali zastrupljene vrednostne papirje in trgovali z njimi, so zdaj najstrožji sodniki državam članicam, ki so pred tem priskočile na pomoč finančnemu sektorju, čeprav si ta pomoči ne zasluži.

Kriza, ki jo je povzročila neodgovornost trgov in bank, in ogromna pomoč držav temu sektorju sta neposredna krivca za rast javnofinančnih primanjkljajev in javnega dolga, ki pa jih prav ti trgi skušajo sedaj zlorabljati.

Toliko o moralnem kapitalizmu, ki so nam ga napovedovali gospod Sarkozy, Evropska unija in skupina G20. Bankirji so v krizi spoznali samo to, da je iz davkoplačevalca mogoče iztisniti neskončno veliko sredstev, dobičkov in jamstev, saj krožijo govorice, da je vsa sedanja panika delo ene ameriške banke, ki je tudi prejemnica vladne pomoči, in dveh hedge skladov, ki želijo kovati dobičke po eni strani iz neverjetnih obrestnih mer, ki so vsiljene Grčiji, po drugi strani pa iz trga zamenjave zapadlih posojil, iz zavarovalnih polic za vladna posojila, ki so izpostavljene prostim špekulacijam.

Ne bo dovolj samo urediti hedge skladov, ~~pše~~ tega vas je strah ~~alr~~gov izpeljanih instrumentov, kot predlaga gospod Barroso. Nikakršnega smisla nima vzpostavljati evropske ekonomske vlade. Vsa sedemindvajseterica je tako ali tako v isti kaši in solidarnost ne pride v poštev. Lotiti se moramo prostega mednarodnega pretoka kapitala, drugače nas ne čaka okrevanje, pač pa samo ponavljanje kriz.

Jean-Paul Gauzès (PPE). (FR) Gospa predsednica, predsedujoči Svetu, komisar, podobno kot gospa Wortmann-Kool pred menoj bi rad povedal, da odobravamo stališča, ki jih je sprejela Komisija v zvezi s sedanjimi razmerami v Grčiji.

Kar zadeva špansko predsedstvo, nas veseli, da ste si zadali za cilj izboljšati usklajevanje ekonomskih politik. Tako energično politično voljo bosta zahtevala tudi druga dva pomembna projekta, ki sta v teku: oblikovanje učinkovitega nadzora finančnega sistema in ureditev hedge skladov.

Evropa res ne sme biti trdnjava, po drugi strani pa ne sme biti luknjasta kot rešeto. Na obeh omenjenih področjih mora imeti predsedstvo dovolj manevrskega prostora, da se bo lahko uspešno pogajalo s Parlamentom. Od Sveta pričakujemo, da bo na naslednjem srečanju poslal jasno in glasno sporočilo javnosti in trgu: javnosti, naj obnovi svoje zaupanje v euro, trgu pa, naj ravna z Grčijo solidarno. Svet mora odločno povedati, da se ne bo pustil ustrahovati poskusom špekulantov, da bi destabilizirali euro, špekulantov, ki hladnokrvno naklepajo špekulacije tudi proti drugim državam članicam v gospodarskih in socialnih težavah.

Pervenche Berès (S&D). (FR) Gospa predsednica, gospod López Garrido, komisarji, današnja razprava je pomembna, ne le zaradi napadov na euro, pač pa tudi zato, ker bo v četrtek naš prvi vrh pod vodstvom predsednika Van Rompuya.

Ugotavlja, da smo Evropejci trdni in da odločno nasprotujemo posegu MDS v Grčiji. To pozdravljam, saj bi z odprtjem vrat za poseg zaprli vrata vsemu, kar zahtevamo že vrsto let, namreč, ekonomskemu vodenju evroobmočja.

Naše zahteve za ekonomsko vodenje evroobmočja pomenijo, da se moramo ob nihanjih na trgih opremiti za ukrepanje in obvladovanje nihanj. Zaenkrat tega seveda še nismo dosegli.

Opažam tudi, da pri našem evropskem aparatu danes velja, da tisti, ki so zunaj evroobmočja, lahko računajo na „pomoč“, za tiste, ki so v njem, pa so zadeve precej bolj zapletene. Nikoli si nisem predstavljala, da bi

lahko evroobmočje postalo območje brez solidarnosti. Osrednje načelo delovanja evroobmočja je vendar solidarnost.

Nobena država članica evroobmočja, ne glede na svojo izvozno strategijo, raven primanjkljaja ali javnega dolga, nima možnosti za izhod iz krize, dokler je ogrožena katera koli od držav.

Kaj pa opažamo danes? Mehanizem, ki s svojim delovanjem omogoča, da finančni trgi zlorablajo nesoglasja med akterji in postavljajo na preizkušnjo našo solidarnost in celo našo sposobnost ohranitve ideje evra. Ideja evra zahteva, da se pri utrjevanju manevrskega prostora ne smemo omejiti na odvisnost od špekulacij kot edinega mehanizma, pač pa oblikovati lastno strategijo.

Vendar se je ta osnovna odpornost proti vplivom trgov deviznih tečajev, kakršnim smo bili izpostavljeni pred uvedbo evra, z mehanizmi ocenjevanja državnih dolgov nekoliko okrepila tudi v evroobmočju.

Temu moramo posvetiti pozornost. Ti projekti so mnogo bolj pomembni in daljnosežni od predlogov, o katerih razpravljamo danes, in nujno je, da jih predsednik Van Rompuy v četrtek tudi požene v tek.

Peter van Dalen (ECR). (NL) Grčija je dejanski obseg svoje zadolženosti razkrila šele pred kratkim. Zadolženost je precej večja, kot smo mislili. Proračunski primanjkljaj se že približuje ravni 13 %. Žal imajo visoke proračunske primanjkljaje tudi Španija, Portugalska in Italija.

Evropa ne sme sprejeti trojanskega konja. Tak trojanski konj bi bila podpora tem državam, za kar se zavzemajo nekateri. Tega ne smemo dopustiti, saj bi pomenilo nagrajevanje slabih politik. Pakt za stabilnost in rast jasno določa, kako morajo ravnati države v krizi, predvsem pa predpisuje, kako je treba ravnati, še preden do krize sploh pride, namreč pravočasno oblikovati strogo proračunsko politiko in politiko porabe. Nizozemska se je tega lotila že pred enim letom. Južnovevropske države so čakale, dokler ni bilo prepozno. Na srečo so se urejanja zadev lotile vsaj zdaj bolj pozno kot nikoli.

Z velikim zanimanjem spremljam učinke njihovih ukrepov. Če bodo pri tem borzni tečaji in evro nekoliko padli, ne bo to nikakršna katastrofa niti za vlagatelje niti za izvozna podjetja, pa nasprotno.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). (EL) Gospa predsednica, govorjenje o špekulativnih pritiskih na evroobmočje in evro, govorjenje o nevarnosti zlomov gospodarstev v Grčiji in drugih državah južne Evrope zaradi javnofinančnih težav, prezadolženosti in primanjkljajev, so odlični izgovori Evropski uniji, buržoaznim vladam in drugim imperialističnim združbam za pospeševanje in krepitev prestrukturiranja kapitalizma in vedno hujše izkoriščanje delavstva in ljudstva.

Evropska unija in vlade z izsiljevanjem in zastraševanjem potiskajo delavce v sprejem pravil tržnega gospodarstva in evropskega velepodjetniškega konstrukta, jim vsiljujejo zniževanje plač in pokojnin, negotove oblike zaposlitve, radikalne posege v socialne pravice in plazove novih obdavčenj, male in srednje kmete pa poganjajo z njihovih posestev.

Lažejo tisti, ki pravijo, da sta krizo kapitalizma povzročila samo slabo upravljanje in korupcija. Dolgovi in primanjkljaji so sad kapitalističnega sistema, Maastrichtske pogodbe in seveda lizbonske strategije. Prav zato buržoazne vlade in Evropska unija, ki so v celoti odgovorne za sedanje razmere, pozivajo delavstvo in ljudstvo k požrtvovalnosti in solidarnosti. Delavci pa se tem pozivom ne bi smeli odzvati, saj se interesi plutokracije in delavstva v kapitalističnem sistemu ne ujemajo.

Delavci se na to vojno napoved že odzivajo z množičnimi protesti in te proteste pozdravljamo in podpiramo.

Barry Madlener (NI). (NL) Grčiji in še nekaterim državam morda grozi celo bankrot, to pa je posledica let in let šibke levičarske politike levičarskih politikov, ki so na oblasti po Evropi: Gordona Browna, Barrosa, Schulza, Cohn-Bendita, Guya Verhofstadta. Gospod Verhofstadt, ali bi me, prosim, tudi vi poslušali? V šibke države članice so otekle milijarde in milijarde; že ob pristopu Grčije je kazalo, da država prikraja podatke, ampak ne, vi ste si zatiskali oči. Evropa se je preprosto morala širiti. Po zaslugi slabih politikov, med katere spadate tudi vi, so se ta gospodarstva umetno napihnila, zdaj pa se krčijo nazaj.

Kaj se dogaja zdaj? Preprosto nadaljujete s svojo uničujočo politiko. Kdo trka na vrata Evropske unije? Še revnejše države: Albanija, Islandija, Makedonija, Hrvaška, Srbija, Kosovo in celo Turčija. Revne države, ki se tudi utapljajo v hudi korupciji. Nazadnje pa imamo še Španijo, ki je kljub visoki brezposelnosti legalizirala približno 700 tisoč ilegalnih priseljencev, ti pa so k nam pripeljali tudi svoje družine, pri tem pa je brezposelnost v Španiji na ravni 20 %!

Gospod predsedujoči, ta politika priseljevanja se mora nehati.

Anni Podimata (S&D). (EL) Gospa predsednica, ni dvoma, da ima Grčija, podobno kot še nekatere države članice, ogromen javni primanjkljaj in dolg, kot vemo in kot je omenil komisar, pa je grška vlada že predlagala utemeljen in ambiciozen, a uresničljiv program za odpravo teh težav.

Prav tako ni dvoma, da je Grčija, podobno kot še nekatere države članice, v epicentru usklajenih spekulativnih pritiskov, katerih osnovni namen je spodkopati evro in ekonomsko kohezijo evroobmočja. To ni problem Grčije, Portugalske ali Španije, to je evropski problem in naša dolžnost je razkriti prave vzroke sedanjega stanja.

Že leto dni nazaj smo poudarjali in še danes poudarjamo, da je globalna posojilna kriza povezana z nenadzorovanim delovanjem finančnih trgov, prav tako odkrito pa moramo tudi povedati, da je nenadzorovano delovanje spekulativnega kapitala eden od osrednjih dejavnikov sedanjega stanja in da gre to v škodo evropskim davkoplačevalcem.

Naša prva dolžnost v teh razmerah je torej braniti evro in evroobmočje pred spekulativnimi pritiski, ob tem pa se moramo tudi zavedati, da se ne moremo več omejevati na zgolj monetarno združevanje in da bodo do dejanskega ekonomskega zbližanja med državami evroobmočja na udaru tako gospodarstva manjše hitrosti kot evroobmočje in stabilnost evra.

Burkhard Balz (PPE). (DE) Gospa predsednica, nenavadno se mi zdi, da ste me spregledali. Bom pa vseeno z veseljem podal svoj govor zdaj.

Vsi vemo, da finančna in gospodarska kriza nista enako hudo prizadeli vseh držav članic evroobmočja. Po mojem mnenju pa bi morale države, ki jih je kriza prizadela najhuje, sprejeti obsežnejše ukrepe od tistih, ki jim je kriza bolj prizanesla.

Stabilnost evra mora biti seveda naš osrednji in najnujnejši cilj. To velja tudi za ukrepe za uravnoteženje proračunov držav članic evroobmočja. Taki ukrepi niso samo v interesu prizadetih držav, pač pa tudi v interesu manj prizadetih držav.

Ob tem pa moramo pazljivo razmisliti tudi o tem, kateri ukrepi so potrebni in kateri bi znali biti manj učinkoviti pri reševanju držav iz krize. Tako bi bilo sicer mogoče državam z najhujšimi ekonomskimi problemi v monetarni uniji pomagati z denarnimi injekcijami pod ugodnimi pogoji, na primer s posojilom Evropske unije državam članicam evroobmočja, ampak tako ugodno zunanje posojilo bi komaj lahko ublažilo njihove akutne probleme, pa tudi vzrokov teh problemov ne bi odpravilo.

Po mojem mnenju so te države v preteklosti zamudile pomembne reforme, zdaj pa plačujejo ceno za to. Probleme so si torej nakopale predvsem same, zato jih morajo same tudi rešiti. V ta namen potrebujemo stroge varčevalne in reformne programe, ki jih je napovedala tudi Komisija. Po mojem mnenju bi bilo katastrofalno, če bi se izkazalo, da mora račun vedno poravnati davkoplačevalec.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). (FR) Gospa predsednica, komisar, slišali smo veliko zanimivih besed, menim pa, da moramo zbrati pogum in se povprašati o samih merilih, na katerih danes temelji Evropska unija. Lizbonska pogodba in v Maastrichtska pogodba vsebujeta celo člena, ki Evropski uniji prepovedujeta pomagati Grčiji.

Ker smo s popolno sprostitev pretoka kapitala dali proste roke spekulantom in ker zagovarjamo davčno konkurenco, ki je privedla do ničelne obdavčitve kapitala in podjetij, državni proračuni postopoma kopnijo, zdaj pa s predlogi, kakršnega smo prej slišali od gospoda Almunie, zahtevamo od ljudi, naj prevzamejo posledice, z zniževanjem plač, z zviševanjem upokojitvene starosti in razgradnjo sistemov socialne varnosti.

Zato moramo spremeniti prav vsa omenjena merila, Pakt za stabilnost in rast moramo nadomestiti s paktom za človekov razvoj z delom, zaposlovanjem in usposabljanjem, sprejeti pa moramo tudi odločitev o spremembah vloge in nalog Evropske centralne banke, da bo evro postal naša skupna valuta združevanja, ne več valuta za spekulacije kot sedaj. Odločiti se moramo za uvedbo novih pobud proti izogibanju davkom in begu kapitala ter za odpravo davčnih oaz, kakor smo obljubili. In nazadnje, zbrati moramo pogum in obdavčiti spekulativne premike kapitala.

Andrew Henry William Brons (NI). Gospa predsednica, obstaja logična povezava med zdravjem državnega gospodarstva in vrednostjo valute te države. Z rastjo gospodarstva raste tudi vrednost valute, kar državi omogoči uživati blago in storitve, ki jih uvaža, ceneje. Če je gospodarstvo v zastoju ali celo upadanju, pa pada tudi vrednost državne valute, kar pa ponovno okrepi izvoz in oživi gospodarstvo, seveda ob predpostavki, da proizvodnega in storitvenega sektorja države ni uničila globalizacija.

Države v prisilnem jopiču evra pa svojih valut ne morejo prilagajati potrebam gospodarstev in ljudi. Ta pojav je hromil Veliko Britanijo v letih od 1990 do 1992, ko je bila članica mehanizma deviznih tečajev EMS. Zdaj duši Grčijo in druge podrejene države članice evroobmočja.

To bi moralo pomeniti opozorilo vsem državam izven evroobmočja. Pridružite se nam in umrite. Prav kmalu boste ugotovili, da za potrebe vašega gospodarstva ne skrbi nihče. Ko se boste odločili za umik, pa boste ugotovili, da je vaš dolg do evroobmočja napihnila devalvacija vaše domače valute.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). (ES) Gospa predsednica, prvič v zgodovini evra razpravljamo o finančnih razmerah v nekaj državah. Poudarjam besedo „državah“, saj je špansko predsedstvo govorilo, kot da gre za kak drug planet, komisar Almunia pa je omenil samo Grčijo. Od komisarja bi rad v sklepnem govoru slišal, ali meni, da so težave Španije in Portugalske podobne grškim, in, če je tako, kako bo ukrepal.

O finančnih razmerah pa razpravljamo zato, ker bi lahko finančne težave nekaterih uničile verodostojnost valute vseh in odprle vrata Evropi dveh hitrosti. Razkorak pa bi se lahko še povečal z izhodno strategijo, ki jo omenja špansko predsedstvo, saj bi se lahko izkazalo, da se morajo manj razvite države ubadati z monetarnimi težavami in zatekati k ostrejšim monetarnim politikam, predvsem pa precej več denarja porabiti za odplačevanje dolgov, toliko manj pa za ustvarjanje novih delovnih mest. Verjemite mi, gospe in gospodje, brez trajnostnega gospodarstva financ ne bo mogoče uravnovežiti. Brez dela se bodo davčni dohodki še naprej krčili, nadomestila za brezposelne pa bodo še naprej naraščala.

Smo v krizi zaupanja, v krizi zaupanja pa si je treba najprej naliti čistega vina. Povedati moramo, kako smo pristali tu, kjer smo. Kaj delajo prizadete države, da bi se rešile zadolženosti? Ali s pakti stabilnosti verodostojni ali ne? Predvsem pa moramo vedeti, kaj delajo za ureditev svojih gospodarstev, kajti, kot sem že dejal, brez trajnostne rasti ne bo niti trajnostnega gospodarstva niti trajnostnih financ.

Elisa Ferreira (S&D). (PT) Gospa predsednica, komisar, v monetarni uniji ne moremo govoriti o napadalcih na Grčijo, Španijo, Irsko ali Portugalsko, pač pa samo o napadalcih na Unijo in na evro, ki pač po najboljših močeh izkoristijo prav vsako šibko točko in razpoko, ki jo zaznajo v obzidju. V tem smislu vam moram povedati, komisar, da so bile vaše izjave neprimerne in nevarne, glede na vašo izkušnost in znanje pa si lahko samo mislim, da so samo izraz gneva nad trmo in nedejavnostjo Komisije, katere član ste, saj monetarna unija, kot vam je seveda znano, pomeni mnogo več od skupne valute, pakta stabilnosti in enotne centralne banke.

Če naj bo monetarna unija dogoročno zdržna, se ne sme omejevat na kratkoročne nazivne kazalnike, ne sme zanemarjati realnega gospodarstva, gospodarske rasti in zaposlovanja in ne sme spregledovati vsebinskih notranjih regionalnih in socialnih divergenc v svoji okolici, ki jih je Komisija pravilno ugotovila pri svojem oblikovanju dokumenta „EMU@10“.

Zato mora vsaka država članica spoštovati svoje obveznosti. Kdor misli, da je monetarna unija že končan projekt, se bridko moti. Z besed moramo preiti k dejanjem. Lizbonska strategija ni delovala, ker ni bila podprta niti s sredstvi niti s instrumenti. Če hočemo, da bo monetarna unija vzdržala in ostala trdna, moramo pojme, kakršna sta „solidarnost“ in „usklajevanje ekonomskih politik“, nadomestiti s konkretnimi sredstvi in instrumenti, ki jih zaenkrat še nimamo.

Pravkar smo izvolili Komisijo, ne za to, da bi nadaljevala delo v dosedanji smeri, pač pa za to, da bo upoštevala nauke preteklosti in sprožila novo fazo. To od nje pričakujem in verjamem, da bo to tudi naredila.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). (PT) Gospa predsednica, v naši razpravi je temeljnega pomena doseči prelom Evropske unije z dosedanjo monetarno politiko in slepimi merili Pakta za stabilnost. Pomembno je podpreti družbeni napredek, reševanje problemov brezposelnosti in revščine, proizvodnjo in ustvarjanje novih delovnih mest, ekonomsko in socialno kohezijo, ukrepe za pomoč proračunom držav v najhujših težavah, predvsem z zagotavljanjem finančnih sredstev brez zahtev po kritju. Žal pa danes nismo slišali ničesar od tega.

Komisar Almunia je vztrajal pri starih političnih usmeritvah in neoliberalističnih receptih in skušal, kot vedno, prevaliti na pleča ljudi posledice slabe politike Evropske unije, kamor lahko štejemo, komisar, tudi vaše obžalovanja vredne izjave o Grčiji, Španiji in Portugalski, ki so, na primer moja domovino Portugalsko, izpostavile napadu špekulantov. Špekulanti so res imeli korist od vaših izjav. Naša in druge države pa so imele od vaših izjav in od politik, ki se trenutno izvajajo, samo škodo. Zato vam pravimo, da je čas za spremembo politike.

Othmar Karas (PPE). (DE) Gospa predsednica, komisarji, evro je naš ščit in, kot se je izkazalo, dejavnik stabilnosti. To tudi kaže, da morajo biti maastrichtska merila in Pakt za stabilnost in rast temelji strategije obvladovanja primanjkljajev in strategije izhoda iz krize. Ne bi pa smeli biti edini temelj. Obe strategiji morata sloneti tudi na politikah trajnostne rasti in zaposlovanja. Našo strategijo Evropa 2020 moramo povezati z drugimi strategijami. Potrebni so nam sporazumi med vsemi državami članicami o inovacijah, o naložbah in usklajevanju v Evropski uniji.

Zato pozivam, naj finančni ministri čim prej uveljavijo načrt okrepitve Eurostat v treh točkah, ki ga je 22. decembra 2004 predlagal gospod Almunia. Ti razumni, potrebni ukrepi čakajo na uveljavitev že pet let. Okrepiti je treba vlogo in položaj Eurostat, preverjati statistične podatke držav članic in uskladiti statistike ECB in Evropske unije. Evropska komisija potrebuje otvoritveno bilanco, finance držav članic moramo pregledati po enotnih merilih, ki jih bo postavila Komisija, potreben pa je tudi usmerjevalni odbor za nacionalne akcijske načrte, ki bo usklajeval delo Komisije, Eurostat, ECB, EIB in držav članic.

Potrebne so odgovornost, poštenost in preglednost na skrivalnice držav članic in njihovih finančnih ministrov.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). (ES) Gospa predsednica, gospodarska kriza nas je naučila ceniti evro in ekonomsko usklajevanje.

Ni več nikakršnega dvoma, da sta vloga evroobmočja in Evropske centralne banke pri zagotavljanju stabilnosti in odzivu na posojilni krč ter usklajeno delovanje na evropski in svetovni ravni, pri katerem ste imeli tudi vi, gospod Almunia, pomembno in vodilno vlogo, bistveno prispevala k temu, da kriza ni imela še hujših ali celo uničujočih učinkov.

Kriza je povzročila hud upad gospodarske dejavnosti, ogromno izgubo delovnih mest in znatno poslabšanje stanja javnih financ. Opažamo sicer znake oživljanja, vendar napovedi Evropski uniji v tem letu še vedno kažejo padec zaposlenosti in povečanje javnega dolga.

Kriza je razkrila tudi raznolikost razmer in razlike med državami članicami. Nakopičile so se napetosti, ki ne bomo naivni in nevedno povezane z ekonomskimi načeli ali potenciali. Poskrbeti moramo, da nam te napetosti ne bodo zakrile naše tesne ekonomske soodvisnosti in nas odvrnile od naših temeljnih zavez.

Evropska unija stoji pred največjimi izzivi od svojega nastanka. Nekdo je ponazoril mednarodno ozdravitev z akronimom LUV: L pomeni Evropo, U pomeni Združene države, V pa države v vzponu.

Evrope ne moremo opustiti. Zdaj je čas za reforme, izvirnost in združevanje. Temeljna prednostna naloga mora biti spodbujanje možnosti rasti našega gospodarstva.

Alfredo Pallone (PPE). (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, slabosti in sedanja kriza v nekaterih državah članicah evroobmočja niso le posledica težav Grčije, Portugalske in Španije, pač pa tudi težav Evropske unije.

Ta problem nima zgolj ekonomske, pač pa tudi politično razsežnost. Preden se posveti bolnim državam, mora Evropa poskrbeti zase, saj so resnični problemi, ki se skrivajo za krizo, tudi slabost Unije. Potrebujemo enotna in učinkovita pravila in instrumente.

Prvič, pospešiti moramo reformo nadzora in vzpostaviti delujoč sistem, ki ne bo zgolj podvajal obstoječih organov, ki so se pri napovedovanju in obvladovanju zadnjih kriz izkazali kot neučinkoviti, preseči pa moramo tudi birokratsko logiko, s katero smo se doslej lotevali sistemskih kriz.

Drugič, v ta namen moramo uskladiti in koordinirati proračunske politike, četudi bi morali pri tem pustiti za seboj nekatere manj voljne države. Nekateri zagovarjajo poseg Mednarodnega denarnega sklada, pri tem pa spregledujejo, kakšen razdiralen signal glede prihodnje usmeritve evroobmočja bi to pomenilo za finančne trge. V sedanjih kriznih razmerah v nekaterih državah članicah evroobmočja je ukrepanje politična, socialna in moralna dolžnost Evropske unije.

George Sabin Cutaş (S&D). (RO) Nekateri države članice evroobmočja imajo trenutno hude finančne probleme, ki jih ponazarja obseg javnega dolga in proračunskega primanjkljaja, mnogo večji od ravni, ki jih dopušča Pakt za stabilnost in rast. Osnovno vodilo Pakta za stabilnost in rast je bilo s predpisanimi omejitvami javnega dolga preprečiti „skrivanje pod preprogo“. Pravila pa ne upoštevajo, da je treba ob makroekonomskem slabšanju finančnih razmer včasih javni dolgo povečati, težave pa še pogloblja eksponentno naraščanje zasebnega dolga.

Hitro slabšanje stanja financ v nekaterih državah članicah ogroža stabilnost evra in kohezijo Evropske unije. Da se take grožnje ne bi uresničile, morajo države izkazati medsebojno solidarnost s sprejemom skupnih ukrepov v podporo državam v težavah. Prav tako je treba omiliti merila Pakta za stabilnost in rast, kar dopušča tudi izjava, priložena sklepni listini Lizbonske pogodbe.

Torej je na nas odgovornost, da zberemo politično voljo in izpeljemo reformo Pakta, za katero se je zdaj izkazalo, da je nujna.

Theodoros Skylakakis (PPE). (EL) Gospa predsednica, številni poslanci so govorili o pomoči, ki jo potrebuje Grčija. To sporočilo je napačno. Brezplodna razprava o pomoči nam ne pomaga. Grčija ima nedvomno ogromne finančne probleme, vendar lahko z njimi opravi sama. Glede tega smo dosegli široko soglasje, med političnimi strankami in, kar je še pomembneje, med grškim ljudstvom.

Slišal sem tudi, da so glavni problem evra špekulanti. Kdo pa so bili špekulanti, ko se je evro krepil? Evro-filantropi? Ugotoviti moramo, kje delamo napake mi sami.

Tudi grške statistike so predmet razprav. Ne pozabimo, da so grške statistike obenem tudi evropske statistike. Ali Eurostat, Evropska komisija in ECOFIN niso vedeli, da grška zadolženost ne more naraščati brez ustreznega primanjkljaja? Ali je bil dolg, pa ne le grški dolg, kdajkoli dosledno pod ravni 60 %? Po mojem mnenju je temeljni problem evroobmočja v tem, da njegova pravila uporabljamo predvsem po političnih merilih in da nadzorovani hkrati igrajo tudi vlogo nadzornikov.

Druga težava, o kateri premalo govorimo, je vsesplošni upad konkurenčnosti in vedno širši konkurenčni zev med severom in jugom. Ne moremo govoriti o evroobmočju in monetarni uniji, če se konkurenčni zev med članicami širi. To pomeni dolgoročno usodno nevarnost za kohezijo evroobmočja in je vsekakor problem, ki nas mora skrbeti.

Robert Goebbels (S&D). (FR) Gospa predsednica, ta vsesplošni napad nekaj mednarodnih bank na evro svetu ponovno razgalja neumnost in pohlep trgov.

Res je, da angleško govoreče države niso nikoli podpirale evra. Evro pa se je kljub temu razvil v najbolj stabilno valuto na svetu. Dejansko imamo danes duopol dolarja in evra. Duopol pa je vedno nestabilen. Med njegovima valutama se ne prestando nekaj dogajati. Če bi imeli trgi trohico razuma, bi morali vedeti, da je primanjkljaj v celotnem evroobmočju mnogo nižji kot primanjkljaj Združenih držav ali Japonske.

Res je, da je grška vlada podedovala nezavidljivo stanje na področju proračuna, res pa je tudi, da celo bankrot Grčije, ki je sicer popolnoma nemogoč, ne bi pomenil zloma evroobmočja. Vlada Združenih držav je pravkar predstavila proračun s primanjkljajem 1 600 milijard USD. Za poravnavo tolikšnega primanjkljaja si mora Washington vsak dan izposoditi 5 milijard USD. Dodatno letno zadolževanje Grčije je manjše od tedenskega dodatnega zadolževanja Združenih držav. Katera država torej ogroža finančno stabilnost sveta? Grčija ali Združene države?

Glede na neumnost špekulantov mora Evropa vzpostaviti večjo preglednost in konkretnjšo regulacijo trgov, ki so res preveč pohlepni, gospa predsednica.

Diogo Feio (PPE). (PT) Gospa predsednica, ko razpravljamo o stanju gospodarstva v nekaterih državah članicah evroobmočja, je zdravilo očitno: potrebni so nam čvrstejša monetarna in ekonomska unija, višja konkurenčnost in več solidarnosti. Komisar, te besede so namenjene vam, ki kot Portugalci dobro poznate težave, povezane z rastjo javnofinančnega dolga, vedno težjim obvladovanjem primanjkljaja in preveliko javno porabo. Te države potrebujejo solidarnost in prave signale. Žal signali, ki jih je pošiljal v svojimi nedavnimi izjavami komisarja Almunia, ko je primerjal razmere na Portugalskem in v Španiji z grškimi, niso bili pravi. Te izjave so bile zgrešene in neprevidne, imela pa so takojšnje učinke na trg. Borzni kazalci v Lizboni in Madridu so strmo padli; že tako težavnih razmer ne bi smeli še oteževati.

Izredno pomembno je politično upravljanje. Iz teh dogodkov moramo potegniti nauke za prihodnost, saj bomo lahko na ta način zgradili boljšo ekonomsko unijo in Evropo napravili bolj solidarno, obenem pa moramo razumeti, da so okoliščine med državami članicami povsem različne in neprimerljive. Če se bomo kaj naučili, bo prihodnost evroobmočja mnogo svetlejša.

Frank Engel (PPE). (FR) Gospa predsednica, pripomniti moramo naslednje: ekonomska in monetarna unija je dejansko monetarna unija, tako rekoč brez ekonomske razsežnosti. Evropski monetarni interesi so v navzkrižju z ekonomsko in proračunsko suverenostjo držav članic.

V sedanjem trenutku bi lahko špekulativni napadi na evro pustili katastrofalne posledice. Najbolj prizadete države so Grčija, Portugalska, Irska in Španija. Prek njih pa je v nevarnosti celotno evroobmočje.

Da ne bo prišlo do najhujšega, mora Evropa nujno vzpostaviti nekakšno skupno vodenje ekonomskih in proračunskih politik. Navsezadnje gre pri ekonomski uniji prav za to. Samo skupaj imamo realne možnosti urediti javne finance v evroobmočju in zunaj njega.

Bojim se, da je pri sedanjih instrumentih in vztrajanju pri proračunski suverenosti držav članic ureditev javnih financ le neuresničljiv sen, kar pa ima lahko daljnosežne posledice.

Edward Scicluna (S&D). Gospodarska predsednica, ugotoviti moramo vse šibke točke v evroobmočju in jih energično odpraviti, saj so vse druge možnosti preveč mračne, da bi sploh prišle v poštev. Očitna šibka točka je pomanjkanje čvrstega centraliziranega spremljanja celotnega gospodarstva v evroobmočju.

Prvič, posebno pozornost je treba posvetiti opustitvam poročanja katere od držav članic EU o denarnih tokovih in finančnih. Drugič, javne finance in poročanje je treba revidirati po standardih, ki jih potrdi EU. Tretjič, zagotoviti je treba pregled nad ekonomskimi napovedmi, ki so včasih vzrok neustreznih in zavajajočih javnofinančnih projekcij. Četrto, EU mora redno objavljati rezultate testiranja izjemnih situacij. In končno, menim, da bi morali odvrniti države članice evroobmočja od rokohitrskih finančnih rešitev in enkratnih proračunskih trikov, ki omogočajo odlaganje pravih popravkov, ki morajo izhajati, kot nam je vsem znano, iz verodostojnih in trajnostnih programov porabe.

Olle Schmidt (ALDE). (SV) Gospodarska predsednica, kar se dogaja v Grčiji, ne zadeva le članic evroobmočja, pač pa celotno EU. Zato je nujno, da te težave rešujemo odgovorno na ravni EU. Grčija mora prispevati svoj del, spoštovati svoje obljube in reformirati svoje politike. Meni pržencu čimprej vključitve Švedske v evroobmočje sdi skrajno pomembno, da v EU te težave uspešno rešimo. Navsezadnje lahko rečemo, da je evro izredno uspešno prebrodil najhujšo finančno krizo. Ali lahko kdo trdi, da se 16 valut obneslo bolje kot enotna močna valuta? Nihče!

Grčija se je prikradla v evroobmočje skozi zadnja vrata, kar nam danes kaže, kako pomembna so stroga, a pravična pristopna merila. Urejeno gospodarstvo je pogoj za rast in blaginjo tudi v državah zunaj evroobmočja, seveda pa to še toliko bolj velja za države, ki so del evroobmočja. Tisti, ki govorijo o špekulacijah, naj se zavedajo, da so temelj obrambe urejeno gospodarstvo in javne finance.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). (EL) Gospodarska predsednica, pri Grčiji, o kateri danes precej govorimo, ne gre le za problem javnih financ. Gre za popoln zlom modela, ki je veljal zadnjih petnajst let in po katerem je grško gospodarstvo slonelo na stalni rasti in širjenju zasebne porabe.

Poleg tega so ljudi leta in leta prepričevali, da poraba za vojsko pomeni naložbe v razvoj. Po podatkih SIPRI Grčija zapravi za vojsko 3,3 % BDP. To je drugi največji odstotek v Natu, takoj za Združenimi državami. Grčija je, v absolutnih zneskih, peti največji uvoznik orožja na svetu; nanjo odpade 4 % vse svetovne trgovine z orožjem. Seveda je v proračunu za leto 2010 načrtovano zmanjšanje stroškov za obrambo. Ministrstvo za obrambo ima zdaj v proračunu 6 milijard EUR, kar pomeni zmanjšanje za 6,63 %.

Želel bi si sprememb pri diplomaciji orožja, ki nas je privedla v ta nezavidljivi položaj. Grčija nima kolonij, ima pa vojsko kolonialne sile. Spodbuditi moramo tudi evropsko solidarnost in mednarodne pobude na področju svetovnega zelenega *New Deal*.

John Bufton (EFD). Gospodarska predsednica, kakšna je prihodnost evra ob težavah v Grčiji, pa tudi, če smo že pri tem, v Španiji, v Italiji, na Portugalskem in na Irskem? Združenemu kraljestvu je lahko kar nekoliko v uteho, da se ni pridružilo evru. Videti je, da so obljube o krepitvi s solidarnostjo daleč od stvarnosti.

Vprašanje za 16 držav v evroobmočju je, kdo drži v rokah vse niti. Ob šibki fiskalni koordinaciji in brez skupne blagajne je članstvo v evroobmočju komajda lahko čudežni napoj za zdravje gospodarstva. V stiski se izkaže, da ti nihče ne priskoči na pomoč. Nasprotno, ko si na kolenih, je to samo priložnost, da ti še bolj zadrignejo zanko nadzora okoli vratu. Počakajmo in opazujmo, kako se bo Grčija odzvala na svojo novo vlogo ekonomskega protektorata Evropske unije in ali bo prišlo tudi do kakih nemirov med prebivalstvom. Je to res evropski sen? Kdo bo naslednji, Španija, Portugalska, Italija ali Irska? Morda bi se morale države članice, še zlasti tiste v evroobmočju, temeljito zamisliti o svojem danes in tukaj, preden se posvetijo razgovorom o ekonomski politiki po letu 2020, ko morda sploh ne bo več evra, ki bi ga bilo treba ščititi.

Dopoldne je gospod Barroso govoril o evropskem snu: za ljudstvo Grčije se je spridil v nočno moro.

Andreas Mölzer (NI). (DE) Gospa predsednica, kot vemo, je Evropska komisija zaradi hitro naraščajočega proračunskega primanjkljaja uvedla nadzor nad Grčijo. Tak globok poseg v državno suverenost je mogoče upravičiti le z obrambo skupne valute in zaščito drugih povezanih držav. Vse to pa očitno izvira iz dejstva, da je dokument, na katerem temelji uvedba evra, Pakt o stabilnosti, samo še črka na papirju. Veliko držav članic, pa tudi Svet, je v zadnjih letih posvetilo manj energije krepitvi proračunske discipline kot slabitvi tega pomembnega dokumenta. Komisija pa je samo mirno opazovala to vedno bolj mlačno ukrepanje proti kršiteljem pravil o primanjkljaju.

Če nočemo hudo ogroziti naše valute in našega gospodarskega prostora, si moramo zato prizadevati, da se bo čista zadolženost držav članic znatno zmanjšala. Za to so potrebni temeljiti in odločni ukrepi.

Elena Băsescu (PPE). (RO) Prepričana sem, da mora biti vsaka država članica na vstop v evroobmočje dobro pripravljena, drugače ima lahko vstop izredno hude škodljive posledice na njeno gospodarstvo. Ekonomsko nestabilnost v nekaterih državah članicah evroobmočja je treba obvladati, saj se lahko njene posledice razširijo po celotni Evropski uniji. Grčija, Španija in Portugalska so imele leta 2009 visoke proračunske primanjkljaje ne le zaradi globalne gospodarske krize, pač pa zaradi neustreznega ukrepanja vlad.

Romunija bo v skladu z razgovori z MDS in Evropsko komisijo konec februarja predstavila svoj načrt približevanja evru. Naša država napoveduje v letu 2012 vstop v mehanizem deviznih tečajev, kar je zadnja faza pred dejanskim vstopom v evroobmočje. To pomeni, da moramo svoj proračunski primanjkljaj znižati pod mejo 3 %.

Stavros Lambrinidis (S&D). (EL) Gospa predsednica, komisar, hvala za vaše prijazne besede o ukrepih grške vlade. Vlada je sicer sprejela ostre ukrepe, Evropska komisija je potrdila vladni program in potrjen je zelo strog program spremljanja izvajanja ukrepov, za katere se je odločila vlada.

Pa vendar so se razlike med prodajnimi in nakupnimi tečaji povečale. Težav ni povzročila zadržanost trgov, kot menite vi. Težave so povzročile špekulacije trga, brezobzirne špekulacije. Prav tisti ljudje, ki so krizo povzročili, zdaj služijo na ruševinah, ki so jih pustili za seboj. Kaj pa Evropska komisija?

Sprašujem vas naslednje: prvič, ali nameravate kaj ukrepati, da bi strog nadzor poleg držav zajel tudi trge, in če je tako, kako boste ukrepali?

Drugič: Nesprejemljivo je, da se pogovori okoli Mednarodnega denarnega sklada v evroobmočju vlečejo že mesece in mesece. Res pa je, da Mednarodni denarni sklad dela po preizkušenem receptu: predpiše ti stroge ukrepe, nato pa ti da ugodno posojilo, kar odžene špekulante. Ali pripravljate kakšne ukrepe v podporo državam, ki izvajajo take ostre programe na področju javnih financ?

Czesław Adam Siekierski (PPE). (PL) Sedanje razmere v nekaterih državah v evroobmočju zahtevajo resen razmislek. Iskanje njihovih vzrokov v gospodarski krizi je le delno upravičeno. Vrsta vzrokov izvira od drugod. Prvič, niso bile upoštevane velike razlike med gospodarsko razvitostjo držav članic evroobmočja. Drugič, ni bila spoštovana disciplina, ki jo predpisuje Pakt za stabilnost in rast. Ni bilo primerne proračunske discipline, kar je privedlo do hitre rasti javnofinančnih primanjkljajev. Tretjič, ni bilo pravega nadzora bank in drugih finančnih institucij – ak pa ne velja le za države, o katerih govorimo. Kako se lahko borimo proti temu? Po načelih solidarnosti mora program za odpravo težav, ki ga pripravi prizadeta država, potrditi Evropska unija, Evropska komisija in Evropska centralna banka pa nato spremljata izvajanje programa. Nesprejemljivo je namreč, da bi največji del stroškov krize nosili najrevnejši, kar so razgalili tudi protesti grških kmetov.

Georgios Papanikolaou (PPE). (EL) Gospa predsednica, približno deset let po ustanovitvi evroobmočja je jasno, da Evropsko unijo sicer imamo, smo pa žal še daleč od ekonomske unije. Ugotavljamo, da napad na evro prek najšibkejših nacionalnih ekonomskih sistemov pridobiva razsežnosti epidemije, Evropa pa je pri tem v bistvu samo opazovalka, ne le zato, ker so jo napadi presenetili, pač pa predvsem zato, ker nima finančnih orodij za odziv.

Nimamo nobene institucije, razen Sveta za konkurenčnost, ki bi lahko usklajevala posege in dejavnosti nacionalnih gospodarstev v času recesije. Žal manjka tudi soglasnosti in skupne volje držav članic, čeprav imamo skupno valuto.

Menim, da sedanja preizkušnja nima nikakršne nalepke z imenom konkretne države. Je preizkušnja za sam evro. Lepo bi bilo, če bi lahko verjel, da smo se z odločitvijo za skupno valuto odločili tudi za skupen glas in skupno fronto.

Mairead McGuinness (PPE). Gospa predsednica, hvala vam, da ste dovolili toliko enominutnih govorov na to temo. Predstavljam si, da je nova Komisija vesela, da je končno izvoljena, težave, o katerih razpravljamo danes, pa terjajo od nje takojšen zagon dela s polno paro.

Nekatere med nami morda težave v evroobmočju zabavajo, menim pa, da velika večina med nami predvsem pričakuje rešitve. Desetletnega otroka pač ne moreš kar zavreči. Iz naše razprave je povsem očitno, da imajo nekatere države članice resne težave, nekatere bolj in nekatere manj hude. Metake države pa spada tudi Irska. Po mojem mnenju pa naša pravila niso učinkovita. Bolje je preprečevati kot zdraviti: ko je kriza tukaj, je že prepozno. Biti moramo korak pred trgi; s trgom se ni mogoče bosti, kot menijo nekateri, zato potrebujemo strog in pravočasen nadzor, ki mu sledi takojšnje ukrepanje. Želim vam vse dobro.

Hans-Peter Martin (NI). (DE) Gospa predsednica, ob vseh kritikah, ki smo jih nekateri med nami izrekli na račun pomanjkljive ureditve določenih zadev v Evropski uniji, smo ves čas zagovarjali uvedbo evra. V času, ko sem delal kot dopisnik revije *der Spiegel*, sem lahko spremljal špekulacije proti posameznim valutam, tega pa nas je evro rešil.

Zdaj pa opažamo množično izgubo zaupanja varčevalcev, še zlasti državljanov v državah, ki so vsaj pretežno spoštovale proračunska merila. Komisar, sprašujem vas naslednje: ali vam v zadnjih letih ni postalo kristalno jasno, da nas Grčija slepi? Govoric o tem je bilo na pretek. Že na začetku pa smo tudi vedeli, da Grčija ne izpolnjuje meril v celoti. Zakaj je torej nismo pazljiveje spremljali? Kako se boste taka težavna vprašanja reševali v prihodnje? Pri teh vprašanjih imam v mislih tudi svojo domovino, Avstrijo, o kateri se trenutno širijo podobne govorice, kot so se o Grčiji pred nekaj let nazaj.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). (LV) Gospa predsednica, napadi špekulantov na Grčijo, Španijo in Portugalsko niso vzrok problema, ampak njegova posledica. Še predobro vemo, da gospodinjstvo ne more dalj časa porabljati več denarja, kot ga zasluži. Preprosto bankrotira. Enako velja za vlade. Nobena vlada ne more dalj časa porabljati več denarja, kot ga zbere z davki in dajatvami. Posledica so bodisi bankrot vlade, bodisi napadi špekulantov na valuto, kakršne lahko spremljamo sedaj. Te države morajo ravnati tako, kot je ravnala Latvija, ki jo je prizadela kriza že pred letom dni, oziroma skoraj pred letom in pol. Svojo proračunsko porabo morajo drastično zmanjšati s tako imenovano interno devalvacijo. Svetujem grški vladi, naj povpraša latvijsko vladu, kako se sprejema take odločitve. Sprejeti jih je treba, in Evropa jih je v preteklosti že sprejemala. Hvala.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. (ES) Gospa predsednica, menim, da je razprava zelo široka in da izkazuje globoko poznavanje in skrb za ekonomske razmere. Je tudi zelo konstruktivna in je razgrnila vrsto ocen stanja, s katerimi se lahko strinjamo.

Prvič, mislim, da je iz razprave razvidno splošno zaupanje v evro. Evroobmočje bo iz sedanjih dogajanj na trgu, ki jih ni mogoče razložiti z razmerami v realnem gospodarstvu, nedvomno izšlo močnejše. Kot so poudarili tudi gospod Karas, gospod Sánchez Presedo in gospod Goebbels, ki so govorili o pomenu varovalnega ščita evroobmočja, verjamemo, da bi kriza evropske države prizadela mnogo huje, če ne bi imeli evroobmočja.

Nadalje, ne verjamemo, da je Pakt za stabilnost in rast v krizi. To dokazuje podroben postopek spremljanja izvajanja programa grške vlade, ki ga je omenil gospod Almunia.

Težave evroobmočja bomo rešili v samem evroobmočju, ki ima za to na voljo ustrezne mehanizme, v razmerah, ko se Evropa, kot sem dejal v prejšnjem govoru, očitno že rešuje iz recesije in iz najhujše krize, kar smo jih doživeli v skoraj stotih letih. To ji je uspelo v sorazmerno kratkem času, kar dokazuje gospodarsko moč Evropske unije, dokazuje pa tudi, da so vlade ob vsakem dogodku, ki bi lahko ogrozil mednarodni finančni sistem, takoj ukrepale. Ti ukrepi so logično povzročili primanjkljaje. Trenutno ima primanjkljaje 21 evropskih držav, kar je logična posledica nujnih posegov, saj, kot sem že dejal, imamo v Evropi med drugim tudi sisteme socialne varnosti, kar pomeni, da moramo iz javnih sredstev zagotavljati pomoč najbolj ogroženim ljudem.

Gospod Canfin me je vprašal, kakšni so predlogi španskega predsedstva glede tega. Na eni strani imamo kratkoročne posege vlad, ki sem jih omenil. Strategija za izhod iz tega stanja že dobiva obrise, za srednjeročno rešitev iz krize pa špansko predsedstvo Sveta jasno predlaga ekonomsko unijo. Zavzemamo se, da ne bi imeli zgolj monetarne unije, pač pa naj pomembno vlogo v Evropski uniji igra tudi ekonomska unija, kar med drugim predvideva tudi Lizbonska pogodba.

V členu 5 Pogodbe o o delovanju Evropske unije je jasno zapisano: „Države članice usklajujejo svoje ekonomske politike.“ „Unija sprejme ukrepe za zagotovitev usklajevanja politik zaposlovanja držav članic.“ „Unija lahko daje pobude za zagotovitev usklajevanja socialnih politik [...]“

To piše v Lizbonski pogodbi, zato odločno podpiram nadaljnjo krepitev usklajevanja. To so v svojih govorih omenili tudi gospa Wortmann-Kool, gospod Feio in gospod Papanikolaou. Gospod Bullmann je omenil potrebo po socialno-političnem usklajevanju, enako tudi gospa Podimata. Nadalje imamo stališča gospoda Canfina v imenu skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze ter gospoda Palloneja in gospoda Gauzesa, ki so se zavzemali za ureditev finančnih trgov. Gospod Verhofstadt se je zavzemal za notranjo kohezijo Unije. Vse to bi lahko zajeli v pojem ekonomske unije, notranje ekonomske kohezije Unije.

To mora biti naš cilj pod jasnim političnim vodstvom Unije, ki se že oblikuje. Pomisliti moramo tudi na četrtek mimogrede, prav na začetku mandata španskega predsedovanja Uniji, ko bo Evropski svet na neformalnem srečanju, politično rečeno, vzel vajeti v svoje roke. Prepričan sem, da bo tudi poslal jasno evropsko sporočilo javnosti in ekonomskim ter socialnim akterjem, proevropsko sporočilo, sporočilo evropske enotnosti, zaupanja v evropske vlade, tudi v grško, in zaupanja v naše prilike.

To srečanje Evropskega sveta je pomembno, na njem bomo usmerili naše napore v strategijo rasti in zaposlovanja, ki jo imenujemo Evropa 2020. Prepričan sem, da bomo na tem zelo zgodnjem srečanju Sveta oblikovali izhodiščne temelje strategije, ker kaže, da želimo v sedanji stiski ukrepati nemudoma in pod političnim vodstvom Evropske unije.

Joaquín Almunia, *podpredsednik Komisije*. (ES) Gospa predsednica, vsem poslancem, ki so sodelovali v današnji razpravi, se najlepše zahvaljujem za misli o politikah, stališčih in predlogih Evropske komisije; teh misli s kolegom Ollijem Rehnem nisva preslišala.

Naj povem nekaj stvari, v štirih točkah. Govornikov je bilo veliko in ne morem odgovoriti vsakemu posebej, verjamem pa, da lahko vsebinsko odgovorim vsem v štirih točkah.

Prvič, kot sem med svojim šestletnim delom na položaju komisarja za ekonomske in monetarne zadeve Parlamentu že mnogokrat povedal, popolnoma soglašam, da moramo okrepiti usklajevanje v ekonomski in monetarni uniji ter v Evropski uniji. Vse države članice Unije, ki zaenkrat še niso članice evroobmočja, z drugimi besedami, zaključne faze ekonomske in monetarne unije, se nameravajo včlaniti vanj, razen dveh držav članic, ki sta odstopili od tega. Menim pa, da si bosta tudi ti dve v naslednjih letih premislili in se odločili za pridružitve ekonomski in monetarni uniji.

Za boljše usklajevanje moramo poglobiti in razširiti nadzor in analize, razprave na osnovi teh analiz in razprav priporočila glede fiskalnih politik, drugih makroekonomskih politik ter strukturnih politik.

Če se spomnite, je bil to eden od prvih sklepov poročila, ki sem ga v imenu Komisije predstavil v Parlamentu v prvi polovici leta 2008, še pred afero Lehman Brothers, ob desetletnici ekonomske in monetarne unije. Od takrat v Komisiji, v Evroskupini in v Svetu, pa tudi v Parlamentu razpravljamo o tem, kako bi nadzor izboljšali in razširili prek Pakta za stabilnost in rast, ki je danes osrednji element nadzora in okvir proračunske discipline, obenem pa tudi, kako bi razširili sam Pakt.

Soglašam s tistimi med vami, ki trdite, da ne gre le za uveljavitev fiskalnih in proračunskih politik v skladu z našimi pravili, pač pa je treba zajeti več stvari, saj poznamo tudi druga neravnovesja, ki tudi ogrožajo rast, zaposlovanje in zdravje javnih financ.

Strinjam se z vsemi, ki pravite, da nam pri tem ni treba klicati na pomoč Mednarodnega denarnega sklada. Res je, da so vse naše države članice Mednarodnega denarnega sklada, ampak to zmoremo in moramo opraviti sami.

Če bomo bolj usklajeni, če bomo zbrali politično voljo, če bomo uporabili orodja, ki nam jih omogoča Pogodba, če bomo v celoti uresničili vse izjave o namerah in glavne cilje, bomo imeli več kot dovolj moči in orodij za svoje naloge pri reševanju težavnih razmer, tudi teh, v katerih smo trenutno.

V zvezi z Grčijo naj omenim dve zadevi, ki se ju je dotaknila razprava in ki sem ju že podrobno razložil. Prvič, gospod Verhofstadt, ki ga na žalost ni več v dvorani, je rekel, da je bil poseg Komisije prepozen. Ne vem, kako hitro je domovina gospoda Verhofstadta prosila Komisijo za ukrepanje v zvezi s proračunom, naj pa ga spomnim, da so imeli v Grčiji v začetku oktobra volitve. Dva tedna po nastopu je nova grška vlada poslala popravek obvestila, ki smo ga od prejšnje vlade prejeli nekaj dni pred volitvami, in tako v treh tednih spremenila oceno primanjkljaja s 6 % na 12,7 %!

To ni statistični popravek. V tem ogromnem povečanju primanjkljaja Grčije se skriva proračunska politika brez kakršnega koli nadzora. To ni stvar statistike. Za rešitev niso prosili Eurostata. Gre za vprašanje upravljanja, ravnanja vlade, ki je pred bližajočimi volitvami dopustila, da so davčni prihodki upadli, oziroma ni storila nič proti temu, po drugi strani pa je pustila, da je poraba narasla oziroma jo je povečala še sama. To je, brez olepševanja, opis tega, kar se je zgodilo.

Nadalje, v zvezi s statističnimi problemi in vprašanjem gospoda Martina Karas sem ob koncu leta 2004 Svetu v imenu Komisije predlagal okrepitev zmogljivosti Eurostata za revizije v primerih statističnih problemov, ki jih ni mogoče urediti z običajnimi obvestili. Eurostat podatkov ne pripravlja. Eurostat prejema obvestila od držav članic. Za podrobnejši vpogled v obvestilo bi Eurostat potreboval pooblastila, ki jih zaenkrat nima. Komisija je za taka pooblastila zaprosila, Svet pa jih ni odobril. Svetu sem napovedal, da bomo zahtevo za pooblastila ponovili. Kolega Olli Rehn, ki bo od jutri odgovoren za ekonomske in monetarne zadeve, ima že pripravljen predlog, ki naj bi ga sprejela Komisija na prvem uradnem sestanku, zdaj, ko ste nas danes potrdili.

Po omenjenem obvestilu je grška vlada predložila proračun za leto 2010, ki je prej, pred volitvami, čakal v predalu, presežka primanjkljaja pa ob upoštevanju novih razmer ni odobrila samo Evropska komisija, pač pa sta odobrila tudi Evroskupina in Ecofin. Odobritev smo pospremili s priporočili, ki pa jih ni bilo mogoče sestaviti, dokler nismo imeli pred seboj programa grške vlade; program smo prejeli 15. januarja. Na podlagi programa smo podali priporočila 3. februarja, kot sem že povedal.

Res je, če bi imeli čarobno paličico, bi lahko ukrepali že na večer po volitvah. Lahko pa vam zatrdim, da smo po mojem mnenju vsi, grška vlada, Komisija, Evroskupina in Ecofin, ukrepali hitro. Evroskupina in Ecofin sta začela razpravo celo prej, preden smo jima to priporočili. Če je naš namen res rešiti probleme, si ne predstavljam, kako bi lahko delovali še hitreje. Če so pomembne samo izjave, pa bi seveda lahko.

Tretjič, popolnoma soglašam, da je treba okrepiti zaupanje v evro in v ekonomsko in monetarno unijo. To je odgovornost vseh nas: držav članic, Komisije, Sveta in Parlamenta.

Mimogrede, glede na to, da ste nekateri govorniki omenjali moje izjave ob predstavitvi priporočil za grški program, bi vas rad v imenu verodostojnosti prosil, da navajate samo besede, ki sem jih v resnici izrekel, ne pa izjav drugih o tem, kaj sem menda rekel. Samo to vas prosim.

In za zaključek, srečanje Sveta 11. februarja, to je pojutrišnjem, ki ga je omenil gospod López Garrido, je zelo pomembno srečanje. To srečanje Sveta je nekaj posebnega, saj na dnevnem redu ni veliko zadev. Na tem srečanju bosta nastopila dva govornika, predsednik Komisije in predsednik Evropskega sveta, sledila odprta politična razprava, ki je v sedanjih razmerah nujna, glede na napetosti na finančnih trgih, kakršnih v evroobmočju še nismo doživeli vse od vzpostavitve skupne valute, in glede na krizo, kakršne nismo doživeli že 80 let. Na razmere se moramo odzvati, ne le z izhodno strategijo, pač pa s srednjeročno strategijo, da bo to desetletje pomenilo desetletje rasti in zaposlovanja.

Če mi dovolite še nekaj zadnjih besed na mestu komisarja za ekonomske in monetarne zadeve, bi vam rad povedal, kaj si želim slišati ob koncu bližnjega srečanja Evropskega sveta. Rad bi slišal jasno zahtevo vsem in vsaki državi članici, tokrat najprej Grčiji, naj izpolnjuje svoje obveznosti in naj izvaja ukrepe, h katerim se je zavezala kot članica ekonomske in monetarne unije, ter upošteva priporočila organov ekonomske in monetarne unije. Zahtevati moramo, naj vse države spoštujejo in uporabljajo pravila, ki smo jih postavili vsi.

Drugič, rad bi na najvišji ravni slišal politično zavezo k okrepitvi usklajevanja, izboljšanju usklajevanja in okrepitvi ekonomske in monetarne unije z ekonomsko razsežnostjo, v unijo, ki ne bo imela le centralne banke, ki zgolj sestavlja priporočila.

Ekonomska in monetarna unija, evroobmočje, mora navznoter in navzven nastopati jasno, odločno in verodostojno, saj tako krepí zaupanje svojih državljanov in državljanov drugih držav članic Evropske unije, pa tudi sveta v naš projekt, ki ni le ekonomski, pač pa mnogo širši projekt.

Na koncu bi rad od voditeljev Evrope slišal besede grškim oblastem: „Vaši naporí zaslužíjo našo podporo“. Podpora ne more biti zastonska. To bi kar klicalo k novim neravnotežjem in novim krizam. Podpora mora biti jasna, in potrebna orodja imamo, vendar v zameno za jasne zaveze, da bo vsak od nas prevzel svoj del odgovornosti.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. (PT) Upam, da bodo evropski komisarji dejavnik stabilnosti in da bodo njihove izjave natančne in utemeljene, v nasprotju z nedavnimi izjavami komisarja Joaquína Almunie, ki so bile neprevidne in so prispevale k padcem na borzah ter k nezaupanju mednarodnih vlagateljev v Portugalsko in Španijo.

V odziv na krizo so države članice EU zagnale programe oživljanja ter pomagale gospodarstvu s spodbudami in subvencijami, zato pa so se povečali njihovi primanjkljaji. Vemo pa tudi za države članice, ki so se zaradi nevednosti ali zavestno motile glede svojih primanjkljajev. Nedavni dogodki so prisilili Evropsko unijo, da je obnovila svoje predloge glede nadzora in strategije krepitve ekonomskega usklajevanja.

Komisija je predlagala tudi uradno uvedbo sistema za spremljanje višine primanjkljaja vsake države članice, ki bi omogočal hitro ukrepanje in preprečeval nepopravljive dogodke. Sistem naj bi deloval skorja v realnem času. Nujno je tudi natančno razjasniti postopke izračuna primanjkljajev, da se izognemo tveganjem prirejanja javnih financ in skrivanja primanjkljajev z navideznim prenašanjem postavk iz proračunov drugim.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. (PT) Kampanja, ki se je razplamtela ob razmerah v Grčiji in jo nekateri skušajo razširiti še na druge države, je vredna prezira in razgalja prave namere svojih pobudnikov, med katere moramo šteti tudi samo Evropsko komisijo in nekatere ekonomske velesile v EU.

Ni mogoče prezreti tesne povezave med pritiski na države, kakršne so Grčija, Portugalska in Španija, naj obvladajo svoje primanjkljaje, in interesi špekulativnega finančnega kapitala ter njegovimi nakanami netiti prestižno vojno med evrom in dolarjem. Gre za obrambo teh interesov, tudi v škodo interesov prebivalcev teh držav.

Odpira se nekaj vprašanj:

- Kakšni objektivni razlogi nas navajajo, naj do leta 2013 zmanjšamo primanjkljaje pod raven 3 % (ne glede na to, kakšna bo gospodarska rast)?

- Kakšen je smisel ekonomske in monetarne unije, ki ne izvaja nikakršne politike solidarnosti in kohezije?

- Če lahko ECB redno posoja denar nacionalnim bankam po obrestnih merah, mnogo nižjih od obrestnih mer na mednarodnih trgih, zakaj ne more dajati takih posojil vladam?

- Zakaj še niso oblikovani instrumenti, ki bi omogočali državam v hujših težavah pridobivati finančne sredstva po nižjih obrestnih merah, podobnih tistim, ki veljajo za druge države?

Ivari Pádar (S&D), v pisni obliki. (ET) Finančne razmere v nekaterih državah v evroobmočju, o katerih razpravljamo danes, jasno razkrivajo tveganja, ki jih prinaša odstopanje od dogovorov v Paktu za stabilnost in rast. Ves ta problem nam tudi dokazuje pomen zanesljivih statistik. Iz tega problema moramo vsekakor potegniti resne sklepe, za vse države, članice evroobmočja in nečlanice, pa je edina možna pot iz krize odkrito razčleniti probleme in sprejeti lastne ukrepe za njihovo odpravo, seveda ob solidarnosti Evropske unije. Opisanih problemov pa ne smemo reševati z odlaganjem širitve evroobmočja. Nedvomno je treba državam, ki že izpolnjujejo predpisana merila, odpreti vrata v evroobmočje. Čas je dokazal, da je skupna valuta dodatno jamstvo za zanesljivost v zapletenih razmerah.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), v pisni obliki. (PL) Gospod Almunia, Poljska se pripravlja na vstop v evroobmočje, zato zelo budno spremljamo težave držav članic evroobmočja. Žal ima težave kar nekaj držav, evropska valuta pa je zdaj na najtežji preizkušnji od uvedbe. Gospe in gospodje, Grčiji ni bo uspelo rešiti se z lastnimi silami. Soglašam s pozivi k okrepitvi usklajevanja ekonomskih politik držav članic, ki smo jih slišali v razpravi. Globalna gospodarska kriza je povzročila nestabilnost vrste gospodarstev, svetovni trgi pa se ob oživljanju, resda krhkem, bojijo nestrokovnih ukrepov vlad držav članic v zaščito evrskih trgov pred zlomom. Zato je edina možna rešitev iz sedanjega stanja, rešitev, ki bo preprečila zlom valutnih trgov, takojšnja premostitvena pomoč Grčiji, obenem pa načrtno dolgoročno ukrepanje za utrditev evra.

(Seja je bila za nekaj minut prekinjena)

PREDSEDSTVO: GOSPA WALLIS*podpredsednica***11. Napredek pri preseljevanju zapornikov iz Gvantanama in zapiranju Gvantanama (razprava)**

Predsednica. Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o napredku pri preseljevanju zapornikov iz Gvantanama in zapiranju Gvantanama.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. (ES) Gospa predsednica, kot veste, je Evropska unija pozdravila obljubo predsednika Obame, da bo zaprl center za pridržanje Gvantanamo. To je oznanil v svojem nastopnem govoru, obljuba pa je bila potrjena tudi skupni izjavi Evropske unije in njenih članic ter Združenih držav z dne 15. junija lani.

Zagovarjamo dosledno uporabo prava in spoštovanje človekovih pravic, v omenjeni izjavi pa so se nam Združene države pridružile pri tem. To je nezdružljivo z ohranjanjem centra za pridržanje Gvantanamo, ki spada tudi med izgovore, ki jih za svoje propagandne napade najpogosteje uporablja al Kaida.

Drži, da je načrtovani rok za zaprtje enako zdaj potekel. Drži pa tudi, da so pri zapiranju težave; kot enega od takih primerov lahko navedemo, da nekdanjih zapornikov iz Jemna zaenkrat ni mogoče vrniti v to državo. Ugotavljamo tudi, da je zadeva sporna tudi v samih Združenih državah, pozdravljamo pa vztrajanje predsednika Obame pri zaprtju Gvantanama kljub ostremu nasprotovanju v Kongresu, ne le med republikanci, pač pa tudi med demokrati.

Kakorkoli že, nekaj zapornikov je že zapustilo Gvantanamo in jim bodo sodila redna sodišča v Združenih državah; med njimi je tudi Kalid Šejk Mohamed, domnevni glavni načrtovalec napadov 11. septembra, kljub zaskrbljenosti, ki jo je njegova preselitev povzročila v Združenih državah.

Glede svojih stališč smo ves čas zelo jasni v vseh stikih z Združenimi državami, tudi med nedavnim obiskom posebnega odposlanca za to vprašanje Daniela Frieda v Bruslju; Fried je bil včasih odgovoren za odnose med Združenimi državami in Evropsko unijo, zdaj pa vodi zapiranje Gvantanama. Med njegovim obiskom v okviru rednega dialoga o človekovih pravicah med Evropsko unijo in Združenimi državami je Evropska unija izrazila zaskrbljenost nad uporabo tako imenovanih vojaških komisij in podaljšane pridržanja brez sojenja, seveda pa smo izrazili tudi svoje nasprotovanje smrtni kazni. To so zelo jasna in trdna stališča, ki jih Evropska unija je zagovarjala, jih zagovarja in jih bo zagovarjala v svojih odnosih z Združenimi državami.

Predstavljam si, da imate tudi poslanci v okviru čezatlantskega dialoga med zakonodajnima telesoma priložnost za zagovor takih načel.

Prepričan sem, da je Evropska unija izpolnila svoj del dogovora z Združenimi državami, ki je zapisan v prej omenjeni skupni izjavi. Nekatere države članice so že privolile v sprejem nekdanjih ali sedanjih zapornikov iz Gvantanama, trenutno število možnih sprejemov, povzeto iz napovedi držav, ki so svoje zmogljivosti opredelile tudi količinsko, in Švice, partnerice Evropske unije v schengenskem območju, pa znaša okoli 16.

Vsekakor veste, da je odločitev o sprejemu zapornikov iz Gvantanama seveda stvar posamezne države članice. Ministri za notranje zadeve držav članic EU so se sporazumeli o mehanizmu, s katerim lahko pomagamo združenim državam. Ves čas govorimo, da hočemo zaprtje zapora v Gvantanamu, ki pomeni očitno kršenje najbolj temeljnih človekovih pravic. Evropska unija mora torej zaprtje omogočiti s svojo pomočjo, kolikor nam to dopuščajo pravice. Pomeni seveda odločitve vsake države članice glede sprejema zapornikov. Ko je predsednik Obama nastopil svoj mandat, je bilo v centru za pridržanje 242 zapornikov, od takrat pa ga je zapustilo 44 zapornikov.

Ta center za pridržanje seveda pomeni resen problem v čezatlantskih odnosih. Skupna izjava o zaprtju centra predvideva, da česa podobnega v prihodnje ne bo več. Tak je seveda tudi namen vlade Združenih držav, k spremembi stališč in politike Združenih držav v zvezi z Gvantanamom pa je nedvomno prispevalo tudi stališče Evropske unije.

Kot smo že rekli, bi radi to je zapisano tudi v skupni izjavi Evropske unije in Združenih držav pučili tudi možnosti oblikovanja in sprejema svežnja skupnih načel Evropske unije in Združenih držav, ki bi lahko služila kot skupna referenčna točka v boju proti terorizmu, kar je tudi del skupne izjave.

Evropska unija si močno želi, da bi center za pridržanje v zalivu Gvantanamo trajno zaprl in pozdravlja vztrajanje predsednika Obame pri svoji zavezi, da bo center zaprl.

Paweł Samecki, član Komisije. Gospa predsednica, Evropska unija, vključno s Komisijo, dosledno poziva k zaprtju centra za pridržanje v zalivu Gvantanamo. Kot je že omenil minister, je Evropska unija vzpostavila dvotirni okvir za podporo zaprtja Gvantanama, prvič, s sklepom Sveta za pravosodje in notranje zadeve z dne 4. junija 2009 in priloženim mehanizmom za izmenjavo podatkov, in drugič, s Skupno izjavo Evropske unije in njenih držav članic ter Združenih držav Amerike o zaprtju centra za pridržanje v zalivu Gvantanamo in prihodnjem sodelovanju za boj proti terorizmu z dne 15. junija 2009.

Sklep Sveta in skupna izjava jasno navajata, da sodijo odločitve o sprejemu nekdanjih pripornikov in odločanje o njihovem pravnem statusu izključno v odgovornost in pristojnost države članice prejemnice ali drugih schengenskih držav. Nekdanji priporniki, sprejeti po tem programu, imajo pravico do rehabilitacije v državah članicah EU po njihovi zakonodaji.

V smislu omenjene izjave o zaprtju Gvantanama je predsednik Sveta dne 16. junija 2009 poslal pismo sopredsedniku delovne skupine ZDA za politiko centrov za pridržanje. To pismo je delovni dokument Evropske unije glede načel mednarodnega prava, pomembnih v boju proti terorizmu. Vsebuje tudi nedvoumno izjavo o zakonitih postopkovnih jamstvih, na primer možnosti pritožbe sodišču zaradi aretacije, pridržanja ali premestitve, ter prepovedi mučenja. O teh jamstvih smo podrobno razpravljali v okviru dialoga o boju proti terorizmu in mednarodnem pravu.

Komisija meni, da so ta jamstva v dialogu pomembna, saj prispevajo k boljšemu razumevanju, kako v boju proti terorizmu spoštovati načela pravne države in mednarodno pravo, vključno s pravom človekovih pravic, pravom o mednarodnih beguncih in mednarodnim humanitarnim pravom. Kot sem že omenil, Evropska unija nasprotuje smrtni kazni in je v posameznih primerih že posredovala proti njeni izvedbi pri tretjih državah, tudi pri Združenih državah. Komisija bo preučila potrebne ukrepe, če bo kateri od nekdanjih pripornikov iz Gvantanama na ameriškem sodišču ali pred vojaško komisijo obsojen na smrt. Evropska komisija ceni dosedanje ukrepe predsednika Obame za zaprtje Gvantanama in upa, da se bo proces nadaljeval.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, v imenu skupine PPE. (ES) Gospa predsednica, gospod López Garrido, komisar, najprej bi rad poudaril, da je Evropski parlament svoje mnenje o položaju zapornikov v Gvantanamu izrazil že večkrat, v različnih resolucijah.

V svojem nastopnem govoru se je predsednik Obama zavezal, da bo center za pridržanje Gvantanamo zaprl v enem letu. Ta rok se je iztekel 22. januarja, dejstvo, da center še ni zaprt, pa je dokaz, da je v politiki obljubo lažje izreči kot izpolniti.

Kot je povedal predsedujoči Svetu, je osebni odposlanec predsednika Obame obiskal Evropsko unijo, se srečal z našim predsednikom in s predstavniki več držav članic ter nas zaprosil za sodelovanje na podlagi niza predpostavk, ki jih je omenil komisar. Ena od predpostavk je, da je problem dediščina prejšnje vlade Združenih držav in da Evropska unija sicer mora sodelovati, vendar ob posebnih zahtevah, še zlasti v zvezi z varnostjo držav članic Unije.

S tem v zvezi bi vas rad spomnil na odločitve nekaterih držav članic, vključno z državo, ki sedaj predseduje Svetu, to je moja domovina. Predstavnik španskega predsedstva bi rad vprašal, ali razmišlja o kakih dodatnih ukrepih za uskladitev odzivov držav članic na težave, do katerih je prišlo še zlasti v Jemnu, ali pa namerava odločitev o tem prepustiti suverenemu odločanju posameznih držav članic in njihovih ministrov za pravosodje in notranje zadeve.

Še zadnje vprašanje, gospa predsednica: ali je res, da je bilo 100 od 190 preostalih zapornikov poslanih v domače države ali tretje države, štiridesetim pa bodo sodila sodišča Združenih držav? Tako torej ostane 50 zapornikov, ki jih ne bodo izpustili, ker sicer ni zadostnih dokazov za njihovo obsodbo, zaradi tveganja, ki ga dejansko pomenijo, pa se je vlada Združenih držav odločila, da jih ne gre izpustiti. Komisijo in Svet bi rad vprašal, kaj menita o položaju teh 50 ljudi, ki jim ne bodo sodila sodišča Združenih držav.

Ana Gomes, v imenu skupine S&D. (PT) Gvantanamo je ustvarila Busheva administracija, ne bi pa ga mogla ustvariti brez pomoči svojih evropskih zaveznikov in molka Evropske unije. Zato mora Evropa ravnati v skladu s svojimi vrednotami in interesi ter storiti vse, da se to mračno poglavje v naši zgodovini zapre.

Podoba EU v svetu, čezatlantski odnosi, boj proti terorizmu in svoboda gibanja v schengenskem območju so to narekuje skupen in usklajen odziv Evrope na prošnjo za sprejem zapornikov iz Gvantanama. Naš odziv

pa zamuja in je omejen na dvostranske dogovore med Združenimi državami in nekaterimi državami članicami EU.

Šokantno je opazovati, kako se velike države, ki so bile s svojimi tajnimi izročitvami in tajnimi zapori Busheve sokrivke pri Gvantanamu, na primer Nemčija, Združeno kraljestvo, Italija, Poljska in Romunija, zdaj izogibajo svoji odgovornosti in se delajo gluhe za prošnje Obamove administracije. To je tema skupne zunanje in varnostne politike, ki bi jo morali v skladu s členom 24 Lizbonske pogodbe obravnavati ministri za zunanje zadeve Evropske unije, rešitev pa bi morala temeljiti na medsebojni politični solidarnosti držav članic.

Visoki predstavnici, ki ima po členu 30 Pogodbe zdaj pravico do pobude, je pripadla naloga predlagati in voditi pravo evropsko strategijo pomoči pri čimprejšnjem zaprtju Gvantanama in pomoči oproščenim osebam pri rehabilitaciji in ponovnem vključevanju v družbo, vključno s pravico do ponovne združitve družine.

Pohvaliti moram prispevek moje domovine, Portugalske, ki je prva ponudila pomoč Obamovi administraciji, pritegnila k pomoči tudi druge evropske partnerice in že sprejela ljudi, ki so po krivici trpeli večletno ujetništvo v Gvantanamu.

Sarah Ludford, v imenu skupine ALDE. Gospa predsednica, nekatere evropske vlade so aktivno sodelovale pri nezakonitih izročitvah, mučenju in nezakonitemu pridržanju. Nekatere so to podpirale iz ozadja. Nekatere druge so si zatiskale oči. Torej ne gre za zadeve, ki bi se dogajale „tam čez“. Zato se moramo z zadevo ukvarjati do konca.

Seveda poslanci že leta pozivamo k zaprtju Gvantanama, zato toplo pozdravljamo napoved predsednika Obame, razumemo pa tudi težave, ki jih ima z razvozlanjem štrene, ki mu jo je zapustil George Bush. Ob tem pa je skrajno moteče, da je v centru še vedno skoraj 200 ljudi. Prav tako toplo pozdravljamo sojenje ljudem, kakršen je Kalid Šejk Mohamed, pred zveznim sodiščem, ampak zakaj se to ni zgodilo že pred osmimi leti? Najboljši odziv na terorizem je kazenska ovadba.

Tudi v prihodnje bomo pritiskali na vlade EU, naj sprejmejo na rehabilitacijo še več zapornikov, v znak čezatlantske solidarnosti, pa tudi v znak kesanja za lastno sokrivdo, in ne bomo se pustili ustrahovati grožnjam Kitajske glede Ujgurov. Škoda, da Združene države ne morejo sprejeti nobenega od 17 Ujgurov na svojem ozemlju.

Eden od prebivalcev mojega volilnega okraja, Shaker Aamer, zakoniti rezident Združenega kraljestva, ki s svojo ženo Britanko in otroki Britanci živi v londonski četrti Battersea, že osem let brezpravno tiči v Gvantanamu. Videti je, da je žrtev birokratskega podajanja vročega kostanja, s katerim ga morda vladi ZDA in Združenega kraljestva skušata pregnati v prvotno domovino, Savdsko Arabijo. On osebno in njegovi sojetniki so žrtve mučenja, ki ga izvajajo ne le tajni agentje ZDA; ampak tudi tajni agentje Združenega kraljestva. Izgon bi bil zelo prikladna rešitev, da ne bi mogel pričati o tem mučenju na britanskem sodišču.

Kot sem že rekla, pozdravljamo napore za zaprtje Gvantanama, nasprotujemo pa vojaškim komisijam in drugim zlorabam. Menimo tudi, da mora Evropa narediti več.

Heidi Hautala, v imenu skupine Verts/ALE. (FI) Gospa predsednica, gospod López Garrido, visoki predstavnik Združenih držav, ki ste ga omenili, je imel med nedavnim obiskom v Bruslju tudi srečanje s poslanci Evropskega parlamenta.

Parlament lahko s spodbujanjem držav članic seveda precej prispeva k poenotenju naše politike v zvezi z zapiranjem Gvantanama. Gvantanamo je še vedno kričec simbol krivice in njegovo zaprtje je seveda tudi v interesu Evropske unije.

Izrazili smo mnenje, ki ga je Evropski parlament zapisal tudi v svoji resoluciji lanskega februarja. Obiskovalcem smo tudi povedali, da se ne želimo pogovarjati samo o tem, kam namestiti zapornike iz Gvantanama, pač pa obenem tudi razpravljati z Združenimi državami o možnostih temeljite reforme njihove politike ravnanja z zaporniki in kazenskega zakonika v skladu z načeli pravne države.

Gospod López Garrido, komisar, upam, da boste to pobudo vzeli resno in o njej razpravljali s predstavniki ZDA v okviru omenjenega dialoga.

Na koncu bi rada povedala še to, da mora Evropska unija nujno razčistiti tudi s svojo vpletenostjo v tajne aretacije in centre za pridržanje. Rada bi omenila pomembno delo, ki ga je opravil naš kolega gospod Coelho

v prejšnjem parlamentarnem obdobju. To delo moramo nadaljevati, saj Evropska unija še do danes ni pojasnila vloge držav članic pri nezakonitih aretacijah in centrih za pridržanje na ozemlju EU.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine ECR. (PL) Gospa predsednica, v zvezi z izjavo moje predgovornice bi rad poudaril, da dejansko ni nikakršnih trdnih in konkretnih dokazov o obstoju centrov za pridržanje in zaporov, ki bi jih imela CIA v nekaterih evropskih državah, vsaj ne na Poljskem. V Evropskem parlamentu spet, kot že nekajkrat v zadnjih letih, govorimo o Gvantanamumu. Rad bi poudaril, da smo o tem govorili tudi že v času mandata gospoda Baracka Obame, torej problema ne moremo pripisati izključno grozni in hudobni administraciji Georgea Busha mlajšega. Videti je, da so zadeve nekoliko bolj zapletene. To pravim zato, ker je predstavnik Sveta in španskega predsedstva omenil, da Američani v resnici še niso izpolnili vseh svojih obljub.

Na koncu bi rad še dodal, da je zelo pohvalno, da se Evropska unija zavzema za človekove pravice. Ne pozabimo pa tudi na žrtve ~~bre~~ teroristov.

Predsednica. Gospod Czarnecki, ali sprejmete vprašanje gospe Hautala?

Ryszard Czarnecki (ECR). (PL) Gospa predsednica, omenil sem izjavo spoštovane kolegice iz skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze, ki je govorila pred menoj.

Heidi Hautala (Verts/ALE). (FI) Gospa predsednica, gospodu Czarneckemu verjetno ni znano, da je dne 22. decembra 2009 ena od evropskih vlad prvič priznala, da je bil na njenem ozemlju tak tajen center za pridržanje. To je bila izjava litovskega parlamentarnega odbora, da je imela CIA med vojno proti terorizmu zapor take vrste na ozemlju Litve.

Veseli me, da je litovska vlada na to odkritje energično reagirala.

Ryszard Czarnecki (ECR). Gospa predsednica, zahvaljujem se spoštovani poslanki za opombo, rad bi jo pa obvestil, da sem predstavnik Poljske, ne Litve.

Helmut Scholz, v imenu skupine GUE/NGL. (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, izrecno pozdravljam ponovno razpravo Evropskega parlamenta o takojšnjem zaprtju mučilnega zavora v zalivu Gvantanamu in podpiram besede ter stališča vseh kolegov poslancev, ki pozivajo k odločnemu ukrepanju Evropske unije in držav članic.

V resnici gre za problem čezatlantskega sodelovanja. V centru je bilo doslej priprtih več kot 800 ljudi iz več kot štiridesetih držav v nasprotju z Ženevsko konvencijo ~~bz~~ obtožnice, brez zagovornika, brez obravnave. Do nas prihajajo številna poročila o umorih, najhujših zlorabah in poniževanju pripornikov. Dosedanje oklevanje večine držav članic pri napovedovanju pripravljenosti sprejeti pripornikov iz zaliva Gvantanamu je po mojem mnenju sramotno in precej obžalovanja vredno, zato pozivam Komisijo, naj nemudoma predloži to vprašanje v ponovno obravnavo Svetu, vključno z razkritjem vloge, ki so jo imele evropske države pri nezakonitem pridržanju zapornikov.

Naj zaključim z naslednjo mislijo: uporaba zaliva Gvantanamu za mučilni zapor je očitno kršenje izvirnega sporazuma o najemu, zato bi se mi morali baronica Ashton in drugi člani Komisije, odgovorni za zunanjo politiko, verjetno pridružiti pri pozivu vladi Združenih držav, naj končno potegne črto pod to sramotno poglavje in vrne Gvantanamu Kubi.

Mike Nattrass, v imenu skupine EFD. Gospa predsednica, prihajam iz okrožja West Midlands, kjer so doma tako imenovani „tiptonski talibani“, ki so bili tudi pripti v Gvantanamu. Kot poslanec iz vrst UKIP moram seveda poudariti, da se mi zdi zaseganje ljudi in njihova deportacija v drugo državo na sojenje in zaporno kazen brez sodnega nadzora nesprejemljiv postopek. To je napad na svobodo, demokracijo, odgovornost naravne človekove pravice.

Lahko vam pokažem seznam britanskih državljanov, ki so bili zaprti na ta način, v umazane in neprimerne zapore, tega pa ni storila CIA s svojim programom izročitev, pač pa države članice EU po evropskem nalogu za prijetje, ki smo ga oblikovali v naši zbornici. To se je dogajalo v EU. Preden obsojamo ZDA, se raje pogledimo v ogledalo in spoznajmo svojo hinavščino.

Franz Obermayr (NI). (DE) Gospa predsednica, zapiranje Gvantamama je vsekakor znak priznanja Združenih držav, da so kršile človekove pravice, tudi v okviru boja proti terorizmu, in njihove želje, da bi to poglavje zaprle. Zato ta korak pozdravljam. Slovaška, Italija in še nekatere države članice so že oznanile svojo pripravljenost sprejeti pripornike. Po mojem mnenju moramo o tem razpravljati na evropski ravni, saj bi

po določbah Schengenskega sporazuma nekdanji zaporniki končali v kateri koli od držav članic. V bistvu pa si moramo najprej razjasniti tri zadeve.

Prvič ~~ito~~ ni niti sramotno niti obžalovanja vredno, gospod Scholz ~~az~~jasniti je treba varnostna tveganja za državo gostiteljico. Preiskati je treba tudi vse morebitne posebne zveze med pripornikom in zadevno državo članico. Končno in najbolj bistveno, najprej moramo natančno ugotoviti, zakaj teh pripornikov ne morejo sprejeti Združene države.

Carlos Coelho (PPE). (PT) Gospod López Garrido, komisar, Gvantanamo je bil ena od največjih napak Busheve administracije. Pomenil je kršenje mednarodnih konvencij, na primer Konvencije proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju in Konvencije proti prisilnim izginotjem, omogočal je samovoljno ravnanje, kršenje človekovih pravic, zapiranje nedolžnih ljudi in mučenje.

Predsednik Obama je popolnoma pravilno povedal, da je Gvantanamo nujno zapreti, da si bodo Združene države Amerike lahko pridobile nazaj moralno avtoriteto, ki so jo zapravile z uporabo izvensodnih sredstev v boju proti terorizmu. Predsednik Obama na svoj prvi dan v Beli hiši sprejel sklep o prekinitvi obravnav pred vojaškimi sodišči in o napovedi zaprtja baze v Gvantanamu. Glede na nepripravljenost Kongresa na sodelovanje naloga predsednika ni bila lahka.

V Evropskem parlamentu smo ves čas razdeljeni glede čezatlantske strategije, glede sramotnega zavora pa smo si precej enotni. Tudi v Svetu, ki je sicer globoko razdeljen glede iraške vojne, so bili ministri za zunanje zadeve enotni v zahtevi, da je treba Gvantanamno zapreti. Kot je že povedal gospod Salafranca Sánchez-Neyra, je več držav članic pripravljenih sprejeti nekdanje zapornike na svoja ozemlja: Francija, Portugalska, Irska, Belgija, Združeno kraljestvo in Madžarska. O sprejemu zapornikov iz Gvantana odloča vsaka država članica sama zase, odločitve pa bi morale biti evropsko usklajene. V Evropi brez državnih meja in s svobodo gibanja si morajo države članice izmenjevati podatke.

Gospod López Garrido, komisar, v skrbi zaradi zastojev v Ameriki bi rad vprašal naslednje: kako bi lahko po vašem mnenju Evropska unija še pomagala? Česa zaenkrat še ne delamo, pa bi lahko? In kaj po vašem mnenju onemogoča oziroma otežuje pomoč Evropske unije?

María Muñiz De Urquiza (S&D). (ES) Gospa predsednica, Gvantanamo je bil pravni in humanitarni odklon, verjetno najočitnejši primer enostranskih predstav Busheve administracije o svetovni družbi in mednarodnih odnosih ob popolnem preziranju mednarodnega prava. Po katastrofalnem Bushevem obdobju je treba marsikaj popravljati in predsednik Obama to počne.

zadev se je lotil pravilno že leto dni nazaj z napovedjo, da bo zaprtje Gvantana ena od njegovih prvih predsedniških odločitev, pogumna odločitev za obnovo legitimnosti Združenih držav pred svetom, pa tudi poteza dobre volje za muslimansko skupnost. Vendar je rok 22. januar, ki si ga je za zaprtje Gvantana zastavil sam, potekel, v centru pa je še vedno 192 zapornikov.

Če vlade Evropske unije res želijo vzpostaviti iskreno strateško partnerstvo, morajo podpreti odločite predsednika Obame, najboljša podpora pa je sprejem zapornikov oziroma pridržanih oseb iz Gvantana. Španija in druge države Evropske unije to počnejo na osnovi skupne izjave z dne 15. junija, ki smo jo že omenili in ki vzpostavlja skupen okvir za sprejem pripornikov.

Kljub temu, da gre tehnično za enostranske suverene odločitve posameznih držav članic, bi morale biti delovanje Evropske unije skupno, kot dokaz podpore skupnemu sklepu Evropske unije, ki ga je že večkrat zahteval Parlament, še zlasti pa Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu.

Gre za 50 zapornikov: tiste, ki so označeni kot primerni za izpustitev. Ta številka ne bi smela biti prevelika za sedemindvajseterico. Poleg sedanjih mehanizmov izmenjave podatkov med državami članicami EU in državami članicami schengenskega območja, ki sodelujejo pri sprejemu pripornikov, bi morali vzpostaviti tudi mehanizme za izmenjavo podatkov in izkušenj o primernih praksah vključevanja nekdanjih pripornikov v družbo.

Ivo Vajgl (ALDE). (SL) Najprej hvala obema predstavnikoma Sveta in Komisije za proaktivno stališče glede Gvantana. Gvantanamo je anomalija in je sramota od prvega dne, odkar so odprli ta zapor. Mogoče je bilo najti nekaj več razumevanja v času po šoku 11. septembra, vendar, od tedaj so minila leta, sramota se nadaljuje in v bistvu se nadaljuje blamaža vseh nas, ki verjamemo v vrednote zahodne civilizacije, kot je spoštovanje človekovih pravic in pravna država.

Danes zjutraj sem slučajno prebral spletno stran organizacije, ki je vladna organizacija, imenuje se Joint Task Force Guantanamo. Človek bi se nasmejal, če ne bi bilo preveč žalostno, kako opisujejo razmere v Gvantanamu: kot hotel s petimi zvezdicami in z vsem potrebnim udobjem. Tako da mislim, da je čas za to, da zaključimo: „Gospod Obama, zaprite to sramoto in nam prihranite očitek dvolednosti.“

Hélène Flautre (Verts/ALE). (FR) Gospa predsednica, tudi jaz upam, da bo Evropska unija storila vse, da bi spodbudila države članice, naj prevzamejo svoj del odgovornosti in poskrbijo za tiste med priporniki iz Gvantanama, ki so bili spoznani za nedolžne. Ti ljudje so žrtve in poskrbeti moramo za njihovo varnost na evropskih tleh.

Vsi pa vem, da zaprtje Gvantanama ne bo utišalo vprašanj v zvezi s človekovimi pravicami in bojem proti terorizmu, niti v Združenih državah niti v Evropi. Kot ste omenili, v Združenih državah protiteroristična zakonodaja še vedno dopušča neomejen pripor pred sojenjem in sojenje pred vojaškimi sodišči. No, kar se Evrope tiče, pa: zaporniki v Gvantanamo niso kar padli z neba. Prepričana sem, da je napaka, da te zadeve prikrivamo.

Gospa Hautala je po pravici omenila parlamentarno preiskavo v Litvi, ki se je zaključila 22. decembra. Zasluži vso našo pohvalo. Lahko nam je zgled. Mora nam biti zgled. Teh nezakonitih dejavnosti na evropskih tleh še nismo ustrezno presodili in mislim, da je to naloga Evropske komisije, naloga Sveta.

Te nezakonite dejavnosti, ki so privedle do vzpostavitve Gvantanama in pri katerih so polno sodelovale države članice, moramo vsestransko oceniti.

Rachida Dati (PPE). (FR) Gospa predsednica, najprej naj omenim, da smo pred kratkim izvedeli, da se center za pridržanje Gvantanamo ne bo zaprl v letu 2010, kot je bilo načrtovano, pač pa leta 2013. Drugimi besedami, ob izteku mandata predsednika Obame. Čeprav zapiranje traja dalj časa, kot je bilo načrtovano, smo lahko vseeno veseli, da teče naprej, saj bi ga prav lahko tudi povsem opustili. Zaprtje je odziv na željo, ki jo je izrazila Evropa. Ne moremo na eni strani leta in leta kritizirati Združenih držav zaradi centra v Gvantanamu, na drugi strani pa ne pokazati dovolj volje in ambicij za reševanje tega problema.

Pred kratkim sem se sestala s pravosodnim ministrom Združenih držav Ericom Holderjem; pojasnil mi je obseg te naloge, obenem pa tudi orisal veliko željo in potrebo Združenih držav po podpori držav članic Evropske unije. Podpora zajema tudi pomoč pri zapiranju centra za pridržanje s sprejemom nekaterih pripornikov v Evropi. Združenim državam moramo torej usklajeno pomagati, da bodo lahko zaprle ustanovo, ki ji Evropejci nasprotujemo že vrsto let.

Katarína Neveďalová (S&D). (SK) Zakaj bi morala Evropska unija prevzemati nase posledice ameriške politike? Preprosteje bi bilo pozvati Ameriko in njenega predsednika, ki zdaj izpolnjuje svojo predvolilno obljubo. Pčemer ga, mimogrede, podpirajo številni vodilni politiki. Ta velik in nesrečen problem rešita sama. Vendar ima tudi Evropska unija mnogo skupnega s problemom. Teroristi so v preteklih letih grozili in napadali tudi EU in še vedno grozijo celemu svetu, katerega del je tudi EU. Smo res že pozabili na londonsko podzemno železnico, Nemčijo, Nizozemsko, Španijo in ducate drugih spodletelih poskusov teroristov? Z Ameriko smo v istem čolnu. Problem zadeva nas vse.

V tem trenutku bi se morali posvetiti predvsem temu, kako preprečiti in odpraviti negativne posledice pripora na te ljudi, kako jim pomagati pri vključevanju v družbo, da se bodo lahko vrnili v normalno življenje in uživali človeka dostojno življenje s svojimi družinami.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE). (ES) Gospa predsednica, rad bi podčrtal misel, ki jo je pravkar izrekla gospa Flautre. Nujno moramo pomagati predsedniku Obami pri zapiranju Gvantanama. Zaprtje že dolgo zahtevamo in zdaj moramo v Evropski uniji dokazati svojo podporo in sprejeti ljudi, za katere nas Obamova administracija prosi, naj jih sprejmemo.

Seveda pa pri tem ne smemo pozabiti, da je ta zapor lahko deloval v veliki meri tudi ob podpori Evrope. Zato nosimo del zgodovinske odgovornosti, ki je nikakor ne smemo tajiti. Pri zapiranju Gvantanama moramo pomagati, ker moramo prevzeti nase odgovornost kot Evropejci, saj je zaprtje tudi odgovornost Evrope.

Evropa si je dolgo zatiskala oči, na primer pri letalskih prevozi. Ko je bil še predsednik portugalske vlade, je sedanji predsednik Evropske komisije odobril in dovolil prelete letal čez portugalsko ozemlje na poti v Gvantanamo. Gospe in gospodje v Svetu in v Komisiji, te zgodovinske odgovornosti se nikakor ne smemo otesati.

Georgios Papanikolaou (PPE). (EL) Gospa predsednica, upravičeno smo si enotni, da moramo praktično podpreti odločitev Združenih držav Amerike o zaprtju centra za pridržanje Gvantanamo, in seveda pozivamo države članice Unije, naj sprejmejo pripornike.

Splošno priznано je, da je bil Gvantanamo napaka Združenih držav Amerike v boju proti terorizmu. Poskrbeti pa moramo, da takih napak v prihodnje ne bo več, še zlasti ne v Evropi. Žal pa poročilo, ki ga bo kmalu, v marcu 2010, predstavil Svet za človekove pravice OZN, vzbuja resne sume o praksi tajnega pripiranja osumljencev v državah članicah Evropske unije, na primer v Veliki Britaniji, na Poljskem in v Romuniji.

Ne moremo na eni strani obsojati takega ravnanja in pozdravljati zapiranja Gvantanama, na drugi strani pa dopuščati podobno ravnanje, češ da ne pomeni tako resnega problema. Soočiti se moramo s svojo odgovornostjo.

Janusz Władysław Zemke (S&D). (PL) Gospa predsednica, rad bi začel pri tem, kar je omenil moj predgovornik. Gospod Papanikolaou, kategorično ste trdili, da smo imeli v Evropi, tudi na Poljskem in v Romuniji, nezakonite zapore. Kot Poljak moram povedati, da ni nikakršnih trdnih dokazov o obstoju takih zaporov na Poljskem. To je moja prva opazka. Zdaj pa še druga opazka: menim, da med člani zbornice ni nikakršnih nesoglasij o tem, ali naj se Gvantanamo zapre ali ne. Zelo jasno pa je, da bo zapiranje Gvantanama hudo zapleten proces in da nihče zares ne želi pomagati pri tem. Vprašati se moramo, kaj lahko storimo glede tega. Rad bi zastavil naslednje vprašanje: ali je že prišlo do kakšnih sprememb pri pogojih bivanja in tehnikah zasliševanja pripornikov? V centru so uporabljali že različne postopke ožitiskanja glav pripornikov pod vodo do odrekanja spanja več noči zapored. Ali smo lahko prepričani, da takih postopkov ne uporabljajo več?

Krisztina Morvai (NI). (HU) Veseli me, da je toliko kolegov poslancev povzdignilo glas proti grobim kršitvam človekovih pravic v Gvantanamu v imenu boja proti terorizmu. Vaš gnev pa bom lahko jemala resno le, če se boste na podlagi mojih stalnih zahtev končno zavezali raziskati vprašanje Gvantanama, ki ga imamo v sami EU, na Madžarskem. Naj še enkrat ponovim, da imamo na Madžarskem dvanajst oseb, ki so pod obtožbo terorizma v priporu že skoraj leto dni, v enako slabih razmerah in ob enakem kršenju procesnih pravic kot priporniki v Gvantanamu. Kolege poslance bi rada prosila, naj z dvigom rok pokažejo, koliko jih je pripravljenih zadevo vzeti resno in sodelovati pri podrobni preiskavi. Gospa predsednica in kolegi poslanci, čakam na vašo potrditev z dvigom rok.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. (ES) Gospa predsednica, rad bi se posvetil dvema opazkama med razpravo: opazki gospoda Salafrance in opazki gospoda Scholza.

Prva opazka zadeva Jemen. Kar zadeva Jemen, mi ni znano, da bi bila že sprejeta ali da bi se pripravljala kakšna konkretna odločitev v zvezi z zaporniki, ki so prišli iz Jemna in so trenutno v Gvantanamu. Razmere v Jemnu so bile opisane v sklepih prvega srečanja Sveta za zunanje zadeve v zgodovini Unije. Doslej smo imeli le en redni sestanek Sveta za zunanje zadeve, dne 25. januarja, njegovi sklepi pa pozivajo Jemen k programu globljih političnih reform, vprašanje Gvantanama pa v njih ni omenjeno. Seveda te sklepe podpiramo, podpiramo pa tudi konferenco, ki je bila 27. januarja v Londonu.

Kar zadeva opazko gospoda Scholza o statusu zaliva Gvantanamo in možnosti spremembe statusa, pa to vprašanje ureja mednarodna pogodba med Združenimi državami in Kubo iz leta 1903. Torej je to dvostransko vprašanje med Kubo in Združenimi državami.

Prepričan sem, da vlada splošno soglasje, da zapor v Gvantanamu pomeni resno kršitev človekovih pravic in pravni odklon, ki ga ne moremo dopuščati, ki se ne sme ponoviti in ki ga Evropska unija že ves čas močno kritizira. Prav zato želimo sodelovati s predsednikom Združenih držav, ki je sklenil pogodbo Gvantanama končati in zapor zapreti. Ne samo to, sklenil je tudi sprožiti revizijo politike zaporov v Združenih državah.

To pomeni trdno utemeljitev poziva gospoda Vajgla, naj se zapor zapre kot groba kršitev človekovih pravic, in podobnih misli drugih govornikov v razpravi. Poleg tega menim, da je na splošno, ne glede na to, ali človekove pravice kršijo drugod po svetu ali v Evropi, treba take pojave obsoditi in poskrbeti, da do njih ne bi več prišlo. To pravim v zvezi z govorom gospoda Nattrasa, saj sem prepričan, da soglaša, da v Evropi nimamo ničesar, kar bi bilo podobno zaporu v Gvantanamu.

Evropska unija in Združene države so zadevo temeljito pretresle. Omenil sem izjavo z dne 15. junija lanskega leta, s katero so se Združene države in Evropska unija zavezale k utrjevanju človekovih pravic in boju proti terorizmu. To zadeva kršitve človekovih pravic z zaporu Gvantanamo, pa tudi nujnost popolnega spoštovanja

svoboščin, temeljnih pravic in zakonitosti v boju proti terorizmu. Tega se moramo držati. Zato popolnoma soglašam z besedami gospoda Coelha o pomenu prispevka Evropske unije pri tem.

Ne govorimo pa samo o sklepu Združenih držav, da zaprejo Gvantanamo, in vseh problemih v zvezi s tem, ki sem jih omenil v uvodnem govoru. Ugotavljamo tudi, da se je predsednik Obama lotil resničnega preloma s preteklostjo. To pomeni povsem nov začetek, ne le pri Gvantanamu, pač pa pri vseh praksah, povezanih z njim. To je, menim, popolnoma jasno iz ukrepov, ki jih je sprejel predsednik Obama.

Ukinil je tajne pripore, ki jih je imela CIA, in ukazal, da je treba v prihodnje vse zapornike v Združenih državah prijaviti pri Mednarodnem odboru Rdečega križa. Ukinil je „poostrene“ postopke zasliševanja, ki jih je uporabljala CIA. To pomeni, da ameriški zasliševalci ne morejo več uporabljati pravnih mnenj o mučenju in postopkih zasliševanja, ki so jih začeli uporabljati v opravičilo po 11. septembru; tudi to pomeni povsem nov začetek. Ponovno preučujejo tudi politiko premeščanja in jo usklajujejo z mednarodnim pravom.

Te stvari pozdravljamo in to smo zapisali tudi v skupni izjavi. Pozdravljamo temeljito revizijo politik pridržanja, premestitev, sojenja, zasliševanja in boja proti terorizmu v Združenih državah. V izjavi smo zato izrecno priznali zavezo Združenih držav k preučitvi vseh vprašanj v zvezi z varnostjo in k obsežni reviziji politik na tem področju na podlagi odloka predsednika Obame z dne 22. januarja 2009.

Mislim, da je to treba poudariti. Da jim bo uspelo, moramo sodelovati tudi mi, kot je izrecno omenila gospa Muñiz de Urquiza: sodelovati z Združenimi državami. Evropa je ta zapor velikokrat obsodila, zato mora Evropa sodelovati po svojih močeh, seveda ob upoštevanju dveh omejitev. Ena omejitev zadeva Združene države, saj pri tej zadevi veljata zakonodaja Združenih držav in suverenost Združenih držav. Druga omejitev pa je, da o sprejemu pripornikov iz Gvantanama suvereno odločajo države članice Evropske unije.

Seveda je predsedstvo Sveta izrecno za sodelovanje in spodbujanje sodelovanja, ob upoštevanju pravice vsake države in vsakega državljana do varnosti, kar je torej drugo načelo, ki ga moramo upoštevati. Zato moramo, kot je rekla gospa Gomes, spodbujati sodelovanje med Združenimi državami in Evropsko unijo, pa tudi sodelovanje med državami članicami Unije.

Pri tej zadevi moramo sodelovati med seboj, gojiti moramo dialog, in del dialoga mora biti posvečen širšim vprašanjem, ki ne zadevajo samo Gvantanama. Eno od teh vprašanj ste nekateri govorniki tudi omenili, na primer gospa Hautala in gospod Czarnecki: vprašanje žrtv. Menim, da je to eno od področij dialoga, ki bi ga morali vzpostaviti z Združenimi državami. Menim, da je dialog o žrtvah terorističnih dejanj vprašanje, ki ga bomo morali v prihodnosti urediti, vsekakor pa poglobljen dialog o tem vprašanju z Združenimi državami že teče.

Za zaključek bi rad povedal, da ima Evropska unija zelo jasno stališče o vprašanju Gvantanama, in sicer se zavzema za zaprtje tega zapor. Evropska unija zelo jasno zagovarja stališče, da nikakršne okoliščine ne morejo upravičiti kršenja temeljnih svoboščin, obenem pa zagovarja boj proti terorizmu in sodelovanje z Združenimi državami. To so verodostojna stališča, saj ugotavljamo nedvomno korenito spremembo, korenit prelom s preteklostjo pri politiki Združenih držav in predsednika Obame v boju proti terorizmu in vrsti drugih politik na področjih pridržanja, premestitev in zasliševanja. To je stališče, ki ga moramo krepiti in pomagati utrjevati. Svet torej izrecno zagovarja sodelovanje z Združenimi državami na poti k cilju, ki je naš skupen cilj, to je k trajnem zaprtju zapor v Gvantanamu.

Paweł Samecki, član Komisije. Gospod predsednica, najprej bi rad ponovil, da je zaprtje centra za pridržanje v Gvantanamu gotovo v interesu prav vseh nas v Evropski uniji in da, kot sem že omenil, Komisija v kratkem pričakuje nadaljnje korake ameriške administracije pri zapiranju Gvantanama.

V komentar k nastopu gospoda Scholza bi rad ponovno poudaril, da glavno odgovornost za Gvantanamo nosijo Združene države. Komisija pa je tudi mnenja, da bi tudi mi, Evropska unija, morali po svojih močeh pomagati pri reševanju tega problema in da je Obamova administracija že naredila nekaj pomembnih korakov pri tem. Omenil jih je minister.

Na vprašanje gospoda Zemke naj povem, da je Obama ukinil uporabo postopkov in tehnik poostrenega zasliševanja in ta korak pozdravljamo.

Kar zadeva vprašanje gospoda Salafrance Sánchez-Neyre o 50 pripornikih, o katerih usodi še ni odločitve, verjamemo, da bo administracija ZDA nadaljevala reševanje teh 50 primerov in jih rešila podobno, kot je rešila dosedanje.

Komisija še ni prejela poročila delovne skupine, zato vam ne moremo posredovati podrobnosti, na splošno pa želimo zagotoviti pravičen postopek za vse.

In končno, menimo, da bi morali tudi v prihodnje podpirati usklajeno ravnanje EU, in Parlamentu bomo hvaležni za prispevke in napore v tem smislu.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

12. Glavni cilji za konferenco pogodbenic konvencije CITES (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o:

vpšanju za ustni odgovor Svetu o glavnih ciljih za konferenco pogodbenic konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) v Dohi 13.-25. marca 2010, ki ga je predložil Jo Leinen v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (O-0145/2009 – B7-0003/2010), in

vpšanju za ustni odgovor Komisiji o glavnih ciljih za konferenco pogodbenic konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) v Dohi 13.-25. marca 2010, ki ga je predložil Jo Leinen v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (O-0146/2009 – B7-0004/2010).

Jo Leinen, avtor. (DE) Gospa predsednica, gospa predsedujoča Svetu, gospod Samecki, leto 2010 je mednarodno leto biotske raznovrstnosti in EU pripravlja novo strategijo za biotsko raznovrstnost, z drugimi besedami, za varstvo rastlin in živali na območju Evropske unije. Prepričljivost Evropske unije bi se lahko znatno okrepila, če bi tudi na mednarodni ravni sodelovali pri varstvu ogroženih rastlinskih in živalskih vrst ter podpirali taka prizadevanja.

Priložnost za to bo 15. konferenca pogodbenic konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) naslednji mesec v Dohi. EU mora nastopiti kot zaščitnica vseh rastlinskih in živalskih vrst, ki so iz različnih razlogov, še zlasti pa zaradi prekomernega izkoriščanja ali uničevalnega ali nezakonitega ravnanja, ogrožene ali jim grozi celo izumrtje. Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane je podrobno razpravljal o tej zadevi in bo na jutrišnjem plenarnem zasedanju vložil predlog priporočila, zelo veseli pa bi bili, če bi lahko ta priporočila podprla tudi Svet in Komisija.

Zaradi omejenega časa bom naštel le nekaj primerov vrst, ki potrebujejo visoko ali celo še višjo stopnjo zaščite. Prvi primer je afriški slon. Odločno nasprotujemo umiku te živali iz Dodatka I v Dodatek II. Prepoved mednarodne trgovine, še zlasti s slonovino, mora ostati v veljavi tudi v prihodnje. Drugi primer je azijski tiger. Ta vrsta je na robu izumrtja, zato zahtevamo strožjo ureditev zaščite pri številnih pogodbenicah konvencije, še zlasti pa preprečitev nezakonite trgovine z njihovimi deli in izdelki. Vemo, da je Azija velik trg za kosti in dele tigra, to pa ogroža obstoj živali. Tretji primer je zaščita severnega medveda. Podnebne spremembe ogrožajo življenjski prostor te vrste, obenem pa narašča tudi trgovina z deli telesa severnega medveda. Zato zagovarjamo prerazvrstitev severnega medveda iz Dodatka II v Dodatek I. Rad bi omenil še zaščito različnih vrst morskega psa. Mnoge vrste morskega psa ogroža prelov, še zlasti atlantskega morskega psa in trneža, ogrožene pa so tudi druge vrste morskega psa.

Do te točke soglašamo. Zdaj pa prihajam do spornega vprašanja. Sporna je razvrstitev navadnega tuna, ki živi v Sredozemskem morju in Atlantiku. Gospe in gospodje, znana so nam priporočila ad hoc delovne skupine FAO, naj ostane navadni tun v Dodatku II. Znan pa nam je tudi predlog znanstvenega odbora CITES, naj se navadni tun prerazvrsti v Dodatek I. Podlaga za tak predlog so podatki, ki razkrivajo, kaj se dogaja s to vrsto. Stalež navadnega tuna je med letoma 1957 in 2007 upadel za 75 %, od tega samo v zadnjih desetih letih za 60,9 %. Ogroženost te ribe se stopnjuje, in sicer vedno hitreje, zato nas je bila velika večina v Odboru mnenja, da bi morali to vrsto uvrstiti v Dodatek I.

To pomeni samo omejitve in prepovedi za mednarodne ribiške flote, ne pa za lokalni ribolov. Tako bi lahko mali lokalni ribiči to ribo lovili še naprej, njena ohranitev v ekosistemu pa je vsekakor pomembnejša od splošne dostopnosti sušija ali sašimija. Glede tega nismo dosegli soglasja. Gledati moramo dolgoročno in primerno zaščititi navadnega tuna z uvrstitvijo v Dodatek I.

Silvia Iranzo Gutiérrez, predsedujoča Svetu. (ES) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v veliko čast mi je, da sem danes tu v imenu predsedstva Sveta. Zelo sem vam hvaležna za vaše zanimanje za bližajočo se

konferenco pogodbenic Konvencije CITES o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, ki je potekala od 13. do 25. marca v Dohi v Katarju.

Svet meni, da je Washingtonska konvencija temeljni instrument za zaščito rastlinskih in živalskih vrst, ki jim grozi izumrtje. Zato moramo aktivno prispevati k ohranitvi Konvencije CITES kot učinkovitega orodja in njegovih dveh ciljev, ohranitve in trajnostnega upravljanja z naravnimi viri.

V tem smislu velja poudariti, da Evropska unija uporablja mnogo strožje predpise od same Konvencije in pri ohranjanju biotske raznovrstnosti oziroma omejevanju njenega zmanjševanja uporablja načelo previdnosti.

Bližnja konferenca pogodbenic v marcu v Dohi, imenovana „COP XV“, bo odlična priložnost za razpravo o vrsti predlogov sprememb razvrstitve rastlinskih in živalskih vrst v dodatke h Konvenciji glede na stopnjo ogroženosti, in o drugih predlogih za izboljšanje izvajanja in spoštovanja Konvencije.

Evropska unija bo na konferenci pogodbenic delovala konstruktivno in zelo me zanimajo pogledi Parlamenta na različna odprta vprašanja.

Z zanimanjem smo spremljali razpravo v parlamentarnem Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane pri pripravi resolucije o strateških ciljih Evropske unije na konferenci, o kateri boste, kolikor vem, glasovali jutri.

Povedati moram, da Svet od Komisije še pričakuje predlog stališča Evropske unije o dokumentih in predlogih, predloženih v razpravo in sprejem na konferenci pogodbenic. Zato vam v tem trenutku težko podrobno odgovorim na zastavljena vprašanja.

Takoj po prejemu predloga Komisije bo špansko predsedstvo Sveta poskrbelo za njegovo preučitev in sprejem ustreznih sklepov še pred začetkom konference pogodbenic. Ko bo stališče Sveta sprejeto, bo špansko predsedstvo o njem obvestilo tudi Parlament.

Tako kot na dosedanjih konferencah pogodbenic konvencije CITES bodo države članice skupno zagovarjale stališča, dogovorjena v Evropski uniji, in poskrbele, da bodo sklepi skladni s politikami Unije.

V tem smislu je pomembno poudariti, da bi morale vse spremembe v dodatkih k CITES temeljiti na merilih, ki jih predpisuje konvencija in ki upoštevajo ohranitveno stanje zadevne vrste.

Take spremembe bi morale upoštevati tudi pomen nadzora v okviru CITES pri izboljševanju ohranitvenega stanja, zmanjševanju nepotrebnih upravnih obremenitev in usmerjanju virov neposredno na območja, kjer so problemi ohranitve najbolj pereči.

Tudi ta konferenca pogodbenic konvencije CITES bo morala sprejeti ključne odločitve o zaščiti vrst, ki jih ogroža prekomerno izkoriščanje, ki ga včasih spodbuja tudi mednarodna trgovina.

Evropska unija mora poskrbeti, da bo konvencija ostala osrednji instrument za ohranjanje in trajnostno upravljanje dragocenih prostoživečih rastlinskih in živalskih virov.

Predsedstvo se bo v sodelovanju z državami članicami in Komisijo udeležilo konference v Dohi v tem duhu in si bo konstruktivno prizadevalo za njen uspeh.

Pričakujem vaša mnenja, gospe in gospodje, glede ciljev, ki jih moramo zagovarjati na 15. konferenci pogodbenic konvencije CITES, in vaša mnenja bom prenesla Svetu. Znano mi je, da ima Parlament podpira udeležbo Sveta na konferenci s skupnim ciljem, naj konvencija CITES tudi v prihodnje pomembno prispeva k trajnosti našega planeta, v prid nam in v prid prihodnjim generacijam.

Paweł Samecki, član Komisije. Gospod predsednica, bližnja 15. konferenca pogodbenic je v resnici enkratna priložnost za izboljšanje ohranitvenega stanja in zaščite široke palete vrst, ki jih ogroža trgovina.

Evropska unija je eden od glavnih trgov izdelkov iz prostoživečih živali in rastlin. Zato je še posebej odgovorna za trajnostno trgovino s tem izdelki in za uveljavljanje čvrstih mednarodnih pravil na tem področju prek konvencije CITES.

Ena od prednostnih nalog Komisije je skrbeti, da mednarodna trgovina ne ogroža preživetja ogroženih rastlinskih in živalskih vrst. V tem smislu ima EU vodilno vlogo v konvenciji CITES in jo bo imela tudi na bližnji konferenci. Komisija bo v naslednjih dneh sprejela predlog stališč EU za to srečanje. Nato bo skupno stališče EU sprejel Svet.

V razgovorih z državami članicami bo Komisija zagotovila, da bo končno skupno stališče podpiralo ambiciozne in znanstveno utemeljene ukrepe. Prad bi se zahvalil tudi Parlamentu za stališče o najpomembnejših vprašanjih, ki jih bo obravnavala konferenca pogodbenic CITES. Resolucija vsebuje sporočilo, ki ga bomo morali upoštevati.

Čeprav podrobno stališče Evropske unije še ni dokončno oblikovano, vam lahko razložim načela in prednostna področja, ki bodo pomenila naše smernice o najbolj občutljivejših vprašanjih na dnevnem redu konference v Dohi.

Prvič, Evropska komisija meni, da je konvencija CITES ustrezen instrument za urejanje trgovine z vsemi vrstami, ki so ogrožene zaradi trgovine. To velja za vse vrste, kopenske in morske, ne glede na to, ali so povezane s pomembnimi poslovnimi interesi ali ne.

V tem smislu je Evropska unija vložila predlog za ureditev trgovine z dvema vrstama morskih psov: atlantskega morskega psa in trneža. Po desetletjih prelova je morskim psom nujno zagotoviti zaščito, ki si jo zaslužijo.

Uvrstitev v Dodatek II k CITES bo pomenil konec proste mednarodne trgovine z izdelki iz morskih psov, ki je eno od glavnih gonil lova nanje. Po uvrstitvi na seznam bo mogoča samo trgovina z izdelki, pridobljenimi v skladu z načeli trajnostnega gospodarjenja s staležem.

Evropska unija predlaga ureditev zaščite v okviru CITES za tigra, ki spada med najbolj ogrožene vrste na svetu. Leto 2010 je mednarodno leto tigrov in je tako odlična priložnost za okrepitev obstoječih mehanizmov CITES za neusmiljen boj proti nezakoniti trgovini s to vrsto in večjo preglednost zaščite populacije tigra v državah na območju njegove razširjenosti.

Rad bi bežno omenil še nekaj pomembnih predlogov, ki jih je jasno opredelil tudi Parlament. Prvi zadeva navadnega tuna. Ponoviti moram, da končnega stališča pri tem vprašanju še nimamo. Lahko pa vam povem, da je Komisija zaskrbljena nad sedanjih staležem in da si zelo prizadeva oblikovati predlog, ki bi pripomogel k ustrezni rešitvi tega problema na mednarodni ravni. V končnem stališču Komisije bodo upoštevani najnovejši znanstveni podatki o staležu in sklepi sestanka Mednarodne komisije za ohranitev tunov v Atlantiku v novembru lanskega leta.

Drugo vprašanje zadeva slone in trgovino s slonovino. To je v okviru CITES že staro in sporno vprašanje, zlasti med afriškimi državami samimi. Komisija je zelo zaskrbljena nad velikim obsegom divjega lova na slone in nezakonite trgovine s slonovino v zadnjem času.

Zaščito slonov moramo okrepiti, Komisija pa ne bo podprla nobene rešitve, ki bi lahko pomenila tveganje povečanja obsega divjega lova. V tem smislu smo prepričani, da ne bi bilo prav na prihajajoči konferenci pogodbenic sprejeti sklepa o obnovitvi trgovinske menjave slonovine.

Menimo tudi, da bi bilo treba predloge za umik nekaterih populacij slona iz Dodatka I v Dodatek II k CITES objektivno ovrednotiti po pravilih, dogovorjenih v okviru te konvencije.

Dovolite mi še nekaj besed o predlogu ZDA v zvezi s prepovedjo mednarodne trgovine s polarnimi medvedi. Vsem je znano, da pomeni taljenje arktičnega ledu hudo grožnjo preživetju te živalske vrste. Problem je treba reševati najprej in predvsem z ambiciozno politiko na področju podnebnih sprememb in menim, da je EU jasno pokazala pravo pot pri tem. Mislimo, da bi veljalo preveriti tudi možnosti ublažitve drugih groženj tej vrsti. Obseg mednarodne trgovine je sicer omejen, vseeno pa pomeni dodaten pritisk na vrsto. Naše končno stališče bo odvisno od tega, koliko bodo ukrepi, ki jih predlagajo ZDA, v resnici koristni za ohranitev vrste.

In končno, kar zadeva korale, ni dvoma, da je obseg nabiranja rdečih in rožnatih koral v številnih delih sveta prevelik. Na zadnjem srečanju CITES leta 2007 je Evropska unija podprla predlog Združenih držav o ureditvi mednarodne trgovine z obema vrstama, takemu predlogu ZDA pa se bomo pridružili tudi na konferenci COP15. Mislim, da bi morala Evropska unija pri podpori takega predloga vztrajati, saj razpoložljivi podatki ne kažejo nikakršnega izboljšanja stanja. Rad bi tudi poudaril, da ureditev trgovine ne bi pomenila prepovedi trgovine, pač pa samo zagotovila, da bi bila trgovina trajnostna.

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

Sirpa Pietikäinen, v imenu skupine PPE. Gospodpredsednik, kar zadeva sprejemanje odločitev v okviru CITES; trdno verjamem, da bi morali odločati pregledno in izključno na podlagi zanesljivih znanstvenih

podatkov. To je bilo vodilo pri pripravi resolucije Parlamenta o severnih medvedih, slonih, tigrh, velikih azijskih mačkah in morskih psih.

Rada pa bi se nekoliko ustavila pri vprašanju uvrstitve navadnega tuna v Dodatek I h Konvenciji CITES. Prvič, prevladujoča večina mednarodne znanstvene skupnosti soglaša, da je treba za ohranitev te vrste prepovedati mednarodno trgovino z njo. Po ocenah ICCAT je biomasa drstilnega staleža trenutno 15 % manjša kot pred začetkom ribolova. Iz te znanstvene ocene sledi, da je povsem upravičen strah, da lahko za drstenje sposobni stalež do leta 2012 praktično izumre.

Večina članov ad hoc strokovne posvetovalne komisije FAO je menila, da razpoložljivi podatki podpirajo uvrstitev navadnega tuna v Dodatek I h Konvenciji CITES in ob tem ugotovila, da bi taka uvrstitev vsaj zmanjšala sedanji netrajnostni obseg ribolova na območjih vzhodnega Atlantika in Sredozemskega morja. Ker komisija svoje sklepe sprejema soglasno in ker je Japonska takemu sklepu ostro nasprotovala, sklep ni postal končni predlog komisije. Pogledov nedvomne večine članov komisije pa vseeno ni mogoče kar spregledati. Poleg tega je komisija na podlagi znanstvenih ugotovitev jasno potrdila, da navadni tun izpolnjuje merila za uvrstitev v Dodatek I k CITES.

Včasih se lahko odločamo na podlagi političnih mnenj, pri biotski raznovrstnosti in ohranjanju vrst pa ne moremo sklepati kompromisov in mešetariti. Če ne bo rib, ne bo ulova.

Kriton Arsenis, v imenu skupine S&D. (EL) Gospod predsednik, gospod Leinen je že povedal skoraj vse, o čemer sem hotel govoriti, zato se bom posvetil samo vprašanju tuna.

To vprašanje moramo zares obravnavati z znanstvenega vidika. Navadnemu tunu neposredno grozi izumrtje. Zato je edina prava rešitev njegova popolna zaščita pred svetovno trgovino, z drugimi besedami, trgovino zunaj Evropske unije. Sekretariat CITES je prejšnji teden napovedal svoj predlog uvrstitve tuna v Dodatek I, kar pomeni prepoved svetovne trgovine.

Sekretariat pravi, citiram: „Sekretariat soglaša z večino v ad hoc strokovni svetovalni komisiji FAO, da ta vrsta izpolnjuje merila za uvrstitev v Dodatek I.“ Z drugimi besedami, svoj predlog utemeljuje z ustreznim predlogom FAO, ki temelji na predlogu ICCAT.

Tako je znanstvena plat razprave zaključena. Zdaj pa si vprašanje oglejmo še s političnega in socialnega vidika. Staleži tuna se krčijo. Znanstveniki trdijo, da bo navadni tun popolnoma izumrl, če ne bomo prepovedali svetovne trgovine. Dosedanja ureditev ribolova ni bila uspešna. Namesto ulova 19 000 ton navadnega tuna, kolikor je predlagala komisija ICCAT za leto 2008, je ulov po ocenah znašal 50 000 ton.

Predlagamo, naj se svetovna trgovina prepove še danes, ko še imamo čas za rešitev tuna, naj se trgovina v okviru Evropske unije ohrani, saj je CITES ne zadeva, in naj Evropska unija uvede nadomestila za ribiče in podjetja, ki jih bo prizadela prepoved izvoza.

Skupina S&D je vložila predlog spremembe v tem smislu. To bo omogočilo obnovitev staleža navadnega tuna in nato še obnovitev trgovine. V tem smislu smo oblikovali določbo, ki predvideva, kot izjemo, odpravo prepovedi svetovne trgovine takoj, ko se bo stalež tuna obnovil, ne pa postopno odpravo kot pri drugih vrstah. Če svetovne trgovine ne bomo prepovedali, bo navadni tun izumrl, ribiči bodo propadli in nihče ne bo upravičen do nadomestil.

Če resnično želimo zaščititi ribiče, moramo podpreti uvrstitev navadnega tuna v dodatek I h Konvenciji CITES. V nasprotnem primeru bodo za vedno propadla delovna mesta, izgubili pa bomo tudi enkratno živalsko vrsto.

Chris Davies, v imenu skupine ALDE. Gospod predsednik, današnji dan naj bi pomenil nov začetek za Evropo, kaj pa se dogaja v resnici? Gledamo komisarja in ministra, kako samo povzemata naše predloge. Nič slabega ne mislim o vas, komisar, ampak povejte vendar kolegiju, naj se razprav udeležujejo komisarji, odgovorni za vprašanja, o katerih teče beseda.

Še bolj žalostna pa je resolucija pred nami s svojo množico živalskih vrst, ki jim grozi izumrtje: pravi odraz človekove nesposobnosti načrtovanja prihodnosti. Seveda probleme še najbolje ponazarja vprašanje navadnega tuna, ribe, ki živi samo v evropskih vodah, ki bo nedvomno osrednja tema razprave in ki probleme osvetljuje v pravi luči. Najdražja riba na svetu, katere primerki dosegajo cene nekaj deset tisoč evrov. Japonska kopiči zaloge teh rib. Japonska, ki ji beseda „ohranitev“ verjetno pomeni kupovati na veliko, pobiti ribe in jih zamrzniti za 20 ali 30 let, da jih bodo pojedli čez nekaj desetletij. Do takrat v Sredozemskem morju rib ne bo več, tisti, ki bodo lahko plačali zasoljeno ceno, pa si bodo lahko še vedno privoščili suši.

V ribolov se je danes vključil celo organizirani kriminal, kar glede na ogromne zasluge sploh ni presenetljivo. V tem poslu sodeluje tudi mafija. Poglejmo si še ICCAT, mednarodno komisijo za ohranitev tunov. „Ohranitev tunov“! Stalež te vrste se je skrčil za 80 do 90 %. Govorimo o izumiranju vrste, pri tem pa imamo organ, ki smo ga vzpostavili posebej za to, da bi skrbel zanj! Komisiji je popolnoma spodletelo. Ciljev, ki si jih je zastavila, niti približno ne bo dosegla. Komisija se ne meni za strokovne nasvete in določa mnogo prevelike kvote. Nekatere članice danes trdijo, da uvrstitev v Dodatek II zadošča, za to pa nimajo nikakršnih dokazov. Dodatek II ne bo pomagal. Čez nekaj let bodo pač rekly „žal smo se zmotile“. Tuna pa ne bo nikjer več.

Zato podprimo predlog, naj se to ribo uvrsti v Dodatek I. Pomnimo, da je skrajni čas, da poskušamo ukrotiti človeški pohlep in pomisliti tudi na prihodnost naših morij.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. (NL) Ravnanje ljudi z naravnimi viri, uničevanje habitatov in prekomerna izraba prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst, nezakonito trgovanje s prosto živečimi rastlinskimi in živalskimi vrstami – to so napadi na biotsko raznovrstnost naše vesoljske ladje, Zemlje.

Prav biotsko raznovrstnost pa nujno potrebujemo. To pojasnjuje pomen konvencije CITES (Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami) in pomen konference v Dohi naslednji mesec. Na mizi imamo močno resolucijo. Ugotoviti pa moramo, da jo nekatere sile v zakulisju skušajo oslabiliti. Okoli resolucije se bje silovita bitka. Zato pozivam vse nas, še zlasti pa kolege poslance iz južnejših držav, iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in iz Skupine naprednega zaveznitstva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, naj odločno zagotovimo sprejem priporočila o vključitvi navadnega tuna v dodatek I k CITES v okoljsko politiko Komisije. To je nujno za preživetje te živalske vrste.

Kartika Tamara Liotard, v imenu skupine GUE/NGL. (NL) Gospod Leinen, najlepša hvala, povedali ste vse, govora je o celi vrsti živali: slonu, azijskem tigru, koralah. Rada pa bi se podrobneje posvetila eni od njih.

Včeraj so v živalskem vrtu Blijdorp v Rotterdamu povedali, da niti enemu živalskemu vrtu v Evropi še ni uspelo vzrediti severnega medveda v ujetništvu. Evropski programi vzrejanja severnih medvedov so neuspešni in to je zelo slaba novica, predvsem zato, ker severnemu medvedu v divjini grozi izumrtje. Morski led se tali, zato se severnemu medvedu počasi krči življenjski prostor. V naslednjih 45 letih bi lahko izginilo več kot 70 % prosto živeče populacije severnega medveda. Poleg tega pa severnega medveda ogrožata tudi lov na trofeje in trgovanje. Nekateri ljudje ubijajo severne medvede za zabavo, kar je odvratno.

Zato pozivam EU, naj podpre predlog prepovedi trgovinske izmenjave izdelkov iz severnega medveda, preden bo prepozno zanj; pa tudi navadni tun brez nadaljnjega spada v Dodatek I.

Anna Rosbach, v imenu skupine EFD. (DA) Gospod predsednik, danes govorimo o ogroženih vrstah. Govorimo o morskih psihi, tunu, severnem medvedu, velikih mačkah in slonu. Govorimo o ribiških kvotah, ohranjanju vrst, ohranjanju habitatov in tako naprej. Govorimo o tem, ali naj bodo te živali uvrščene v Dodatek I ali Dodatek II, ali pa so preprosto pogrešljive.

V zbornici imamo najmanj dve skupini z nasprotujočimi se stališči. Ena skupina bi najraje dosegla popolno zaščito množice vrst, ki jim grozi izumrtje. Drugi skupini pa se nobena ribiška kvota ne zdi previsoka, svojim domačim ribičem pa kratkovidno obljublja ribiške kvote, ki bodo v kratkem času privedle do popolnega uničenja nekaterih vrst.

Potrebujemo uravnoteženo srednjo pot, ki lahko zagotovi cvetočo prihodnost nam in našemu planetu. Dokumenti, ki jih imamo pred seboj, so polni tehničnih podrobnosti, tako da lahko človek dobi vtis, da smo vsi med nami specialisti na tem področju. Ali ne bi bilo bolje več časa posvetiti boju proti lovu na ribe in lupinarje v času razmnoževanja, skrbi za to, da nam bodo živali, rastline in morja še dolgo zagotavljale zanesljiv vir hrane, in skrbi za primerno življenje živali, preden jih humano zakoljemo?

Razmišljamo vse preveč kratkoročno in sploh ne razmišljamo o biotski raznovrstnosti, ki je za naš planet nujna. Ne gre le za rastlinske in živalske vrste, vprašanje je mnogo bolj zapleteno. Čaka nas obsežno delo – in le kakaj se ne bi lotili preventivnih ukrepov, namesto da vedno le gasimo požar?

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). (RO) Statistike kažejo, da ulov navadnega tuna visoko presega dovoljeni obseg, zaradi tega pa populacija navadnega tuna iz leta v leto usiha. Predlog Monaka, naj se navadni tun uvrsti v Dodatek I k CITES, je verjetno dobrodošel, saj je brez takojšnjih zaščitnih ukrepov ta vrsta obsojena na izumrtje.

Leta 1992 je Mednarodna komisija za ohranitev tunov v Atlantiku sprejela priporočilo o nadzoru trgovine z navadnim tunom. Žal se je izkazalo, da ta instrument še zdaleč ni bil učinkovit. Leta 2007 je Mednarodna komisija za ohranitev tunov v Atlantiku sprejela mnogo obsežnejši program, znan pod imenom „Program dokumentiranja ulova navadnega tuna“, ki je stopil v veljavo spomladi leta 2008. Program sicer pomeni korak naprej, zaenkrat pa je še prezgodaj za oceno njegove učinkovitosti. Zato moram vprašati naslednje: koliko možnosti za uspeh ima na konferenci CITES stališče Evropske unije, naj se navadni tun uvrsti v Dodatek I, v primerjavi z željo nekaterih teles in držav izven Evropske unije, naj se z ukrepanjem počaka, dokler ne bodo znane ocene morebitnih rezultatov nedavnih pobud Mednarodne komisije za ohranitev tuna v Atlantiku?

Elisabetta Gardini (PPE). (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, od ministra sem slišala, da je CITES učinkovit instrument, Komisija pa ga označuje kot primeren instrument.

Strinjam se. Tega instrumenta, ki je v nasprotju z mnenji številnih poslancev doslej deloval zelo dobro, zato ne skušajmo spreminjati. Od ureditve lova na tune in uveljavitve nižjih kvot ribiči spet videvajo več tunov, pa tudi večje tune.

Instrument deluje. Uvrstitev vrste, ki še vedno šteje ~~lala~~ bogu ~~nan~~ milijone primerkov, v Dodatek I, ki je namenjen samo resnično ogroženim vrstam, bi bil zelo nevaren precedens.

Čakamo na nove podatke in upam, da bodo naši predpisi temeljili na teh podatkih, kajti, kot je dejal slavni ameriški novinar, „številke ne lažejo, lažejo lažnivci“, in kako debelo lažejo! Že kar navajeni smo, še zlasti na področju okoljskih vprašanj, na zelo nasprotujoče si številke: nekatere številke lažejo, nekatere pa ne.

Navadnemu tunu ne grozi izumrtje, lov nanj pa moramo urediti. Spomnimo se, da se cele skupnosti preživljajo s to starodavno dejavnostjo, ki jo poznamo že najmanj 11 200 let in ki jo Unesco ponekod uvršča med dejavnosti, ki jih je treba ohranjati in spodbujati.

Edite Estrela (S&D). (PT) Gospod predsednik, Združeni narodi trdijo, da biotska raznovrstnost trenutno doživlja najhujšo krizo od izumrtja dinosavrov pred 65 milijoni let. Uničenje koralnih grebenov v tropskih predelih, širjenje puščav v Afriki in krčenje gozdov ogrožajo biotsko raznovrstnost in škodujejo vrsti gospodarskih panog, na primer pridelavi hrane, turizmu, farmacevtski industriji in pridobivanju energije.

ZN tudi ugotavljajo, da nismo dosegli cilja, ki smo si ga zastavili leta 2002, da bomo do leta 2010 znižali stopnjo izgubljanja biotske raznovrstnosti. CITES je bil osrednji globalni dogovor o ohranjanju prosto živečih vrst, njegov namen pa je preprečevati prekomerno izkoriščanje prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst prek mednarodne trgovine. Človekova poraba naravnih virov, uničevanje habitatov, podnebne spremembe, prekomerno izkoriščanje prosto živečih vrst in nezakonita trgovina so glavni vzroki siromašenja biotske raznovrstnosti.

Zato moramo nujno zagotoviti, da bodo v mednarodnem letu biotske raznovrstnosti glavni strateški cilji Evropske unije na bližnji konferenci pogodbenic CITES usmerjeni k ohranjanju biotske raznovrstnosti, ki je nujna tudi za blagostanje in preživetje človeštva.

Nastopiti moramo ambiciozno in zahtevati zaščito vseh vrst, ki jim preti izumrtje.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). (NL) Lahko bi govoril o vseh vrstah in o programu konference CITES ob koncu marca, raje pa bom pozornost posvetil eni sami vrsti, saj odlično ponazarja tudi položaj, v katerem smo trenutno tudi ljudje kot biološka vrsta: navadnemu tunu.

To je čudovita riba, veličastna riba, ki smo jo lovili in jedli stoletja in stoletja. Žal pa je danes ta riba na robu preživetja. Po letih slabega upravljanja politikov, ki so dosledno zavračali priporočila biologov, ki so dopuščali, da so kratkoročni ekonomski interesi prevladovali nad dolgoročnimi koristmi panoge, danes nimamo druge izbire kot popolnoma prepovedati trgovino z navadnim tunom.

Vloženi so bili tudi predlogi sprememb, ki namesto prepovedi trgovine predvidevajo drugačne ukrepe, na žalost pa je za take predloge že prepozno. Pred nekaj tedni je en sam navaden tun dosegel ceno 120 000 EUR. To je stvarnost. Pojasnjuje tudi ogromen obseg nezakonitega lova, ki ga ocenjujejo na dvakratnik kvot. Zato nas kvote ne morejo pomiriti. Zaradi nezakonitega ribolova so popoln nesmisel. Edina rešitev za navadnega tuna je prepoved mednarodne trgovine.

Vem, da bodo posledice za panogo hude, tega se popolnoma zavedam, ampak naj nam ta izkušnja služi kot nauk: ko bo morje izpraznjeno, bo to pomenilo dokončni propad panoge. Zato z okoljem ravnajmo skrbneje, iz gospodarskih in okoljskih razlogov.

Pozivam Evropsko komisijo, naj čim posreduje Svetu predlog o uvrstitvi navadnega tuna v dodatek I, špansko predsedstvo pa prosim, naj se ne skriva več za svojo senco in naj sprejme tak sklep.

Gospe in gospodje, v sedemnajstem stoletju so ljudje iztrebili dodoja. Pokažimo, da smo se zmožni česa naučiti iz zgodovine in preprečimo, da bi navadni tun postal dodo 21. stoletja.

Bas Eickhout (Verts/ALE). (NL) Združeni narodi konec marca prirejajo še eno srečanje na vrhu, tokrat o trgovini z ogroženimi živalskimi vrstami. To je prava priložnost za EU, da spregovori z enim glasom, pa tudi za znanost, da na srečanju odigra pomembno vlogo. Oglejmo si, kaj nam govori znanost. Odločitev za kratkotrajne interese je morda res v prid kratkoročnim interesom ribičev in lovcev, dolgoročno pa pomeni izginotje živalskih vrst, pa tudi propad številnih gospodarskih panog.

Alternativa je odločitev za dolgoročne koristi; pri navadnem tunu pa govorimo o letu 2012! To ne pomeni dolgega roka, to pomeni jutri. Zato morate upoštevati priporočila Evropskega parlamenta o prepovedi trgovine z navadnim tunom, pa tudi o prepovedi trgovine s severnim medvedom in o uvrstitvi afriškega slona na seznam, da se lov nanj ne bo spet razmahnil.

Nenazadnje pa bo v Dohi tudi delegacija Evropskega parlamenta. Upam, da bo tudi delegacija EP imela svojo vlogo pri oblikovanju stališča EU, da bomo lahko tako skupaj ohranili te živalske vrste za našo prihodnost.

Willy Meyer (GUE/NGL). (ES) Gospod predsednik, rad bi prosil špansko predsedstvo, naj sicer poskrbi za ohranitev navadnega tuna, obenem pa tudi za ohranitev tradicionalnega sredozemskega načina ribolova *almadraba*. Ta način ribolova, ki ga gojijo že več kot tisoč let, navadnega tuna ni nikoli ogrožal. Navadnega tuna v resnici ogrožajo nezakonit ribolov, industrijski ribolov, ribolov z zapornimi plavaricami in širjenje morskih gojišč.

Te dejavnosti pomenijo resnično nevarnost za navadnega tuna. Ne smemo biti krivični: razlikovati moramo med dejavnostmi, ki resnično ogrožajo navadnega tuna in industrijskim ribolovom z zapornimi plavaricami in tradicionalnim načinom ribolova.

Politika mora biti pravična, zato moramo poiskati pot, kako ohraniti tuna, ne da bi ob tem ogrozili omenjenih tradicionalnih načinov ribolova. Menim, da popolne uravnoteženosti včasih ni mogoče doseči, moramo pa se potruditi in poiskati rešitev, ki bo ohranila to vrsto in preprečila njeno izumrtje, ne da bi ogrozila tradicionalnih sredozemskih načinov ribolova, kakršen je način *almadraba*.

Bogusław Sonik (PPE). (PL) Gospod predsednik, v državah članicah Evropske unije odkrivamo številne primere tihotapljenja ogroženih živali. Pri mejnih kontrolah cariniki odkrivajo ptice, stlačene v steklenice, ali želve, stisnjene med karoserijo in oblazinjenjem vozila. Po poročilu poljske carinske službe je bilo v letu 2008 na meji zaseženih rekordnih 200 889 živih primerkov zaščitene živali ali izdelkov iz zaščitene živali. V Indiji pa na primer zaradi neučinkovitega boja proti tihotapcem dramatično povečanje obsega tihotapljenja spet ogroža populacijo bengalskega tigra.

Evropska unija s skupnimi zunanjimi mejami bi morala zelo paziti, da ne postane prizorišče nezakonitega tihotapljenja ali nezakonitega vnosa zaščitene vrste živali in rastlin. Evropska komisija bi morala posebno pozornost posvetiti izobraževalnim akcijam in komunikaciji z državljani. Cilj te politike bi moral biti ozaveščanje evropskih turistov. Leto za letom namreč cariniki odkrivajo izdelke iz izumirajočih vrst živali in rastlin v kovčkih evropskih turistov, ki se vračajo iz tujine. Naša razprava o populaciji navadnega tuna je vsekakor upravičena. Statistike govorijo same zase. V zadnjih 50 letih se je populacija te vrste zmanjšala kar za 75 %. Tudi stalež tuna v Sredozemskem morju je hudo ogrožen. Uvrstitev navadnega tuna v Dodatek I h Konvenciji CITES je popolnoma utemeljena in pomeni edino rešitev tuna pred izumrtjem.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). (ES) Gospod predsednik, tudi mene skrbi biološko stanje populacije navadnega tuna in strinjam se, da so potrebni učinkoviti ukrepi za ohranitev in ravnanje, ki te vrste ne bodo zgolj zavarovali pred izumrtjem, pač pa tudi poskrbeli za trajnostni ribolov in odgovorno trgovino.

Moja država si že vrsto let prizadeva za to. Poleg gojenja starodavnih tehnik ribolova *almadraba* je vzpostavila zaščiteno območje v Sredozemlju in omejila število plovil za ribolov z zapornimi plavaricami na šest v floti, izvaja pa tudi pionirski načrt za ohranitev vrste in dokumentiran nadzor trgovine.

Uvrstitev navadnega tuna v Dodatek I h Konvenciji o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) bi pomenila prepoved mednarodne trgovine brez rešitve osnovnih problemov. Količina ulova ni omejena, ribiške flote lahko plujejo pod zastavami držav uporabnic, uvrstitev pa pomeni tudi korak stran od nedavnega dogovora Mednarodne komisije za ohranitev tuna v Atlantiku

(ICCAT), regionalne organizacije za urejanje ribolova. S tem bi oslabila mednarodno upravljanje morij in načelo odgovornega ribolova.

Probleme moramo reševati pri koreninah. Zagovarjamo zmanjšanje kvot, ki so že dogovorjene v okviru ICCAT, in celo moratorij za naslednjo sezono, če ga bodo narekovala znanstvena poročila, ki se trenutno pripravljajo. Želimo, da bi Evropska unija zaostрила svoj nadzor in upoštevala priporočila ICCAT glede zagotavljanja sledljivosti ribolova in prodaje.

Tako ravnanje je združljivo z uvrstitvijo navadnega tuna v Dodatek 2 h konvenciji CITES, ni pa združljivo z uvrstitvijo v Dodatek 1, ki bi moral biti rezervirana za drugačen scenarij in ne bi smel biti vezan na pogoje, ki lahko okrnijo njegovo verodostojnost v okviru instrumenta CITES.

Sporočilo naše razprave mora biti jasno: Evropska unija je zavezana trajnostnemu ravnanju z navadnim tunom in bo sprejela potrebne ukrepe za njegovo ohranitev. Panoga mora dokazati, da je sistem kvot učinkovit in deluje in da je nezakonit ribolov obvladati.

Če želimo rešiti ribiče, moramo rešiti vrsto.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). (GA) Gospod predsednik, staleži navadnega tuna v Atlantiku in v Sredozemskem morju nas lahko skrbijo. Znanstvenim podatkom ni mogoče oporekati. Vendar je ICCAT mednarodna komisija, odgovorna za ohranitev navadnega tuna in obnovitev njegovega staleža naprila ogromno. Če bo navadni tun uvrščen v Dodatek I k CITES; bo lov na navadnega tuna popolnoma prepovedan najmanj deset let.

Tako ravnanje z evropsko ribiško panogo je nesprejemljivo. Nujno moramo pustiti ICCAT, da opravi svoje delo.

Leta 2006 je skupni dovoljeni ulov znašal 36 000 ton. Letošnje leto je skupni dovoljeni ulov zmanjšan na 13 500 ton. ICCAT predlaga za leto 2011 nadaljnje zmanjšanje za najmanj 50 %, na raven pod 6 750 ton. Skupne kvote ulova se bodo v letih 2012 in 2013 še zmanjšale.

Ukrepe ICCAT moramo skrbno spremljati. Če se bodo izkazali za neuspešne, bo treba razmisliti o popolni prepovedi, to je uvrstitvi v Dodatek I.

Kar zadeva nas Irce inaj povem, da z ribolovom na tuna nimamo ničesar razen stranskega ulova okoli 100 ton navadnega tuna ali pa tuna po tem, ko ga zajamemo skupaj z drugimi ribami in že poginulega zvlečemo na krov, vržemo nazaj v morje? To vsekakor ne bi bilo razumno. Prepričan sem, da so potrebni razumni in realistični ukrepi za zaščito staležev, pa tudi evropske ribiške panoge.

Nekateri med nami si zagrizeno prizadevajo zaščititi tuna, naj pa jim povem, da moramo pomisliti tudi na drugo ogroženo vrsto, ki je doma na podeželju in je odvisna od ribolova naše ribiče.

Zato bom glasoval za predlog za uvrstitev navadnega tuna v Dodatek II.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Gospod predsednik, gospe in gospodje, poglejte po dvorani. Prazni sedeži nam lahko ponazarjajo število vrst rib plenilk, ki so izginile iz svetovnih morij v zadnjih približno 50 letih. Svetovnim ribiškim ladjevjem je uspelo oropati planet rib plenilk, ki so izrednega pomena za ekosisteme. Mednje spadajo tudi tun, trska in losos. EU je druga največja ribiška sila na svetu in naša odgovornost za siromašenje ribjih staležev je nesporna.

V letih od 2000 do 2008 je sklad EU za ribištvo prispeval več kot 23 milijonov EUR za gradnjo novih tunolovk drugimi besedami, panogi, ki evropske davkoplačevalce vsako leto stane še dodatne milijone za nadzor in preprečevanje nezakonitega ribolova, ob tem pa 70 % rib izvozi na Japonsko, kjer jih pojedjo na ekskluzivnih poslovnih kosilih!

Naj vas opomnim, da uvrstitev navadnega tuna v Dodatek I h Konvenciji CITES ne pomeni prepovedi malega ribolova v Evropi, pač pa samo ukinitve izvoza, ki ga davkoplačevalci obilno subvencioniramo. Pomenila pa bi dober začetek mednarodnega leta biotske raznovrstnosti.

Catherine Soullie (PPE). (FR) Gospod predsednik, do danes je je ohranilo le 15 % prvotnega staleža navadnega tuna. Glede na te številke je rešitev očitna. Ne smemo pa prezreti niti delovnih mest, ki bi jih prizadela odločitev, o kateri razpravljamo danes. Poudariti velja, da namen CITES ni prepoved ribolova, pač pa le prepoved mednarodne trgovine s to vrsto ribe, ki je 80 % izvozimo na Japonsko.

Zaščita tuna vsekakor pomeni zaščito ogrožene vrste, obenem pa spodbudo bolj uravnoveženega in trajnostnega ribolova za naš skupni trg, ki zagotavlja tudi delovna mesta. Podpiram uvrstitev navadnega tuna v Dodatek I h konvenciji CITES in prepričana sem, da bo ta odločitev pozitivna, obenem pa menim, da bo nujna pomoč Komisije, saj bo odločitev zahtevala popolno preobrazbo ribiške panoge.

Moje vprašanje zato zadeva pogoje take podpore. Francija zahteva 18-mesečno podaljšanje ob finančni pomoči ribičem in lastnikom ladij, ki jih bo prizadela prepoved trgovine. Kakšno je stališče Komisije o tem?

Poleg tega me, podobno kot številne kolege, skrbi pravičnost. Kako lahko dosežemo, da bodo ladje pod zastavami Tunizije, Libije in podobnih držav spoštovale prepoved mednarodne trgovine tako strogo kot mi? Kakšni bodo novi ukrepi za nadzor in kakšne nove kazni?

Naša politika trajnostnih gospodarskih dejavnosti mora biti praktična in včasih v nekaterih panogah celo nepopularna, upam pa, da Komisija in Svet nista pozabila na prilagoditve, ki bodo potrebne pri uvedbi teh ukrepov.

Guido Milana (S&D). (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, podpiram inložil sem tudi predlog spremembe v tem smislu uvrstitev navadnega tuna v Dodatek II. Zaradi tega se nikakor ne počutim kot zlikovec. Nasprotno, počutim se zelo uglasenega s kolegi, ki so, začeni z gospodom Gardinijem, podprli drugačno stališče.

Huda zmotna je metati tigre, severne medvede, slone in tune v isti koš. FAO ne bi nikoli ravnala drugače ali sprejela drugačnega stališča v zvezi z drugimi ogroženimi vrstami. Drugačno stališče glede ravnanja s tunom pa ne pomeni odstopanja od vodila, da je treba biotsko raznovrstnost kot vrednoto ščititi za vsako ceno.

Duh predloga resolucije vsekakor zasluži našo podporo. V času, ko imajo nekateri ocenjevalci očitno pomisleke v zvezi z ocenami biomase tuna v morju, pa s hitenjem pri uvrščanju v Dodatek I tvegamo, da bomo prezrli stranske učinke te odločitve, ki so lahko v številnih gospodarskih panogah resni ali celo nepopravljivi.

Podobno velja za vprašanje koral in njihove uvrstitve v Dodatek II. Tudi tu podatki ne dokazujejo določno izumiranja ali ogroženosti globokomorskih koral, ki rastejo v globinah nad 150-200 metrov, ki jih ukrep prav tako zajema.

Carl Haglund (ALDE). (SV) Gospod predsednik, nekoč je bilo v resnici mogoče loviti tuna tudi v našem predelu Baltskega morja, vemo pa, kakšno je stanje danes. Navadnemu tunu grozi izumrtje zaradi intenzivnega prelova.

Današnja precej turobna razprava je potrebna samo zato, ker ob pravem času niso bile sprejete prave odločitve. Do tega smo prišli zato, ker odločevalci že leta nočejo poslušati znanstvenih nasvetov. To nas je privedlo v stanje, ko je nujno drastično ukrepanje. S tem v zvezi bi vas rad spomnil na podobne človekove napake v zgodovini. Kanadska obala je zgovernen zgled človekovega popolnega uničenja staleža trske. Ribe so popolnoma izginile zaradi prelova, v Kanadi pa so o tem razpravljali natančno tako, kot mi razpravljamo danes. Ne smemo dopustiti, da bi navadnega tuna doletela enaka usoda. Zato francoski predlog in še nekateri drugi predlogi niso dobri, saj bi lahko vodili prav v tako smer.

Dejstvo, da med nami sedi polovica Odbora za ribištvo ~~alkoraj cel odbor~~ jeveda tudi znak, da v zbornici teh zadev ne obravnavamo optimalno, namreč, Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane o zadevi razpravlja in oblikuje zamisli, nato pa poslanci, ki se ukvarjajo z vprašanji ribištva, pridejo sem in razpravljajo o njih. Nad tem bi se morali zamisliti. Vendar pa menim, da je predlog Odbora dober. Je znanstveno utemeljen in ni razloga, da bi pristop Odbora za okolje k tem vprašanju kaj spreminjali.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, alarmna luč za navadnega tuna gori že kar nekaj časa, poročila že leta in leta kažejo na šibak stalež in na naš prispevek k temu, med drugim tudi z javnimi subvencijami. Evropska unija je v zadnjih letih porabila skoraj 34 milijonov EUR za posodabljanje ladjevja.

Mislim, da je to treba povedati, da je treba prevzeti odgovornost za sedanje stanje. Navadnega tuna smo prignali do roba izumrtja, ne moremo pa zdaj trditi, da za to nismo odgovorni. Zdaj imamo priložnost, da zadeve popravimo z uvrstitvijo navadnega tuna v Dodatek I h Konvenciji o o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), in to je edina možna rešitev, kajti poudaril bi rad, da so od nje odvisne možnosti za preživetje množice ljudi.

Res je, da si je veliko gospodarskih dejavnosti izbralo pravo smer in da je prav, da v tej smeri nadaljujejo, nadaljevale pa bodo lahko le, dokler bo živel tun. Ko ne bo več tuna, ne bodo mogle storiti ničesar več. Edino jamstvo za to je Dodatek I, zato je vsak ukrep v nasprotju s tem predlogom slab ukrep, ki bo samo podaljšal agonijo, namesto da bi jo končal. Zato ne delajmo napake, ne skušajmo goljufati: imamo zgodovinsko odgovornost do te vrste, pa tudi do ljudi, ki se z njo preživljajo, in do njihovih družin. Odgovornost prevzemimo pogumno in častno, kot si zasluži Evropska unija.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). (EL) Gospod predsednik, kolegi poslanci so osvetlili že vse vidike tega vprašanja. Rad bi povedal, da podpiram stališče gospoda Milane in da moramo upoštevati, da bo imela uvrstitev navadnega tuna v Dodatek I vrsto socialnih in ekonomskih posledic, med drugimi bodo posledice tudi stečaji in ukinitve številnih podjetij, zlasti malih in srednje velikih, izguba delovnih mest in manjša konkurenčnost Evrope.

Ne smemo pozabiti, da promet na svetovnem trgu navadnega tuna znaša kar 6 milijard EUR. Rad bi slišal še kak znanstveno utemeljen predlog za ohranitev populacije navadnega tuna, ki pa bi upošteval tudi preživetje evropskih ribičev in njihovih družin. Po mojem mnenju je navadnega tuna najbolje uvrstiti v Dodatek II.

Ne smemo prezreti tudi tega, da Evropska unija ne lovi sama, niti na Atlantiku niti na Sredozemskem morju. Lov navadnega tuna je globalna dejavnost. Evropski ribiči se spopadajo s hudo pogosto nepošteno konkurenco iz severnoafriških držav. Enostranska zaščita populacije tuna nima nikakršnega smisla. Poskrbeti moramo, da bodo pravila igre enaka za vse.

Morda je zanimivo pomisliti tudi na Japonsko in njenih 30 000 ton zalog zamrznjenega tuna. Prepoved trgovine bi prav lahko dvignila vrednot zalog s sedanjih 10 milijard USD na 02 milijard USD.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). Gospod predsednik, pomembni so vsi elementi sporazuma, vseeno pa bi se rada osredotočila na vprašanje navadnega tuna.

Nujno moramo ukrepati takoj, da populacija ne bo izumrla in da se bo stalež navadnega tuna obnovil. Leta 2006 je Mednarodna komisija za ohranitev tuna v Atlantiku sprejela akcijski načrt za izboljšanje poročanja in nadzora staleža in pregledovanja plovil.

Očitno pa je, da ta načrt ne zadostuje. Staleži, zlasti stalež v vzhodnem Sredozemlju, so še vedno kritično majhni in soočeni smo z nevarnostjo izumrtja te ogrožene vrste v bližnji prihodnosti.

Konferenca pogodbenic CITES bi se morala zato dogovoriti za uvrstitev navadnega tuna v Dodatek I h Konvenciji, države članice in Komisija pa bi morale narediti več proti nezakonitemu ribolovu in za spoštovanje dogovorjenih omejitev in kvot.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). (ES) Gospod predsednik, kar zadeva morebitno prepoved lova na navadnega tuna v Sredozemskem morju, me zelo skrbi, da bo nezakonit ribolov iztisnil zakonitega in da bodo nedolžni plačali za grehe drugih.

V Kataloniji gre za več sto delovnih mest. Ribolov v tej pokrajini je pošten, v celoti urejen in nadzorovan.

Po letu 2006 se je obseg lova na navadnega tuna v vzhodnem Atlantiku in v Sredozemskem morju zmanjšal za 30 000 ton, na 13 500 ton. Najmanjša dopustna velikost ribe se je povečala z 10 na 30 kilogramov, nekdanja 11-mesečna ribolovna sezona je zdaj 11-mesečna sezona lovopusta.

In končno, mislim, da med strokovnjaki v svetu ni soglasja glede nevarnosti izumrtja navadnega tuna. Če primerjamo populacijo v letu 2010 s tisto v letu 1970, kolikor nazaj segajo podatki spremljanja, je stalež navadnega tuna nad ravni 15 %. Je v območju med 21 % in 30 %, kar je očitno nad ravni 15 %, ki velja za uvrstitev v Dodatek I h Konvenciji o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES).

Carmen Fraga Estévez (PPE). (ES) Gospod predsednik, tudi jaz bi rada spregovorila o gospodarskem ribolovu in jasno bi rada poudarila, da so regionalne ribiške organizacije že zdaj odgovorne za ravnanje z vrstami in njihovo ohranjanje. Dovolj je, da Konvencijo o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) samo prelistaš, pa ti postane jasno, da je verjetno primerna za slone in severne medvede, nikakor pa ne za vrste rib, ki jih zadeva gospodarski ribolov.

Nisem proti zaščiti navadnega tuna, saj bi bilo to nesmiselno, že zaradi njegovega pomena za ribištvo. Menim pa, da bi morala o ukrepih odločati telesa, ki obvladajo tako upravljanje ribištva kot znanstvene raziskave; tudi CITES se ob prejemu predloga glede posamezne vrste obrne po nasvet na zunanje strokovnjake.

Zato menim, da je predlog za uvrstitev navadnega tuna v Dodatek I k CITES nepotreben in neutemeljen, saj to vrsto že ščitijo ukrepi *Mednarodne komisije za ohranitev tuna v Atlantiku* (ICCAT). Predlog ni pravičen, saj bi svojevoljno udaril po panogi, ki se je pravkar lotila znatnega krčenja obsega ribolova, pa tudi neproduktiven, saj bi lahko privedel do neobvladljivega črnega trga navadnega tuna.

Zavedam se hudih pritiskov, ki jih na javno mnenje, še zlasti pa na našo zbornico ~~ok~~ugotavljamo ~~izjajo~~ okoljevarstvene nevladne organizacije. Naša politična skupina je zato sklenila podpreti uvrstitev v Dodatek II, kar bi bil kompromis med predlogom Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane in tistimi med nami, ki smo prepričani, da upravljanja ribištva ne bi smeli iztrgati iz rok regionalnim ribiškim organizacijam. Naš predlog dejansko temelji na strokovnem nasvetu, ki ga je prejela organizacija CITES. *Organizacija ZN za prehrano in kmetijstvo* (FAO) je priporočila uvrstitev navadnega tuna v Dodatek II k CITES; to dokazuje, da mnogi ljudje poročila FAO niso niti prebrali.

Catherine Bearder (ALDE). Gospod predsednik, pozdravljam zagotovila, ki smo jih prejeli nocoj, da EU ne bo podprla nikakršnega predloga, ki bi lahko privedel do naraščanja tihotapljenja slonovine, osupla pa sem nad izjavo Komisije, da je treba predloge za umik afriškega slona iz Dodatka I v Dodatek II k CITES pretehtati objektivno in po pravilih, ki jih predpisuje CITES.

Izjavi si med seboj popolnoma nasprotujeta. Kakršno koli razpravo o znižanju ravni zaščite slonov po Konvenciji CITES bi tihotapci razumeli kot zeleno luč in kot obet obnovitve trga za njihovo na nezakonit in krut način pridobljeno blago.

Zambija in Tanzanija kršita Konvencijo, saj se o tem nista posvetovali z vsemi državami v območju razširjenosti vrste, kot predpisuje Resolucija 9.24 o merilih in spremembah CITES. Pričakujemo, da bosta Komisija in Svet poskrbela za spoštovanje statuta CITES in dogovorjenega moratorija. Kako nameravata preprečiti, da bi nezakoniti predlogi Tanzanije in Zambije sploh prišli na dnevni red?

Antonello Antinoro (PPE). (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mislim, da lahko s precejšnjo gotovostjo rečem, da nam je govor predsednice Odbora za ribištvo gospe Fraga Estévez postregel z nekaterimi strokovnimi podatki, za katere se pretvarjamo, da jih ne poznamo, ali pa jih morda dejansko ne poznamo.

Omenila je priporočilo FAO, kaj je resnica in kaj se zahteva. Vse drugo je manipulacija in zavajanje Parlamenta in številnih poslancev. Ne smemo pozabiti, da mora biti politika suverena in da v Parlamentu ni mesta za lobiranje in pritiske različnih gospodarskih skupin, ki imajo za bregom mogoče kaj drugega, kot govorijo.

Znano je, da je v zadnjih dveh letih cena tuna padla, znano je tudi, da smo uvedli omejitve in že dosegli zmanjšanje obsega ulova za 40 %. Delujemo na podlagi študij, za katere nobeden od nas ne more biti prepričan, da povsem držijo, vse drugo zraven pa je manipulacija ekonomskih sil, ki si verjetno prizadevajo za vse kaj drugega kot mi, namreč za zvišanje cen tuna prek vsake mere na račun malih podjetij in malih ribičev, ki preživljajo vrsto regij naše čudovite Evrope.

Poleg tega bi rad priporočil, naj Komisija in komisarka ~~legde~~ na to, da imamo v novi Komisiji tudi ministrico za zunanje zadeve, ki ima vsekakor višje pristojnosti kot doslej ~~poskrbiti~~ za ustrezne sporazume z neevropskimi državami, tako da prepoved lova na tuna ne bo veljala samo za Evropo, in naj skušata doseči nadzor nad cenami tudi v neevropskih državah.

Odločno podpiramo predlog spremembe gospe Fraga Estévez in vse, kar zadeva uvrstitev v Dodatek II.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). (PT) Novembra lani je komisija ICCAT sprejela odločne ukrepe za omejitev ulova atlantskega navadnega tuna: zmanjšanje ulova z 22 000 na 13 500 ton v letu 2010 in prepoved lova z zapornimi plavaricami med 15. majem in 15. junijem. Tedanji komisar Joe Borg jih je označil kot ambiciozne in pionirske ukrepe. Komisija je svoj sklep sprejela na podlagi najnovejših znanstvenih mnenj glede vrste, učinke ukrepov pa naj bi ovrednotili proti koncu leta 2010.

Zato nima smisla uvajati novih omejitev, ki bodo imele gospodarske in socialne posledice za panogo, še zlasti v obdobju hude krize, ki jo prestaja, na primer uvrstitve atlantskega navadnega tuna v Dodatek I. Ribištvo potrebuje dinamično ravnovesje treh stebrov: okoljskega, gospodarskega in socialnega.

Kar zadeva okoljske zahteve, morajo biti znanstveno utemeljene; ta pogoj je bil izpolnjen na sestanku komisije ICCAT, na katerem je Evropska unija aktivno sodelovala. Glede na to bi uvrstitev atlantskega navadnega tuna v Dodatek I pomenil resen precedens: prvič, spregledovanja znanstvenih podlag pri uvajanju omejitev, in drugič, opuščanja ravnovesja med okoljskim, gospodarskim in socialnim stebrom. Odprla bi tudi vrata za nove hlastne in pristranske odločitve ter za odstopanja od pravil odgovornega upravljanja.

Alain Cadec (PPE). (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, menim, da je uvrstitev navadnega tuna v Dodatek I k CITES, ki jo predlaga Odbor za okolje, javno zdravje in varno hrano, preveč radikalen ukrep. Zato jo bom vezal na tri zahteve, kar bi nam po mojem omogočilo doseči pravičen kompromis.

Prva zahteva se nanaša na neodvisno znanstveno mnenje, ki bo predvidoma objavljeno oktobra 2010 in sprejeto na sestanku CITES septembra 2011. Prepričan sem, da je to znanstveno mnenje ključnega pomena. Pred sprejemanjem odločitev o ribolovu in trgovini z navadnim tunom se moramo prepričati, ali je ta vrsta res ogrožena.

Drugič, nujno je zagotovilo, da bo Uredba (ES) št. 865/2006 o CITES res spremenjena, saj bo sprememba uvedla splošno izvzetje notranje trgovine z navadnim tunom. Ta sprememba nam bo zagotovila, kar je cilj nas vseh: ohranitev malega obalnega ribolova, še zlasti v Sredozemskem morju.

Tretjič, menim, da bo uvrstitev tuna v Dodatek I nujno terjala finančno pomoč Evropske unije ribičem in lastnikom plovil, ki jih bo odločitev o uvrstitvi prizadela.

In nazadnje, tako odločitev, če jo bomo sprejeli ob izpolnitvi pogojev, ki sem jih pravkar naštel, bo moral dopolniti mnogo strožji nadzor nezakonitega ribolova. Pod temi pogoji in samo pod temi pogoji bi se strinjal z uvrstitvijo navadnega tuna v Dodatek I k CITES. Če takih zagotovil ne dobimo, naj kot najmanj slaba, če ne celo najboljša, preostane samo uvrstitev v Dodatek II.

Esther de Lange (PPE). (NL) Gospod predsednik, pred siromašenjem biotske raznovrstnosti si ne smemo zatiskati oči. S temi besedami soglašam, vendar niso moje, pač pa so to besede Evropske komisije, natančneje komisarja za okolje gospoda Dimasa, med predstavitvijo sporočila o biotski raznovrstnosti prejšnji mesec.

Sklepam, da ima Komisija še vedno take poglede in da biotsko raznovrstno še vedno jemlje enako resno. Če ne, bi rada, da mi to pove. Prav glede na zavzetost Evropske komisije za biotsko raznovrstnost me preseneča, da si Komisija na eni strani prizadeva za rešitev rastlinskih in živalskih vrst ter ohranitev biotske raznovrstnosti, na drugi strani pa prav ta Komisija ne zbere poguma ~~da~~ še ni zbrala ~~da~~ preprosto predlagala uvrstitev ogrožene vrste, kakršna je navadni tun, v Dodatek I k CITES. To zveni kot dvoličnost. Seveda moramo finančno pomagati ribičem, ki delajo pošteno, da bodo lahko prenesli ta poseg. Glede tega se strinjam z govornikom pred menoj. Poleg tega pa se moramo odločneje spopasti z nezakonitim lovom na tuna.

Vendar pa, gospe in gospodje iz Komisije, predlagam še korak več. CITES, še zlasti pa navadni tun, sta zame preizkusni kamen. Preizkusni kamen, ki bo pokazal, ali besedam Komisije sledijo tudi dejanja. Preizkusni kamen, ki bo pokazal, ali ima nova Komisija voditeljske lastnosti, ali pa bo, tako kot doslej, samo pohlevno poslušala države članice, za katere vemo, da s takim ukrepom ne bodo soglašale, oziroma, ali se bo vkopala med besede in sporočila, ali pa dejansko ukrepala.

Na začetku sem navedla vaše besede, pravite, da ste jih pripravljeni uresničiti, torej je čas, da preidete z besed k dejanjem; zato naj zakličem Komisiji: začnite z navadnim tunom!

Simon Busuttil (PPE). (MT) Če ribičem pustimo povsem proste roke, bomo s tem prispevali k osiromašenju staleža in iztrebljenju tuna. Če pa, gospod predsednik, popolnoma prepovemo trgovino s tunom, bomo uničili ribiče, njihove družine in skupnosti, ki so odvisne od tega načina preživljanja.

Menim, da sta obe možnosti skrajni: ne smemo uničiti niti staleža tuna niti panoge, ki je popolnoma odvisna od njega. Med tema skrajnostma pa lahko najdemo srednjo pot, kompromis. To je pot, ki omogoča mnogo uspešnejši nadzor nad ribolovom kot doslej, obenem pa te panoge ne ukinja.

Zato menim, da je uvrstitev tuna v Dodatek I k CITES skrajni ukrep, ki ga ne bi smeli sprejeti. Bolje bi bilo slediti predlogom ICCAT, ki že leta zmanjšuje ribolovne kvote. V smislu kompromisa pa bi obenem tuna uvrstili v Dodatek II h Konvenciji CITES.

Gospod predsednik, zaščita tuna pred osiromašenjem staleža ne terja uničenja množice ribičev, ki so odvisni od njega. Lahko poiščemo rešitev, sprejemljivo za obe strani.

Seán Kelly (PPE). Gospod predsednik, če mi dovolite besedno igro, menim, da se mnogi med nami počutimo kot ujeti na „kavlju 22“, kajti, če prepovemo ribolov, še zlasti lov na navadnega tuna, bomo uničili ribiče. Če lova nanj ne prepovemo, pa ne bodo imeli česa loviti.

Menim, da so pri tem ključnega pomena ~~in~~ tudi res ves čas nastopajo v razpravi ~~znani~~ znani podatki. Poslušamo, da znanstveni podatki niso zanesljivi, da niso dovolj obsežni in da niso dovolj sveži.

Rad bi vprašal Svet in Komisijo: ali ste zadovoljni z znanstvenimi podatki, ki jih prejimate? Drugače se lahko zgodi, da navedete znanstvene podatke, pa pride mimo kdo drug in navede drugačne znanstvene podatke drugih znanstvenikov.

Zato mislim, da so pri tej zadevi ključnega pomena znanstveni podatki, in rad bi slišal, kaj imata o tem povedati Komisija in Svet.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). (ES) Gospod predsednik, v razpravi smo slišali domneve o povezavah med ribiči in mafijo, zato bi se rada postavila v bran panogi, ki je že mnogokrat dokazala, kako odgovorno ravna.

Zagovarjam nadzor nad ribolovom. Zagovarjam boj proti mafiji. To pa še ni razlog za uvrstitev navadnega tuna v Dodatek I.

Med drugim moram povedati, da bo taka odločitev, če jo bomo sprejeli, hudo prizadela baskovske ribiče, ki veljajo za zelo odgovorne, saj so v zaščito panoge že večkrat zahtevali začasne prepovedi ribolova, na primer lova na sardone.

Prav tako moram reči, da bi bilo dobro poslušati tudi Mednarodno komisijo za ohranitev tuna v Atlantiku (ICCAT), saj je ta komisija leta 2009 sprejela bolj omejevalne in strožje ukrepe upravljanja po priporočilih znanstvenega sveta.

Naj poudarim, da je bila za leto 2010 določena kvota ulova 3 500 ton. V letu 2009 je kvota znašala 22 000 ton, v letu 2006 pa 32 000 ton. Sprejeli so tudi kompromis glede uvajanja novih ukrepov, če bodo potrebni.

Ne podpiram uvrstitve navadnega tuna v Dodatek I, saj bi lahko prizadela mnogo gospodarskih dejavnosti, tudi mala podjetja in ribiče, česar pa v današnji razpravi ne upoštevamo. Uvrstitev bi bilo smiselno podpreti le, če doslej sprejeti ukrepi ne bodo uspešni.

Franz Obermayr (NI). (DE) Gospod predsednik, dovolite mi, da kot prebivalec alpskega dela Evrope preusmerim pogled z morja na kopno. Želel bi, da bi Komisija konferenci v Dohi posredovala tudi predlog glede obveznih identifikacijskih oznak. Znano je, da morajo imeti ptice ujede ~~ptem~~ mislim predvsem sokola ~~pt~~trgovanju identifikacijske oznake. Živali se registrirajo, opremijo z obročki ali, če so večje, s čipi, kar omogoča identifikacijo. Brez identifikacijske oznake ni mogoče trgovati z njimi.

Opomnil bi rad, da za druge vrste živali, ki so ogrožene ali se gojijo, na primer za risa v srednji Evropi, takih zahtev ni. Tako se lahko primeri, da prosto živeče, ubežne ali prodane živali nimajo identifikacijskih oznak in njihove istovetnosti ni mogoče natančno določiti. To ni dobro, niti z vidika raziskovanja obnašanja niti z vidika raziskovanja razširjenosti, seveda pa tudi olajšuje nezakonito trgovino. Zato predlagam, da se v razpravo v Dohi uvrsti tudi vprašanje identifikacijskih oznak.

Mairead McGuinness (PPE). Gospod predsednik, v dvorano sem prišla, da bi izvedela kaj novega, ali sem vsaj tako upala, kajti obe strani v razpravi imata tehtne argumente, še zlasti glede navadnega tuna.

Najprej bi rada pripomnila ~~ek~~ že omenjamo nezakonit ribolov ~~da~~stih, ki delujejo nezakonito, verjetno ne zanima dosti, v kateri dodatek kaj uvrstimo. Če pravil in predpisov bomo ne bomo učinkovito uveljavljali, bodo svoje posle opravljali še naprej.

Na drugi strani je nekaj argumentov za uvrstitev v Dodatek I, obenem pa je treba upoštevati tudi socialne in gospodarske vidike. Menim, da se moramo osredotočiti na izide.

Imamo vprašanje zavržkov in učinkov uvrstitve v Dodatek I na ribiče. Nagibam se k stališču ~~ap~~ak o tem se bomo še posvetovali v skupini ~~da~~una ne bi smeli uvrstiti v Dodatek I, pač pa je njegovo pravo mesto verjetno v Dodatku II. Kljub trajanju in tehtnosti razprave stvari še niso povsem jasne, vsaj v moji glavi ne.

Giovanni La Via (PPE). (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glede na spornost znanstvenih podatkov, ki jo je omenjalo več udeležencev razprave, in glede na to, da stalež še vedno ni toliko ogrožen, da bi terjal uvrstitev v Dodatek I, ne verjamem, da je tako omejevalen ukrep, ne glede na morebitna izvzetja nekaterih področij iz prepovedi ribolova, res najboljša rešitev.

Poleg tega pa je, če upoštevamo napore za zmanjšanje obsega ribolova v zadnjih letih, po mojem mnenju najbolje nadaljevati po načrtani poti, obdržati tuna v Dodatku II in ne hiteti, saj bi bilo to skrajno nevarno za nekatera področja in panoge.

Silvia Iranzo Gutiérrez, *predsedujoča Svetu*. (ES) Najprej bi se vam rada zahvalila za vse govore, ki bodo po mojem mnenju zelo koristni pri oblikovanju skupnega stališča, s katerim bo Evropska unija nastopila na naslednji konferenci pogodbenic konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES). Velika večina vas je poudarila primernost CITES kot instrumenta za ohranjanje vrst, ki jim grozi izumrtje.

Kot sem omenila na začetku: ko bo Komisija posredovala svoj predlog Svetu, bo lahko Svet oblikoval svoje stališče o posameznih točkah dnevnega reda srečanja CITES, to je o najpomembnejših ogroženih vrstah. Nekateri med vami ste govorili na primer o tigrjih in slonih gospo Bearder, o severnem medvedu gospa Liotard, pretežna večina govorov pa se je nanašala na navadnega tuna. V zvezi s tem vprašanjem smo slišali široko paleto mnenj in argumentov.

Svet seveda pozna izide zadnjega sestanka znanstvenega odbora Mednarodne komisije za ohranitev tunov v Atlantiku (ICCAT) oktobra 2009, prav tako priporočila neodvisne strokovne komisije FAO iz decembra 2009. Svetu so torej popolnoma jasne neposredne in posredne posledice predlogov za uvrstitev tuna v katerega od dodatkov CITES, ne le z vidika ohranitve vrste, pač pa tudi z vidika ohranitve tradicionalnih postopkov ribolova, za katere se je izkazalo, da vrste ne ogrožajo. Svet bo zato pred sprejemom stališča zadevo temeljito preučil.

Na koncu bi se vam rada še enkrat v imenu predsedstva Sveta zahvalila za vaše govore in prispevke v tej odločilni fazi oblikovanja stališč Evropske unije za naslednjo konferenco CITES; z veseljem bom misli iz vaših govorov prenesla Svetu in mu poročala o vašem izrednem zanimanju za vprašanja, o katerih bo tekla razprava v Dohi. Rada bi vam tudi zagotovila zavezanost španskega predsedstva ohranjanju in trajnostnemu razvoju ogroženih vrst. Vemo, da Svet pri tem uživa polno podporo Parlamenta.

Paweł Samecki, *član Komisije*. Gospod predsednik, moja prva splošna opazka je, da resnično cenim prispevke vseh govornikov v zvezi z vsemi cilji za konferenco in razpravo na konferenci.

Lahko vam zagotovim, da bo Komisija zagovarjala trajnostno trgovino v prid biotske raznovrstnosti in v prid skupnosti, ki jim moramo zagotoviti življenje v sožitju z obravnavanimi živalskimi vrstami.

Zdaj pa še nekaj konkretnih komentarjev na vaše pripombe; prvi je, da bo Komisija, kot sem že pojasnil, zelo kmalu sprejela celovito stališče o navadnem tunu. To je pomembno vprašanje, saj zadeva predvsem ribiče v EU. Ocenili smo, da je primernejše, da namesto poslavljajoče se Komisije o tem vprašanju sprejme jasno stališče nova Komisija, saj bo nova Komisija stališče EU tudi zagovarjala oziroma uveljavljala na konferenci.

Trdno sem prepričan, da bo ta predlog zagotovil trajnostno prihodnost tako vrsti kot ribiški panogi, ki je vezana nanjo. Rešitev bo morala najti ravnotežje med kratkoročnimi in dolgoročnimi vidiki. Glede konkretnih točk in vprašanj, ki ste jih odprli spoštovani poslanci, pa naslednje: kar zadeva morebitno pomoč prizadetim ribičem, je po mojem mnenju treba poudariti, da je Komisija pripravljena preučiti vse možnosti za zagotovitev take pomoči, upoštevati pa moramo, da so proračunske postavke določene za vrsto let in bi zato morali preučiti tudi finančne posledice, saj je finančni proračun za obdobje 2007-2013 določen fiksno.

Eden od konkretnih predlogov je bil uvrstitev navadnega tuna v Dodatek II; pri tem se mi zdi pomembno upoštevati, da CITES vsebuje zelo natančne določbe, ki bi veljale v primeru uvrstitve v Dodatek II. Uvrstitev v Dodatek II bi odprla obsežno pravno in tehnično razpravo o dejanskem pomenu take uvrstitve. Praktični učinki take uvrstitve pa so negotovi. Zato moramo razmisliti, kakšne bi bile praktične posledice uvrstitve navadnega tuna v Dodatek II.

Kar zadeva vprašanje gospe Bearder v zvezi s sloni: predloga Tanzanije in Zambije imata postopkovne pomanjkljivosti, vendar po naši pravni oceni te pomanjkljivosti ne zadostujejo za postopkovno zavrnitev predlogov *ex ante*.

Na koncu bi rad komentiral še vprašanje gospoda Kellyja. Ali je Komisija zadovoljna z znanstvenimi podatki pri večini zadev? Po mojem mnenju od Komisije težko pričakujemo, da bo presojala kakovost znanstvenih podatkov, saj bi to pomenilo, da je Komisija za znanstveno in raziskovalno delo opremljena bolje od raziskovalnih institutov, kar seveda ne drži. Zato je včasih opredeljevanje glede znanstvenih podatkov zelo težavno.

Predsednik. – Prejel sem sedem predlogov resolucije⁽²⁾, predloženih v skladu s členom 115(5) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149)

Sergio Berlato (PPE), v pisni obliki. (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, današnja razprava o 15. konferenci pogodbenic konvencije CITES je izredno pomembna z vidika razumnega ravnanja s prostoživečimi rastlinami in živalmi.

Predlog resolucije na to temo se nagiba k prepovedi uporabe številnih virov. Pri tem mislim predvsem na predlog uvrstitve sredozemskih rdečih koral v Dodatek II k CITES. Rad bi pripomnil, da znanstvena skupnost meni, da glede na bogastvo populacije v vseh vodah, kjer živijo, vrstam iz družine *Coralliidae* ne grozi izumrtje. Uvrščati korale v Dodatek II se zato zdi pretiran ukrep, ki ga znanstveni podatki ne podpirajo. Trgovina z rdečimi koralami je pomembna za preživljanje obsežnih predelov v Sredozemlju, njihova uvrstitev v CITES pa bi pomembno vplivala na gospodarstva vrste držav, tudi Italije, povzročila hudo negotovost javnosti in izgubo delovnih mest.

Zato nasprotujemo uvrstitvi te vrste v Dodatek II k CITES. Poleg tega bi rad prosil Komisijo, naj še enkrat preuči svoje sedanje stališče, ki je videti bolj rezultat pritiskov okoljskih skrajnežev kot tehtne strokovne analize.

Clemente Mastella (PPE), v pisni obliki. (IT) Evropa se že od nekdaj pozorno ukvarja s problemi, povezanimi s prekomernim izkoriščanjem prostoživečih rastlinskih in živalskih vrst ter nezakonito trgovino z rastlinami in živalmi.

Ne smemo pa spregledati, da bi morala konvencija CITES svoje odločitve sprejemati na podlagi izsledkov in znanstvenih podatkov ustreznih mednarodnih teles. Kočljivi sta predvsem dve točki: predlog za uvrstitev vrst *Corallium spp.* in *Paracorallium spp.* v Dodatek II in zahteva po uvrstitvi navadnega tuna v Dodatek I.

Kar zadeva korale, menimo, da moramo ponovno izraziti svoje nasprotovanje, saj je komisija za strokovno presohjo FAO sredi decembra 2009 izdala odklonilno mnenje, v katerem navaja, da ni podatkov o propadanju teh vrst, ki bi utemeljevali uvrstitev v Dodatek II. Uvrstitev pa bi resno ogrozila konkurenčnost obrtne izdelave proizvodov iz koral, ki je z gospodarskega vidika in vidika delovnih mest zelo pomembna v nekaterih delih Italije (zlasti v pokrajini Torre del Greco, pa tudi v pokrajinah Alghero in Trapani).

Kar zadeva tuna, se z lovom navadnega tuna največ ukvarjata Francija in Italija, zato je zaščita vrste in trajnostno izkoriščanje predvsem njuna skrb. Ta predlog lahko podpremo, ob tem pa zahtevamo, naj za uveljavitev velja odločilni rok 12-18 mesecev in naj se zagotovijo nadomestila panogi.

Véronique Mathieu (PPE), v pisni obliki. (FR) V nasprotju z vtisom, ki ga skušajo vsiliti nekateri, namen instrumenta CITES ni prepovedovanje trgovine, pač pa je njegov namen skrbeti, da mednarodna trgovina s prostoživečimi rastlinskimi in živalskimi vrstami ne ogroža njihovega obstoja. Pred dvema tednoma sem imela priložnost govoriti z namibijskim ministrom za okolje in turizem. Pravo finančno ovrednotenje slonov v Namibiji in vzpostavitev strogo urejene trgovine s sloni je omogočilo, da država danes lahko upravlja populacijo slonov in jih ščiti pred divjim lovom. Po zaslugi teh ukrepov se je število živali te vrste, ki ne obstoj ni ogrožen, celzmatno povečalo. Glede na to vas pozivam k podpori predloga Tanzanije in Zambije, naj se afriški slon premakne iz Dodatka I v Dodatek II k CITES, in k zavrnitvi predloga Kenije.

Edward Scicluna (S&D), v pisni obliki. rčno verjamem v trajnostni razvoj in ne dvomim, da je navadni tun izpostavljen prekomernemu izkoriščanju, zato potrebuje zaščito. CITES je uspešen instrument za zaščito eksotičnih rastlinskih in živalskih vrst pred izumrtjem, kadar je nadzor nad divjimi lovci ali lovci nemogoč, še zlasti v državah v razvoju. Ali pa je položaj pri nas primerljiv s takim opisom?

Navadnega tuna v severnem Atlantiku prekomerno izkorišča peščica ribiških podjetij, katerih vsako nalovi na tisoče ton. Ta ribiška podjetja imajo sedeže v vodilnih državah EU: Franciji, Španiji, Italiji. EU pri obvladovanju ribiške panoge svojih držav članic ne potrebuje pomoči mednarodnega telesa za varstvo okolja.

(2) Glej zapisnik.

Seveda pa moramo biti pragmatični. Če pod pritiskom mednarodnega javnega mnenja ne moremo preprečiti uvrstitve navadnega tuna v CITES, ravnajmo po zdravi pameti in sorazmerno in uvrstimo vrsto v Dodatek II, kot priporoča tudi strokovna skupina FAO. Uvrstitev navadnega tuna v Dodatek I k CITES bi stala gospodarstvo moje države skoraj 2 % BDP. To je tako, kot če bi od Škotske zahtevali, naj na mah ukine pridobivanje lososa. Skoraj 1 % vse delovne sile bi izgubilo delo.

13. Upravičenost ukrepov na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupnosti (razprava)

Predsednik. Naslednja točka je razprava o poročilu Lamberta van Nistelrooija v imenu Odbora za regionalni razvoj o osnutku Uredbe (ES) št. .../2009 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj glede upravičenosti ukrepov na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupnosti

(COM(2009)0382 - C7-0095/2009 - 2009/0105(COD)) (A7-0048/2009)

Lambert van Nistelrooij, poročevalec. (NL) Evropski parlament je dinamična institucija; od rib in konvencije CITES prehajamo k ljudem, saj je tudi z njimi treba ravnati odgovorno. Veseli me, da lahko danes razpravljamo o spremembah uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj v zvezi s stanovanjskimi vprašaji ljudi, ki živijo v težkih razmerah, marginaliziranih skupnosti po vsej Uniji.

Vesel sem tudi, da nam je prejšnji teden na prvi obravnavi uspelo doseči soglasje glede cele palete pravnih problemov, ki so se pojavili v okviru Lizbonske pogodbe. Skupaj smo oblikovali besedilo prve spremembe zakonodaje v skladu z določbami Lizbonske pogodbe in prvo spremembo zakonodaje v novem parlamentarnem obdobju. Vrsta drugih predlogov je zastala, s tem predlogom pa nam bo uspelo. Tudi vam, gospe in gospodje, se zahvaljujem za vaše pritiske v to smer. Skupaj smo rekli: „Dogovorili smo se že v času veljavnosti Pogodbe iz Nice“. Napredek pa ni bil dovolj hiter. Napredek je bil vezan na druga področja, zato dogovora nismo dosegli v času švedskega predsedstva.

Tudi okoliščine so letos drugačne, saj je leto 2010 evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti, torej daleč najugodnejše leto za uveljavitev instrumenta te vrste. S kolegi sem si zato močno prizadeval, da bi to področje zaokrožili, in lahko rečem, da nam je uspelo ravno ob pravem času.

Vesel in zadovoljen pa sem tudi zato, ker lahko projekte, ki so bili prvotno namenjeni za problematične skupine v mestnih okoljih, prilagodimo tudi za podeželska območja. Poleg tega bo ureditev veljala za vse države Evropske unije.

Pojem kohezije združuje socialno kohezijo, ekonomsko kohezijo in teritorialno kohezijo. V našem predlogu je na prvem mestu socialna razsežnost, socialna kohezija. Ves čas posvetovalnega postopka mi je tudi uspelo poudarek ohranjati na nekaj točkah, ki bi jih rad tukaj povzel: 1. razširitev na vse države EU, na vseh 27 držav članic Evropske unije, 2. merila trajnosti, on 3. oblikovanje konkretnjših meril za vključitev zgradbe te vrste v družbeno okolje; večina sedanjih lokacij namreč pogojev ne izpolnjuje in pomeni neprimerno rešitev stanovanjskega problema na neprimernem kraju. Obnova zgradbe na neprimernem kraju pa ne reši ničesar. Vlaganje sredstev morimo pa o približno pol milijarde evrov na leto, ki so na voljo iz regionalnih skladov upravičeno, če ne izberemo dobrih lokacij, za kar pa so potrebna podrobnejša merila.

Seveda to ne bo rešilo problema 9 milijonov Romov, vendar je stanovanjsko področje temeljnega pomena, pomemben je fizični element in države članice se lahko zdaj lotijo dela. Prosim Evropsko komisijo, komisarja, ki se poslavlja, za odgovor na vprašanje, ali nas bodo podrobneje obveščali o uvajanju celotnega svežnja in ali bomo sodelovali pri tem.

In za konec, pri svojem prejšnjem delu sem bil odgovoren med drugim tudi za prikoličarska naselja na Nizozemskem in ugotovil sem, kako težko je reševati ta problem. Obiskal sem Romunijo in druge države v vzvodni Evropi in cenim veliko tega, kar sem videl. Mislim, da je res dobro, da lahko sprejmemo ta sklep. Brez kakovostnih stanovanjskih razmer, kakovostnih lokacij in brez pomoči socialne politike, izobraževanja in zaposlovanja nam ne bo uspelo. Zelo vesel sem, da lahko to storimo in vsem se zahvaljujem za dobro sodelovanje v zadnjih mesecih.

Paweł Samecki, član Komisije. Gospod predsednik, predlog, o katerem razpravljamo danes, je otipljiv dokaz zavezanosti vseh institucij EU spodbujanju vključevanja najbolj marginaliziranih in prikrajšanih skupnosti v družbo. Predlog izpolnjuje zahteve Parlamenta in Sveta in potrjuje vlogo strukturnih skladov ne le pri

zagotavljanju finančnih sredstev, pač pa tudi pri spodbujanju celovitega reševanja socialnih in materialnih problemov marginaliziranih skupnosti.

Predlog se konkretno nanaša na romsko prebivalstvo, ki v Evropi šteje 10 milijonov ljudi. V skladu s skupnimi temeljnimi načeli vključevanja Romov pa predlog ne izključuje drugih marginaliziranih skupnosti, ki živijo v podobnih socialnih in materialnih razmerah.

Sedanji kompromisni predlog širi ukrepe na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupnosti na vseh 27 držav članic in ne zajema le skupine EU-12, kot je predlagala Komisija. Dosedanji člen 7 velja le za ukrepe na stanovanjskem področju v mestnih območjih, sprememba pa predvideva tudi ukrepe na stanovanjskem področju na podeželju. Ta razširitev je upravičena, saj je večina romskega prebivalstva v državah EU-12 naseljena na podeželju, ne na mestnih območjih.

Po predlagani spremembi upravičeni ukrepi zajemajo tako prenovo obstoječih stanovanjskih objektov kot gradnjo novih. Prenova zelo neakovostnih objektov bi namreč lahko pomenila zapravljanje javnih sredstev. Med razpravo o predlogu je Odbor za regionalni razvoj zahteval neposredno omembo ukrepov proti rasnemu razlikovanju. Uvodna izjava 6 zdaj zajema tudi ukrepe proti rasnemu razlikovanju kot primere ukrepov, ki naj se izvajajo skupaj z ukrepi na stanovanjskem področju. Dejansko lahko ločeno naseljevanje pomeni negotovost, otežen dostop do izobraževanja ali zaposlitve, pa tudi izpostavljenost nasilnim napadom in kriminalu. Nikakor ni nač cilj vzpostavljati nova marginalizirana območja, četudi s spodobnimi stanovanji, zgrajenimi s pomočjo ESRR.

Znano je, da mnoge države članice izvajajo politike vključevanja romskega prebivalstva s posebnim poudarkom na stanovanjskem področju. Izvajanje takih politik ni lahka naloga. Pri tem lahko pomagajo tudi strukturni skladi, ne le na stanovanjskem področju, pač pa še bolj pri krepitvi gospodarskih zmogljivosti teh skupnosti, na primer prek podpore MSP, pomoči ženskam, podjetniških pobud itd.

V tem smislu bi rad poudaril, da je glavni cilj kohezijske politike zbliževanje regionalnih gospodarstev s krepitvijo proizvodnih zmogljivosti.

Kot vam je gotovo znano, bo novi uredbi priložena izjava Komisije in tudi večine držav članic dje upravičenost ukrepov na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupnosti po vsej Evropski uniji v okviru ESRR izjemen ukrep. Te izjeme nikakor ne bi smeli tolmačiti kot splošno širjenje kohezijske politike na financiranje ukrepov na stanovanjskem področju.

Rad bi omenil tudi predlog Odbora za regionalni razvoj, naj se v besedilo vključi posebno uvodno izjavo o komitologiji. Pri tem bi vas rad spomnil, so tri institucije načeloma že našle horizontalno rešitev za prehodne določbe v zvezi s komitologijo. Namen Izjave Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o izvajanju člena 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije je preprečiti odpiranje institucionalnih razprav pri vsakem dosjeju v vmesnem obdobju do uveljavitve nove okvirne uredbe o komitologiji. Komisija zato obžaluje vključitev te uvodne izjave, ne bo pa tega razloga blokirala sporazuma med sozakonodajalci v prvi obravnavi.

Veselim se razprave.

Jan Olbrycht, v imenu skupine PPE. (PL) Gospod predsednik, rad bi poudaril, da imajo spremembe uredbe, o katerih razpravljamo danes, dvojni pomen. Na eni strani neposredno zadevajo probleme marginaliziranih skupnosti, čeprav ta pojem ni povsem dobro opredeljen. Na drugi strani pa uvajajo element, ki je prav tako zelo pomemben za gospodarstvo, namreč možnost financiranja gradnje stanovanjskih objektov iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, ki je v prejšnjem parlamentarnem obdobju naletela na veliko nasprotovanj. To je vsekakor precej presenetljiv učinek krize grmente, ki so jih poslanci navajali pred leti, so zavračali, poraba sredstev za stanovanjsko področje je bila sprejemljiva samo novim državam članicam, danes pa smo v novih socialnih in finančnih okoliščinah dosegli soglasje o uporabi finančnih sredstev za stanovanjsko področje v zelo ozkem okviru. Menim, da bi morali ta poskus, ki pomeni zelo koristno prvine, nadaljevati in da bi morala poraba sredstev za stanovanjsko področje dobiti prostor v kohezijski politiki tudi v prihodnje, tako kot ga ima danes.

Georgios Stavrakakis, v imenu skupine S&D. (EL) Gospod predsednik, rad bi začel s čestitkami poročevalcu gospodu van Nistelrooiju, ki mu je z vztrajnostjo in potrpežljivostjo med zadnjim trialogom uspelo zagotoviti, da o tem pomembnem poročilu lahko danes razpravljamo in bomo jutri lahko glasovali ter da ne bomo izgubljali časa s prelaganjem obravnave na marec.

Poročilo je izredno pomembno, saj predvideva razširitev veljavnosti uredbe o upravičenosti ukrepov na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupnosti z novih držav članic, kot je prvotno predlagala Evropska komisija, na celotno Evropsko unijo.

Članom naše politične skupine in članom našega odbora se je zdelo nezaslišano, da veljavnost uredbe ne bi zajela tudi starih držav članic, saj ~~da~~ nam je vsem znano ~~stanovanjski~~ problemi marginaliziranih skupnosti, še zlasti Romov, pereče vprašanje z globokimi socialnimi razsežnostmi v vseh državah članicah Evropske unije.

Prepričani smo, da poročilo in razširitev veljavnosti uredbe o ukrepih na stanovanjskem področju na celotno Evropsko unijo krepi kohezijo med vsemi regijami, brez razlikovanja med starimi in novimi državami članicami. Poročilo pomeni jasno sporočilo, da Skupnost zagotavlja svojo pomoč po načelih boja proti socialnim problemom, ne glede na predel Unije, kjer problemi nastopajo.

Karima Delli, v imenu skupine Verts/ALE. (FR) Gospod predsednik, leto 2010 je evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti in v tem smislu bomo, upam, sprejeli poročilo gospoda van Nistelrooij, ki pomeni velik korak naprej pri izboljševanju bivalnih pogojev prikrajšanih skupin prebivalstva, saj odpira možnosti za evropsko pomoč, prek ESRR, projektom prenove in gradnje stanovanjskih objektov ter boja proti revščini v vseh državah članicah.

Predlog, ki ga podpira tudi Evropski svet, smo težko pričakovali vsi, ki se zavzemamo za spoštovanje pravice marginaliziranih skupnosti, še zlasti Romov, do vključitve.

V imenu skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze pozdravljam velike naložbe Unije v izboljševanje stanovanjskih razmer najbolj prikrajšanih skupnosti; zdaj, ko nam gre dobro, pa se ne smemo ustaviti. Budno bomo spremljali dejansko porabo teh sredstev, saj ne smejo povzročati nadaljnjega izključevanja marginaliziranih skupnosti.

Primerov projektov prenove mestnih okolij je veliko. Mednje spadajo obnova mestnega središča Barcelone, oživljanje zgodovinskih središč v novih državah članicah, ki so še zlasti koristili nepremičninskim špekulantom, saj so najemnine in dodatni stroški skokovito zrasli. To pa je iz mestnih središč pregnalo najrevnejše družine.

Tem ljudem je nujno zagotoviti pravo socialno pomoč in dostop do vseh javnih storitev, na primer izobraževanja, zdravstva in javnega prevoza, obenem pa ~~ak~~ smo tudi predlagali pri pregledu v odboru ~~mojo~~ prejeti dovolj sredstev, da lahko ostanejo v takih soseskah, da se te kasneje ne izpraznijo.

Parlament bo moral zaključene projekte ovrednotiti, preden bodo leta 2013 sredstva ponovno razporejena, moral pa bo tudi sodelovati pri oblikovanju uredbe o merilih upravičenosti, zlasti glede preglednosti, da bodo sredstva res prispela do vsake ranljive skupine prebivalstva in da bodo imele te skupine tudi dolgoročno možnosti za dostojno življenje.

Oldřich Vlasák, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, iz lastnih izkušenj vemo, kakšni so geti in revne četrti. Ljudje, ki živijo v teh krajih, imajo najnižje plače in so pogosto brezposelni ali odvisni od socialne miloščine. To so ljudje, ki ne plačujejo najemnine, računov za elektriko ali vodo pravočasno. V teh okrožjih po ulicah in dvoriščih pogosto ležijo naokoli smeti. Vse stavbe, ki so v souporabi ali niso v nikogaršnji lasti, propadajo. Iz lastnih izkušenj vemo, da tam živijo socialno marginalizirane skupine. Lahko so sestavljene iz vsega nekaj družin ali posameznikov, ki živijo v enem stanovanjskem bloku, lahko pa jih je na tisoče in naseljujejo celotno sosesko. Takšne lokacije so lahko v središču mesta ali na obrobju ali pa celo povsem zunaj pozidanih površin.

Zato je dobro, da predlagana sprememba razširi obseg financiranja, tako da se evropska sredstva namenijo tudi za nastanitev marginaliziranih skupin in da se omogoči vlaganje sredstev ne le v mesta, temveč tudi v podeželje, bodisi s popravili obstoječih stanovanjskih objektov ali gradnjo novih hiš. Vendar trdno verjamem, da zgolj fizična naložba v infrastrukturo ne bo rešila težave getov. Tudi če se smeti pospravijo, fasade zgradb popravijo, vhodi prenovejo in stavbe prepleskajo, to ne pomeni, da po nekaj letih kraj ne bo videti točno tak kot danes. Geti niso samo stvar okolja ali stavb, temveč tudi ljudi, ki tam živijo. V prihodnosti moramo torej iskati načine, da združimo to naložbo s socialnim delom na kraju samem, da ob tem zagotovimo podporo zaposlovanju ljudi, ki živijo v getih, in zlasti da mladim omogočimo, da se osvobodijo socialne pasti revščine. Samo na ta način bodo geti in revne četrti postali primerni deli naših mest.

David Campbell Bannerman, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, sprememba 1 te stanovanjske resolucije predlaga, da se uporaba Evropskega sklada za regionalni razvoj razširi na vse države članice, ne da zajema le tiste, ki so se pridružile leta 2004. To se torej nanaša neposredno na Britanijo.

Iz resolucije je razvidno, da je v poročilu romsko prebivalstvo navedeno kot največja marginalizirana skupnost, ki prejema podporo, poleg drugih s podobnimi socialno-ekonomskimi pogoji.

Skupni proračun za evropsko kohezijsko politiko znaša vrtočlavih 347 milijard EUR v sedmih letih – celo več kot številna gospodarstva.

Moji volivci v Vzhodni Angliji so že zelo zaskrbljeni zaradi obsega potujočih in romskih skupnosti, predvsem v Essexu. Jezni bodo, če bo kateri koli izmed teh ukrepov olajšal še večje masovno priseljevanje v EU.

V Britaniji se je v 12 letih, odkar je leta 1997 prišla na oblast laburistična vlada, število prebivalstva že povečalo za tri milijone in pol – kar predstavlja polovico Londona. Če upoštevamo še, da bo v naslednjih 30 letih skoraj devet izmed desetih novih britanskih domov – 86 % – nastalo zaradi priseljevanja, se zdijo takšni predlogi le še eno mostišče za obsežno priseljevanje v Britanijo. Nimamo prostora. Gre za prostor, ne raso.

Nadzorovano priseljevanje na podlagi dovoljenj in vizumov je dobro, nenadzorovano priseljevanje pa je slabo, saj to predstavlja hitro pot do skrajnosti, česar si noben izmed nas ne želi.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, podpora za ukrepe na stanovanjskem področju za gospodinjstva v posebej težkih socialno-ekonomskih razmerah je sama po sebi zelo dobra zamisel. Tudi dejstvo, da bodo imela mestna in podeželska območja zdaj enakovredno korist od podpore, je treba toplo pozdraviti. Toda podpore se nikakor ne sme dodeliti samo določenim državam članicam in določenim skupnostim, s čimer bi dali jasno prednost tem skupinam. To bi bila groba diskriminacija drugih skupin. Toda ta predlog povzroči ravno to. Osredotoča se predvsem na Rome in tudi zakonite priseljence.

Poleg tega se je treba proti marginalizaciji vedno boriti dvostransko – proti njej se morajo na eni strani boriti javni organi, na drugi strani pa prizadete skupine, ki morajo tudi igrati aktivno vlogo pri lastnem vključevanju. Končno pa moramo zelo skrbno oceniti, kako koristni so vsi ti ukrepi, in moramo reči odločen „ne“ dajanju prednosti na podlagi etničnih meril.

Livia Járóka (PPE). – (HU) Rada bi pozdravila vse spremembe Evropskega sklada za regionalni razvoj in čestitala mojemu kolegi, gospodu van Nistelrooiju, za njegovo poročilo. ESRR podpira številne programe, ki bi lahko bistveno izboljšali in dejansko izboljšujejo življenjske razmere Romov, ki so največja in najbolj izključena manjšina v Evropi, obenem pa ne pozablja na druge skupine v podobnih socialnih in ekonomskih razmerah.

Že dolgo je naš cilj, da ureditev stanovanjskih razmer ni več omejena samo na mesta, temveč mora zajemati tudi gradnjo novih stanovanjskih objektov, te oblike podpore pa morajo biti na voljo tudi starim državam članicam, saj ta težava zadeva vso Evropo. Regije, ki so glede na regijsko povprečje bistveno slabše razvite in getoizirane, ovirajo razvoj celotne Evrope. Velik del Romov živi na prikrajšanih območjih po vsej Evropi, na območjih, ki se razvijajo ob precejšnji podpori.

Potrebno je takojšnje in skupno ukrepanje. Zato moramo razmisliti o tem, da bi na ravni Evropske unije oddelili del sredstev in ga namenili izključno za to, da nekatere statistične enote na ravni LAU 1 dosežejo standard. Zelo pomembno je v to uredbo vključiti celosten pristop, ki zagotavlja ureditve v smislu širšega, kompleksnejšega okvira, upoštevajoč tudi vidike, kot so izobraževanje, gospodarska dejavnost in javne službe. Za spoštovanje stališč, ki jih je sprejel Evropski parlament, potrebujemo kompleksen akcijski načrt Skupnosti, ki zaobjema stranke in cikle in ki lahko s pomočjo ustreznih finančnih virov in pravne veljave privede do bistvenega izboljšanja po vseh Laekenskih kazalnikih, ki odražajo resničen obseg socialne izključenosti.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Cilj regionalne politike je odpraviti gospodarske in socialne razlike. EU ima 27 držav članic, razdeljenih na 271 regij. V vsaki četrti regiji je BDP na prebivalca 75 % nižji kot povprečje 27 držav EU. To je zaskrbljujoč podatek.

Evropska regionalna politika prinaša dodano vrednost prek ukrepov, ki se izvajajo neposredno na terenu. Pomaga financirati določene projekte v korist regij, mest in vasi ter njihovih prebivalcev. Lansko leto je bil narejen zelo pozitiven korak, ko je OEP spremenil pravila o Evropskem skladu za regionalni razvoj, tako da so ga vse države članice lahko uporabile za zmanjšanje porabe energije v stavbah.

Danes že imamo otipljive pozitivne rezultate. V številnih mestih smo izolirali stavbe, pa tudi estetska vrednost, kakovost življenja in nižji življenjski stroški so vse prej kot zanemarljivi. Sem poslanka iz vzhodne Slovaške, iz ene od regij, ki je daleč pod povprečjem EU. Zato pozdravljam nov osnutek Uredbe, katerega cilj je razširiti upravičenost na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupin.

V 21. stoletju mnoge skupine ljudi živijo v ponižujočih razmerah. Zaradi svojega socialnega statusa ne morejo dobiti boljših stanovanj zase in za svoje otroke. Lokalni organi bodo tako lahko postopoma vključili to skupino prebivalcev v večino. Pozdravljam ta predlog in ga podpiram, skupaj s svojimi kolegi iz Slovaške in skupine S&D.

Trevor Colman (EFD). – Gospod predsednik, težava, ki jo to poročilo in njegove spremembe v zvezi z Evropskim skladom za regionalni razvoj domnevno želijo obravnavati, so brezdomci ali, kot so imenovani v poročilu, marginalizirane skupnosti. Rešitev EU je nameniti milijone evrov za prenove in gradnjo tisočih hiš.

To poročilo sprva obravnava financiranje stanovanjskih objektov v državah članicah, ki so se EU pridružile 1. maja 2004 ali kasneje. Zdaj se bodo sredstva izplačala vsem državam članicam. Po podatkih iz poročila Jugoahodnega observatorija iz leta 2007 za jugoahodna okrožja Anglije se število prebivalcev v regiji hitro povečuje, samo zaradi priseljevanja. Kljub močnemu in naraščajočemu nasprotovanju javnosti tem dogodkom in neprimernosti številnih predlaganih gradbišč se program EU za gradnjo stanovanjskih objektov v Britaniji zagnano nadaljuje brez vsakršnega upoštevanja demokratičnih procesov.

Svet voditeljev jugoahodnih okrožij je zdaj prevzel nadzor in odobravanje načrtov – klasičen primer EU, kako se zakonska pooblastila dodelijo organom, ki niso z zakonom določeni. Vzdušje v britanski javnosti kaže na vse večji obup. Neomejeno in nenadzorovano priseljevanje spodbuja jezo javnosti. Financiranje v podporo gradnji stanovanjskih objektov v Britaniji in spodbujanje še večjega števila priseljencev, da pridejo na naše obale, le še zaostruje že tako nestanovitne razmere.

Če se poročilo ne bo nanašalo samo na države, ki so se EU pridružile 1. maja 2004 ali kasneje, kot je bilo prvotno namenjeno, se bo način življenja v Britaniji, zlasti na podeželju, bistveno spremenil, skladno s tem pa se bo pri Britancih pojavila silovita zamera.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Pozdravljam predstavljeno poročilo in čestitam gospodu van Nistelrooiju za njegovo obravnavo in zaključek. Mislim, da je treba Uredbo o ESRR spremeniti, tako da bo državam omogočila uporabo teh sredstev za prenovo in gradnjo stanovanjskih objektov za marginalizirane skupnosti. Cilj ukrepov, ki so jih sprejele nacionalne in lokalne oblasti, mora biti trajnostno socialno vključevanje teh skupnosti, tako v mestih kot na podeželju.

Pozdravljam dejstvo, da morajo v osredotočenih prizadevanjih za podporo romske skupnosti sodelovati vse države članice Evropske unije. Razlog za to je dejstvo, da je romsko prebivalstvo največja marginalizirana skupnost v Evropi z visoko stopnjo čezmejne mobilnosti v Evropi. Toda moramo upoštevati tudi potrebe drugih skupnosti, zlasti tistih, ki jih sestavljajo zakoniti priseljenci, kot tudi skupnosti delavcev, ki so začasno zaposleni v drugih državah EU. Iz teh razlogov je pametno omogočiti uporabo sredstev ESRR za stanovanjske objekte v vseh državah EU.

Verjamem v uspeh tega programa in upam, da bomo nadaljevali z uvedbo nove faze v podporo družinam iz marginaliziranih skupnosti, tako da jim bomo zagotovili ustrezne objekte ter pomagali najti in obdržati zaposlitev, predvsem v obstoječi krizi. Podpiram to poročilo, ki bo tudi Romuniji omogočilo dostop do sredstev za pospeševanje socialne vključenosti marginaliziranih oseb, vključno z Romi, tako v mestih kot na podeželskih območjih.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Namen tega poročila o ESRR je razširiti upravičenost ukrepov na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupnosti naših držav članic. Do zdaj je ta podpora veljala samo za marginalizirane skupnosti, ki živijo v mestnih območjih v novih državah članicah. Z drugimi besedami, glede na to, da velika večina skupnosti te vrste živi na podeželju in v zasilnih bivališčih, ne more uživati te podpore za nadomeščanje stanovanjskih objektov slabe kakovosti.

Konec koncev gre za zapolnitev vrzeli ter za to, da se državam članicam in njihovim regijam zagotovijo večje priložnosti v smislu politike za ublažitev posebnih težav teh skupnosti.

Pozdravljam tudi enako obravnavo vseh držav članic v poročilu, saj si marginalizirane skupnosti, ki potrebujejo pomoč in vključevanje, zaslužijo našo pozornost, ne glede na to, kateri državi članici pripadajo.

Če bo to pomembno poročilo za boj proti revščini in za človeško dostojanstvo sprejeto na prvi obravnavi, ga bo mogoče hitro izvesti v okviru načrta oživitve gospodarstva, tako da se bomo hitro odzvali na krizo, ki nas je prizadela.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, evropska kohezijska politika je bila ustvarjena zato, da ob pomoči znatnih finančnih virov zagotovi prave odgovore na vprašanja, ki so jih zastavile druge evropske politike. Njen namen je bil predvsem pomagati najranljivejšim državam članicam, da se spopadejo s konkurenco na notranjem trgu.

Danes je njena glavna naloga najti rešitve za izzive, ki jih predstavljata odpiranje meja in prost pretok oseb, kar je zelo dobro, vendar lahko povzročičasne težave. Vprašanje življenjskih razmer Romov je povezano z vprašanjem odpiranja meja. To je predvsem evropsko vprašanje. Zato je edino prav, da lahko vse države članice uporabljajo Evropski sklad za regionalni razvoj, ESRR, za gradnjo stanovanjskih objektov za Rome in s tem zagotovijo pravo solidarnost med Evropejci.

V okviru več sprememb, predloženih Odboru za regionalni razvoj, sem zaprosila, da se ta ukrep razširi na vse države članice Evropske unije. Navdušena sem, da je bila ta zamisel sprejeta in spremenjeno besedilo popolnoma podpiram.

Po mojem mnenju nas mora večja upravičenost izdatkov za stanovanjske objekte, ki jih sofinancira ESRR, privedi do tega, da razmislimo o drugih možnih premikih na srednji in dolgi rok, bodisi v smislu upravičenosti financiranja ali dodelitve sredstev za določene strateške prednostne naloge.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Tudi jaz z veseljem pozdravljam spremembo Uredbe ESRR in verjamem, da je ta uredba zdaj konkretno orodje, ki je lahko v veliko pomoč pri iskanju rešitev za izboljšanje razmer romskih skupnosti v celotni Evropi, tudi če to orodje ni namenjeno izključno romskim skupnostim, temveč tudi drugim marginaliziranim skupnostim.

Tistim kolegom, ki so govorili o priseljevanju, pa bi rada rekla, da konec koncev, če se razlike zmanjšajo in življenjske razmere izboljšajo, to deluje proti priseljevanju in mislim, da lahko tudi v tem primeru pričakujemo tak rezultat.

Rada bi naštel nekaj vidikov, ki jih je treba v vsakem primeru upoštevati v Uredbi in njenem izvajanju. Zelo pomembno je, da so ta sredstva na voljo ne samo v mestih, temveč tudi na podeželju, tako da se lahko uporabijo za prenove in gradnjo novih hiš ter s tem večjo ponudbo stanovanjskih objektov, da je zmanjšanje ločevanja pomemben cilj in da je pristop celovit; to pomeni, da mora iti z roko v roki z izobraževalnimi in poklicnimi programi, tako da predstavlja trajnostno in trajno rešitev. Dovolite, da dodam, da je izboljšanje razmer Romov pomembna prednostna naloga predsedniškega tria. Špansko predsedstvo dela pomembne korake v tej smeri, madžarsko predsedstvo pa bo z njimi tudi nadaljevalo.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, najprej bi rad pohvalil kolego gospoda van Nistelrooija zaradi njegove prizadevnosti in vodstva na tem zelo pomembnem področju.

Imeti v lasti hišo je nekaj, kar si po mojem mnenju želijo mnogi ljudje in me spominja na prve vrstice pesmi, ki sem se je dolgo nazaj naučil od irskega pesnika. Šla je takole: „O, ko bi le imela svojo hišico! | Da imela bi svoje ognjišče, stolico in vse to! | Kredenco polno beloprstene posode | in kup šote ob zidu!“.

Mislim, da to, kar počnemo danes, pomaga pri uresničitvi sanj številnih ljudi v Evropski uniji, zlasti pa sanj romske skupnosti.

To je bilo izpostavljeno in zdaj, ko smo o tem razpravljali, predlagamo, da se razširi tudi na druge marginalizirane skupine. V mislih imam predvsem moje področje Limerick, kjer so ljudje v krajih, kot sta Myross in Southill, zelo trpeli zaradi prodaje drog in nasilja, povezanega z njo. Potrebna je obsežna prenova, da se ublaži te grozljive razmere.

Na podlagi teh predlogov je to mogoče doseči, zelo pomembno pa bo tudi za zagon gradbene industrije, ki jo je gospodarska recesija hudo prizadela v celi Evropski uniji.

Torej ukrepamo ob pravem času in to lahko koristi najbolj marginaliziranim, tako da se bodo lahko vsi veselili, da bodo lastniki hiše, ognjišča, stolice in bleščeče posode.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Upravičenost ukrepov na stanovanjskem področju, ki jih financira ESRR, v korist marginaliziranih skupnosti bo pomagala državam članicam izboljšati črpanje evropskih sredstev. Moje osebno mnenje je, da mora ta upravičenost veljati za vse države članice.

Uredba (ES) št. 1080/2006 je bila pred kratkim spremenjena, da bi vsem državam članicam omogočila izboljšanje energetske učinkovitosti v domovih. Novo besedilo določa 4-odstotno stopnjo. Zaradi doslednosti besedila in manjše birokracije bi bilo morda pametno, da ohranimo enak odstotek.

Nove določbe opredeljujejo potrebo po spodbujanju projektov urbanega razvoja za področja, ki jim grozi fizično propadanje ali socialna izključenost, kot tudi za marginalizirane skupnosti. To zajema tudi področja, ki so jih prizadele katastrofe, kot so poplave ali potresi. Gospod predsednik, na koncu bi rada pozvala Komisijo, da združi sile z državami članicami in v letu 2010 pregleda operativne programe, da bi povečala črpanje evropskih sredstev z namenom izboljšanja obstoječih socialnih stanovanjskih objektov.

Jan Březina (PPE). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dobro je znano, da posledice obstoječe gospodarske krize najbolj prizadenejo socialno ranljive skupine državljanov. Zato pozdravljam dejstvo, da EU išče načine, kako pomagati tem ljudem. Medtem ko lahko Evropski sklad za regionalni razvoj že ukrepa v smislu pomoči marginaliziranim skupinam, ki živijo v mestih, so bila podeželska območja doslej tako rekoč izključena iz takšnih ukrepov in se morajo zadovoljiti z izplačili iz finančno šibkejšega Sklada za razvoj podeželja. Trdno verjamem, da je treba to finančno neravnovesje popraviti. Pomembno je, da priznani izdatki niso omejeni na nadomeščanje obstoječih stavb z novimi, temveč da zajemajo tudi prenovo obstoječih stanovanjskih zgradb. Na ta način bi dramatično razširili razpon možnih ukrepov in povečali njihovo učinkovitost.

Zlasti v novih državah članicah so stanovanjske razmere teh skupin pogosto kritične, rešitve pa terjajo takojšnje in odločne ukrepe javnih organov. Ponuja se velika priložnost, da strukturni skladi EU učinkovito dopolnijo nacionalna sredstva, ki so sama po sebi nezadostna za temeljito izboljšanje razmer.

Povsem se strinjam s posebno omembo romskega prebivalstva kot največje socialno marginalizirane skupnosti in obenem podpiram stališče, da ukrepi, ciljno usmerjeni v Rome, ne smejo izključevati drugih oseb, ki se znajdejo v podobnih socialno-ekonomskih razmerah.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Povsod po Evropski uniji imajo ljudje težave s prenavljanjem svojih domov, toda razmere so posebej zapletene v novih državah članicah Evropske unije. Nove države članice imajo skupno lastnost – vse so podedovale neučinkovite stanovanjske bloke ki so zelo dragi za vzdrževanje, postopki prenavljanja pa so zelo počasni ali pa sploh ne potekajo. Zelo pomembno je, da uporaba te uredbe ni izključno omejena na velike, socialno izolirane skupnosti, temveč da se določbe lahko uporabijo tudi za najbolj socialno ranljive skupine, kot so invalidi, revni, pomoči potrebne mlade družine, priseljenci in drugi, ki so prav tako socialno izolirani in nimajo priložnosti prenoviti svojih domov. Prepričan sem, da bo ob izkoriščanju pomoči strukturnih skladov ta dokument vsem regijam Evropske unije zagotovil priložnost za vlaganja v socialno infrastrukturo, zagotovitev dostopa do stanovanja, to pa ne bo pripomoglo le k manjši socialni izoliranosti, temveč bo prispevalo k oblikovanju stabilne socialne, gospodarske in okoljevarstvene politike v celotni Skupnosti.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, predlog Evropske komisije glede Uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj predvideva, da bo mogoče pobude na stanovanjskem področju uveljaviti izključno na mestnih področjih in v obliki prenovе obstoječih stanovanjskih objektov. Določbe se ne nanašajo na podeželska območja, kar pomeni, da številni ljudje iz marginaliziranih socialnih skupin, ki živijo v državah srednje in vzhodne Evrope, ne bodo imeli koristi od predlaganih rešitev. To izhaja iz dejstva, da v novih državah najrevnejše skupine, ki so socialno izključene zaradi nizkega materialnega statusa, živijo predvsem na podeželju.

Po mojem mnenju bo uvedba sprememb koristen dodatek k Uredbi, ki bo omogočal tudi zaščito skupnosti, ki živijo zunaj mestnih območij, kar bo v veliki meri podprlo delo Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Takšna sprememba bo omogočila izboljšanje materialnega statusa najrevnejših skupnosti, v katerih so ljudje prikrajšani zaradi kraja, kjer živijo. To izhaja iz dejstva, da je v novih državah članicah razlika med življenjskim standardom na podeželju in v mestih veliko večja kot v zahodni Evropi. V tem delu Evrope materialni status žal še vedno predstavlja opazno oviro pri dostopu do izobraževanja, zaposlitve in sodelovanja v kulturnem življenju. Zagotavljanje boljših stanovanjskih razmer ljudem, ki so najbolj socialno izključeni, bo slednjim odprlo pot, da izboljšajo svoj socialni status, in jih spodbudilo k lastnemu razvoju. Lokalne ravni države in nevladne organizacije bi si morale skupaj prizadevati, da pomagajo na področju reševanja vprašanja socialne izključenosti.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Gospod predsednik, komisar, dovolite mi, da najprej poudarim vlogo poročevalca, gospoda van Nistelrooija, v smislu njegovega dela pri doseganju soglasja o tej zadevi in tudi njegove vsakokratne pripravljenosti, da v svoje poročilo vključi prispevke drugih.

Jutri bomo glasovali o spremembah Uredbe ESRR, ki so pomembne zlasti za tako imenovane stare države članice in tudi za Portugalsko. S temi spremembami se bo razširila uporaba ESRR v stanovanjskem sektorju v korist marginaliziranih skupnosti, saj se lahko ta sklad zaenkrat uporablja samo za urbani razvoj.

Spremembe, ki smo jih predlagali jaz in moji kolegi poslanci in ki jih je sprejela velika večina Odbora za regionalni razvoj, bodo tudi starim državam članicam in ne samo novim, kot je bilo predlagano v prvotnem osnutku, omogočile koristi od te možnosti financiranja.

Pri tem sem se poskusil izogniti ustvarjanju precedensa, kar je po mojem mnenju nevarno in s čimer bi bile vse stare države članice izključene iz tega ter najverjetneje iz dodatne uporabe pomoči Unije. To ne bi imelo smisla, saj težave na stanovanjskem področju, zlasti težave marginaliziranih skupin, obstajajo tako v novih kot v starih državah članicah.

Pozdravljam priložnost, da lahko ponovno povem, da trajanje članstva v Evropski uniji ne sme biti merilo pri dodeljevanju strukturnih sredstev in da je treba to merilo takoj opustiti.

Pogajanja o kohezijski politiki po letu 2013 morajo temeljiti na solidarnosti s ciljem teritorialne kohezije in jih je treba usmerjati k nagrajevanju in ne kaznovanju regij, ki so se izkazale za zgledne, kar zadeva uporabo pomoči Skupnosti.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Gospod predsednik, v okviru današnje razprave bi rad pozornost usmeril v sporen predlog o spremembi člena 47 Uredbe Komisije iz leta 2006. Ta člen navaja, da morajo območja, izbrana za operacije v zvezi s stanovanjskimi objekti, izpolnjevati vsaj tri od meril, ki so naštet v členu. Nova uredba pa predlaga kvalifikacijo na podlagi zgolj enega merila, kar v praksi pomeni, da bodo območja, ki niso upravičena do sredstev, zanje lahko zaprosila, če bodo prilagodila svoje razmere pravnim zahtevam. Rad bi izpostavil, da bo, na primer, merilo „nizka raven gospodarske dejavnosti“ zelo preprosto doseči v novih stanovanjskih naseljih, zgrajenih na podeželju. Tako bodo pomoč dobili gradbeniki in premožni prebivalci novih naselij, namesto tistih, ki so najbolj potrebni pomoči.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, jasno je, da je stanovanjsko področje težko obravnavati na evropski ravni, ker dejansko ne sodi v delokrog Evropske unije. Vendar na splošno velja, da je gradnja kakovostnih stanovanjskih objektov potrebna za zagotavljanje socialne kohezije in pomoč pri zagotavljanju uspeha načrta Komisije za oživitev gospodarstva.

Zato sem navdušen, da bodo financiranje naložb v stanovanjski sektor, zlasti na področju energetske učinkovitosti, vse bolj zagotavljali strukturni skladi, toda moramo iti še dlje. Če gremo dlje od tega predloga, moramo posebno pozornost posvetiti brezdomcem, katerih število je v Evropi ocenjeno na tri milijone.

Zato je ta točka ena izmed prednostnih nalog belgijskega predsedstva, ki bo prevzelo mandat v drugi polovici leta 2010. Upam, da bo doseglo uvrstitev te teme na evropsko agendo, da bomo lahko na njej še bolj uradno delali. To delo bo med drugim vključevalo uvajanje natančnih metod spremljanja števila brezdomcev, da se doseže svetovno zavedanje tega pojava, in večjo podporo na področju socialnih stanovanj.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, vem, da se to poročilo nanaša predvsem na romske družine in druge specifične skupine.

Rada bi poudarila, da si vsi ljudje zaslužijo in potrebujejo socialna stanovanja, ki služijo svojemu namenu. Toda ta parlament ne sme pozabiti, da so v običajnih skupnostih številni ljudje, bodisi v degradiranih mestnih središčih ali na podeželskih območjih, ki živijo v zelo slabih stanovanjih in ne morejo priti do dostojnih stanovanj. Ti ljudje morajo vedeti, da ta parlament priznava njihovo potrebo. So ravno tako marginalizirani, skozi revščino, droge ali kriminal.

Eno vprašanje, ki povzroča skrbi ponudnikom socialnih stanovanj na Severnem Irskem, so pravila glede javnih naročil. Njihov namen je spodbujati pošteno konkurenco v celi Evropski uniji, toda imajo nenamerne negativne vplive na gradnjo zelo potrebnih socialnih stanovanj v marginaliziranih skupnostih, predvsem ker je težko pridobiti zemljišče na trgu, ki je bil do nedavnega še trg špekulantov.

To je Severno Irsko hudo prizadelo letošnje in lansko leto, zaradi te težave je bilo namreč treba poiskati zamenjave v programu socialnih stanovanj za 500 izmed 1 500 predvidenih hiš.

Tudi to so vprašanja, ki se jih moramo lotiti. Ta parlament spodbujam, da na to gleda kot na del težave na stanovanjskem področju v zvezi z marginaliziranimi skupnostmi.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Novi predpisi o upravičenosti do stanovanj vsebujejo primer, ki ponazarja, kako se lahko ista sredstva uporabijo z večjim učinkom, ne da bi jih bilo treba dopolniti.

Prvi korak je bil storjen lansko leto, ko so bili sproščeni predpisi za uporabo evropskih sredstev za izboljšanje energetske učinkovitosti. Ob tej priložnosti bi rad povedal, da je bil to majhen korak in odobreni odstotek bi lahko ponovno preverili. Drugi korak se začinja zdaj.

V obeh primerih gre za prilagajanje besedil, ki v nekaterih primerih izhajajo iz zelo drugačnih časov, kot so današnji, ki jih preživljamo. Zato se sprašujem, ali ne bi bilo morda treba preveriti tudi drugih vidikov uporabe evropskih sredstev, da se spremenijo tista merila, ki ne izpolnjujejo več obstoječih potreb.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Leto 2010 je evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti. Na žalost se ogromno ljudi sooča z grozno revščino in marginalizacijo, kar je v nasprotju s temeljnimi načeli in vrednotami Evropske unije. Ranljivost teh skupnosti se je opazno povečala v obstoječem obdobju gospodarske krize. Glede na to pozdravljam pobudo, da se razširijo pogoji za upravičenost v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, ki je pomemben in ključen instrument v boju proti revščini.

Zaradi neakovostnih stanovanjskih razmer se mi zdi nujno pospešiti dodeljevanje finančne pomoči. Finančno podporo je treba ponuditi za stanovanja na mestnih in podeželskih območjih. Poleg tega se pri dodeljevanju te finančne podpore ne sme razlikovati med romskim prebivalstvom in drugimi socialnimi skupinami v podobnih razmerah.

Paweł Samecki, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil poročevalcu za njegovo delo. Zelo ga cenim. Drugič, imam dve pripombi o vsebini razprave. Slišal sem izraze zaskrbljenosti o možnih stranskih učinkih v obliki dodatnega priseljevanja. Dejansko se ta predlog ne nanaša na pobude za priseljevanje; gre za to, kako se lotiti obstoječega stanja. Mislim, da bi na to morali gledati kot na odvrtačni dejavnik od priseljevanja, kot je omenila gospa Göncz.

Druga pripomba zadeva vsebino. Komisija se seveda veseli pregleda operativnih programov: to bo odvisno od pobude nacionalnih in regionalnih organov, vendar bomo zelo toplo pozdravili takšne spremembe.

Dovolite mi, da za konec pozdravim to razpravo, v kateri se je opredelila zaveza Parlamenta k vključevanju marginaliziranih skupnosti. To je dodaten korak v podporo odprti Evropi brez izključevanja v letu 2020. Mislim, da se bomo zanesli na nacionalne in regionalne organe, da bodo dobro uporabili ta nova sredstva.

Lambert van Nistelrooij, poročevalec. – (NL) Nenavadno zadovoljen sem s podporo in ustvarjalnostjo, toda v tem trenutku vseeno želim poudariti, da še nismo na cilju; resda sprejemamo okvire, toda potem je treba določiti merila in to je še vedno neverjetno razburljivo, saj lahko z denarjem narediš vse, tudi napačne stvari, kar me še nekoliko skrbi. Na to bom nedvomno opomnil novega komisarja kot tudi Svet.

Druga točka pa je pravzaprav prostovoljni okvir. Ta okvir se zdaj ponuja državam članicam v zakonodaji. Ni gotovo, da bo kasneje imel prednost. V tem smislu pozivam Evropsko komisijo k aktivnemu obveščanju, saj to zadeva izbrano načelo. Danes so nam rekli: „Izbirate za Evropo“; za novo Komisijo s socialnim obrazom je pomembno, da aktivno sodelujemo pri izvajanju. Tudi zadevne socialne skupine morajo sodelovati pri izvajanju, kajti tako bomo prišli do boljšega izdelka in trajnostnejšega rezultata.

Še enkrat bi se rad zahvalil vsem in upam, da bomo jutri dosegli pozitiven rezultat. Spremljali bomo razvoj in razmere v zvezi s tem vprašanjem.

Dejstvo, da predstavljamo prvi zakonodajni dokument skladno z novim sporazumom, je predvsem posledica prednostne naloge, ki smo si jo zadali.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek ob 12.00.

Pisne izjave (člen 149)

Ádám Kósa (PPE), v pisni obliki. – Trdno sem prepričan, da je Komisija ravnala prav, ko je predlagala spremembo Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj glede upravičenosti ukrepov na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupnosti. Poleg tega mislim, da je tudi Svet spoznal, kako pomemben je predlog z vidika poudarjanja potrebe po novem, celostnem stališču. V srednji Evropi, zlasti na Madžarskem, je veliko hudih invalidov, ki živijo v starih, razpadlih stavbah. Veliko teh stavb se je uporabljalo kot građove ali graščine pred drugo svetovno vojno, toda komunizem je pozabil nanje kot tudi

na zapuščene ljudi, nastanjene v njih. Vem, da ima veliko prikrajšanih skupin posebne razmere in težave in prepričan sem, da moramo upoštevati posledice finančne in gospodarske krize. Podpreti moramo spremembe – v skladu s stališči civilnih zainteresiranih strani –, ki omogočajo mnogo bolj povezane projekte, ki zadevajo gradbeno industrijo, turizem, trg dela, razvoj podeželja in socialno vključevanje obnem. Ne smemo dovoliti, da se denar evropskih davkoplačevalcev porabi za slepe ulice. Osredotočiti se moramo na realne rešitve.

14. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

15. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 20.10)